

മലങ്കര
മേദോപദേശ പാഠശാലയി
അദ്ധ്യം. പുസ്തകം.
ഒന്നാംഭാഗം

മലങ്കര

വേദോപദേശ പാഠാവലി

അഞ്ചാം പുസ്തകം

ഒന്നാംഭാഗം

പാഠം 1

തിരുവാവിശ്വാസപ്രമാണം

(പൊതുവിവരണം)

1. തിരുസഭാസ്ഥാപനം, ഉദ്ദേശം

നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തു തന്റെ രക്ഷാകരവ്യാപാരം ഇഹത്തിൽ ലോകാവസാനം വരെ തുടരുന്നതിനും മനുഷ്യനെ അവന്റെ പരമമായ അന്ത്യത്തിൽ എത്തിക്കുന്നതിനും വേണ്ടി തിരുസഭയെ സ്ഥാപിച്ചു. വെളിച്ചപ്പെടുത്തപ്പെട്ട വിശ്വാസസത്യങ്ങൾ പഠിപ്പിക്കുന്നതിനും, കൂദാശകൾ മുഖേന വിതരണീകരിക്കുന്നതിനും, കല്പനകൾ വഴിയായി ഭരിക്കുന്നതിനും തിരുസഭയ്ക്ക് അധികാരം നൽകി. വിശ്വാസസത്യങ്ങളുടെയും കൂദാശകളുടെയും ദൈവകല്പനകളുടെയും, വ്യാഖ്യാതാവും, സംരക്ഷകയും തിരുസഭതന്നെ ആകുന്നു. അതിനാൽ ആവിഷ്കരിക്കപ്പെട്ട സത്യങ്ങൾ വിശ്വാസസത്യങ്ങളായി തിരുസഭ പ്രഖ്യാപിക്കുന്നു; വിതരണ കൂദാശകൾ വിശ്വാസികൾക്കായി പരികർമ്മം ചെയ്യുന്നു; ദൈവകല്പനകൾ ഉറപ്പിച്ച് കൊടുത്തിട്ടുള്ള വിശ്വാസികളെ സൽപഥത്തിൽ കൂട്ടി നയിക്കുന്നു. വിശ്വാസസത്യങ്ങളുടെ വ്യാഖ്യാനത്തെക്കുറിച്ചും, കൂദാശകളുടെ അനുഷ്ഠാനരീതിയെക്കുറിച്ചും, കല്പനകളുടെ വ്യാഖ്യാനത്തെക്കുറിച്ചും അവസാനതീരുമാനം ചെയ്യുന്നതു തിരുസഭതന്നെയാകുന്നു.

2. പരമാധികാരവും അപ്രമാദിത്വവും

തിരുവട ഇവയെല്ലാം ചെയ്യുന്നത് ചെയ്യുന്നതോടൊപ്പം കർവചിയാങ്ങോ, തിരുവടതലവൻ പ്രഖ്യാപനം മുഖേനയോ അതെ. തിരുവടതലവൻ വിശ്വാസവും സന്മാർദ്ദവും സാബ്ബ സിദ്ധുള്ള കാര്യങ്ങളിൽ പരമാധികാരവും അപ്രമാദിത്വവും ഉണ്ട്. സാച്ചുത്രികസുന്നമദോസിനും ഇപ്രകാരം പരമാധികാരവും അപ്രമാദിത്വവും ഉണ്ട്. എന്നാൽ തിരുവടതലവനെ കൂടാതെ ഒരു സുന്നമദോസ് സാച്ചുത്രികസുന്നമദോസ് ആകുന്നതല്ല. അതുപോലെതന്നെ തിരുവടതലവൻ അംഗീകരിക്കാതെ അതിന്റെ തീരുമാനങ്ങൾ നടപ്പിൽവരുന്നതുമല്ല.

3. സുന്നഹദോസുകൾ

തിരുവടയുടെ ചെയ്യുന്നതെയ്ക്കു ആവശ്യമെന്നു കാനൻ ബോർഡ് തിരുവടതലവൻ അപ്പോഴപ്പോൾ പ്രാദേശികസുന്നമദോസുകളും, സാച്ചുത്രികസുന്നമദോസുകളും വിളിച്ചുകൂട്ടാറുണ്ട്. അങ്ങനെ തിരുവടയിൽ ഇതുവരെയും ഇരുപതു സാച്ചുത്രികസുന്നമദോസുകൾ നടന്നിട്ടുണ്ട്. അവയിൽ ഒന്നാമത്തെ സുന്നമദോസാണ് ക്രി. വ. 325-ൽ 318 ബാവാന്മാർ ചേർന്ന് നിഖ്യായിൽ വെച്ചു നടത്തിയത്. ഈ സുന്നമദോസിൽവെച്ച് തിരുവടയുടെ ഭരണപരമായ കാര്യങ്ങളിൽ അതിപ്രധാനങ്ങളായ പല തീരുമാനങ്ങളും എടുത്തിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ ഈ സുന്നമദോസിന്റെ പ്രാധാന്യം തിരുവടയുടെ നിലനില്പിനെത്തന്നെ ഭീഷണിപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടിരുന്ന ഏരിയൻ പാഷണ്ഡതയെ യാതൊരു വിട്ടുവീഴ്ചയും കൂടാതെ ശപിച്ചു എന്നതാണ്.

4. ഏരിയൻ പാഷണ്ഡത

അക്കാലത്തു ജീവിച്ചിരുന്ന ആരിയോസ് (ജനനം ക്രി. വ. 306) ക്രിസ്തുവിന്റെ ദൈവത്വത്തെ നിഷേധിക്കുകയും, ലോകസൃഷ്ടിക്കു മുമ്പുതന്നെ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ട രേഖാധാരണവ്യക്തിയാണ് ക്രിസ്തുവെന്നും ഏതാനും ചില ദൈവികശക്തികൾ മാത്രമേ, ഒരേ

വം അദ്ദേഹത്തിന് നൽകിയിട്ടുള്ളവന്നും മാറുമുള്ള അമ്പലോ പദങ്ങൾ പഠിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. സത്യവിശ്വാസം വിശ്വാസികൾക്ക് മുണ്ടിക്കാണിച്ചുകൊടുക്കുക എന്നതായിരുന്നു ഈ സുന്നഹദോസിന്റെ പ്രധാനോദ്ദേശ്യം. എങ്കിലും വിശ്വാസികൾ സത്യം എന്തെന്നറിയുന്നതിനും അതിൽ അടങ്ങിയ ലഭ്യമായി നിവൃത്തിയുണ്ടാകുന്നതിനുമായി പിതാക്കന്മാർ ഈ സുന്നഹദോസിന് വെച്ച് ഒരു വിശ്വാസപ്രമാണം തയ്യാറാക്കിയിട്ടുണ്ട്. ഇതിനെ തന്നെ നിഖ്യാവിശ്വാസപ്രമാണമെന്നു വിളിക്കുന്നതു്. “ദൈവത്തിന്റെ ഏകപുത്രനും സർവ്വലോകങ്ങൾക്കു മുമ്പിൽ പിതാവിൽനിന്നു ജനിച്ചവനും, പ്രകാശത്തിൽനിന്നുള്ള പ്രകാശവും, സത്യദൈവത്തിൽനിന്നുള്ള സത്യദൈവവും, ജനിച്ചവനും സൃഷ്ടിയല്ലാത്തവനും സാരാശത്തിൽ പിതാവിനോടു സമത്വമുള്ളവനും..... എന്നീ പ്രകാരമുള്ള വിശ്വാസപ്രമാണത്തിലെ ഭാഗങ്ങൾ ഏരിയൻ പാഷണ്ഡതയ്ക്കു നേരെ വിപരീതമാകുന്നു.

ചോദ്യങ്ങൾ

1. യേശുക്രിസ്തു തന്റെ രക്ഷാകരവ്യാപാരം ഇഹത്തിൽ തുടർന്നുകൊണ്ടുപോകാൻ എന്തു ചെയ്തു?
2. ക്രിസ്തു തിരുവടയ്ക്കു് എന്തെല്ലാം അധികാരങ്ങൾ നല്കി?
3. തിരുവട എന്തെല്ലാം കാര്യങ്ങളിൽ എപ്രകാരമാണു് അവസാന തീരുമാനമെടുക്കുന്നതു്?
4. തിരുവടാലേവന്റെ നിശ്ചയത്തിനും, സാമൂഹിക സുന്നഹദോസു നിശ്ചയങ്ങൾക്കും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസമെന്തു്?
5. തിരുവടയിൽ ആകെ എത്ര സാമൂഹികസുന്നഹദോസുകൾ നടന്നിട്ടുണ്ടു്. അതിൽ ആദ്യത്തെതൊക്കുന്നു?
6. ഒന്നാമത്തെ സുന്നഹദോസിന്റെ പ്രാധാന്യമെന്തു്?
7. അരിയാസിന്റെ പാഷണ്ഡത എന്തായിരുന്നു?
8. നിഖ്യാവിശ്വാസപ്രമാണം തയ്യാറാക്കിയതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യമെന്തു്?

തിഖ്യാവിശ്വാസപ്രമാണം

(ചൊതുവിവരണം തുടർച്ച)

1. വിവിധ വിശ്വാസപ്രമാണങ്ങൾ

നിഖ്യായിൽവെച്ചു തോടികരിച്ച വിശ്വാസപ്രമാണം കൂടാതെ അതുമായി സാദൃശ്യത്തിൽ വെച്ചിട്ടുള്ള വ്യത്യസ്തങ്ങളായ ഏകദേശം അഞ്ചുവിധ വിശ്വാസപ്രമാണം, എപ്പിഫാനിയസിന്റെ വിശ്വാസപ്രമാണം, അത്തനാസ്യോസിന്റെ വിശ്വാസപ്രമാണം എന്നിങ്ങനെ പല വിശ്വാസപ്രമാണങ്ങളും തിരുസഭയിൽ നിവർത്തിച്ചിട്ടുണ്ട്. വിശ്വാസസത്യങ്ങളുടെ പാലും പരിപൂർണ്ണമായ ഒരു വിവരണം വിശ്വാസികൾക്ക് നൽകുന്നതിനും സഭയിൽ വിശ്വാസസത്യം പാലിക്കുന്നതിനും വേദവിപരീതങ്ങളാകുമ്പോൾ സത്യവിശ്വാസം വിശ്വാസികൾ അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നതിനും വേണ്ടിയാണിത് ഇപ്രകാരം വിശ്വാസപ്രമാണങ്ങൾ നിർമ്മിച്ചു പ്രചാരത്തിൽവരുത്തിയിരുന്നത്.

2. ഏകദേശം വിശ്വാസപ്രമാണം

അവയിൽ ഏറ്റവും ചെറുതും പുരാതനവുമായത് ഏകദേശം വിശ്വാസപ്രമാണമാണ്. ഇത് ഏകദേശം എഴുതപ്പെട്ടതെന്ന് പരമ്പരാഗതമായി വിശ്വസിച്ചുവരുന്നതുകൊണ്ടും ഏകദേശം ഉപദേശങ്ങളുടെ സംക്ഷേപം ഇതിലടങ്ങിയിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടും ഇതിനെ ഏകദേശം വിശ്വാസപ്രമാണമെന്നു വിളിക്കുന്നു.

3. വി. പ്രമാണം ചൊല്ലുന്നതുപോലുള്ള ഗുണം

എന്നാൽ തിരുസഭയിൽ ഏറ്റവും പ്രചാരത്തിലിരിക്കുന്നതും, ഔദ്യോഗികമായി അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതും നിഖ്യാവിശ്വാസപ്രമാണമാകുന്നു. നമ്മുടെ യാഥാർത്ഥ്യനകളിലും ദിവ്യകർമ്മങ്ങളിലും ഈ വിശ്വാസപ്രമാണം ചൊല്ലുന്നുണ്ട്. ഇപ്രകാരം വിശ്വാ

സപ്രമാണം വെളിച്ചം വെച്ചുനന്നാക്കുക വളരെ പ്രയാജനം സിദ്ധിക്കുന്നതാണ്. “ക്രിസ്തുവിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന ഏതൊരു നിരീകരിക്കപ്പെടുന്നു; അവനെ ഏറ്റുപറയുന്ന വായു രക്ഷപ്രാപിക്കയും ചെയ്യുന്നു (രോമ. 10, 10) എന്ന് വി: പൗലോസ് ശ്രീഹാ കപ്പിക്കുന്നപ്രകാരം വിശ്വാസസത്യങ്ങൾ നമ്മുടെ ഹൃദയത്തിൽ അധികമധികം പതിയുന്നതിനും നമ്മുടെ വിശ്വാസപ്രഖ്യാപനത്താൽ ദൈവത്തെ അധികമധികം മനസ്സിലാക്കുന്നതിനും തൻ നിമിത്തം നാം രക്ഷപ്രാപിക്കുന്നതിനും അതു പ്രയാജകീഭവിക്കുന്നു.

4. ഉള്ളടക്കം

നിഖ്യാവിശ്വാസപ്രമാണത്തിൽ പ്രധാനമായി ഏഴു സംഗതികൾ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു.

- i പരിശുദ്ധത്രിത്വത്തിലെ ഒന്നാമമായ പിതാവായ ദൈവത്തിലുള്ള വിശ്വാസം.
- ii പ. ത്രിത്വത്തിലെ രണ്ടാമമായ പുത്രൻ തമ്പുരാൻ മനുഷ്യാവതാരത്തിലും രക്ഷണീയവ്യാപാരത്തിലുമുള്ള വിശ്വാസം.
- iii പ. ത്രിത്വത്തിലെ മൂന്നാമമായ പ. റൂഹായിലുള്ള വിശ്വാസം.
- iv തിരുസഭയിലുള്ള വിശ്വാസം.
- v ഏകമാതൃത്വസാധിയിലുള്ള വിശ്വാസം.
- vi മരിച്ചവരുടെ ഉയിർത്തെഴുന്നേല്പിലുള്ള വിശ്വാസം.
- vii നിത്യജീവനിലുള്ള വിശ്വാസം.

ചോദ്യങ്ങൾ

- 1) തിരുസഭയിൽ ആദിമകാലങ്ങളിൽ നിലവിലിരുന്ന വിശ്വാസപ്രമാണങ്ങൾ ഏവ?
- 2) ആദിമകാലം മുതൽ തിരുസഭയിൽ വിശ്വാസപ്രമാണങ്ങൾ നിർമ്മിച്ചു നടപ്പിലാക്കിയിരുന്നതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യമെന്ത്?

3) ദുഃഖനാശക വിശ്വാസപ്രമാണത്തെ അങ്ങനെ വിളിക്കുന്നതെന്തുകൊണ്ട്?

4) വിശ്വാസപ്രമാണം ക്രൈസ്തവ ചൊല്ലുന്നതുകൊണ്ടുള്ള പ്രാർത്ഥനയെന്തെന്തെ?

5) നിശ്ചിതവിശ്വാസപ്രമാണത്തിലടങ്ങിയിരിക്കുന്ന പ്രധാന സംഗതികളെന്തെ?

പാഠം 3

നിശ്ചിതവിശ്വാസപ്രമാണത്തിന്റെ ഒന്നാംഭാഗം

(പിതാവായ ദൈവത്തിലുള്ള വിശ്വാസം)

“സർവ്വശക്തിയുള്ള പിതാവായി ആകാശത്തിന്റെയും ഭൂമിയുടെയും കാണപ്പെടുന്നവരും കാണപ്പെടാത്തവരുമായ സകലത്തിന്റെയും സ്രഷ്ടാവായ സത്യമുള്ള ഏകദൈവത്തിൽ തങ്ങളുടെ വിശ്വസിക്കുന്നു.”

1. ദൈവാസ്തിത്വം

“ആദിയിൽ ദൈവം ആകാശവും ഭൂമിയും സൃഷ്ടിച്ചു”. (ഉദ്ദ. 1,1) ആദികാലം മുതൽ മനുഷ്യൻ ദൈവത്തിൽ വിശ്വസിച്ചിരുന്നു. എല്ലാക്കാലത്തും എല്ലാസ്ഥലത്തും എല്ലാജനപദങ്ങളുടെ ഇടയിലും ഈ വിശ്വാസം ഉണ്ടായിരുന്നു. ദൈവത്തെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവു അവർക്കു ലഭിച്ചതു സ്വാഭാവികബുദ്ധി, വെളിപാട്, ഇവ വഴിയായിട്ടാണ്. അതായത്:—

(i) സ്വാഭാവികബുദ്ധി ഉപയോഗിച്ചു പ്രകൃതിക്കർതാമായ ഒരു ശക്തി ഉണ്ടെന്നു പ്രകൃതിയിൽനിന്നും മനസ്സിലാക്കി.

(ii) പല അവസരങ്ങളിലായി ദൈവത്തെത്തന്നെ തന്റെ അസ്തിത്വം വെളിപ്പെടുത്തി.

2. പ്രകൃതിയുടെ സാക്ഷ്യം

നമ്മുടെ സ്വാഭാവികബുദ്ധി ഉപയോഗിച്ചുതന്നെ നമ്മുടെ പരമാന്യമായ ദൈവത്തിന്റെ അസ്തിത്വം പ്രകൃതിയിൽനിന്നും

അറിയുന്നതിനു നമുക്കു സാധിക്കും. “ആകാശങ്ങൾ ദൈവത്തിന്റെ മഹത്വത്തെ അറിയിക്കുന്നു; ആകാശത്തട്ടു് അവന്റെ കൈവെയലിയെ കാണിക്കുന്നു.” (സ.പീ. 18, 2)

A. പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ ക്രമീകരണം.

ദൈവോസ്ഥിതപം തെളിയിക്കുന്നു

നാം ഈ പ്രപഞ്ചത്തെ പരിശോധിക്കുമ്പോൾ ആകാശത്തിൽ നക്ഷത്രങ്ങളും നോളങ്ങളും, ഭൂമിയിൽ പലതരം പരാപരങ്ങളും കണ്ടിട്ടു് അവയുടെ ക്രമീകരണത്തിൽ അതിശയിക്കാറുണ്ടു്. ഈ അത്ഭുതകരമായ പ്രപഞ്ചവും അതിന്റെ ക്രമീകരണവും താഴെ ഉണ്ടാകക സാധ്യമല്ല. നേരേമറിച്ചു് സർവ്വജ്ഞാനം, സർവ്വശക്തനും ബുദ്ധിമാനുമായ ഒരു സ്രഷ്ടാവുണ്ടായിരിക്കണം.

“.....ജതുക്കളോടു ചോദിക്കുക, അവ നിന്നെ പഠിപ്പിക്കും; ആകാശത്തിലെ പറവകളോടു ചോദിക്കുക, അവ നിന്നോടു പറയും, ഭൂമിയോടു സംസാരിക്കുക അതു നിനക്കു മറുപടിനൽകും, സമുദ്രത്തിലെ മത്സ്യങ്ങൾ പറയുകയുംചെയ്യും. കർത്താവിന്റെ കൈകളാണു് ഇവയെല്ലാം സൃഷ്ടിച്ചതെന്നു് ആർക്കു അറിയാൻ പാടില്ലാത്തതു്. (യോബു് 12, 7—9)

ജ്ഞാനിയായ ശലോമോൻ തന്റെ പുസ്തകത്തിൽ ഇപ്രകാരം രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. “ദൈവത്തെ അറിയാത്ത മനുഷ്യർ വലിയ മൃഗന്മാരായിരിക്കുന്നു. അവർ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ട ഈ വസ്തുക്കളെ കാണുകയും അവയുടെ സ്രഷ്ടാവിനെ മനസ്സിലാക്കതെയ്യുമിരിക്കുന്നു”. മനുഷ്യർ സൃഷ്ടിയുടെ സൗന്ദര്യത്തിൽ അത്ഭുതപ്പെടുന്നുവെങ്കിൽ അതിന്റെ സ്രഷ്ടാവു് അതിൽ എത്രയോ മടങ്ങു വലിപ്പമുള്ളവനും സൗന്ദര്യമുള്ളവനുമായിരിക്കണം. കാരണം ഈ സൃഷ്ടിയുടെ മഹത്വത്തിന്റെയും സൗന്ദര്യത്തിന്റെയും ഉറവയും ആരാഭവോ എല്ലാം അവ സൃഷ്ടിച്ചവനിൽ നിന്നുമാത്രം. അതുപോലെ മനുഷ്യൻ ലൗകികവസ്തുക്കളുടെ ശക്തിയും ഫലദായകത്വവും കണ്ടു് അത്ഭുതപ്പെടുന്നുവെങ്കിൽ ഇവയെ നിർമ്മിച്ചവൻ

ഇതിലെത്രയോ അധികം ശക്തിമാനാണെന്നു മനസ്സിലാക്കണം. എത്രകൊണ്ടെന്നാൽ സൃഷ്ടിയുടെ ഭരണത്യവും മഹിമയുമെല്ലാം അവയുടെ സൃഷ്ടാവിനെ വെളിപ്പെടുത്തുന്നു. (Cfr. മഹാജ്ഞാനം 13. 1-5)

B. സജീവവസ്തുക്കളുടെ ലക്ഷ്യത്തിലേക്കുള്ള ക്രമീകൃതപ്രവർത്തനം ദൈവാസ്തിതപം തെളിയിക്കുന്നു

ഓരോ ജീവവസ്തുവും ഒരതഭൂത കലാസൃഷ്ടിയാണ്. സസ്യങ്ങളും മൃഗങ്ങളും മനുഷ്യരും ജീവിക്കുന്നു, വളരുന്നു, വളർക്കുന്നു. മനുഷ്യശരീരംതന്നെ ഒരതഭൂത വസ്തുവാണ്. അതിലെ ഓരോ അവയവവും അതാതിന്റെ കൃത്യം ശരിയായി നിവൃത്തിക്കത്തക്കവിധം നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടവയാണ്. ഒരു ജീവവസ്തുവിനും ഇതുപോലെ സ്വയമായി ഒരു ക്രമീകരണമുണ്ടാക്കുവാൻ സാധ്യമല്ലാത്തതിനാൽ ഈ ഭവനങ്ങളെല്ലാംതന്നെ സർവ്വജ്ഞാനം സർവ്വശക്തനുമായ ഒരു ശക്തിയുടേതായിരിക്കണം. “അവിടുത്തെ അഭ്യൂഹ്യപാഠങ്ങളും, ശക്തിയും നിത്യദൈവത്വവും ലോകാരംഭം മുതലേ തന്റെ സൃഷ്ടികൾക്ക് ആന്തരികമായി പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നു. അതു അവർക്ക് ഒഴിവുകഴിവിന് വകയില്ലാതെ ഇരിപ്പാൻ വേണ്ടിയാകുന്നു. അവർ ദൈവത്തെയാറിഞ്ഞിരുന്നിട്ടും ദൈവത്തിനനുയോജ്യമാവണമെന്നു സ്തുതിക്കുകയോ നന്ദി കാണിക്കുകയോ ചെയ്തില്ല”. (റോമ. 1, 20-21)

C. മനസ്സാക്ഷിയുടെ അസ്തിതപം ദൈവാസ്തിതപം തെളിയിക്കുന്നു

നമുക്ക് ഓരോരുത്തർക്കും മനസ്സാക്ഷി ഉണ്ട്. നമ്മുടെ നന്മകൾക്കും തിന്മകൾക്കുമെല്ലാം അതു നമ്മെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നു. ഈ മനസ്സാക്ഷി നമ്മുടെ സ്വന്തപ്രയത്നങ്ങൾ സമ്പാദിച്ചതല്ല; മറിച്ച് മനുഷ്യരായ നമുക്ക് നൽകിയതല്ല. എന്നാൽ അതു നമുക്ക് ഓരോരുത്തർക്കും പരിശുദ്ധനായ ഒരു നിയമമാതാവും, നീതിമാനായ ഒരു വിധികർത്താവും നൽകിയതാണ്.

D. ജനപങ്ങളുടെ പൊതുവിശ്വാസം

ദൈവാസ്തിത്വം തെളിയിക്കുന്നു

ഭൂമിയിലെ സമുജാതിമനുഷ്യരും വിവിധങ്ങളായ ആചാര വിശ്വാസങ്ങളുള്ളവരണെങ്കിലും പൊതുവിൽ എല്ലാവരും ദൈവമുണ്ടെന്നു അംഗീകരിക്കുന്നു. മലവസ്തുക്കളുടെയും കാട്ടാളന്മാരുടെയും ഇടയിൽപോലും ഈ വിശ്വാസം നന്നു കാണുന്നുണ്ട്. മനുഷ്യരാശിയുടെ ഈ വിശ്വാസം കേവലം അടിസ്ഥാനരഹിതമായിരിക്കുവാൻ സാധിക്കുകയില്ല. നേടേമറിച്ചു സമുജനങ്ങളോടും ഈശ്വരാസ്തിത്വം സ്വീകാര്യമായതിനാൽ അതു് ദൈവമുണ്ടെന്നുള്ളതിനു സ്വാഭാവികമായ ഒരു തെളിവാണു്.

E. തിരുസഭയുടെ ഉപദേശം

ബുദ്ധിഉപയോഗിച്ചു് പ്രകൃതിയിൽനിന്നും ദൈവത്തെ അറിയുവാൻ സാധിക്കുമെന്നു് വത്തിക്കാൻസുന്നമദോസു് അറുപതി ശതമാനം പ്രഖ്യാപനം ചെയ്തു. (Cfr. D. B. 1785) എന്നു മാത്രമല്ല, സ്വാഭാവികബുദ്ധി ഉപയോഗിച്ചു് ദൈവത്തിന്റെ അസ്തിത്വം സംശയലേശമന്യേ അറിയുവാൻ സാധിക്കുകയില്ല എന്നു ആരേങ്കിലും പറഞ്ഞാൽ അവൻ ശപിക്കപ്പെട്ടവനാകട്ടെ എന്നുള്ള ശാപവും നൽകുന്നു. (Cfr D. B. 1806)

ചോദ്യങ്ങൾ

- (1) ദൈവത്തിന്റെ അസ്തിത്വത്തെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവു മനുഷ്യനു ലഭിക്കുന്നതെങ്ങനെ?
- (2) സ്വാഭാവികബുദ്ധി ഉപയോഗിച്ചു് ദൈവത്തിന്റെ അസ്തിത്വം അറിയുവാൻ സാധിക്കുമെന്നുള്ളതിനുപോൽബലകമായിട്ടുള്ള വേദവാക്യങ്ങളുൾക്കൊള്ളുക.
- (3) പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ ക്രമീകരണത്തിൽ നിന്നും ദൈവത്തിന്റെ അസ്തിത്വം എങ്ങനെ മനസ്സിലാക്കാം?
- (4) “നമ്മുടെ മനഃസാക്ഷിയുടെ അസ്തിത്വം ദൈവത്തിൽ നിന്നാകുന്നു”. തെളിയിക്കുക.
- (5) ഈ കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചു തിരുസഭയുടെ ഉപദേശമെന്തു്?

നിഖ്യാവി: പ്രമോണം ഒന്നാംഭാഗം [തുടർച്ച]

(ദൈവവെളിപാടുകൾ)

1. ദൈവം സ്വയം വെളിപ്പെടുത്തി.

മനുഷ്യബുദ്ധി ഉപയോഗിച്ചു പ്രകൃതിയുടെ സവിശേഷതയിൽനിന്നു പ്രകൃതിക്കതീതനായ ദൈവത്തെ അറിയുവാൻ സാധിക്കുമെന്ന് കഴിഞ്ഞ പാഠത്തിൽ നാം കണ്ടുവല്ലോ. എന്നാൽ ദൈവം തന്റെ അസ്തിത്വത്തെക്കുറിച്ചും ആന്തരികജീവനേക്കുറിച്ചും പല അവസരങ്ങളിലായി നമുക്കു വെളിപ്പെടുത്തിത്തന്നിട്ടുണ്ട്. “വലിയവനും പരിശുദ്ധനുമായ ദൈവം മനുഷ്യരോടുള്ള സ്നേഹം നിമിത്തം താനിറങ്ങുകയും നമ്മോടു സംസാരിക്കുകയും ചെയ്തു”. വി. പൗലോസ് ശ്രീഹായുടെ വാക്കുകൾ ശ്രദ്ധേയമാണ്. “ദൈവം മുമ്പു, നാനാപ്രകാരത്തിലും വിവിധദൃഷ്ടാന്തരൂപത്തിലും ദീർഘദർശിമാർ മുഖാന്തിരം നമ്മുടെ പിതാക്കന്മാരോടും, പിന്നീടു ഈ അവസാനകാലത്തു സ്വപുത്രൻ മുഖാന്തിരം നമ്മോടും സംസാരിച്ചു” (Heb. 1,1).

2. ദൈവം മോശയ്ക്കു നൽകിയ വെളിപാടുകൾ.

ആദ്യമനുഷ്യരായ അദാമിനോടും ഹവ്വയോടും ദൈവം നേരിട്ടു സമ്പർക്കം പുലർത്തിയിരുന്നു. ജലപ്രളയത്തെക്കുറിച്ച് നോഹിനു മുന്നറിയിപ്പു നൽകി. എന്നാൽ ഇവയിലെല്ലാം പ്രധാനപ്പെട്ട ദർശനങ്ങളാണ് ദൈവം മോശയ്ക്കു നൽകിയത്. മുറപ്പുടർപ്പിൽ അഗ്നിജ്വാലയുടെ രൂപത്തിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട ദൈവം “ഞാൻ ആകുന്നവൻ ഞാൻ ആകുന്നു” (I am Who am) (പുറ. 3, 14) എന്ന് അരുളിച്ചെയ്തുകൊണ്ട് താൻ സത്യമുഖ്യം അനാദ്യതനമാകുന്നുവെന്നു തെളിയിച്ചു. സീനായിമലയിൽ വെച്ചു ദൈവം മോശയ്ക്കു കൊടുത്ത ‘നിന്റെ ദൈവമായ കർത്താവു ഞാനാകുന്നു, ഞാനല്ലാതെ അന്യദൈവങ്ങൾ നിനക്കുണ്ടാകരുത്’ (പുറ. 20, 3) എന്ന ഒന്നാമത്തെ കല്പനവഴിയായി

സ്വഭാവത്തിൽ തന്റെ ഏകത്വത്തെയും, മനുഷ്യരുടെമേൽ തനിക്കുള്ള ആധിപത്യത്തെയും വെളിപ്പെടുത്തി.

3. ദിവ്യരഹസ്യങ്ങൾ സംബന്ധിച്ചുള്ള വെളിപാടുകൾ.

ദൈവത്തിന്റെ ആന്തരികജീവനിലെ മറ്റൊരു മൗനമായ വിത്തുലം ത്രിത്വത്തെക്കുറിച്ചും, ദൈവത്തിന്റെ ആന്തരികജീവനെക്കുറിച്ചുതന്നെയും ദൈവം വെളിപ്പെടുത്തുന്നില്ല എങ്കിൽ നമ്മുടെ പരിമിതബുദ്ധി ഉപയോഗിച്ച് ഗ്രഹിക്കുക സാധ്യമല്ല. അതിനാൽ അവ ദിവ്യരഹസ്യങ്ങൾ (Mystery) ആകുന്നു. ഏകദൈവത്തിൽ മൂന്നു ദൈവിക ആളുകൾ ഉണ്ടെന്നുള്ളതുതന്നെ നമുക്കു മറുവിധത്തിൽ അറിയുവാൻ നിവൃത്തിയില്ലാതെയിരുന്നതും ദൈവം വെളിപ്പെടുത്തിയില്ലായിരുന്നെങ്കിൽ എന്നും നിഗൂഢതയിൽ ഇരിക്കുന്നതുമായിരുന്നു.

4. ക്രിസ്തുവിന്റെ വെളിപാടുകൾ.

പ്രായനിയമകാലത്തു് പ്രവാചകന്മാർ മുഖേന ദൈവം തന്റെ ആന്തരികജീവനെപ്പറ്റി ചില കാര്യങ്ങൾ വെളിപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടെങ്കിലും അതെപ്പറ്റിയുള്ള, പ്രത്യേകിച്ചു വിത്തുലം ത്രിത്വത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ഉപരിജ്ഞാനം നമുക്കു ലഭിച്ചതു് മനുഷ്യാവതാരം ചെയ്ത ക്രിസ്തുവിൽ നിന്നുമാണു്. ".....പിന്നീടു് അവസാനകാലത്തു് സ്വപുത്രൻ മുഖാന്തിരം നമ്മോടു സംസാരിച്ചു്". ഇങ്ങനെ ദൈവം തന്റെ അസ്തിത്വത്തേക്കുറിച്ചും ആന്തരികജീവനെക്കുറിച്ചും നമുക്കു വെളിപ്പെടുത്തിത്തന്നു.

ചോദ്യങ്ങൾ.

1. ദൈവത്തിന്റെ അസ്തിത്വം ദൈവം എങ്ങനെയാണു് വെളിപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളതു്?
2. മോശയ്ക്കു് നൽകിയ ദർശനങ്ങൾ മുഖേന ദൈവം പ്രധാനമായി എന്തെല്ലാം വെളിപ്പെടുത്തി?
3. ദൈവത്തിന്റെ ആന്തരികജീവനെക്കുറിച്ചു് എങ്ങനെയാണു് നമുക്കു് അറിവു ലഭിക്കുന്നതു്?

തിഖ്യോ വി: പ്രമാണം ഒന്നാംഭാഗം [തുടർച്ച]

(ദൈവം സർവ്വശക്തനും; സർവ്വജ്ഞനും, സർവ്വവ്യാപിയുമാകുന്നു.
ദൈവം സൽഗുണസമ്പൂർണ്ണനും അനാഭ്യന്തനമാകുന്നു)

1. ദൈവം സർവ്വശക്തനാകുന്നു.

“ആദിയിൽ ദൈവം ആകാശവും ഭൂമിയും സൃഷ്ടിച്ചു”. (ഉല്പ. 1, 1) ദൈവം ആകാശവും ഭൂമിയും സൃഷ്ടിച്ചത് ഇല്ലായ്മയിൽ നിന്നാണ്. “ഉണ്ടാകട്ടെ” എന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ സർവ്വവും ഉണ്ടായി. അവിടുന്ന് പ്രപഞ്ചത്തെ മുഴുവൻ തൃക്കൈയിൽ വഹിക്കുകയും താൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നതുപോലെ നിശ്ചയദാർശ്യത്തോടും അഭേദസമയം ആർദ്രതയോടും നിയന്ത്രിച്ചുകൊണ്ടു പോരുകയും ചെയ്യുന്നു. എന്തെങ്കിലും ഒന്നു ഇല്ലായ്മയിൽനിന്നു ഉണ്ടായി ലേക്ക് കൊണ്ടുവരുന്നതിനു സർവ്വശക്തി ആവശ്യമാണ്. “ഏതു ഭവനവും നിർമ്മിക്കുവാൻ ഒരാൾ വേണം. സർവ്വവും നിർമ്മിച്ചവനോ ദൈവാതനെ”. (എബ്ര. 3,4. Cfr. റോമാ. 1,20.)

താൻ സർവ്വശക്തനാണെന്നു അനവധി അനുഭവങ്ങൾ വഴിയായും വെളിപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. പ്രത്യേകിച്ചു തന്റെ തിരക്കുമാരന്റെ പുനരുത്ഥാനം വഴിയായിട്ടു. തന്റെ സൃഷ്ടിയെ പുതുതാക്കുന്ന അവസാനനാളിൽ തന്റെ ശക്തി പൂർണ്ണമായി വെളിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യും. ദൈവത്തിന്റെ അടുക്കൽ അസാധ്യമായി ഒന്നുമില്ലല്ലോ. “ദൈവത്തിനു എല്ലാക്കാര്യവും സാധ്യമാകുന്നു”. (മത്ത. 19, 26) (Cfr. യോനു 42, 2.) എന്നാൽ വാചാചെയ്യുക, മരിക്കുക മുതലായവ ശക്തിമീനതയുടെ ഫലമാകയാൽ ഇവ ദൈവത്തിനു സാധ്യമല്ല. ദൈവം സർവ്വശക്തനാകുന്നു.

2. ദൈവം സർവ്വജ്ഞനാകുന്നു.

ദൈവം ആകാശവും ഭൂമിയും ഏറ്റവും ക്രമീകൃതമായ ഒരു രീതിയിലാണ് സൃഷ്ടിച്ചത്. തിന്മയിൽനിന്നും നന്മ ഉളവാക്കുന്ന

തിന്നും, തന്റെ അഭീഷ്ടമനുസരിച്ചു ലോകത്തെ നയിക്കുന്നതിന്നും തനിക്കു സാധിക്കും. സർവ്വജ്ഞനായ ഒരാൾക്കുമാത്രമേ ഇതു സാധിക്കുള്ളൂ. വി. പൗലോസുശ്ലീഹൻ റോമ്മാക്കാക്കുഴുതുന. “അഹോ! ദൈവത്തിന്റെ ഐശ്വര്യം, ജ്ഞാനം, ബുദ്ധി ഇവയുടെ അന്യായത! അവിടുത്തെ ന്യായവിധികൾ ഒരുവനാലും സ്പർശിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല. അവിടുത്തെ മാർഗ്ഗങ്ങൾ സ്പർശിക്കപ്പെടാവുന്നതുമല്ല. കർത്താവിന്റെ സങ്കല്പത്തെ അറിഞ്ഞവനാൽ? അല്ലെങ്കിൽ അവിടുത്തെക്കു” ആലോചനക്കാരനായിത്തീർന്നവനാൽ? ആദ്യമായി അവിടുത്തെക്കു കൊടുത്തിട്ടു് അവിടെനിന്നും വാങ്ങിയവനാൽ? എന്തെന്നാൽ എല്ലാം അവനിൽനിന്നും, എല്ലാം അവനിലും എല്ലാം അവൻമുഖാന്തിരവും ആകുന്നു” (റോമ്മാ. 11. 33-36) (Cfr. സൗ. 104, 24; 134, 6) ദൈവം കഴിഞ്ഞതും വരുവാനിരിക്കുന്നതും ഇപ്പോൾ നടക്കുന്നതുമായ എല്ലാക്കാര്യങ്ങളും നമ്മുടെ ഏറ്റവും രഹസ്യവിചാരങ്ങൾവോലും അറിയുന്നു. “അവന്റെ സന്നിധിയിൽ മാഞ്ഞിരിക്കുന്ന സൃഷ്ടിയില്ല, എന്നല്ല എല്ലാം അവന്റെ കയ്യിൽ കെട്ടിയ മുഖാകെ നന്നവും വെളിച്ചപ്പെട്ടതുമുമാകുന്നു”. (എബ്രി, 4. 13) (Cfr. യോബ്. 42, 2).

3. ദൈവം സർവ്വവ്യാപിയാകുന്നു.

ദൈവം തന്റെ മഹത്വത്താൽ ആകാശവും ഭൂമിയും എന്നല്ല സകലവും നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അതിനാൽ താൻ ഒരു പ്രത്യേക സ്ഥലത്താലാവുന്നതല്ല. ആകാശവും ഭൂമിയും തന്നെ ഉൾക്കൊള്ളുന്നില്ല. താൻ സർവ്വവ്യാപിയാകുന്നു. ശ്ലോമോൻ ദേവാചയം പണിതു പ്രതിഷ്ഠിച്ചപ്പോൾ ഇപ്രകാരം പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. “കർത്താവു എന്റെ ജനങ്ങളുടെ ദൈവവുമേ, ആകാശങ്ങൾ നിന്നെ ഉൾക്കൊള്ളുന്നില്ല; അതിൽ എത്രയോ അപ്പുമാത്രം ഞാൻ പണിത ഈ വീടു? (നിന്നെ ഉൾക്കൊള്ളും)” (3. രാജാ. 8. 27). ദൈവം ആകാശത്തിൽ മാത്രമല്ല, ഭൂമിയിൽ മാത്രമല്ല; സർവ്വവ്യാപിയാകുന്നു. “എന്തെന്നാൽ നാം ജീവിക്കുന്നതും ചരിക്കുന്നതും സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നതും അവനിലാകുന്നു”. (നട: 17, 28) ചിലസ്ഥലങ്ങളിൽ

ളിൽ ചിചയവസരത്തിൽ ദൈവത്തിന്റെ സാന്നിദ്ധ്യം പ്രത്യേക വിധത്തിലുണ്ട്. ഉദാഹരണമായി നമ്മുടെ മാട്രമ്മാദീസാസമയത്തു പരിശുദ്ധത്രിത്വം നമ്മിൽ വരികയും വാസിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

4. ദൈവം സൽഗുണസംപൂർണ്ണനാകുന്നു.

ദൈവം അരൂപിയാകുന്നു. നമുക്കുള്ളതുപോലെ ശരീരമോ അവയവങ്ങളോ തന്നിരിക്കില്ല. തന്നിൽ എല്ലാവിധ ഗുണങ്ങളും നാം അറിയുന്നതിലോ വിചാരിക്കുന്നതിലോ അധികമായി അനന്തമായി സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. “എന്റെ പിതാവു പൂർണ്ണനായിരിക്കുന്നതുപോലെ നിങ്ങളും പരിപൂർണ്ണരായിരിക്കുവിൻ” ദൈവം സർവ്വസൽഗുണസമ്പൂർണ്ണനാകുന്നു.

5. ദൈവം അനാദൃന്തനാകുന്നു.

ഒരിക്കൽ നാം കാണുന്ന ഈ ലോകമാകട്ടെ, നാമാകട്ടെ ഇല്ലായിരുന്നു. എന്നാൽ ദൈവം എല്ലായ്പ്പോഴും സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. അവനെപ്പോഴും ഉണ്ടായിരുന്നു. എല്ലായ്പ്പോഴും ഉണ്ടായിരിക്കുകയും ചെയ്യും. അവനു ഇന്നലെയെന്നൊന്നില്ല, നാളെയെന്നൊന്നുമില്ല. “ദൈവം അനാദൃന്തനാകുന്നു.”

ചോദ്യങ്ങൾ

- 1) ദൈവം സർവ്വശക്തനാണെന്നു എങ്ങനെ മനസ്സിലാക്കാം?
- 2) ദൈവം സർവ്വശക്തനായിരിക്കെ പാപംചെയ്യാൻ സാധിക്കാത്തതെന്തുകൊണ്ട്?
- 3) ദൈവം സർവ്വജ്ഞാനിയാണെന്നു പറയുന്നതെന്തുകൊണ്ട്?
- 4) ദൈവത്തിന്റെ ജ്ഞാനത്തെക്കുറിച്ച് പ്രതിപാദിക്കുന്ന വേദസാക്ഷ്യങ്ങളുൾക്കൊള്ളുക?
- 5) ദൈവം സർവ്വവ്യോപിയാകുന്നതു പറയുന്നതെന്തുകൊണ്ട്?
- 6) ദൈവസാന്നിദ്ധ്യം പ്രത്യേകമായി എവിടെയെല്ലാമുണ്ട്?
- 7) ദൈവം അരൂപിയാണെന്നു പറയുന്നതെന്തുകൊണ്ട്?
8. ദൈവം അനാദൃന്തനാണെന്നു പറയുന്നതെന്തുകൊണ്ട്?

തിവ്യം വി. പ്രഭാണം ഒന്നാംഭാഗം (തുടർച്ച)

(ദൈവം സത്യവാന്മാരും, വിശ്വസ്തന്മാരും. ദൈവം പരിശുദ്ധനും നീതിമാന്മാരും. ദൈവം സ്നേഹഭാഷകനും.)

1. ദൈവം സത്യവാന്മാരും.

മനുഷ്യരെപ്പോലെ വ്യക്തം സംസാരിച്ചോ ഭൗമികവസ്തുക്കളെപ്പോലെ പരിവർത്തനവിധേയനോ അല്ല ദൈവം. “താൻ തന്റെ വാക്കുകൾ പാലിക്കയും വാഗ്ദാനങ്ങൾ നിറവേറുകയും ചെയ്യുണ്ടവനല്ലേ?” (Cfr. സംഖ്യ. 23, 19) ദൈവം എപ്പോഴും സത്യം സംസാരിക്കുന്നു. മനുഷ്യർ തെറ്റിപ്പോകയും മറുജീവരെ ചതിക്കയും ചെയ്തേക്കാം. ദൈവത്തിന് തെറ്റുപറുന്നതിനോ മറുജീവരെ ചതിക്കുന്നതിനോ സാധിക്കയില്ല. “ദൈവം പ്രകാശമാകുന്നു: അവനിയില്ലാത്തത്” (1 യോഹ: 1, 5) ദൈവം സത്യവാന്മാരും.

2. ദൈവം വിശ്വസ്തന്മാരും.

ദൈവം തന്റെ വാഗ്ദാനങ്ങൾ നിറവേറുന്നതിൽ വിശ്വസ്തന്മാരും. ദൈവം വാഗ്ദാനം ചെയ്ത പ്രകാരം തന്റെ ഏകജാതനെ ലോകത്തിലടക്കിയത്. മനുഷ്യർ തന്റെ ആജ്ഞയിൽ നിന്നകന്നു പോകുമ്പോൾ ദൈവം അവർക്ക് ശിക്ഷയെക്കുറിച്ചും താക്കീതു നൽകുകയും, അവരതു ഗൗനിക്കാതിരിക്കുമ്പോൾ തന്റെ വചനപ്രകാരം ശിക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിനാൽ ദൈവം വിശ്വസ്തന്മാരും. താൻ ജലപ്രളയത്തെക്കുറിച്ചും തീമരയെക്കുറിച്ചും പ്ലേനീനെക്കുറിച്ചും മുമ്പുകൂട്ടി അറിയിക്കുകയും മാനസാന്തരപ്പെടാതിരുന്നവരെ തന്മൂലം ശിക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തു. നിങ്ങൾ വഞ്ചിതരാകരുത്”; ദൈവത്തെ ചതിക്കുവാൻ സാധ്യമല്ല. (Cfr. ഗലാ. 6, 7)

3. ദൈവം പരിശുദ്ധനാകുന്നു.

യേശു, ദീർഘദർശിയായി വിളിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ ദൈവത്തിന്റെ രഹസ്യം കണ്ടു. (Cfr. യേശു: 6, 1-5) ദൈവം പരിശുദ്ധനാകുന്നു. ദൈവം സകലസൃഷ്ടുവസ്തുക്കളെപ്പോലും ഉന്നതനാകുന്നു. താൻ നന്മയായിട്ടുള്ളതും പൂർണ്ണതയിലിരിക്കുന്നതുമായ സകലത്തെയും സ്നേഹിക്കുന്നതുകൊണ്ടും, തിന്മയായിട്ടുള്ള സകലത്തെയും വെറുക്കുന്നതുകൊണ്ടും താൻ പരിശുദ്ധനാകുന്നു. താൻ പരിശുദ്ധനായിരിക്കുന്നതുപോലെ നാം പരിശുദ്ധരായിരിക്കുവാൻ താനാഗ്രഹിക്കുന്നു. “നിങ്ങളുടെ കർത്താവും ദൈവവുമായ ഞാൻ പരിശുദ്ധനായിരിക്കുന്നതുപോലെ നിങ്ങളും പരിശുദ്ധരായിരിക്കുവിൻ” (ലേവ്യ: 19. 2) ദൈവം തന്റെ കരുണയിൽ നമ്മുടെ പാപങ്ങളിൽനിന്നും നമ്മെ വെടിപ്പാക്കുകയും തന്റെ പരിശുദ്ധമായ ജീവനെക്കൊണ്ടു നമ്മെ നിറയ്ക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. “ദൈവത്തിന്റെ ഇഷ്ടമിതാകുന്നു. നിങ്ങൾ വിശുദ്ധിയിലും.....ബഹുമാനത്തിലും സൂക്ഷിച്ചുകൊള്ളുവാൻ ഞാനിരുന്നവരായിരിക്കയും.....ഒരുത്തൻ തന്റെ സഹോദരനോടു് അക്രമം പ്രവർത്തിക്കുവാൻ തുനിയതിരിക്കയും ചെയ്യുന്നമെന്നതുതന്നെ”. (1. തെസ്സ. 4, 3-6) അതിനാൽ നാം നന്മയെ സ്നേഹിക്കണമെന്നും തിന്മയെ വെറുക്കണമെന്നും ദൈവം നമ്മോടാവശ്യപ്പെടുന്നു. സ്വർഗ്ഗത്തിലുള്ളതും ഭൂമിയിലുള്ളതുമായ സകല വിശുദ്ധിയും ദൈവത്തിൽ നിന്നാകുന്നു.

4. ദൈവം നീതിമാനാകുന്നു.

അവസാനനാളിൽ ദൈവം തന്റെ വിശുദ്ധിയുടെ പ്രകാശത്തെ പ്രപഞ്ചത്തിനു മുഴുവനായി കാണിച്ചുകൊടുക്കും. ഈ പ്രകാശത്തിൽ എല്ലാ നന്മയും തിന്മയും വെളിവാക്കപ്പെടും. ആ അവസരത്തിൽ അവന്റെ ന്യായവിധിയിൽനിന്നും ഒരുത്തനും ഒഴിഞ്ഞുമാറുകയില്ല. ദൈവം ദൃഷ്ടന്മാരെ നിത്യംഗ്നിയിലേക്കു് എന്നെന്നേക്കുമായി തള്ളിവിടുകയും നീതിമാന്മാർ മുഖാമുഖമായി തന്നെക്കണ്ടാനന്ദിക്കുന്നതിനനുവദിക്കുകയും ചെയ്യും. ഓരോരു

ത്തനം അവനവന്റെ പ്രവൃത്തിക്കു തക്കവണ്ണം ശിക്ഷിക്കപ്പെടുകയോ രക്ഷിക്കപ്പെടുകയോ ചെയ്യും. “ദൈവം സകല മനുഷ്യക്കും അവനവന്റെ പ്രവൃത്തികൾക്കു തക്കവണ്ണം പ്രതിഫലം നൽകുന്നു” (Cfr. Rom. 2, 6). ദൈവം അളവറ നീതിമാനാകുന്നു.

5. ദൈവം സ്നേഹമാകുന്നു.

ദൈവം തന്റെ ഏകപുത്രനെ അവൻമൂലം നാം ജീവിക്കേണ്ടതിനായി ലോകത്തിലേക്കയച്ചുകൊണ്ടുതന്നെ ദൈവത്തിനു നമ്മോടുള്ള സ്നേഹം അറിയിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. നാം ദൈവത്തെ സ്നേഹിച്ചു എന്നതിലല്ല, ദൈവംതന്നെ നമ്മെ സ്നേഹിക്കുകയും നമ്മുടെ പാപങ്ങൾക്കു പരിഹാരമായി തന്റെ ഏകപുത്രനെ അയയ്ക്കുകയും ചെയ്തു എന്നതിലാകുന്നു സ്നേഹമിരിക്കുന്നത്. “എന്റെ പ്രിയപ്പെട്ടവരേ, ദൈവം നമ്മെ ഇപ്രകാരം സ്നേഹിച്ചുവെങ്കിൽ നാം പരസ്പരം സ്നേഹിക്കാൻ കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.ദൈവം സ്നേഹമാകുന്നു. സ്നേഹത്തിൽ വസിക്കുന്ന ഏവനും ദൈവത്തിൽ വസിക്കുന്നു. (1 യോഹ. 4,9—16).

ദൈവം നമ്മെ അനാദികാലമുതൽ സ്നേഹിച്ചു. നാം ദൈവത്തെ സ്നേഹിക്കുന്നതിനു പ്രാപ്തരാകുന്നതിനുമുമ്പുതന്നെ ദൈവം നമ്മെ സ്നേഹിച്ചു. “മാറമില്ലാത്ത സ്നേഹത്താൽ ഞാൻ നിന്നെ സ്നേഹിച്ചു” (യരമ്യ 31, 3). ദൈവം നമ്മെ സൃഷ്ടിക്കുകയും, തന്റെ ഏകജാതൻമൂലം നമ്മെ രക്ഷിക്കുകയും, അങ്ങനെ വീണ്ടും നമ്മെ തന്റെ പുത്രരാക്കിത്തീർക്കുകയും ചെയ്തത് ദൈവത്തിനു നമ്മോടുള്ള സ്നേഹം നിമിത്തമത്രെ. തന്നിടുന്ന നമ്മോടുള്ള സ്നേഹത്താൽ നമ്മെ അനുശാസിക്കുകയും, ശിക്ഷിക്കുകയും നമ്മോടു ക്ഷമിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ദൈവം സ്നേഹമാകുന്നു.

ദൈവം നമ്മെ സ്നേഹിക്കുന്നതുനിമിത്തം നാം തന്നെ സ്നേഹിക്കണം. തന്നെ പിതാവെന്നു വിളിക്കുകയും ശിശുസഹജമായ വിശ്വാസത്തോടുകൂടി തന്നിൽ ശരണപ്പെടുകയും ചെയ്യണമെന്നു താൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. അടിമകൾ യജമാനന്മാരെ ഭയ

പ്പെടുന്നതുപോലെ നാം ദൈവത്തെ യേശുദേഹയാവശ്യമില്ല. എന്നാൽ മക്കളെപ്പോലെ നാം ദൈവത്തെ സ്നേഹിക്കണം. ദൈവസ്നേഹം വിപ്ലവാത്മകമായ പരിവർത്തനം ആത്മാക്കളിൽ സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുണ്ട്. മനുഷ്യഹൃദയങ്ങളെ തൃപ്തിപ്പെടുത്തുന്നതിന് ദൈവത്തിന് മാതൃമേ സാധിക്കാത്തതാണ് ഈ ആത്മാക്കൾ മനസ്സിലാക്കി. അതിനാൽ അവർ കൂടുതൽകൂടുതൽ ദൈവത്തെ സ്നേഹിച്ചു. പ്രതിപകരമായി ദൈവം തന്റെ സ്നേഹത്തിന്റെ പാരമ്യത്തെ കൂടുതൽകൂടുതലായി അവർക്കു കാട്ടിക്കൊടുത്തു.

നാമെല്ലാവരും പരിപൂർണ്ണമായി തന്നോടുള്ള ഐക്യത്തിലായിത്തീരുന്നതിനും താനാഗ്രഹിക്കുന്നു. നാമെല്ലാവരും സ്വർഗ്ഗത്തിൽ പോകണമെന്നും അങ്ങനെ എന്നെന്നേക്കുമായി ദൈവസ്നേഹത്തിൽ വാസിക്കണമെന്നും താനാഗ്രഹിക്കുന്നു.

ചോദ്യങ്ങൾ

1. ദൈവം സത്യവാനാണെന്നു പറയുന്നതെന്തുകൊണ്ട്?
2. ദൈവം തന്റെ വാശാനങ്ങളിൽ വിശ്വസ്തനാണെന്നു തെളിയിക്കുക.
3. ദൈവം പരിശുദ്ധനും സ്നേഹവുമാണെന്നു പറയുന്നതെന്തുകൊണ്ട്?

പാഠം 7

നിഖ്യാ വി.പ്രമാണം [രണ്ടാംഭാഗം]

(പുത്രനായ ദൈവത്തിലുള്ള വിശ്വാസം)

“ദൈവത്തിന്റെ ഏകപുത്രനും സർവ്വലോകങ്ങൾക്കുമുമ്പിൽ പിതാവിൽനിന്നു ജനിച്ചവനും പ്രകാശത്തിൽനിന്നുള്ള പ്രകാശവും സത്യദൈവത്തിൽനിന്നുള്ള സത്യദൈവവും ജനിച്ചവനും സൃഷ്ടിയല്ലാത്തവനും സാരാശത്തിൽ പിതാവിനോടു സമത്വമുള്ളവനും തന്നാൽ സകലവും നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടവനും.....ആയ യേശു മിശിഹാ ആയ ഏക കർത്താവിൽക്കൂടിയും ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നു”.

1. യേശു മിശിഹാ സാക്ഷാൽ ദൈവപുത്രനാകുന്നു

യേശു മിശിഹാ സാക്ഷാൽ ദൈവവും ദൈവപുത്രനും ആകുന്നു. കുരിശിൽ തൂങ്ങി മരിക്കുന്ന തന്നെ നോക്കിക്കൊണ്ടു് പടയാളികൾ ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു. “ഇദ്ദേഹം സത്യമായിട്ടും ദൈവപുത്രനായിരുന്നു” (മത്താ. 27,54). പിതാവായ ദൈവത്തിന്റെയും, യേശു മിശിഹായുടെയും ശ്രീഹന്മാരുടെയും സാക്ഷ്യങ്ങൾ വി. ഗ്രന്ഥത്തിലും, തിരുസഭയുടെയും പിതാക്കന്മാരുടെയും ബോധനങ്ങൾ പാരമ്പര്യത്തിലും ധാരാളമായി കാണുന്നതിനാൽ യേശു മിശിഹാ സംശയലേശമെന്യേ ദൈവമാണെന്നു തെളിയിക്കുവാൻ കഴിയും.

2. പിതാവായ ദൈവത്തിന്റെ സാക്ഷ്യം.

യേശു മിശിഹായുടെ പഠ്യജീവിതത്തിന്റെ ആരാഭത്തിൽ പിതാവായ ദൈവംതന്നെ ഈ സത്യം ലോകത്തിനു വെളിപ്പെടുത്തി. “ഇതാ ഇവനെന്റെ പ്രിയപുത്രനാകുന്നു. ഇവനിൽ ഞാൻ പ്രസാദിച്ചിരിക്കുന്നു”. (മത്താ. 3,17). നമ്മുടെ കർത്താവു് താഴെ ചെയ്തിട്ടുള്ളതു് രൂപാന്തരപ്പെട്ടപ്പോഴും ഈ ശബ്ദം സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നു മുങ്ങാതെ (Cfr. മത്താ. 17,5).

3. യേശു മിശിഹായുടെ സാക്ഷ്യം.

യേശു മിശിഹാ തന്റെ ഉപദേശങ്ങളിലും അനുഭവങ്ങളിലും പ്രവചനങ്ങളിലും തന്റെ ദൈവത്വം ലോകത്തിനു വെളിപ്പെടുത്തിക്കൊടുത്തു. സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ ദൈവത്തെ “പിതാവെ”ന്നും, തന്നെത്തന്നെ “പുത്രനെ”ന്നും വിളിക്കുന്നു (മത്താ. 11,27). സാരാശത്തിൽ താൻ പിതാവിനോടു സമനാണ്. “ഞാനും എന്റെ പിതാവും ഒന്നാകുന്നു (യോഹ. 10,30). താൻ ദൈവപുത്രനാകുന്നുവെന്നു് തന്റെ ശ്രീഹന്മാർ മനസ്സിലാക്കുകയും സന്ദർഭം ലഭിച്ചപ്പോൾ സംശയലേശമെന്യേ അതു പ്രഖ്യാപിക്കുകയും ചെയ്തു. “അങ്ങു ജീവനുള്ള ദൈവത്തിന്റെ പുത്രനായ മിശിഹായാകുന്നു” (മത്താ. 16,16). എന്തു് ഏറ്റുപറഞ്ഞു വി. പത്രോസിനെ “യോ

നായുടെ പുത്രനായ ശീമോനെ നീ ഭാഗ്യവാൻ” എന്നഭിനന്ദിച്ചുകൊണ്ടും എന്നാൽ “മാംസവും രക്തവുമല്ല സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ എന്റെ പിതാവായവർക്കു ഇതു നിനക്കു വെളിച്ചപ്പെടുത്തിത്തന്നതു” (മത്താ. 16,15—17.) എന്നു കല്പിച്ചുകൊണ്ടും പിതാവിന്റെ സാക്ഷിനിർത്തി ഈ സത്യം ശ്രീഹന്മാർക്കു വെളിച്ചപ്പെടുത്തി ഉറപ്പിച്ചുകൊടുത്തുകൊണ്ടും താൻ ദൈവപുത്രനാണെന്നു തെളിയിക്കുന്നു. പ്രധാനാചാര്യൻ “നീ ദൈവത്തിന്റെ പുത്രനാകുന്ന മിശിഹായാകുന്നുവോയെന്നു തെളിയിക്കുവാൻ പായണമെന്നു ജീവനുള്ള ദൈവത്തെക്കൊണ്ടു നിന്നോടു ഞാൻ ആണയിട്ടു പറയുന്നു” എന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ നമ്മുടെ കർത്താവു നിസ്സങ്കോചം ‘നീതന്നെ പറഞ്ഞല്ലോ’ (മത്താ. 26,63-64) ഞാനാകുന്നുവെന്നു ഉത്തരം നൽകി.

4. വി. ശ്രീഹന്മാരുടെ സാക്ഷ്യം.

വി. ശ്രീഹന്മാർ സ്വജീവനേക്കൂടി ബലികഴിച്ചുകൊണ്ടും ഈ സത്യത്തിനു സാക്ഷികളായിത്തീർന്നു. വി. പൗലോസ് ശ്രീഹന്മാരോടൊന്നിച്ച് പ്രകാശം ഏഴുതിയിരിക്കുന്നു. “അദ്ദേഹം (പിതാവായ ദൈവം) സ്വന്തം പുത്രനായി ദയകാണിക്കാതെ നമുക്കെല്ലാവർക്കുമായി ആ പുത്രനെ സമർപ്പിച്ചു.” (റോമ. 8:32.) വിശുദ്ധ യോഹന്നാൻ ശ്രീഹന്മാരുടെ ഒന്നാംഭവനത്തിൽ ‘ദൈവം തന്റെ ഏക പുത്രനെ..... നാം അദ്ദേഹത്തിൽ രക്ഷപെടേണ്ടതിനായി.....ചോദിക്കപ്പെട്ടവരായിട്ടുണ്ട്’. (1 യോഹ. 4,9). യേശുമിശിഹാ പിതാവിന്റെ ഏകജാതനാകുന്നതുകൊണ്ടും താൻ സത്യദൈവമാകുന്നു. ശ്രീഹന്മാർ, തന്നെ സത്യദൈവമായി വിളിക്കുകയും കരുതുകയും ആരാധിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. തോമ്മാശ്രീഹന്മാരുടെ വിശ്വാസപ്രഖ്യാപനം ഏറ്റവും വിഖ്യാതമത്രേ. “എന്റെ കർത്താവും എന്റെ ദൈവവുമേ’ (യോഹ. 20, 28). വി. യോഹന്നാന്റെ സുവിശേഷങ്ങളിലും ലേഖനങ്ങളിലും ക്രിസ്തു ദൈവപുത്രനാണെന്നു പല പ്രാവശ്യം ഉല്പേക്ഷണം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. “അദ്ദേഹം സത്യദൈവവും സത്യജീവനുമായവർ” (1 യോഹ. 5, 20).

“ആദിയിൽ വചനമുണ്ടായിരുന്നു. ആ വചനം ദൈവത്തിന്റെ അടുക്കലായിരുന്നു. ആ വചനം ദൈവമായിരുന്നു..... അദ്ദേഹം മുഖാന്തിരം സർവ്വവുമുണ്ടായി. ഉണ്ടായവയൊന്നും അദ്ദേഹത്തെക്കൂടാതെ അല്ല” (യോ. 1, 1-3). വി. പൗലോസും ഇതുതന്നെ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. “മിശിഹാ ശാരീരികമായി പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. അദ്ദേഹം സർവ്വോപരിസ്ഥനായ ദൈവമാകുന്നു”. (റോ. 2. 9:5.)

തിരുസഭയുടെ ബോധനം.

തിരുസഭയുടെ ആരാഭാജനം ഈ വിശ്വാസം നിലനിന്നിരുന്നു. എന്നാൽ കാലക്രമത്തിൽ ഇതിനെപ്പറ്റി അബദ്ധോപദേശങ്ങൾ ഉണ്ടാകുവാൻ തുടങ്ങി. ഈയവസരത്തിലാണ് ക്രി. വ. 325-ൽ നിഖ്യായിൽ ചൊതുസുന്നമദോസു കൂടുകയും അബദ്ധോപദേശങ്ങളെ ശപിച്ചു യേശുക്രിസ്തു ദൈവത്തിൽനിന്നുള്ള ദൈവവും, പ്രകാശത്തിൽനിന്നുള്ള പ്രകാശവും ജനിച്ചവനും സൃഷ്ടിയല്ലാത്തവനും സാരാംശത്തിൽ പിതാവിനോടു സമത്വമുള്ളവനും ആകണമെന്നു പ്രഖ്യാപനം ചെയ്തു.

യേശു എല്ലാക്കാരുത്തിലും പിതാവിനോടു ചേർന്ന് ഒന്നിച്ചു പ്രവർത്തിക്കയും പിതാവിനു ലഭിക്കുന്ന അതേ മഹത്വവും ആരാധനയും പ്രാപിക്കയും ചെയ്യുന്നു. ഈ വിശ്വാസം ഐനേക രക്ത സാക്ഷികൾ സ്വരക്തത്താൽ മുദ്രകത്തിച്ചിരിക്കുന്നു. മാർപ്പാപ്പാമാരും, മെത്രാന്മാരും വൈദികരും സന്യാസികളും സന്യാസിനികളും വിശ്വാസികളും ഈ വിശ്വാസം പാലിക്കുകയും ഈ വിശ്വാസത്തിൽ നിദ്രപ്രാപിക്കയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

ചോദ്യങ്ങൾ

1. യേശുക്രിസ്തു ദൈവമാണെന്നുള്ളതിന് വിതാചയ ദൈവം നൽകിയിട്ടുള്ള സാക്ഷ്യങ്ങളേവ?
2. രാൻ ദൈവമാണെന്നുള്ളതിന് യേശുക്രിസ്തുതന്നെ നൽകിയിട്ടുള്ള സാക്ഷ്യങ്ങളേവ?
3. ക്രിസ്തുവിന്റെ ദൈവത്വത്തെക്കുറിച്ച് തിരുസഭയുടെ ഉപദേശമെന്തു്?

നിഖ്യാ വി. പ്രമാണം രണ്ടാംഭാഗം [തുടർച്ച]

“.....സർവ്വലോകങ്ങൾക്കും മുമ്പിൽ പിതാവിൽ നിന്നു ജനിച്ചു വന്നും.....നമുക്കും നമ്മുടെ രക്ഷയ്ക്കും വേണ്ടി സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നിറങ്ങി വിശുദ്ധ റൂഹായിൽനിന്നും ദൈവമാതാവായ വിശുദ്ധ കന്യകമറിയാമിൽനിന്നും ശരീരിയായി മനുഷ്യനായി”.

1. പിതാവിൽനിന്നും ജനിച്ചവൻ.

വി. ത്രിത്വത്തിലെ രണ്ടാമതായ പുത്രൻതന്മൂലം നിത്യതയിൽ പിതാവിൽനിന്നു ജനിക്കുകയും പിതാവിനോടും പരിശുദ്ധ റൂഹാദായാടുംകൂടെ അനാദികാലം മുതൽ അനന്തസ്തമത്തിലും ദൈവീകമന്ദപത്തിലും വസിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. മനുഷ്യനായി അവതരിച്ച ക്രിസ്തു യഹൂദന്മാരോടായി ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്തു. “സത്യം സത്യമായി ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു, അബ്രാഹാം ഉണ്ടാകുന്നതിനുമുമ്പു ഞാനുണ്ടു്”. (യോഹ. 8, 58) സർവ്വലോകങ്ങൾക്കും മുമ്പിൽ താൻ പിതാവിൽനിന്നു ജനിച്ചു. മനുഷ്യമനസ്സിൽ ഒരു വിചാരമോ, വായിൽനിന്നു് ഒരു വാക്കോ പുറപ്പെടുന്നതു് പോലെയത്രേ പിതാവായ ദൈവത്തിൽനിന്നും പുത്രൻ ജനിക്കുന്നതു്. അതുകൊണ്ടാണു് പുത്രനായ ദൈവത്തെ “വചനം” എന്നു വിളിക്കുന്നതു്. “ആദിയിൽ വചനം ഉണ്ടായിരുന്നു, ആ വചനം ദൈവത്തിന്റെ അടുക്കലായിരുന്നു. ആ വചനം ദൈവമായിരുന്നു” (യോഹ. 1,1).

2. വി. കന്യകയിൽനിന്നും ജനിച്ചവൻ.

കാലത്തിന്റെ തികവിൽ ഈ വചനം പാപികളായ നമുക്കും നമ്മുടെ രക്ഷയ്ക്കും വേണ്ടി മനുഷ്യനായി അവതരിച്ചു. ഈ മഹാത്മ്യം മനസ്സിലാക്കുകയെന്നുള്ളതു് നമ്മുടെ ബുദ്ധിശക്തികൾ തീതമെങ്കിലും വി. ഗ്രന്ഥത്തിൽ നാം ഇപ്രകാരം വായിക്കുന്നു. “വചനം ശരീരിയായി നമ്മോടുകൂടെ വസിച്ചു” (യോഹ. 1,14).

ദൈവം തന്റെ അതിഭൂതനായ ഗബ്രിയേലിനെ ദിവ്യസന്ദേശവുമായി നസ്രേത്തിൽ കന്യകയായിരുന്ന മാറിയത്തിന്റെ അടുക്കലേക്കയച്ചു. മാലാഖ അവളെ ഇപ്രകാരമായിച്ചു. “ഇതാ! നീ ഗർഭം ധരിച്ചു ഒരു പുത്രനെ പ്രസവിക്കും. നീ അദ്ദേഹത്തിന്റേയേതു എന്നു പേർ വിളിക്കണം. അദ്ദേഹം മഹാനാകും. അത്യുന്നതന്റെ പുത്രനെന്നു വിളിക്കപ്പെടും” (Cfr. ലൂക്കോ. 1,26-38.)

3. യേശുമിശിഹാ സാക്ഷാൽ മനുഷ്യനാകുന്നു.

ദൈവപുത്രൻ ആത്മാവും, മാംസവും രക്തവുമുള്ള ഒരു പരിപൂർണ്ണ മനുഷ്യനായി. നമ്മെപ്പോലെ മാനുഷികമായ എല്ലാതാൻ സ്വീകരിച്ചു. തനിക്കു വിശപ്പും ദാമവും ഉണ്ടായിരുന്നു. മരണത്തിന്റെ ക്ലേശങ്ങൾ സഹിക്കുകയും അതിന്റെ വരവിനെ ഭയപ്പെടുകയും ചെയ്തിരുന്നു. “പാപമോഴികെയുള്ള സകലതിനും നമുക്കു തുല്യം അദ്ദേഹം പരീക്ഷിതനാകുന്നു”. (എബ്ര. 4,15.) അദ്ദേഹം ദൈവമായിരിക്കെതന്നെ ആ ദൈവത്വത്തെ കാര്യമായി ഗണിക്കാതെ സ്വയം നിസ്സാരനാക്കിയെങ്കിലും ദാസവേഷം എടുക്കുകയും മനുഷ്യസദൃശനായിത്തീരുകയും മനുഷ്യാകൃതിയായി കാണപ്പെടുകയും സ്വയം താഴുകയും മരണത്തോളം—കുരിശുമരണത്തോളം അനുസരണ കാണിക്കുകയും ചെയ്തു. (ഫിലി. 2,6-8.) ഇപ്പോൾ താൻ മരണത്തോടു കൂടി പിതാവിന്റെ വലത്തുകാരത്തായിരിക്കുമ്പോഴും യഥാർത്ഥത്തിൽ പൂർണ്ണമനുഷ്യനാകുന്നു, എന്നാലും ആയിരിക്കുകയും ചെയ്യും.

4. യേശുമിശിഹാ ദൈവമനുഷ്യനാകുന്നു.

യേശു പൂർണ്ണദൈവവും പൂർണ്ണമനുഷ്യനുമായിരുന്നു. അനാദികാലംമുതൽ താൻ ദൈവവും കാലത്തിന്റെ തികവിൽ ഒരു സമയം മുതൽ പൂർണ്ണമനുഷ്യനുമായിരുന്നു. ദൈവസ്വഭാവവും മനുഷ്യസ്വഭാവവും തനിക്കുണ്ട്. താൻ ദൈവമനുഷ്യനാകുന്നു. താൻ മനുഷ്യനായി അവതരിച്ചത് പിതാവായ ദൈവത്തിന്റെ അഭീഷ്ടം നിറവേറുന്നതിനും.....ദൈവരാജ്യത്തിന്റെ ദിവ്യസന്ദേശം ലോകത്തെ അറിയിക്കുന്നതിനും നിത്യപിതാ

വിന്റെ അടുക്കലുള്ള വഴി വാക്കാലും പ്രവൃത്തിയാലും നമുക്കു കാണിച്ചുതന്നതിന്നു വേണ്ടിയാണ്. നമ്മുടെ പാപത്തെ കഴുകിക്കളഞ്ഞു ഒരിക്കൽക്കൂടി നമ്മെ ദൈവമക്കളാക്കിത്തീർക്കുന്നതിന്നു.....

ചോദ്യങ്ങൾ

1. ക്രിസ്തു സർവ്വലോകങ്ങൾക്കുമുമ്പിൽ പിതാവിൽനിന്നും ജനിച്ചവനാണോ? തെളിയിക്കുക.
2. പുത്രനായ ദൈവത്തെ വചനമെന്നു വിളിക്കുന്നത് എന്തുകൊണ്ട്?
3. ഗബ്രിയേൽമാലാഖ കന്യാസ്ത്രീമറിയത്തെ അറിയിച്ച സന്ദേശമെന്തായിരുന്നു?
4. കന്യാസ്ത്രീമറിയത്തിന്റെ ഉദരത്തിൽ ആരുടെ അർത്ഥപ്രവർത്തനങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു? ക്രിസ്തു ജാതനായത്?
5. ക്രിസ്തു യഥാർത്ഥ ദൈവമായിരിക്കെ യഥാർത്ഥ മനുഷ്യസ്വഭാവമുണ്ടായിരുന്നോ?
6. തന്റെ മരണാനന്തരം മനുഷ്യസ്വഭാവം തന്നിലുണ്ടായിരുന്നോ?

പാഠം 9

തിഖ്യോ വി. പ്രമാണം രണ്ടാംഭാഗം [തുടർച്ച]
(ദൈവമാതാവായ വി. കന്യകമറിയം)

1. പ. മറിയം ദൈവമാതാവായവർ.

പ. കന്യകമറിയം ദൈവപുത്രന്റെ മാതാവായവർ. ദൈവം അന്നാദികാലമുതലേ അവളെ തന്റെ പുത്രന്റെ മാതാവായി നിയോഗിച്ചിരുന്നു. ഈ പുത്രൻ സാക്ഷാൽ ദൈവമായിരുന്നതുകൊണ്ട് അവൾ ദൈവമാതാവായവർ. ഇക്കാരണത്താൽ തന്നെ മറിയത്തിന്നു മറ്റൊരാൾ സൃഷ്ടിക്കേണ്ടതൊന്നും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല.

2. പ. മറിയം നിത്യകന്യകയായവർ.

ദൈവപുത്രനായ യേശുക്രിസ്തുവിനെ പ്രസവിച്ചുവെങ്കിലും അവൾ എന്നും കന്യകയായിരുന്നു. വി. യേശുവിനെ കണ്ടതിനു

ന്റെ വളർച്ചപിതാവുമാത്രമായിരുന്നു. പരിശുദ്ധ കന്യകമറിയം പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ അംശമുപ്രവർത്തനത്താലാണ് ശർഭം ധരിച്ചു് ദൈവപുത്രനെ പ്രസവിച്ചതു്. “ദാവീദിന്റെ പുത്രനായ യേശുസഭ്യേ, നിന്റെ ഭാര്യയായ മറിയമിനെ സ്വീകരിച്ചാൻ നീ ശങ്കിക്കണ്ട, അവളിൽ ഉത്ഭവിച്ചിരിക്കുന്നതു് പരിശുദ്ധാത്മാവിൽനിന്നാകുന്നു” (മത്താ. 1, 20).

3. പ. മറിയം അമലോത്ഭവയാകുന്നു.

അവൾ ദൈവമാതാവായി നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടിരുന്നതുകൊണ്ടു് പാപത്തിന്റെ അടിമത്തത്തിൽ അപമൃത ജീവിതത്തിന്റെ ഒരു വിനാശികപോലും കഴിക്കുവാൻ പാടില്ലായിരുന്നു. “നീയും സ്ത്രീയും തമ്മിലും, നിന്റെ സന്തതിയും അവളുടെ സന്തതിയും തമ്മിലും ഞാൻ ശത്രുത ഉണ്ടാക്കും”. (ഉച്ച. 3, 15) അതിനാൽ ദൈവം അവളെ ഉത്ഭവപാപത്തിൽനിന്നു പരിരക്ഷിക്കുകയും അവളുടെ ഉത്ഭവത്തിന്റെ ആദ്യവിനാശികയിൽതന്നെ അവൾക്കു കൃപാപരം നൽകുകയും ചെയ്തു. അതുകൊണ്ടുതന്നെ മറിയത്തെ മലാഖ “നമ്മു നിറഞ്ഞവളേ” (ലൂക്കോ. 1, 28) എന്ന് വിളിച്ചതു്. അവൾ അമലോത്ഭവയാകുന്നു എന്നതു് ഒരു വിശ്വാസസത്യമായി A. D. 1854-ൽ മാപ്പാപ്പാ പ്രഖ്യാപനം ചെയ്തു. 1853-ൽ മാതാവുതന്നെ ലൂർദ്ദിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു താൻ “അമലോത്ഭവയാകുന്നു” എന്ന് വെളിപ്പെടുത്തി. മാതാ പിതൃ ലഭിച്ച ഈ കൃപയും, ക്രിസ്തുവിന്റെ പീഡാനുഭവത്താലും കഠിനമരണത്താലും നേടിയതാണ്. ദൈവം അവളെ കൃപയിൽ പരിപൂർണ്ണയാക്കിയതുകൊണ്ടു് അവൾ ദൈവേഷ്ടം മാത്രമേ പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നുള്ളൂ. അവൾ ലഘുവായ പാപത്തിൽ നിന്നുദപാലും വിമുക്തയായിരുന്നു.

4. പ. മറിയം നമ്മുടെ അമ്മയാകുന്നു.

ദൈവപുത്രന്റെ മനുഷ്യാവതാരത്തിനു സഹായിക്കുവാനുള്ള ഭാഗ്യം അവൾക്കുണ്ടായി. അവൾ നമ്മുടെ കൈകളുടെ അമ്മയാകുന്നു.

യിത്തീൻ. രക്ഷകനായ യേശു നമ്മുടെ സഹോദരനാകയാൽ അവർ നമ്മുടെ അമ്മ കൂടി ആകുന്നു. “അവൻ (മിശിഹാ) സകലത്തിലും തന്റെ സഹോദരന്മാരുടെ സദൃശ്യനാകുവാൻ ആവശ്യമായിരുന്നു” (എബ്ര. 2. 17):(Cfr. റോമ. 8, 29: 8, 17; 1കോ. 15, 23; 15, 20)

5. പ. മറിയം വ്യക്തമാതാവകുന്നു.

യേശു പാപികളായ നമ്മുടെ വേദി തന്നെത്തന്നെ കുരിശിൽ വെച്ചിരുന്നില്ലെങ്കിലും അവർ കുരിശിൽ ചുവട്ടിൽ നിന്നുകൊണ്ട് ആ വെളിയിൽ പങ്കുകൊണ്ടു. വ്യക്തമാതാവർ അവരുടെ ഹൃദയത്തെ ഭേദിച്ചു. “നിന്റെ സന്തത ആത്മാവിൽകൂടിയാ,..... ഒരു കുന്തം കടക്കും” (ലൂക്കോ. 1, 35) എന്ന ശൈശവത്തിന്റെ പ്രവചനം നിവർത്തിയായി. അവർ ദുഃഖിതരുടെ ആശ്വാസവും പാപികളുടെ സങ്കേതവും ആകുന്നു. അവർ വ്യക്തമാതാവകുന്നു.

6. പ. മറിയം ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ സഹായമാകുന്നു

നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ സ്വർഗ്ഗാരോഹണത്തിനുശേഷം മറിയം ശ്രീമന്മാരുടെ കൂടെ സെമിനാർമാളികയിൽ പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. പെന്തക്കോസ്റ്റിറ്റീവ് ശ്രീമന്മാരുടെ കൂടെ അവളും പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ സ്വീകരിച്ചു. ശൈശവസമയങ്ങളുടെ എല്ലാ സുഖദുഃഖങ്ങളിലും അവർ പങ്കുകൊണ്ട് സഭയെ സഹായിച്ചിരുന്നു. അവർ ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ സഹായമാകുന്നു.

7. പ. മറിയം സ്വർഗ്ഗാരോഹണം ചെയ്ത രാജ്ഞിയാകുന്നു.

മറിയം തന്റെ പുത്രന്റെ ജീവിതത്തോടു, പ്രത്യേകിച്ചും പീഡാനുഭവത്തിലും, മരണത്തിലും ഹൃദയാനുഭവങ്ങളുടെ സഹായം പലർക്കുമായി നൽകി. സ്വർഗ്ഗീയ മഹത്വത്തിലും അതിശ്രേഷ്ഠമായ സ്ഥാനം അവർക്കുണ്ട്. അവർ പാപത്തിൽനിന്നും സ്വതന്ത്രയായിരുന്നതിനാൽ അവരുടെ ശരീരം അഴിഞ്ഞുപോകാതെ പരിരക്ഷിക്ക

പ്പെട്ടു. അവർ ആത്മാവോടും ശരീരത്തോടുംകൂടെ സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കു കൈമാറപ്പെട്ടു. ഇതു ഒരു വിശ്വാസസത്യമായി 1950-ൽ 12-ാം പീയൂസ് മാർപ്പാപ്പാ പ്രഖ്യാപനം ചെയ്തു. അവർ സ്വർഗ്ഗാരോപണം ചെയ്ത രാജ്ഞിയാകുന്നു. അവർ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ സകല മാലാഖമാരുടേയും പരിശുദ്ധന്മാരുടേയും രാജ്ഞിയായി വാഴുന്നു. അവർ ക്രിസ്തുവിനോടു കൂടി സകല ലോകത്തേയും ഭരിക്കുന്നു.

8. പ. മറിയം സ്വർഗ്ഗീയമദ്ധ്യസ്ഥയാകുന്നു.

അവൾ ഒരു മാതാവിന്റെ കാരണപൂർണ്ണമായ സ്നേഹത്തോടുകൂടി അവളുടെ പുത്രന്റെ സഹോദരീസഹോദരന്മാരെ കൈക്കൊള്ളുന്നു. അവൾ നമ്മുടെ നാമയും മാതാവുമാകുന്നു. അവൾ നമുക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ദൈവത്തിൽനിന്നു് അനുഗ്രഹങ്ങളും കൃപയും പ്രാപിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അവൾ നമ്മുടെ സ്വർഗ്ഗീയമദ്ധ്യസ്ഥ ആകുന്നു.

ചോദ്യങ്ങൾ :-

1. പരിശുദ്ധ മറിയത്തെ ദൈവമാതാവെന്നു വിളിക്കുന്നതെന്തുകൊണ്ട് ?
2. എല്ലാ സൃഷ്ടികളിലുംവെച്ചു് അവൾക്കുള്ള മേന്മയെന്തു് ?
3. പരിശുദ്ധ മറിയം നിത്യകന്യകയായിരുന്നുവോ?
4. കന്യകമറിയത്തെ അമ്മലോത്ഭവയെന്നു വിളിക്കുന്നതെന്തുകൊണ്ട് ?
5. പ. മറിയം നമ്മുടേയും അമ്മ ആകുന്നതെന്തുകൊണ്ട് ?
6. പ. മറിയത്തെ വ്യാകുലമാതാവെന്നു വിളിക്കുന്നതെന്തുകൊണ്ട് ?
7. പ. മറിയത്തിന്റെ ഈ ലോകജീവിതശേഷം എന്തു സംഭവിച്ചു?
8. സ്വർഗ്ഗത്തിൽ മാതാവു് എന്തു ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു?

നിഖ്യാ വി. പ്രമാണം രണ്ടാംഭാഗം [തുടർച്ച]

“മനുഷ്യരായ നമുക്കും നമ്മുടെ രക്ഷയ്ക്കുംവേണ്ടി സ്കൂൾത്തിൽനിന്നിറങ്ങി.....”

1. അനന്തയോഗ്യതയുള്ള

പരിഹാരത്തിന്റെ ആവശ്യം

പാപം, അനന്തമഹിമയുള്ള ദൈവത്തോടു ചെയ്യുന്ന ദ്രോഹമാകയാൽ അതിന്റെ മാച്ചിന്ദ്രം ഒരു പ്രകാരത്തിൽ അനന്തമാണ്. അതിനാൽ അതു പരിഹരിക്കുവാൻ തക്ക അനന്ത ദയോഗ്യതയുള്ള ഒരാൾ ആവശ്യമുണ്ടു്. പാപത്തിൽ മുഴുകിയിരുന്ന മനുഷ്യൻ ഈ ദ്രോഹത്തിന്റെ മാച്ചിന്ദ്രം മാറുന്നതിനു സാധ്യമായിരുന്നില്ല. അതിനാൽ അനന്തമഹിമയുള്ള ദൈവതന്നെ അത് നിവർത്തിക്കേണ്ടിയിരുന്നു. പാപത്തിൽ വീണ്ടുപോയ മനുഷ്യരെ രക്ഷിച്ചാനായി പിതാവിന്റെ തിരുവിഷ്ണുപ്രകാരം പുത്രനായ ദൈവം മനുഷ്യനായവതരിച്ചു. ‘ഞാൻ സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നിറങ്ങിവന്നിരിക്കുന്നതു് എന്റെ ഇഷ്ടം ചെയ്യുവാനല്ല; എന്റെ പിതാവിന്റെ ഇഷ്ടം ചെയ്യുവാനത്രെ’. ‘എന്നെ അയച്ചവന്റെ ഇഷ്ടമാകട്ടെ, അവൻ എനിക്കു തന്നുപരിൽ ഒരുത്തനേയും അവനിൽ നിന്നു് നശിപ്പിച്ചുകഴയാതെ അവസാനനാളിൽ അവനെ ഞാൻ ഉയിർപ്പിക്കണം’ (യോഹ. 6, 38-39) എന്നതാകുന്നു.

2. അനന്തയോഗ്യതയുള്ള പരിഹാരം

ക്രിസ്തു ചെയ്തു

മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിന്റെ അനുസരണക്കേടിനു് ക്രിസ്തു മരണത്തോളം അനുസരണമുള്ളവനായി പരിഹാരം ചെയ്തു. തന്റെ അതിക്രമമായ കഷ്ടപ്പാടുകളാൽ അവൻ നമ്മിൽനിന്നും ഉണ്ടുവവാപത്തിന്റെയും കർമ്മപാപത്തിന്റെയും കുറ്റത്തെ നീക്കിക്കളയുകയും നിത്യശിക്ഷയിൽനിന്നു രക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തു.

യേശു പീഡയനുഭവിച്ചു നമുക്കുവേണ്ടിയാണ്. “നമ്മുടെ പാപങ്ങൾ നിമിത്തം അവൻ നശിച്ചു” (യശ. 53, 5: Cfr. 53, 3: റോമ. 4, 25). ക്രിസ്തുവിന്റെ പീഡാനുഭവത്തിനും മരണത്തിനും താൻ ദൈവപുത്രനായിരുന്നതുകൊണ്ട് അനന്തമായ വിചയാണുള്ളതു്. തന്റെ മരണത്താൽ അവൻ നമ്മുടെ മരണത്തെ ചവുട്ടിക്കൊന്നു. അവൻ സാത്താന്റെ ശക്തിയെ കെടുത്തുകയും അവന്റെ അധികാരത്തിൽനിന്നു നമ്മെ സ്വതന്ത്രരാക്കുകയും ചെയ്തു. “.....ഈശോമിശിഹായിൽ വ്യാപരിക്കുന്നവർക്ക് ഇനിമേൽ ശിക്ഷാവിധിയില്ല. ഈശോമിശിഹായിലുള്ള ജീവാത്മാവിന്റെ നിയമം, പാപത്തിന്റെയും മരണത്തിന്റെയും നിയമത്തിൽനിന്നു് നിന്നെ സ്വതന്ത്രനാക്കിയിരിക്കുന്നു” (റോമ. 8, 1-2).

3. എന്തുകൊണ്ട് എല്ലാവരും രക്ഷപ്പെടുന്നില്ല?

കുരിശുമരണം വഴിയായി നിത്യജീവൻ നമുക്കായി ക്രിസ്തു വീണ്ടെടുത്തു. അവൻ നമുക്കു മുമ്പായി നിത്യപിതാവിന്റെ അടുക്കലേക്കു പോയിരിക്കുന്നു. നാം താൻ നിർദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങൾ സ്വീകരിച്ചു് നിത്യപിതാവിന്റെ അടുത്തു ചെന്നെത്തണം. എന്നാൽ മിശിഹാ തന്നിട്ടുള്ള രക്ഷമാർഗ്ഗത്തെ എല്ലാവരും സ്വീകരിക്കുവാൻ കഴിയാതെ, അവിടുത്തെ കച്ചനകൾ വേണ്ടവിധം അനുസരിക്കുകയൊക്കട്ടെ ചെയ്യാത്തതിനാൽ എല്ലാവരും രക്ഷപ്പെടുന്നില്ല.

4. നിത്യരക്ഷയുടെ മാർഗ്ഗം.

നിത്യരക്ഷയ്ക്കു ക്രിസ്തു നൽകിയിട്ടുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങൾ അവിടുത്തെ തിരുവടിയും, തിരുവട വഴിയായി നൽകിയിട്ടുള്ള ഉപദേശങ്ങളും കൂദാശകളും കച്ചനകളുമാകുന്നു. തിരുവട പഠിപ്പിക്കുന്ന വിശ്വാസസത്യങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുകയും വി കൂദാശകൾ കൈക്കൊള്ളുകയും കച്ചനകൾ അനുസരിച്ചു് ജീവിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവൻ മിശിഹായുടെ പീഡാനുഭവത്തിന്റെയും മരണത്തിന്റെയും

ഫലങ്ങൾ അനുഭവിക്കും. എന്നാൽ ഈ മാറ്റങ്ങൾ സ്വീകരിക്കാത്തവർ മിശിഹായുടെ മരണം തങ്ങൾക്കു നിഷ്ഫലമാക്കിത്തീർക്കുന്നു.

ചോദ്യങ്ങൾ

1. പുത്രൻതന്മൂലം മനുഷ്യനായി അവതരിച്ചതെന്തിന്?
2. ലോകരക്ഷാർത്ഥം വി. ത്രിത്വത്തിലെ രണ്ടാമതായ പുത്രൻതന്മൂലം തന്നെ മനുഷ്യനായി അവതരിച്ചേണ്ട ആവശ്യമെന്തു്?
3. എപ്രകാരമാണു് ക്രിസ്തു നമ്മിൽനിന്നും പാപത്തിന്റെ ശിക്ഷയെ നീക്കിക്കളഞ്ഞതും നമ്മെ രക്ഷിച്ചതും.
4. എല്ലാ മനുഷ്യരും രക്ഷപ്പെടാത്തതെന്തുകൊണ്ടു്?
5. നാത്യരക്ഷ കിട്ടാൻ ക്രിസ്തു നിർദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ള മാറ്റങ്ങളേവ?

പാഠം 11

നിഖ്യം വി. പ്രമാണം രണ്ടാംഭാഗം [തുടർച്ച]

“പൊന്തിയോസ് പീലാത്തോസിന്റെ ദിവസങ്ങളിൽ ക്രൂശിക്കപ്പെട്ടു, കഷ്ടമനുഭവിച്ചു, മരിച്ചു, അടക്കപ്പെട്ടു.....”

1. യഹൂജേനത്തിന്റെ നിഷേധം.

ഈശോമിശിഹാ മനുഷ്യനായി അവതരിച്ചു് 30 വർഷത്തോളം സ്വഭവനത്തിൽ രാമായുജീവിതം നയിച്ചു. “അവൻ അവരോടുകൂടി ഇറങ്ങി നസ്രേത്തിൽ ചെന്നു് അവർക്കു് അധീനനായിരുന്നു” (ഘ്രക്കോ. 2, 51). അതിനുശേഷം താൻ പരാധ്യജീവിതം ആരാഭിച്ചു. അപ്പോൾ “ഈശോ ഉദ്ദേശം മുപ്പതു വയസ്സു ജീവനായിരുന്നു.” (ഘ്രക്കോ. 3, 23). തന്റെ പരാധ്യജീവിത കാലമത്രയും തന്റെ ജനമായ യഹൂദന്മാരുടെ ഇടയിലുടനീളം പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നതു്. “ഇസ്രായേൽ നോട്ടത്തിൽനിന്നു് വഴിതെറ്റിപ്പോയിരിക്കുന്ന ആടുകളുടെ അടുക്കലേക്കല്ലാതെ ഞാൻ അയ

ക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല” (മത്ത. 15, 24). എന്നാൽ ദൈവം തിരഞ്ഞെടുത്ത ആ ജനത്തിന്റെ നായകന്മാർ ലോകരക്ഷിതാവായി തന്നെ അംഗീകരിച്ചില്ല. “അവൻ തന്റെ സ്വന്തം ജനങ്ങളുടെ അടുക്കലേക്കുവന്നു. എങ്കിലും സ്വകീയർ അവനെ സ്വീകരിച്ചില്ല” (യോ. 1, 11). വിസ്താരമയം താൻ ദൈവപുത്രനാകുന്നുവെന്ന് ക്രിസ്തു പരസ്യമായി ജനത്തിന്റെയും പ്രധാനാചാര്യന്മാരുടെയും മുമ്പിൽ വെച്ചു പ്രസ്താവിച്ചു. അപ്പോൾ പ്രധാനാചാര്യന്മാർ തന്റെ വസ്തുക്കൾ കീറിക്കൊണ്ടുപോയി. “ഇതാ! ഇവന്റെ ദൈവഭക്ഷണം നിങ്ങൾ ഇപ്പോൾ കേട്ടുവല്ലോ. നിങ്ങൾക്കു എന്തുതന്നുന്നു?” അവർ ഉത്തരമായി “ഇവൻ മരണത്തിന് അർഹനാകുന്നു” എന്നു പറഞ്ഞു (മത്ത. 26, 65-66).

2. പാപത്തിനു ചെയ്യാവുന്ന നാശം.

ദൈവത്തിന്റെ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട ആ ജനത്തിൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ വചനങ്ങൾ ശ്രവിക്കുകയും താൻ പ്രവർത്തിച്ച അത്ഭുതങ്ങളും തന്റെ പരിശുദ്ധമായ ജീവിതവും കാണുകയൊഴിയും. എന്നാൽ അന്വേഷകൻ തന്റെ ദിവ്യഭക്തൃത്വത്തെ സ്വീകരിക്കാൻ തയ്യാറായില്ല. മനുഷ്യർ ക്രിസ്തുവിനെ ഉപേക്ഷിച്ചത് ഏറ്റവും വലിയതും ഭയങ്കരവുമായ ഒരു രഹസ്യമാകുന്നു. മനുഷ്യന്റെ ബലഹീനതയും പാപകാഠിന്യവും ഇതിൽ നമുക്കു ദർശിക്കാവുന്നതാണ്. മനുഷ്യ ഹൃദയങ്ങളിൽ പാപത്തിനു ചെയ്യുവാൻ സാധിക്കുന്ന ഭയങ്കരമായ നാശത്തെയാണ് ഇതു കാണിക്കുന്നത്.

3. അവൻ ആഗ്രഹിച്ചതിനാൽ

സ്വയം അർപ്പിച്ചു. (Cfr. യേശ. 53, 7).

തന്റെ ശത്രുക്കൾ തന്നെ മരണത്തിനു വിധിക്കുകയും കരിശിൽ താഴ്ന്നു കൊല്ലുകയും ചെയ്യുമെന്ന് തനിക്കറിയാമായിരുന്നു. അക്കാലം താൻ മുൻകൂട്ടി ശ്രീമന്മാരോടു പറഞ്ഞിരുന്നു. ലോകരക്ഷയ്ക്കുവേണ്ടി തന്റെ പിതാവിന്റെ ഇഷ്ടപ്രകാരം ഇവയെല്ലാം അനുഭവിക്കുന്നതിനു താൻ തീരുമനസ്സായി. “എന്റെ ജീവനെ വീണ്ടും പ്രാപിക്കേണ്ടതിനായി ഞാൻ അതു സമർപ്പിക്കുന്നതുകൊ

ണ്ടു് എന്റെ പിതാവു് എന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നു. ആരും അതു് എന്നിൽ നിന്നു് എടുത്തുകളയുകയല്ല, ഞാൻ അതു് സ്വമനസ്സാലെ സമർപ്പിക്കുകയാകുന്നു. എന്തെന്നാൽ അതു സമർപ്പിക്കുവാൻ എനിക്കു് അധികാരമുണ്ടു്. അതു വീണ്ടും പ്രാപിക്കുവാനും എനിക്കധികാരമുണ്ടു്. ഈ കല്പന എന്റെ പിതാവിൽ നിന്നും ഞാൻ സ്വീകരിക്കുന്നു” (യോഹ. 10, 17—18). ക്രിസ്തു തന്റെ പിതാവിന്റെ ഇഷ്ടം നിവർത്തിക്കുവാൻ കുരിശുമരണത്തോളം കീഴ്വഴങ്ങി. “തന്നെത്തന്നെ താഴ്ത്തി. മരണത്തോളം അതേ, കുരിശുമരണത്തോളം അനുസരണമുള്ളവനായിത്തീരുകയും ചെയ്തു” (ഫിലി. 2, 8).

4. യഹൂദജനത്തിന്റെ കുറ്റാരോപണം.

അക്കാലത്തു് യഹൂദിയാരാജ്യം റോമാസാമ്രാജ്യത്തിലെ ഒരു സാമന്ത രാജ്യമായിരുന്നു. റോമാചക്രവർത്തിയുടെ പ്രതിനിധിയായി പൊന്തിയോസു് റീലാത്തോസു് എന്ന ഒരു ഗവർണ്ണർ അത്രെ അവിടത്തെ ഭരണത്തിന്റെ മേധാവിയും വഹിച്ചിരുന്നതു്. ദുഷ്ടനായ യഹൂദപ്രമാണികൾ, ദൈവഭയം, സമുദായദ്രോഹം, രാജ്യദ്രോഹം എന്നീ കുറ്റങ്ങൾ ചുമത്തി യേശുവിനെ മരണത്തിനു വിധിക്കുവാനായി പീലാത്തോസിന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവന്നു. യൂദന്മാർ അവരോട്: “ഞങ്ങൾക്കു് ഒരു നിയമമുണ്ടു്; അവൻ തന്നെത്തന്നെ ദൈവപുത്രനാക്കിയതുകൊണ്ടു് ഞങ്ങളുടെ ആ നിയമമനുസരിച്ചു് ഇവൻ മരണത്തിനു അർഹനാകുന്നു. (യോഹ. 17, 7). “ഇവൻ ഞങ്ങളുടെ ജനങ്ങളെ വഴിതെറ്റിക്കുകയും, കോസറിനു് തലവരി കൊടുക്കേണ്ട എന്നു വിരോധിക്കുകയും, മിശിഹാ രാജാവായെന്നു് എന്നു സ്വയംപറയുകയും ചെയ്യുന്നതായി ഞങ്ങൾ കണ്ടു് എന്നു് അവനിൽ കുറ്റം ചുമത്തിപ്പറയുവാൻ തുടങ്ങി” (ലൂക്കോ. 23, 2.)

5. പീലാത്തോസിന്റെ വിധി

പീലാത്തോസാകട്ടെ ക്രിസ്തുവിൽ യാതൊരു കുറ്റവും കണ്ടില്ല. “ഞാൻ ഈ മനുഷ്യനിൽ കുറ്റമൊന്നും കാണുന്നില്ല.”

(ലൂക്കോ. 23, 4). പഠപ്രാവശ്യവും ക്രിസ്തുവിന്റെ നിരപരാധിത്വം പ്രഖ്യാപിച്ചതിനുശേഷം ഭീരുവായ പീലാത്തോസും രക്ഷകനെ കൃശിക്കുവാൻ വിധിച്ചു. “കലഹം അധികമാകുന്നതല്ലാതെ പ്രയാജനമൊന്നും ഉണ്ടാകുന്നില്ലെന്നു കണ്ടു” (മത്തായി. 27, 24) “അവരുടെ അപേക്ഷ നടക്കട്ടെ എന്നു പീലാത്തോസും കല്പിച്ചു”. (ലൂക്കോ. 23, 24)

6. കുരിശിന്റെ വഴി, മരണം, കബറടക്കം

“അവർ പരിമസിച്ചശേഷം.....കുരിശിൽ തറയ്ക്കുവാൻ അവനെ കൊണ്ടുപോയി.....അവർ അവനെ കുരിശിൽ തറച്ച ശേഷം അവന്റെ വസ്ത്രങ്ങൾ പിട്ടിയിട്ടു ഭാഗിച്ചു.....ഉദ്ദേശം ഒമ്പതു മണിക്കു ഈശോ ഉയർന്നു സ്വരത്തിൽ ‘ഏൽ, ഏൽ, ലീമാനാ ശബക്’ത്താനി* എന്നു വിളിച്ചു പറഞ്ഞു.....ഈശോ വീണ്ടും ഉയർന്നു സ്വരത്തിൽ നിലവിളിച്ചു തന്റെ പ്രാണനെ വെടിഞ്ഞു.....പാപിയാ കഴിക്കപ്പെട്ടതായ തന്റെ വക ഒരു പുതിയ പ്രേതാലയത്തിൽ അവൻ (റോസാക്കാർൻ യൗസുപ്പ്) അതിനെ (യേശുവിന്റെ ശരീരം) വച്ചു” (Cfr. മത്താ. 27,31-60)

7. യേശുവിനു നമ്മോടുള്ള സ്നേഹം.

ദയയു നമുക്കുവേണ്ടി മരണം സഹിച്ചുകൊണ്ടു നമ്മെ അത്രയധികമായി സ്നേഹിച്ചു. “അവൻ നമുക്കുവേണ്ടി സ്വന്തം പ്രാണനെ തന്നതിൽനിന്നു നമ്മോടുള്ള അവന്റെ സ്നേഹം നാമാന്യന്നു”(1 യോഹ. 3, 16). “ഒരുവൻ തന്റെ സ്നേഹിതന്മാക്കുവേണ്ടി തന്റെ ജീവനെ കൊടുക്കുന്നതിനുക്കാൾ വലിയ സ്നേഹമില്ല”. (യോഹ. 15, 13) താൻ തന്റെ ശത്രുക്കളോടുപോലും സ്നേഹമായി പെരുമാറി. “അദ്ദേഹം നിന്ദിക്കപ്പെട്ടിട്ടും നിന്ദിച്ചില്ല. കഷ്ടതയനുഭവിച്ചിട്ടും നീരസപ്പെട്ടില്ല”. താൻ കുരിശിൽ കിടന്നുകൊണ്ടു തന്റെ ശത്രുക്കൾക്കുവേണ്ടി വോപും പ്രാർത്ഥിച്ചു. (Cfr. ലൂക്കോ. 23, 34). യേശു പാപികളായ നമുക്കുവേണ്ടി സ്വപ്രാണനെ ബലിയർപ്പിച്ചു.

* ഏന്റെ ദൈവമേ, ഏന്റെ ദൈവമേ, നീ എന്നെ കൈവിട്ടതെന്തു? ചോദ്യങ്ങൾ:-

- 1. ക്രിസ്തു പരസ്യജീവിതകാലത്തു് ആരുടെ ഇടയിലാണു് പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നതു്?

2. തന്റെ ശത്രുക്കൾ ക്രിസ്തുവിൽ ആരോപിച്ചിരുന്ന കുറ്റമെന്തായിരുന്നു.

3. അന്വേഷകർ ക്രിസ്തുവിന്റെ ദൗത്യത്തെ സ്വീകരിക്കാൻ തയ്യാറാകണമെന്തുകൊണ്ട്?

4. ക്രിസ്തു പീഡാനുഭവത്തിനും മരണത്തിനും വിദ്വേഗമേറിയതായത് തന്റെ ശക്തിഹീനത കൊണ്ടായിരുന്നുവോ?

5. ക്രിസ്തു മനുഷ്യാവതാരം ചെയ്തതും പീഡകൾ സഹിച്ച മരിച്ചതും എന്തിനുവേണ്ടി ആയിരുന്നു?

പാഠം 12

തിഖ്യോ വി. പ്രമാണം രണ്ടാംഭാഗം [തുടർച്ച]

.....തിരുമനസ്സായപ്രകാരം മൂന്നാംദിവസമുയിർത്തെഴുന്നേറ്റു.

1. ക്രിസ്തു മരിച്ചശേഷം പാതാളത്തിൽ പോയി.

ക്രിസ്തു മരിച്ചപ്പോൾ തന്റെ ശരീരത്തിൽനിന്നും ആത്മാവു വേർപെട്ടുകിടപ്പും തന്റെ ശരീരത്തിൽനിന്നാകട്ടെ, ആത്മാവിൽ നിന്നാകട്ടെ ദൈവത്വം വേർപെട്ടില്ല. മുമ്പുകൂടി മരിച്ചു തനിക്കുവേണ്ടി നോക്കിപ്പാർത്തിരുന്ന ആത്മാക്കളുടെ അടുത്തേക്കു ക്രിസ്തു പോയി. അവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ ആദാമും ഹവ്വയും പൂർണ്ണപിതാക്കന്മാരും ദീർഘദർശികളും യോഹന്നാൻസ്താപകനും മാറുമുണ്ടായിരുന്നു. “.....അവൻ ശരീരത്തിൽ മരിക്കുകയും ആത്മാവിൽ ജീവനോടിരിക്കുകയും, പാതാളത്തിൽ ബന്ധിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന ആത്മാക്കളോട്.....അറിയിക്കുകയും ചെയ്തു” (1 പടയാ. 3, 18 20). ആദാമിന്റെ പാപാനിമിത്തം അടുത്തുപ്പെട്ട സ്വർഗ്ഗവാതിൽ ഇതുവരെയും തുറന്നിട്ടില്ലായിരുന്നു. “അവർ രക്ഷിക്കരുത്” എന്നു ക്രിസ്തു പ്രഖ്യാപിച്ചു.

2. ക്രിസ്തു മഹത്വപ്രദത്താടുകൂടി ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റു

ക്രിസ്തു മരിച്ചശേഷം മൂന്നാം ദിവസം ഞായറാഴ്ച മഹിമയോടുകൂടി സ്വശക്തിയാൽ “ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റു” (ലൂക്കോ. 24, 6;

മത്താ. 28, 6; Cfr. യോഹ. 10, 17-18). താൻ ദൈവപുത്രനായിരുന്നുകൊണ്ട് ദൈവശക്തി തനിക്കുണ്ടായിരുന്നു. തന്റെ ശരീരവുമായും നിത്യമായി യോജിച്ചു് സ്വസ്തിയാനന്ദത്താൽ നിറയപ്പെട്ടു. തന്റെ ശരീരം മഹത്വീകരിക്കപ്പെടുകയും ആത്മാവു സന്തോഷത്താൽ നിറയുകയും ചെയ്തു. താൻ തന്റെ ശിഷ്യന്മാർക്ക് വല പ്രാവശ്യം പ്രത്യക്ഷപ്പെടുമ്പോഴും താൻ നേരത്തേ ചെയ്തതുപോലെ അവരോടുകൂടി പാർത്തില്ല. ക്രിസ്തുവിന്റെ ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപ്പുമൂലം മരണത്തിന്റെ ശക്തിയെ തകർത്തു കളഞ്ഞു. ഇനിയും താൻ പീഡ അനുഭവിക്കുകയാകട്ടെ മരിക്കുകയോ ചെയ്തേയില്ല. “മിശിഹാ മരിച്ചവരിൽനിന്നു് ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റെന്നും വീണ്ടും മരിക്കയില്ലെന്നും മരണത്തിന്നു് അവന്റെ മേൽ അധികാരമില്ലെന്നും നാം അറിയുന്നു” (റോമ. 6, 9).

3. ക്രിസ്തുവിന്റെ പുനരുദ്ധാരണം

എന്തു പഠിപ്പിക്കുന്നു?

ക്രിസ്തു ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റാൽ, നീതിമാന്മാരുടെ ഫലം നശിച്ചുപോകുന്നതല്ലെന്നു സ്പഷ്ടമാക്കുന്നതിന്നും (Cfr. ഫിലിപ്പ്യ. 3, 10) ശ്ലീഹന്മാരുടെ വിശ്വാസത്തെ സ്ഥിരീകരിക്കുന്നതിന്നും (Cfr. നട. 17, 31) നമുക്കും പുനരുദ്ധാരണം ഉണ്ടായിരിക്കുമെന്നുള്ള ബോധ്യം ദൃഢീകരിക്കുന്നതിന്നും ആകുന്നു. എന്റെ “സഹോദരന്മാരേ ഹിന്ദു പ്രാപിക്കുന്നവരെക്കുറിച്ച് പ്രത്യേകമായില്ലാത്ത മാനുഷകളെപ്പോലെ നിങ്ങളും ഭൂമിക്കടുത്തേന്നു നിങ്ങളും അറിയണമെന്നു് ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. എന്തെന്നാൽ യേശു മരിക്കയും ഉയിർക്കുകയും ചെയ്തപ്പോൾ നാം വിശ്വസിക്കുന്നുവെങ്കിൽ അപ്രകാരംതന്നെ ദൈവം യേശുവിൽ നിന്ദ്രപ്രാപിച്ചവർക്കും അവനോടുകൂടി വരുത്തും” (1 തെസ്സ. 4, 13-14). “മരിച്ചവരുടെ ഉയിർപ്പു ഇല്ലെങ്കിൽ മിശിഹായും ഉയിർത്തിട്ടില്ല. മിശിഹാ ഉയിർത്തിട്ടില്ലെങ്കിൽ ഞങ്ങളുടെ പ്രാർത്ഥന വ്യർത്ഥമാകുന്നു, നിങ്ങളുടെ വിശ്വാസവും വ്യർത്ഥം” (1 കോറി. 15, 13-14). നമ്മുടെ രക്ഷയുടെയും വീണ്ടെടുപ്പിന്റെയും പൂർണ്ണീകരണത്തിനായിട്ടുമാത്രം, നമ്മുടെ കർത്താവായ

യേശുമിശിഹയെ മരിച്ചവരുടെ ഇടയിൽനിന്നും ഉയിർപ്പിച്ചതു. (Cfr. റോമ. 4, 25).

4 ക്രിസ്തു വാശാനം ചെയ്യപ്പെട്ട മിശിഹായാകുന്നു.

ഉയിർത്തെഴുന്നേല്പിനാൽ ക്രിസ്തു മഹത്വപീകരിക്കപ്പെട്ടു. തന്റെ ശത്രുക്കൾ തന്നെ ഒരു ദൈവഭൃഷണക്കാരനായിട്ടും, കള്ളനായിട്ടും മുദ്രയടിച്ചതെ കുരിശിൽ തറച്ചു കൊന്നതു്. എന്നാൽ തന്റെ ഉയിർപ്പുജ്വലം താൻ യഥാർത്ഥത്തിൽ വാശാനം ചെയ്യപ്പെട്ട മിശിഹായാകുന്നുവെന്നു തെളിയിച്ചു.

5. ക്രിസ്തുവിന്റെ ഉയിർത്തെഴുന്നേല്പു്

നമ്മുടെ ഉയിർത്തെഴുന്നേല്പിന്റെ അച്ചാരം

“എന്നാൽ മിശിഹാ മരിച്ചവരുടെ ഇടയിൽനിന്നും ഉയിർത്തു് നിദ്രപ്രാപിച്ചവരുടെ ആദ്യഫലമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു” (1 കോറ. 15, 20). “യാതൊന്നിനാൽ സകലവും തനിക്കു കീഴു് പ്പെടുത്തപ്പെടുവോ, ആ തന്റെ മഹാശക്തിക്കനുസരണമായി നമ്മുടെ താഴ്മയുള്ള ശരീരത്തെ, അതു തന്റെ മഹത്വമുള്ള ശരീരത്തിന്റെ സാദൃശ്യത്തിലാകവാൻ തക്കവണ്ണം അവൻ രൂപാന്തരപ്പെടുത്തും” (ഫിലി. 3, 21). പുതിയ സൃഷ്ടിയുടെ ആരംഭമാകുന്നു തന്റെ ഉയിർത്തെഴുന്നേല്പു്.

ചോദ്യങ്ങൾ

1. ക്രിസ്തുവിന്റെ മരണശേഷം എന്തു സംഭവിച്ചു?
2. ഉയിർത്തെഴുന്നേല്പിനുശേഷം നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ സ്ഥിതി എന്തായിരുന്നു?
3. നമ്മുടെ പുനരുത്ഥാനത്തിലുള്ള വിശ്വാസം എന്തിനെ ആസ്പദമാക്കിയുള്ളതാണ്?
4. ക്രിസ്തു വാശാനം ചെയ്യപ്പെട്ട മിശിഹായാകുന്നുവെന്നു തെളിയിച്ചതെങ്ങനെ?
5. നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ ഉയിർത്തെഴുന്നേല്പു് നമ്മുടെ ഉയിർത്തെഴുന്നേല്പിന്റെ അച്ചാരമാകുന്നു എന്നു പറയുന്നതു് എന്തു കൊണ്ടു്?

നിഖ്യാ വി. പ്രമാണം രണ്ടാംഭാഗം [തുടർച്ച]

സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കു കരോറി തന്റെ പിതാവിന്റെ വലത്തു ഭാഗത്തിരികുന്നു.....

1. ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റശേഷം ക്രിസ്തു

നാല്പതു നാൾ ഈ ലോകത്തിൽ പാർത്തു

നമ്മുടെ കർത്താവു ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റശേഷം “നാച്ചതു നാച്ചു കളോളം അവർ പ്രത്യക്ഷനായിക്കൊണ്ടും, ദൈവരാജ്യത്തേപ്പറ്റി സംസാരിച്ചുകൊണ്ടും, പീ.ഡ അനുഭവിച്ചുദശയും താൻ ജീവനോടീരിക്കുന്നവനായി വളരെ അടയാളങ്ങളായ തന്നെത്തന്നെ അവർ കാണിച്ചു” (നടപടി. 1, 3). അതിനടുത്തും “അവർ അവനെ നോക്കിനില്ക്കുവ, അവൻ സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കു എടുക്കപ്പെട്ടു” (നടപടി. 1, 9., Cfr. യോ. 16, 28). അവിടുന്ന് യഥാർത്ഥമായി ഉയർത്തെഴുന്നേടുന്നവനു സത്യം പച്ച പ്രകാശത്തിലുള്ള ദർശനങ്ങളാൽ തെളിയിക്കുന്നതിനും, ശ്രീമന്മാരെ പഠിപ്പിച്ചു ധൈര്യപ്പെടുത്തുന്നതിനും, സത്യവിശ്വാസത്തിൽ സ്ഥിരപ്പെടുത്തുന്നതിനും വേണ്ടിയായിരുന്നു അവിടുത്തെ ഉയിർത്തെഴുന്നേട്ടിനശേഷം നാച്ചുന്നാൾ താൻ ഈ ലോകത്തിൽ പാർത്തത്.

2. സ്വർഗ്ഗാരോഹണവും അതിന്റെ ഉദ്ദേശവും

തന്റെ സ്വർഗ്ഗാരോഹണത്താൽ സ്വർഗ്ഗീയമഹത്വത്തിൽ പിതാവിന്റെ സന്നിധിയിലെത്തി. താൻ സ്വർഗ്ഗാരോഹണം ചെയ്തത് തന്റെ കുരിശുമരണത്താൽ ഉൽഘാടനം ചെയ്യപ്പെട്ട സ്വർഗ്ഗരാജ്യവും അതിന്റെ മഹത്വവും അധീനപ്പെടുത്തുന്നതിനും നമുക്കു സ്വർഗ്ഗത്തിൽ സ്ഥലം ഒരുക്കുന്നതിനും (Cfr. യോ. 14, 2). നമുക്കുവേണ്ടി പിതാവിന്റെയടുക്കൽ മദ്ധ്യസ്ഥത വഹിക്കുന്നതിനും (Cfr. രോ. 8, 34). ശ്രീമന്മാർ പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ അയച്ചുകൊടുക്കുന്നതിനും (Cfr. യോ. 14, 16) വേണ്ടിയാണ്. എന്റെ പിതാവിന്റെ ഭവനത്തിൽ വളരെ വ്യാസസ്ഥലങ്ങൾ ഉണ്ട്. ഇല്ലാതിരുന്നെങ്കിൽ നിങ്ങളോടു ഞാൻ പറയുമെ

യിരുന്നു. നിങ്ങൾക്കു സ്ഥലം ഒരുക്കുവാനുണ്ടല്ലോ ഞാൻ പോകുന്നതു." (യോഹ. 14, 2). ".....മിശിഹാ മരിച്ചു ഉയിർന്നു വെട്ടിയിരിക്കുന്നവരുടെ വലത്തുഭാഗത്തിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് നമുക്കു വേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു." (റോമ. 8, 34). "ഞാൻ എന്റെ പിതാവിനോടു പോയിട്ടും നിങ്ങളോടുകൂടി എന്നും ഇരിക്കേണ്ടതിനായി, വേറൊരു പാപകുലത്തെയെ അവൻ നിങ്ങൾക്കു തരും" (യോഹ. 14, 16). അവിടുന്ന് സ്വർഗ്ഗത്തിൽ പിതാവിനോടുകൂടി ഏറ്റവും ഉന്നതമായ മഹത്വത്തിലിരിക്കുന്നതിനാൽ താൻ പിതാവിന്റെ വലത്തുഭാഗത്തിരിക്കുന്നെന്നു അലങ്കാരഭാഷയിൽ പറയുന്നു.

3. ക്രിസ്തു നമ്മുടെ നാമനും രാജാവുമാകുന്നു

തന്റെ കൂടെ, പാതാളത്തിൽ താൻ വിഭജിച്ചു എടുത്ത ക്ഷേത്രം സ്വർഗ്ഗത്തിൽ പ്രവേശിച്ചിട്ടു. അവിടുന്ന് പിതാവിന്റെ വലത്തുഭാഗത്തിരിക്കുകയും ചെയ്തു. ദൈവപുത്രനെന്ന നിലയിൽ ആദ്യമുതൽ തനിക്കുണ്ടായിരുന്ന മഹത്വവും അധികാരവും മെല്ലാം മനുഷ്യനെന്ന നിലയിലും താൻ സ്വീകരിച്ചു. അങ്ങനെ ക്രിസ്തു നമ്മുടെ നാമനും രാജാവുമായിത്തീർന്നു. "മിശിഹാ കർത്താവായവനാണ്—പിതാവായ ദൈവത്തിന്റെ മുമ്മുഖ്യമായിട്ടു—സകല നാവുകൾക്കും ഏറ്റുപറയുകയും ചെയ്യുന്നവനാണ് ദൈവം അവിടുത്തെ വളരെ ഉയർത്തുകയും സകല നാമങ്ങളുടേയും ശ്രേഷ്ഠമായ നാമം അവിടുത്തെക്കു കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു". (Cfr. ഫിലി. 2, 10-11).

ചോദ്യങ്ങൾ

1. ക്രിസ്തു ഉയർന്നുവന്നതിനുശേഷം 40 ദിവസം ഭൂമിയിൽ പാർത്തതെന്തിനും?
2. ക്രിസ്തു സ്വർഗാരോഹണം ചെയ്തപ്പോൾ എന്തെല്ലാം ഉദ്ദേശ്യങ്ങളോടുകൂടിയാണ്?
3. ക്രിസ്തു പിതാവിന്റെ വലത്തുഭാഗത്തിരിക്കുന്നവെന്നു പറയുന്നതിന്റെ അർത്ഥമെന്തു്?
4. ക്രിസ്തു നമ്മുടെ നാമനും രാജാവുമായതെങ്ങനെ?

നിഖ്യം വി. പ്രമാണം രണ്ടാംഭാഗം [തുടർച്ച]

ജീവനുള്ളവരെയും മരിച്ചവരെയും വിധിപ്പാൻ വലിയ മഹത്വത്തോടുകൂടി ഇനിയും വരുവാനിരിക്കുന്നവനും.....

1. രണ്ടാമത്തെ വരവിനെക്കുറിച്ചുള്ള വാശാന്തം

തന്റെ രണ്ടാമത്തെ വരവിനെക്കുറിച്ച് നമ്മുടെ കർത്താവ് പരസ്യ ജീവിതകാലാവസാനത്തിൽ പച്ചപ്പാഴ് സാധരിച്ചിട്ടുണ്ട്. “ഞാൻപോയി നിങ്ങൾക്കു് സ്ഥലം ഒരുക്കിയാൽ ഞാൻ ഇരിക്കുന്നിടത്തു് നിങ്ങൾക്കും ഇരിക്കേണ്ടതിനായി ഞാൻ വീണ്ടുംവന്നു് നിങ്ങൾക്കു എന്റെ അടുക്കലേക്കു് കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോകും.” (യോഹ. 14, 31 Cfr. മത്ത. 24, 30) നമ്മുടെ കർത്താവ് സ്വർഗ്ഗാദരമനം ചെയ്യുവാൻ അവിടെ നോക്കിനിന്നിരുന്ന ശ്രീമന്മാരും ശിഷ്യരും അഭിസംബോധനയെഴുതുകൊണ്ടു് വെള്ള വസ്ത്രധരിക്കുകയായ രണ്ടു വക്കമാർ ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു. ‘ശ്രീലായക്കാരായ മനുഷ്യരും.....നിങ്ങളിൽ നിന്നു് സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കു കൈക്കൊണ്ടു ഈ യേശു സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കു കയറിയപ്പോഴെന്നു നിങ്ങൾ കണ്ടതുപോലെ തന്നെ വരും’ (നടപടി 1, 11).

2. രണ്ടാമത്തെ വരവിലുള്ള അടയാളം

ലോകാവസാനത്തിൽ നമ്മുടെ കർത്താവ് തന്റെ സർവ്വശക്തിയോടും മഹത്വത്തോടും കൂടി മാലാഖമാരാൽ പരിഭവവിതനായി വീണ്ടും വരും. അപ്പോൾ മനുഷ്യപുത്രന്റെ അടയാളം ആകാശത്തിൽ കാണപ്പെടും.ശൂമിയിലെ സകലനോട്ടങ്ങളും പ്രലപിക്കും, മനുഷ്യപുത്രൻ വലിയ ശക്തിയോടും മഹത്വത്തോടും കൂടി വാനമേഘങ്ങളിടവൽ വരുന്നതു് കാണുകയും ചെയ്യും. അവൻ തന്റെ ഭൃതന്മാരെ വലിയ കാമളത്തോടുകൂടി അയയ്ക്കും. അവർ അവന്റെ തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടവരെ ആകാശത്തിന്റെ ഒരൊരു മുതൽ മറ്റൊരൊരുവരെ നാലു വായുക്കളിൽനിന്നും കൂട്ടി ചേർക്കുകയും ചെയ്യും”. (മത്ത. 24, 30-31) ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന

വരേയും മരിച്ചവരേയും തന്റെ മുമ്പിൽ കൂട്ടിച്ചേർക്കും. പദരതർ അവരുടെ കല്ലറകളിൽനിന്നും ഉയർന്നുയരുന്നതായും എല്ലാവരും കർത്താവിന്റെ ശബ്ദത്തെ പിൻതുടരുകയും ചെയ്യും. “അവാസാനകാഹളമുതുന്യോർ കണ്ണിമയ്ക്കുന്നതുപോലെ തുടങ്ങിയതിൽ നാമെല്ലാവരും രൂപാന്തരപ്പെടാം: അപ്പോൾ മരിച്ചവർ ക്ഷയമില്ലാത്തവരായി ഉയിർന്നുയരുന്നതാകുകയും നാം രൂപാന്തരപ്പെടുകയും ചെയ്യും” (1 കോറി. 15, 52)

3. വിധി മുഴുവൻ പുത്രൻ കൊടുത്തിരിക്കുന്നു

നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ രണ്ടാമത്തെ വരവിൽ താൻമൂവം ദൈവം എല്ലാ മനുഷ്യരേയും, ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവരേയും മരിച്ചവരേയും (Cfr. 2 തീമോത്തി. 4, 1: നടപടി. 10, 42) വിധിക്കും. “എന്തെന്നാൽ താൻ (ദൈവം)നിയമിച്ച പുരുഷൻ വഴിയായി ഭൂമി മുഴുവനെയും താൻ നീതിയിൽ ന്യായവിധി ചെയ്യുവാൻ ഇരിക്കുന്ന ദിവസം നിയമിച്ചിരിക്കുന്നു” (Cfr. നട.17, 31) ദൈവം യേശുക്രിസ്തുവുമായി മനുഷ്യരുടെ രഹസ്യങ്ങളെ വിധിക്കുന്നു (Cfr. റോമ. 2,16)., (1 കോറി. 4,5). ലോകത്തെ രക്ഷിച്ചത് ക്രിസ്തുവാകുന്നു. അതിനാൽ ക്രിസ്തുതന്നെ വിധികർത്താവായവൻ ദൈവം അധികാരം നൽകിയിരിക്കുന്നു. “പിതാവു് ഒരുത്തനെയും വിധിക്കുന്നില്ല. വിധി മുഴുവൻ പുത്രൻ കൊടുത്തിരിക്കുന്നു” (യോഹ. 5, 22). “അവൻ മനുഷ്യപുത്രനാകകൊണ്ടു് വിധികർത്താവായവനും അവൻ അധികാരം നൽകിയിരിക്കുന്നു” (യോഹ. 5, 27).

4. പൊതുവിധി

ക്രൂപാവരത്തിൽ ജീവിച്ച മരിച്ചവർ തന്നോടുകൂടി എന്നും വസിക്കും. തന്റെ കൃപയെ നിരാകരിച്ചവർ എന്നെന്നേക്കുമായി തന്നിരുന്നിന്നും വേർപെടുകയും ചെയ്യും. “മനുഷ്യപുത്രൻ തന്റെ സകല പരിശുദ്ധ ഭൃതന്മാരുമായി മഹത്വത്തോടുകൂടി വരുന്നവൻ അവൻ മഹത്വത്തിന്റെ സിംഹാസനത്തിൽ ഇരിക്കും. അവന്റെ മുമ്പിൽ സകലജനങ്ങളും കൂട്ടപ്പെടും. വലത്തുഭാഗത്തുള്ളവ

രോടു അരുളിച്ചെയ്യും. “എന്റെ പിതാവിനാൽ അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടവരേ, വരുവിൻ. ലോകസ്ഥാപനം മുതൽ നിങ്ങൾക്കായി ഒരുക്കിയിരിക്കുന്ന രാജ്യം അവകാശപ്പെടുത്തുവിൻ.പിന്നെ താവൻ തന്റെ ഇടത്തുഭാഗത്തുള്ളവരോടു അരുളിച്ചെയ്യും “ശപിക്കപ്പെട്ടവരേ, നിങ്ങൾ എന്നെ വിട്ടു് പിശാചിന്നു അവന്റെ ഭൂതന്മാർക്കുമായി ഒരുക്കിയിരിക്കുന്ന നിത്യാനിയിലേക്കു പോകുവിൻ”. (മത്താ. 25, 31-47). ഇവർ നിത്യപിഡയിലേക്കു നീതിമാന്മാർ നിത്യജീവനിലേക്കു പോകും. ഇപ്രകാരം തന്നെ വിധികൂടാതെ പൊതുവിധികൂടെ വെച്ചിരിക്കുന്നതു് ദൈവമഹത്വത്തിനായിട്ടും പരിശുദ്ധന്മാരുടെ മഹിമയ്ക്കായിട്ടും ശരീരം ആത്മാവോടൊന്നിച്ചു് രക്ഷയുടേയോ ശിക്ഷയുടേയോ വിധി കൈക്കൊള്ളുന്നതിന്നും വേണ്ടിയത്രേ.

5. പ്രതാപമേറിയ വാഴ്ച

അവാസാനവിധിയിൽ സാന്താനിത്നിന്നും അവനിൽ ശേഷിച്ചിരിക്കുന്ന സകല ശക്തിയും എടുത്തുകൂലിയും ലോകത്തിൽ നിന്നു് സകലവിധ വേദനകളും, മരണവും ഇല്ലാതാക്കുകയും പ്രപഞ്ചം മുഴുവൻ തന്റെ മഹത്വം വ്യാപിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും. അങ്ങനെ താൻ ആരാഭിച്ച രക്ഷാകരവ്യാപാരം പൂർത്തിയാകുമ്പോൾ സകലവും തനിക്കു കീഴു്പ്പെടുകയും താൻ രാജായി രാജനായി അധിനാമനായി (Cfr. വെളി. 17, 14: 19, 16) തീരുകയും ചെയ്യും. അതിനുശേഷം രക്ഷിക്കപ്പെട്ട സകല സ്ത്രീയേയും പിതാവിനു താൻ കാഴ്ച വെക്കുകയും പിതാവായ ദൈവം അനന്തകാലത്തോളം സകല മഹിമപ്രതാപത്തോടുകൂടി വാഴുകയും ചെയ്യും. (Cfr. 1 കോറി. 15, 24-28).

ചോദ്യങ്ങൾ

1. ക്രിസ്തുവിന്റെ രണ്ടാം വരവിൽ എന്തു സംഭവിക്കും?
2. മിശിഹാ വിധികർത്താവായിരിക്കുന്നതെന്തുകൊണ്ടു്?
3. പൊതുവിധിയുടെ ഉദ്ദേശ്യമെന്തു്?
4. പൊതുവിധിക്കുശേഷം എന്തു സംഭവിക്കും?

നിഖ്യാ വി. പ്രമാണം രണ്ടാംഭാഗം [തുടർച്ച]

ക്രിസ്തുവിന്റെ രാജ്യം

.....തന്റെ രാജ്യത്തിനവസാനമില്ലാത്തവനുമായ യേശുക്രിസ്തുവിനായ ഏക കർത്താവിനും ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നു”.

1. ക്രിസ്തുവിന്റെ രാജ്യത്തേക്കുറിച്ചുള്ള മുന്നറിയിപ്പ്

ക്രിസ്തുവിന്റെ രാജ്യത്തേക്കുറിച്ചു് പൂർണ്ണവിശ്വാസത്തോടും പ്രവാചകന്മാരും ദീർഘകാലമായി പറഞ്ഞിരുന്നു. വിശുദ്ധ പിതാക്കന്മാർ അതിനായി നോക്കിപ്പറഞ്ഞിരുന്നു. പരിശുദ്ധാത്മാവ് നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ രാജ്യത്തെപ്പറ്റി വാദപ്രതിവാദം നടത്തിയിരുന്നു. നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ രാജ്യത്തെപ്പറ്റി ആയിരക്കണക്കിന് സ്തോത്രങ്ങൾ എഴുതിയ പന്ത്രണ്ടാം നൂറ്റാണ്ടിലും സമീപിച്ചിരിക്കുന്നു” (മത്ത. 3, 2) എന്ന് ക്രിസ്തുവിന്റെ രാജ്യത്തേക്കുറിച്ചു് പ്രസ്താവിച്ചിരുന്നു.

2. നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ പ്രസംഗം

തന്റെ പരസ്യജീവിതകാലത്തു നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ പ്രസംഗമെല്ലാം ദൈവരാജ്യത്തെ കേന്ദ്രീകരിച്ചുള്ളതായിരുന്നു. താൻ എല്ലാവരും എല്ലാ സ്ഥലത്തും ദൈവരാജ്യത്തേക്കുറിച്ചു പ്രസംഗിച്ചു് “സമയം പൂർത്തിയായി; ദൈവരാജ്യം സമീപിച്ചിരിക്കുന്നു” (മത്ത. 1, 15; മത്ത. 12, 28) എന്ന് പറഞ്ഞിരുന്നു. “ഈശ്വരോ ശ്ലീലായിയെങ്ങളും ചുറ്റിപ്പറ്റിയെഴുതിയൊന്നും അവരുടെ സൗഖ്യങ്ങളിൽ പഠിപ്പിക്കുകയും രാജ്യത്തിന്റെ സുവിശേഷം പ്രസംഗിക്കുകയും.....ചെയ്തിരുന്നു”. (മത്ത. 4, 23) “മാത്രമല്ല നമ്മുടെ ഇടയിൽ കൂടെയും ഞാൻ ദൈവരാജ്യം പ്രസംഗിക്കേണ്ടതാകുന്നു” (ലൂക്ക. 4, 43). “തന്റെ ശിഷ്യന്മാരെയും ദൈവരാജ്യത്തേക്കുറിച്ചു പ്രസംഗിക്കുന്നതിനു അവിടുന്ന് നിർമ്മിച്ചിരുന്നു. “നിങ്ങൾ പോകുമ്പോൾ, സ്വർഗ്ഗരാജ്യം സമീപിച്ചിരിക്കുന്നു എന്ന് പ്രസംഗിച്ചു പറയുവിൻ” (മത്തായി. 10, 7; Cfr. ലൂക്ക. 10, 9.)

3. ക്രിസ്തുവിന്റെ രാജ്യത്തെ കുറിയ്ക്കുന്നതിനുള്ള വിവിധ പദങ്ങൾ

ഈ രാജ്യത്തെ കുറിക്കുന്നതിനായി, "രാജ്യം" (മത്താ. 4, 23; 25, 34.) (ക്രിസ്തുവിന്റെ) "രാജ്യം" (മത്താ. മി. 13, 41. 16, 28; 20, 21) (പിതാവിന്റെ) "രാജ്യം" (മത്താ. 13, 43; 26, 29) "സ്വർഗ്ഗരാജ്യം" (മത്താ. 3, 2) ദൈവരാജ്യം' (ലൂക്കോ. 4, 43) എന്നിങ്ങനെ പല വാക്കുകൾ ഉപയോഗിക്കുന്നുണ്ട്. ഈ "രാജ്യം" ദൈവത്തിന്റെ പരമാധികാരത്തെയും ആധിപത്യത്തെയും കുറിക്കുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ ഈ പരമാധികാരത്തെയും ആധിപത്യത്തെയും എല്ലായിടത്തും എല്ലാവരും അംഗീകരിക്കണമെന്നു ക്രിസ്തു ആഗ്രഹിക്കുന്നുണ്ട്. കർത്തുപ്രാർത്ഥനയിലെ 'നിന്റെ രാജ്യം വരണമേ' എന്ന വാക്യത്തിൽ ഇതു വളരെ വ്യക്തമാണ്.

4. ദൈവരാജ്യത്തെ കുറിച്ചു യഹൂദന്മാരുടെ ഇടയിലെ അഭിപ്രായം

യഹൂദജനങ്ങൾ അവരുടെ രാജ്യത്തെ ദൈവരാജ്യമായി പരിഗണിക്കുകയും അതു ക്രിസ്തുവിന്റെ കാലത്തു പരിപൂർണ്ണതയിൽ സ്ഥാപിക്കപ്പെടുമെന്നു കരുതുകയും ചെയ്തിരുന്നു. എന്നാൽ പ്രവചനങ്ങൾ വെറും ലൗകികവും രാഷ്ട്രീയവുമായ വിധത്തിൽ തെറ്റായി വ്യാഖ്യാനിക്കപ്പെട്ടിരുന്നതിനാൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ രാജ്യത്തെ ഭൗമികപ്രതാപത്തോടുകൂടിയ ഒരു രാജ്യമായിട്ടാണ് യഹൂദപ്രമാണികളും പരീശന്മാരും വീക്ഷിച്ചിരുന്നത്. ശത്രുക്കളെ എല്ലാം കീഴടക്കി, റോമാക്കാരിൽനിന്നും സ്വാതന്ത്ര്യം പ്രാപിച്ചു, യഹൂദന്മാർ തലസ്ഥാനമാക്കി ദാവീദിന്റെ രാജ്യം പുനസ്ഥാപിക്കപ്പെടുമെന്നും ക്രിസ്തു അതിന്റെ രാജാവായി എന്നും വാഴുമെന്നും അവർ കരുതിയിരുന്നു. (Cfr. ലൂക്കോ. 1, 67-68). ശിഷ്യന്മാർപോലും ഇപ്രകാരമാണ് വിചാരിച്ചിരുന്നത് (Cfr. ലൂക്കോ. 24, 21.) എന്നാൽ ക്രിസ്തുവിനാൽ പ്രസംഗിക്കപ്പെട്ട ദൈവരാജ്യം യഹൂദന്മാരുടെ പ്രതീക്ഷകളിൽനിന്നും തുലോം വി

ഭിന്നമായ രീതിയിൽ ഉള്ളതായിരുന്നു. ഇത് ക്രിസ്തുവിന് രേഖാപരമായി അംഗീകരണം ലഭിക്കുന്നതിനുപകരം ശത്രുക്കളെ വർദ്ധിപ്പിക്കുകയത്രെ ചെയ്തത്.

5. ക്രിസ്തു രാജാവായതും

തന്നാൽ സകലവും നിർമ്മിച്ചവനും (Cfr. യോഹ. 1, 3.) സകലത്തേയും പരിപാലിക്കുന്നവനും മനുഷ്യകുലത്തെ സർവ്വതം ചിന്തിച്ചു വാങ്ങി സ്വജനമാക്കിത്തീർത്തവനും ആകയാൽ ക്രിസ്തു സകലത്തിന്റെയും രാജാവായതും പ്രവചനങ്ങളിൽ ദിവ്യരക്ഷകനെ ഒരു രാജാവായിട്ടു അദ്ദേഹം ചിത്രീകരിച്ചിരിക്കുന്നതു്. (Cfr. മത്ത. 2, 6; മീഖ. 5, 2; സഖാരിയാ 9, 9; യേശ 32, 1) ദാവീദിന്റെ രാജവംശത്തിൽ ജനിക്കുകയും ദാവീദിന്റെ രാജ്യം പുനസ്ഥാപിക്കുകയും അങ്ങനെ തങ്ങളുടെ രാജാവായി എന്നും താൻ ഭരിക്കുകയും ചെയ്യുമെന്ന് യഹൂദജനങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചിരുന്നു. തന്റെ ജനനസമയത്തു് നക്ഷത്രം കണ്ടു് കിഴക്കു നിന്നു വന്ന രാജാക്കന്മാർ ചൊന്ന കാര്യം വെച്ചുകൊണ്ടു് (Cfr. മത്ത. 2, 11.) തന്റെ രാജത്വം (Cfr. മത്ത. 2, 2) അംഗീകരിച്ചു. “തന്നെത്തന്നെ അവൻ രാജാവായിത്തീർന്നു് യഹൂദജനങ്ങൾ ന്യായവിസ്താരസമയത്തു് കുറമാടരാചിച്ചുപോൾ പീലാത്തോസിന്റെ ചോദ്യത്തിനു മറുപടിയായി താൻ രാജാവായതും എന്നു സമ്മതിച്ചുകൊണ്ടു് ക്രിസ്തു തന്റെ അഭിമാനരാജത്വം ലോകത്തിനു വെളിപ്പെടുത്തി. (Cfr. യോഹ. 18, 37) ക്രിസ്തു യഹൂദന്മാരുടെ രാജാവായതും എന്നു് പീലാത്തോസു് പലകുറിയെ എഴുതി എല്ലാവർക്കും മനസ്സിലാക്കത്തക്കവണ്ണം കുരിശിന്റെ മുകളിൽ സ്ഥാപിച്ചു. (Cfr. ലൂക്ക. 23, 33) താൻ നിത്യപുരുഷനായിത്തന്നെയും സർവ്വലോകത്തിന്റെയും രാജാവായതും സ്വപിതാവിനാൽ അഭിഷേകം ചെയ്യപ്പെട്ടവൻ ആകുന്നു. ലോകവാസനത്തിൽ താൻ എല്ലാവരുടെയും വിധിക്കുകയും ഓരോരുത്തരും അവനവന്റെ പ്രവർത്തിക്കുതക്കവണ്ണം പ്രതിഫലം കൊടുക്കുകയും ചെയ്യും. (Cfr. മത്ത. 25, 34.) അവസാനം

താൻ സകലത്തേയും കീഴ്പ്പെടുത്തി വിജയം കരസ്ഥമാക്കുകയും കർത്താക്കളുടെ കർത്താവും രാജാധിരാജനും ആയി വാഴുകയും ചെയ്യും (Cfr. വെളിപാട്. 17, 14)

6. ക്രിസ്തുവിന്റെ രാജ്യത്തിന്റെ സ്വഭാവം

ക്രിസ്തുവിന്റെ രാജ്യത്തിൽ അവിടുത്തെ രാജകീയമഹത്വത്തേയും പ്രൗഢിയേയും കണക്കിലെടുക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും അത് ദിവ്യവും ആദ്ധ്യാത്മികവും, (മത്താ. 5, 3-10; ലൂക്കോ. 17, 20-21). പ്രകൃത്യതീതവും (Cfr. യോഹ. 3, 5) അഭൗമികവും (യോഹ. 18, 36; Cfr. മത്താ. 22, 30) അനശ്വരവും (ലൂക്കോ. 1, 32-33) ശാശ്വതമായ ശാന്തിയും സമാധാനവും നിറഞ്ഞതും എല്ലാവിധ സൗഭാഗ്യങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്നതും ആകുന്നു. അത് ലഭിക്കുന്നത് ആത്മാവിൽ ദരിദ്രർക്കും, നീതിനിമിത്തം പീഡിതരും ദേവീകണവർക്കും അത്രെ. (മത്താ. 5, 3-10; മക്കോ. 10, 25; ലൂക്കോ. 18, 24.....) ദൈവരാജ്യത്തിൽ പ്രവേശിക്കുക എന്നത് രക്ഷ പ്രാപിക്കുന്നതിനു തുല്യമാകുന്നു (Cfr. മക്കോ. 10, 26; ലൂക്കോ. 18, 26). പ്രകൃത്യതീതമായ കൃപാധരവും വീണ്ടും ജനിക്കുന്നുവെങ്കിൽ മാത്രമേ ഈ രാജ്യത്തിൽ പ്രവേശിക്കുവാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ. (യോഹ. 3, 5) പാപത്തെക്കുറിച്ച് അന്തരീക്ഷം, (മത്താ. 3, 2; മക്കോ. 1, 15) ക്രിസ്തുവിൽ വിശ്വസിക്കുക, (മക്കോ. 16, 16.) മാനസാന്തരപ്പെട്ട് പൈതൃകങ്ങളെപ്പോലെ ആയിത്തീരുക (മത്താ. 18, 3) നീതിയിൽ വർദ്ധിക്കുക (മത്താ. 5, 20) മുതലായവയും ക്രിസ്തുവിന്റെ രാജ്യത്തിലേക്കുള്ള പ്രവേശനത്തിനു അത്യന്താപേക്ഷിതമാകുന്നു.

7. ക്രിസ്തുവിന്റെ രാജ്യത്തിന്റെ ദൃശ്യരൂപം

ക്രിസ്തുവിന്റെ രാജ്യരൂപം പ്രധാനമായി മനുഷ്യഊടയങ്ങളിൽ സിംഹാസനമുറപ്പിച്ചു മനുഷ്യഊടയങ്ങളെ ഭരിക്കുന്നതിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. (ലൂക്കോ. 17, 20-21) എങ്കിലും അവിടുത്തെ രാജ്യം വേറൊരു ഭീതിയിലും വിഭാവനം ചെയ്യുന്നതായിട്ടുണ്ട്.

ഈ ലോകത്തിൽ ക്രിസ്തു അതിന് സംഘടിതമായ ഒരു ദൃശ്യസഭയുടെ രൂപം നൽകി ഒരു യഥാർത്ഥ ഭരണക്രമം എടുപ്പുത്തിയിട്ടുണ്ട്. (Cfr. മത്ത. 16, 18-19) ഇതിന്റെ ഉദ്ദേശം കേവലം ആദ്ധ്യാത്മികമാകുന്നു. ഇതിനെ താൻ ഒരു പട്ടണത്തോടു് അല്ലെങ്കിൽ വീടിനോടു് ഉപമിക്കുന്നു. പത്രോസും മറ്റു സ്ത്രീകളും അതിന്റെ അടിസ്ഥാനക്കല്ലുകളാണ്. പണിയുടെ മുമ്പായി (തല)ക്കല്ലു് ഈശോമിശിഹാതന്നെയാകുന്നു. (Cfr. എപ്പ. 2, 19-20) പൈശാചികശക്തികൾ അതിനെ ജയിക്കുകയില്ല. (മത്ത. 16, 18) എല്ലാവരും അതിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതിന് കൃസ്തു പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു. വിത്തിടൻായ കളകളുടെയും ഉപമ (മത്ത. 13, 24.....) എല്ലാവിധ മത്സ്യങ്ങളും പ്രവേശിച്ച വെള്ളയുടെ ഉപമ (മത്ത. 13, 47.....) മുതലായവ ഇതിനെ പരാമർശിച്ചുള്ളവയത്രെ. ലോകാവസാനത്തിൽ താൻ സകലരെയും വിധിക്കുകയും നീതിമാന്മാരെ തന്റെ മനോപത്തിലേക്കു് പ്രവേശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും.

7. എല്ലാവരെയും തന്റെ രാജ്യത്തിലേക്കു്

ക്രിസ്തു ക്ഷണിക്കുന്നു

കൃസ്തു പ്രഥമവും പ്രധാനവുമായി, ദൈവം മുൻകൂട്ടി യഹൂദജനത്തോടു് ചെയ്തിരുന്ന വാഗ്ദാനമനുസരിച്ചു് ഇസ്രായേലിലെ നഷ്ടപ്പെട്ട ആടുകളുടെ ആടുകൾക്കാണ് ആനന്ദനായതെഴിപ്പും ലോകത്തെ മുഴുവൻ രക്ഷിക്കുകയായിരുന്നു അവിടുത്തെ ഉദ്ദേശ്യം. 'സകല മനുഷ്യക്കും വേണ്ടി വീണ്ടെടുപ്പു് വിലയായി..... തന്നെ തന്നെ നൽകിയവൻ..... ഏകനാകുന്നു.' (1തിമോ. 2, 6). അതിനാൽ കൃസ്തു ഇസ്രായേലിന്റെയും പുറജാതികളുടെയും രക്ഷകനാകുന്നു. ശൈമയോന്റെ വാക്കുകൾ ശ്രദ്ധേയമാണ്. "എന്തെന്നാൽ പുറജാതികൾക്കു വെളിച്ചപ്പെടുത്തുവാൻള്ള പ്രകാശവും, നിന്റെ ജനമായ ഇസ്രായേലിനുള്ള മനോപവുമായി സകല ജാതികളുടേയും മുമ്പിൽ നീ ഒരുക്കിയിരിക്കുന്ന നിന്റെ കരുണയെ ഇതാ! എന്റെ കണ്ണുകൾ കണ്ടു. (ലൂക്കോ. 3, 30-32). നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ പരസ്യജീവിതത്തിന്റെ ആരംഭം

ത്തിൽ തന്നെ ശമനായകരുടെ ഗ്രാമത്തിൽ അവിടുന്ന് സുവിശേഷം അറിയിക്കുകയും അനേകർ തന്നിൽ വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്തു. “അവന്റെ വാക്കു നിമിത്തം വളരെപ്പേർ അവനിൽ വിശ്വസിച്ചു.” (യോഹ. 4, 41). പുറജാതിക്കാരനായ ശതാധിപന്റെ വിശ്വാസം കണ്ടു് ആത്മരൂപപ്പെട്ടു് കൃസ്തു അരുളിച്ചെയ്യുന്നു. “കിഴക്കുനിന്നും പടിഞ്ഞാറുനിന്നും വളരെപേർ വന്നു് അബ്രാഹത്തിനോടും ഇസഹാക്കിനോടും യാക്കോബിനോടും കൂടെ സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിൽ വിരുന്നിനിരിക്കും.” (മത്താ. 8, 11). ലോകാവസാനത്തിനുമുമ്പു് രാജ്യത്തിന്റെ ഈ സുവിശേഷം എല്ലായിടത്തും പ്രസംഗിക്കപ്പെട്ടു. “സുവിശേഷം സകല ജാതികൾക്കും സാക്ഷ്യത്തിനായിട്ടു് ലോകമെങ്ങും പ്രസംഗിക്കപ്പെടും.”

9. വി. ശ്ലീഹന്മാർക്കുകൊടുത്ത കല്പന

ഇപ്രകാരം എല്ലാവരേയും തന്റെ രാജ്യത്തിൽ ലേക്ഷുവാനായി കൃസ്തു ശ്ലീഹന്മാർക്കു് കല്പന കൊടുത്തു. “നിങ്ങൾ ലോകമെങ്ങുപോയി സകല സ്ത്രീകളിലും എന്റെ സുവിശേഷം അറിയിക്കുവിൻ. വിശ്വസിക്കുകയും മാമോദീസ സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവൻ രക്ഷ പ്രാപിക്കും. വിശ്വസിക്കാത്തവൻ കുറ്റക്കാരനായി വിധിക്കപ്പെടും.” (മക്കോ. 16, 15-16) ശ്ലീഹന്മാർ ലോകത്തിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിലേക്കുപോയി ദൈവരാജ്യം പ്രസംഗിച്ചു. വി. പാലോസു് പുറജാതിക്കാരന്റെ ശ്ലീഹനായി സ്വയം അഭിമാനിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. “ഞാൻ സത്യം പറയുന്നു, കളവുപായുകയല്ല, സത്യമായ വിശ്വാസത്താൽ ഞാൻ പുറജാതികളുടെ ഉപദേശവുമായിതീർന്നു്”. (1തിമോ. 2, 7)

10. എല്ലാവരേയും ക്രിസ്തു വിധിക്കും

നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ രാജാമത്തെ വരവിൽ അവിടുന്ന് സകല ജനങ്ങളെയും ന്യായം വിധിക്കും. “മനുഷ്യപുത്രൻ തന്റെ സകല പരിശുദ്ധ ഭൃതന്മാരുമായി മഹത്വത്തോടുകൂടി വരുമ്പോൾ അവൻ മഹത്വത്തിന്റെ സിംഹാസനത്തിൽ ഇരിക്കും. അവന്റെ മുമ്പിൽ സകല ജനങ്ങളും കൂട്ടപ്പെടും” (മത്താ. 25,

31-32) അപ്പോൾ അവിടുന്ന് എല്ലാവരെയും ന്യായം വിധിക്കുകയും നീതിമാന്മാർ നിത്യമഹത്വത്തിലേക്കു പ്രവേശിക്കുകയും ചെയ്തു.

11. ക്രിസ്തുവിന്റെ രാജ്യത്തിനവസാനമില്ല

ക്രിസ്തുവിന്റെ രാജ്യത്തോടു മത്സരിക്കുന്ന വിശ്വാസിന് അവിടുത്തെ ഒരിക്കലും മറയ്ക്കാൻ സാധിക്കാത്തതുകൊണ്ടും (മത്താ. 4,7—11; 16,18) അവിടുന്ന് ദൈവമാകയാൽ നിത്യമായി സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതുകൊണ്ടും (1 തിമോ. 1,17; ഉല്പ. 21,33) നീതിമാന്മാർ നിത്യസന്തോഷമനുഭവിപ്പാൻ ഉള്ളവരാകുകൊണ്ടും (മത്താ. 25,34; 25,46) അവിടുത്തെ രാജ്യത്തിനവസാനമില്ലാത്തതാകുന്നു. (ലൂക്കോ. 1,33)

ചോദ്യങ്ങൾ

1. തന്റെ രാജ്യത്തെക്കുറിച്ച് ക്രിസ്തുവിന്റെ പ്രസംഗം എന്തായിരുന്നു?
2. ക്രിസ്തുവിന്റെ രാജ്യത്തെക്കുറിക്കുന്നതിനു വി. ഗ്രന്ഥത്തിൽ ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്ന വാക്കുകൾ ഏവ?
3. ക്രിസ്തുവിന്റെ രാജ്യത്തെക്കുറിച്ച് യഹൂദ ജനങ്ങളുടെ ഇടയിലുണ്ടായിരുന്ന അഭിപ്രായമെന്തായിരുന്നു?
4. ക്രിസ്തുവിന്റെ രാജ്യത്തിന്റെ സ്വഭാവമെന്ത്?
5. ക്രിസ്തുവിന്റെ രാജ്യത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതിനുള്ള വ്യവസ്ഥകളേവ?
6. ക്രിസ്തുവിന്റെ രാജ്യവും തിരുസഭയും തമ്മിലുള്ള ബന്ധം എന്ത്?
7. ക്രിസ്തു തന്റെ രാജ്യത്തിലേക്ക് എല്ലാവരെയും ക്ഷണിക്കുന്നു എന്നുള്ളതിന് തെളിവെന്ത്?
8. തന്റെ രാജ്യം വിസ്മൃതപ്പെടുത്തുന്നതിനായി ക്രിസ്തു എന്തു ചെയ്തു?
9. ക്രിസ്തുവിന്റെ രാജ്യത്തിനവസാനമില്ലെന്നു പറയുന്നതെന്തുകൊണ്ട്?

തിഖ്യാ വി. പ്രമാണം രണ്ടാംഭാഗം [തുടർച്ച]

(ക്രിസ്തുവിന്റെ രാജ്യം)

1. ക്രിസ്തുവിന്റെ രാജ്യം പൊതുവിധിയ്ക്കുശേഷം

ലോകാവസാനത്തിൽ (മത്താ. 13, 40.....) നീതിമാന്മാരെല്ലാം ഉയിർത്തെഴുന്നേല്പു വഴി (മത്താ. 22,30; മക്കോ. 12,25; ലൂക്കോ. 20,36) സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിൽ പ്രവേശിക്കുകയും നിത്യമായ വിരുന്നിനു ഇരിക്കുകയും (മത്താ. 8,11; ലൂക്കോ. 13,29) ചെയ്യും. ക്രിസ്തു മുതിരിയുടെ ഫലത്തിൽ നിന്നും പുതുതായി പാനം ചെയ്യയും (മക്കോ. 14,25; മത്താ. 26, 29) ചെയ്യും. ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റ നീതിമാന്മാർ അവിടെ മാലാഖമാരെപ്പോലെ ജീവിക്കുകയും (മത്താ. 22, 30) സൂര്യനെപ്പോലെ പ്രകാശിക്കുകയും (മത്താ. 13, 43) എല്ലാവിധ സൗഭാഗ്യങ്ങൾ അനുഭവിക്കുകയും ചെയ്യും. (മത്താ. 5, 3-.....; ലൂക്കോ. 6, 20.....) അങ്ങനെ ദൈവം സകല മനീമപ്രതാപത്തോടുകൂടി വാഴുകയും തന്റെ രെഖെത്തടക്കപ്പെട്ടവരുടെമേൽ ഭരണം നടത്തുകയും ദൈവരാജ്യം അതിന്റെ പരിപൂർണ്ണതയിൽ എത്തുകയും ചെയ്യും. വെളിച്ചാട പുസ്തകത്തിൽ വിവരിച്ചിട്ടുള്ള ദൈവരാജ്യം ഇതാകുന്നു.

2. വെളിച്ചാടപുസ്തകത്തിൽ

വിവരിച്ചിട്ടുള്ള ദൈവരാജ്യം

“വിന്നെ ഞാൻ പുതിയ ആകാശവും പുതിയ ഭൂമിയും കണ്ടു. ഒന്നാമത്തെ ആകാശവും ഒന്നാമത്തെ ഭൂമിയും കടന്നു പോയല്ലോ. സമുദ്രവും ഇനി ഇല്ല. (Cfr. 2 പത്രോ. 3,13) പുതിയ ഓരട്ടും ആകുന്ന വിശുദ്ധ നഗരം—തന്റെ ഭർത്താവിനായി അലങ്കരിച്ചിരിക്കുന്ന മനവാട്ടിയേപ്പോലെ ഒരുങ്ങിയ വളായി സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നും, ദൈവത്തിൽനിന്നും ഇറങ്ങുന്നതും ഞാൻ കണ്ടു. അപ്പോൾ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നും ഒരു വലിയ സ്വരം (ഇങ്ങനെ) പറയുന്നതായി ഞാൻ കേട്ടു. ഇതാ!

മനുഷ്യരോടു കൂടെ ദൈവത്തിന്റെ കൂടാരം. അവനവ്യാപാരം കൂടെ വാസിക്കും. അവൻ അവനു ജനമായിരിക്കും. ദൈവം തന്നെ അവരോടുകൂടെ അവർക്കു ദൈവമായിരിക്കുകയും ചെയ്യും. അവരുടെ കണ്ണുകളിൽ നിന്നും കണ്ണുനീരൊഴുതാൻ നിവൃത്തിയുണ്ടാകും. ഇനി മരണം ഉണ്ടാകയില്ല; കരച്ചിലോ മുറവിളിയോ ദുഃഖമോ ഇനി ഉണ്ടാകയില്ല; എന്തെന്നാൽ ആദ്യത്തവ കടന്നു പോയി. സിംഹാധനത്തിലിരിക്കുന്നവൻ: ഇതാ! ഞാൻ സകലവും പുതിയവയാക്കുന്നുവെന്നു തിരിച്ചറിയട്ടെ. അവൻ പിന്നെയും; എഴുതുക, എന്തെന്നാൽ ഈ വചനങ്ങൾ വിശ്വാസത്തോടു കൂടിയും സത്യമായുള്ളവയുമാകുന്നു എന്നു തിരിച്ചറിയട്ടെ". (വെളി. 21, 2-5)

3. ക്രിസ്തുവിന്റെ രാജ്യത്തിൽ

ശ്രീലോകദൈവം നമ്മെ ഭരിക്കും

ലോകാവസാനത്തിൽ തന്റെ സൃഷ്ടിയെ പുതുതാക്കുവാൻ ഏകദൈവത്തിലുള്ള മൂന്നാളുകൾ നമ്മെ ഭരിക്കുകയും സർവ്വമനസ്സാൽ നമുക്കു പ്രത്യക്ഷപ്പെടുത്തുകയും നമ്മെ നിത്യമായി ദൈവസ്നേഹത്തിൽ സന്തോഷിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും. രക്ഷിക്കപ്പെട്ട എല്ലാ സൃഷ്ടിയേയും അവൻ സമാധാനത്തിൽ വാസിക്കും. മനുഷ്യാവതാരമെടുത്ത പുത്രൻ തന്നെ പരിശുദ്ധാത്മാവിനോടും കൂടെ പുതിയ സൃഷ്ടിയിൽ നമ്മെ ഭരിക്കുകയും എന്നും നമ്മോടു കൂടി ആയിരിക്കുകയും ചെയ്യും. ദൈവരാജ്യത്തിന്റെ കീർത്തനങ്ങൾ തന്റെ മുഖത്തുനിന്നും നമ്മുടെ മേൽ പ്രകാശിക്കും. സർവ്വഭാഗത്തിന്റെയും സ്തുതിയും ആരാധനയും തന്റെ പിതാവിനു സമർപ്പിക്കുകയും നമ്മെ നിത്യജീവനിലെ പരിപൂർണ്ണതയിലെത്തിക്കുകയും ചെയ്യും.

4. ക്രിസ്തുവിന്റെ രാജ്യത്തിൽ

നീതിമാന്മാരുടെ സ്ഥിതി

ഈ അത്ഭുതകരമായ ലോകത്തിൽ നമ്മുടെ ആത്മാവും ശരീരവും, മനസ്സും ബുദ്ധിയും ദൈവികമഹത്വം കൊണ്ടു നിറയ

പ്പെടും. നാം തന്റെ സകല മാലാഖമാരോടും വിതുദ്ധന്മാരോടും കൂടെ അനന്തമായ സ്നേഹത്തിൽ ത്രിയേകദൈവത്തോടുകൂടി വസിക്കുകയും അതുവരെ ആനന്ദത്തിൽ ആരാടുകയും ചെയ്യും. ലൗകികമായിട്ടുള്ള സകലതും നശിക്കും. നാം വിശ്വാസത്തിൽകൂടെ യല്ലാതെ ദൈവത്തെ നേരിട്ട് അവകാശപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യും. നാം വിജയം കരസ്ഥമാക്കിയതുകൊണ്ടും അമർത്യമായ ജീവൻ പ്രാപിച്ചതുകൊണ്ടും നമുക്കു പരീക്ഷകളോ, അരിഷ്ടതകളോ, വിശപ്പോ, ദാഹമോ, കഷ്ടപ്പാടുകളോ, മരണമോ ഉണ്ടായിരിക്കുകയില്ല. എല്ലാ മാലാഖമാരും, എല്ലാ പ്രായത്തിലും എല്ലാ ജാതിയിലുമുള്ള വിതുദ്ധന്മാരും ദൈവത്തോടുകൂടി വസിക്കും. അന്ന് ദീവന്മാരും വർഷങ്ങളും ഉണ്ടായിരിക്കുകയില്ല. എല്ലാവരും ലോകാരംഭം മുതലേ പിതാവും ഒരുക്കിയിരിക്കുന്ന വിജയത്തിൽ സംബന്ധിക്കും. ക്രിസ്തു നമുക്കു വാഗ്ദാനം ചെയ്ത ദൈവരാജ്യമിതാണ്. നമ്മുടെ ഹൃദയം ആകാശത്തോടുകൂടി നോക്കിപ്പിറുത്തിരിക്കുന്ന ആ നിത്യഭവനവും ഇതാകുന്നു. “നിങ്ങൾക്കു സ്ഥലം ഒരുക്കുവാനാണല്ലോ ഞാൻ പോകുന്നത്”. ഞാൻ പോയി നിങ്ങൾക്കു സ്ഥലം ഒരുക്കിയായ ഞാൻ ഇരിക്കുന്നിടത്തു നിങ്ങളും ഇരിക്കേണ്ടതിനായി ഞാൻ വിനോദം വന്നു നിങ്ങളെ എന്റെ അടുക്കലേക്കു കൂട്ടിക്കൊണ്ടു പോകും”. (യോഹ. 14, 2-3)

ചോദ്യങ്ങൾ

1. പൊതുവിധിക്കു ശേഷം ക്രിസ്തുവിന്റെ രാജ്യത്തിന്റെ സ്ഥിതി എന്താകുന്നു?
2. പൊതുവിധിക്കു ശേഷമുള്ള ക്രിസ്തുവിന്റെ രാജ്യത്തെക്കുറിച്ച് വി. യോഹന്നാനുണ്ടായ വെളിപാടു എന്തു്?
3. മനുഷ്യാവതാരം എടുത്ത പുത്രൻ തന്മൂലം പൊതുവിധിയ്ക്കു ശേഷം എന്തു ചെയ്യും?
4. പൊതുവിധിയ്ക്കു ശേഷം ക്രിസ്തുവിന്റെ രാജ്യത്തിൽ നീതിമാന്മാരുടെ സ്ഥിതി എന്തായിരിക്കും?

നിഖ്യോ വി. പ്രമാണം മൂന്നാംഭാഗം

(പരിശുദ്ധാത്മാവിലുള്ള വിശ്വാസം)

“സകലത്തെയും ജീവിപ്പിക്കുന്ന കർത്താവും, പിതാവിൽ നിന്നു പുറപ്പെട്ട് പിതാവിനോടും പുത്രനോടും കൂടെ വന്ദിക്കപ്പെട്ട് സ്തുതിക്കപ്പെടുന്നവനും.....”

1. പരിശുദ്ധാത്മാവ് ദൈവമാകുന്നു.

പരിശുദ്ധ ത്രിത്വത്തിലെ മൂന്നാമായ പരിശുദ്ധാത്മാവ് പിതാവിനോടും പുത്രനോടും കൂടെ എക ദൈവവും, ഏക സാരംശവുമാകുന്നു. അതിനാൽ പിതാവിനോടും പുത്രനോടും കൂടെ വന്ദിക്കപ്പെട്ട് സ്തുതിക്കപ്പെടുന്നവനാകുന്നു. താൻ പിതാവിൽ നിന്നും പുറപ്പെടുകയും പുത്രനിൽ നിന്നും എടുക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. “എന്റെ പിതാവിന്റെ അടുക്കൽനിന്നും നിങ്ങളുടേക്കു ഞാൻ അയയ്ക്കുന്ന പാരെക്സേത്താ—എന്റെ പിതാവിൽ നിന്നും പുറപ്പെടുന്ന ആ സത്യാത്മാവ്—വരുമ്പോൾ അവൻ എന്നെക്കുറിച്ച് സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തും”. (യോഹ. 15, 26) “അവൻ എന്നിടങ്ങളിൽ നിന്നൊടുത്തു നിങ്ങളുടേക്കു കാണിച്ചുതന്നതു കൊണ്ട് എന്നെയും മഹത്വപ്പെടുത്തും. എന്റെ പിതാവിനുള്ള തെല്ലാം എന്റേതാകുന്നു. ഇതുകൊണ്ടാകുന്നു അവൻ എന്നിടങ്ങളിൽ നിന്നൊടുത്തു നിങ്ങളുടേക്കു കാണിച്ചുതന്നത് എന്ന് ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറഞ്ഞതു”. (യോഹ. 16, 14-15) അനന്തമായ സ്നേഹത്താൽ പിതാവും പുത്രനും അന്വേഷനും സ്നേഹിക്കുന്നു. പരിശുദ്ധാത്മാവ്, പിതാവും പുത്രനും തമ്മിലുള്ള ഈ സ്നേഹത്തിന്റെ സജീവജ്വാലയാകുന്നു. പരിശുദ്ധാത്മാവ് ജീവന്റെ ദാതാവും കേന്ദ്രവും പരിശുദ്ധനും വിശുദ്ധീകരിക്കുന്നവനാകുന്നു. അതിനാൽ അവിടുത്തെ സകലത്തേയും ജീവിപ്പിക്കുന്ന കർത്താവ് എന്നും ജീവനും വിശുദ്ധിയുമുള്ള റൂഥാ എന്നും വിളിക്കുന്നു.

2. പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ അയയ്ക്കുമെന്നുള്ള

ക്രിസ്തുവിന്റെ വാഗ്ദാനം

ആശ്വാസപ്രദനായ പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ ശ്രീഹന്മാരുടെ മേൽ താനയയ്ക്കുമെന്നു നമ്മുടെ കർത്താവു പീഡാനുഭവത്തിനുവേണ്ടി ശ്രീഹന്മാരെ അറിയിച്ചിരുന്നു. “ഞാൻ എന്റെ പിതാവിനോടു പോദിക്കും. നിങ്ങളോടുകൂടി എന്നും ഇരിക്കേണ്ടതിനായി വേറൊരു പാരെക്കുലേത്തായെ അവൻ നിങ്ങളോടു തരും”. (യോഹ. 14,16) “ഞാൻ പോകുന്നതാണു നിങ്ങളോടു നല്ലതു്. ഞാൻ പോകുന്നില്ലെങ്കിൽ പാരെക്കുലേത്താ നിങ്ങളുടെ അടുക്കലേക്കു വരികയില്ല; ഞാൻ പോയാൽ അവനെ നിങ്ങളുടെ അടുക്കലേക്കു ഞാൻ അയയ്ക്കും”. (യോഹ. 16, 7).

3. പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ

അയയ്ക്കുന്നതിന്റെ ഉദ്ദേശം.

പരിശുദ്ധാത്മാവു സകലവും നയിക്കുന്നവനും സകലവും പഠിപ്പിക്കുന്നവനും സകലവും സ്ഥിരീകരിക്കുന്നവനാകുന്നു. “സത്യാത്മാവു വന്നുകഴിയുമ്പോൾ അവൻ സകല സത്യങ്ങളിലും നിങ്ങളെ നയിക്കും. അവൻ സ്വയമായി പറയുകയില്ല. പ്രത്യേക അവൻ കേൾക്കുന്നതെല്ലാം പറയുകയും വരുവാനിരിക്കുന്നവ നിങ്ങളെ അറിയിക്കുകയും ചെയ്യും”. (യോഹ. 16,13) ‘.....പിതാവു് എന്റെ നാമത്തിലയയ്ക്കുന്ന പരിശുദ്ധാത്മാവായ പാരെക്കുലേത്താതന്നെ നിങ്ങളെ സകലവും പഠിപ്പിക്കുകയും, ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നവയെല്ലാം നിങ്ങളെ ഓർമ്മപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യും”. (യോഹ. 14, 26). അവൻ വന്നു് പാപത്തെയും ധർമ്മത്തെയും ന്യായവിധിയെയും കുറിച്ചു ലോകത്തെ ഉൽബോധിപ്പിക്കും.

4. ശ്രീഹന്മാരുടെമേൽ

പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ അയച്ചു

സൗഹൃദംമാളികയിൽ ധ്യാനിച്ചിരുന്ന പ. മാതാവിന്റെമേലും ശ്രീഹന്മാരുടെമേലും (Cfr. നട. 1, 14.) നമ്മുടെ കർത്താവു്, സ്വഗ്ലോരോഹണത്തിനുശേഷം പത്താംനാൾ തന്റെ വാ

ശാസനപ്രകാരം പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ അയച്ചു. “.....ചെട്ടെന്ന് ആകാശത്തുനിന്നു” കൊടുങ്കാറ്റിന്റേറതുപോലെ ഒരു സ്വരം ഉണ്ടായി.....അഗ്നിദീപാലെ പിളർന്നിരുന്ന നാവുകൾ അവയ്ക്ക് കാണപ്പെട്ടു. അവ അവരിൽ ഓരോരുത്തന്റേയും മേൽ ഇരുന്നു. അവരെല്ലാവരും പരിശുദ്ധാത്മാവുകൊണ്ടു നിറയുകയും.....പല ഭാഷകളിൽ സംസാരിച്ചു തുടങ്ങുകയും ചെയ്തു”, (നട. 2, 1—4)

5. നാം പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ ആലയങ്ങൾ

മാമ്മോദീസാ മുഖാന്തിരം നീതീകരിക്കപ്പെടുകയും മുദ്രാനാദീഷേകം വഴി പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്ത ഒരുവൻ പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ ആലയമാകുന്നു. “നിങ്ങൾ ദൈവത്തിന്റെ ആലയമാകുന്നുവെന്നും, ദൈവാത്മാവു നിങ്ങളിൽ വസിക്കുന്നു എന്നും അറിയുന്നില്ലേയോ”? (1 കോ. 3, 16) “(ആ) നല്ല നിയമി നമ്മിൽ വസിച്ചിട്ടുള്ള പരിശുദ്ധാത്മാവു മൂലം നീ കാത്തുകൊള്ളുക”. (2 തിമോ. 1, 14; Cfr. തീതുസ. 3, 6; യോഹ. 14, 16—17.)

ചോദ്യങ്ങൾ

1. പരിശുദ്ധാത്മാവാരാകുന്നു?
2. പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ ജീവനും വിശുദ്ധിയുമുള്ള ഹൃദയം എന്നു വിളിക്കുന്നതെന്തുകൊണ്ട്?
3. ന. ക. പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ ലോകത്തിലേക്കയച്ചു തീന്റെ ഉദ്ദേശ്യമെന്തു?
4. പരിശുദ്ധാത്മാവ് എപ്രകാരമാണ് ശ്രീഹന്മാരുടെ മേൽ ആവസിച്ചത്?
5. പരിശുദ്ധാത്മാവ് നമ്മിൽ വിദേശവിധിയായി വന്നാവസിക്കുകയും നമ്മെ സ്ഥിരീകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതെപ്പോഴാകുന്നു?
6. പരിശുദ്ധാത്മാവ് ആശ്വാസപ്രദനാകുന്നതും കാണിക്കുന്നതിന് വേദപുസ്തകവാക്യങ്ങളുൾക്കൊള്ളുക.

തിഖ്യാ വി. പ്രഭാണം മൂന്നാംഭാഗം [തുടർച്ച]

“.....നിബിയനാരു ഏഹനാരു മഖാന്തിര സംസാരിച്ച.....എക ഭൂമാ.....”.

1. തിബിയനാരു ഏഹനാരു.

മഖാന്തിരം സംസാരിച്ചവൻ

പൂർവ്വപിതാക്കന്മാരുടെയും പ്രവാചകന്മാരുടെയും, ഏഹനാരുടെയും ബുദ്ധിയെ പ്രകാശിപ്പിക്കുകയും, മനസ്സിനെ ശക്തിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു അവരെ പ്രവചനങ്ങൾ നടത്തുന്നതിനും വിതുല വേദപുസ്തകഗ്രന്ഥങ്ങൾ എഴുതുന്നതിനും പ്രേരിപ്പിച്ചത് പരിതുലാത്മാവാകുന്നു. വേദപുസ്തകഗ്രന്ഥങ്ങളെല്ലാം പരിതുലാത്മാനിവശിതങ്ങളാകുന്നു. “എന്തെന്നാൽ പ്രവചനം ഒരിക്കലും മനുഷ്യന്റെ ഇഷ്ടത്താൽ വന്നിട്ടുള്ളതല്ല. പരിതുലാത്മാവിനാൽ ആകർഷിക്കപ്പെട്ടിട്ട് ദൈവത്തിന്റെ വിതുലന്മാരായ മനുഷ്യർ സംസാരിച്ചവയെത്ര”. (2 പൗത്രം. 1, 21). നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ ശിഷ്യനാണെന്നിരിക്കെ അവിടുത്തെ വാദത്തെപ്രകാരം വേണ്ട ചെളിപ്പാ മനോധൈര്യവും നഷ്ടകിയത് പരിതുലാത്മാവാകുന്നു. “സത്യംതമാവുന്നതുകഴിഞ്ഞുപോയ അവൻ സകല സത്യങ്ങളിലും നിങ്ങളെ നയിക്കും. അവൻ.....വരുവാനിരിക്കുന്നവനിങ്ങളെ അറിയിക്കുകയും ചെയ്യും.” (യോഹ. 16, 13) താൻ അവരെ പഠിപ്പിക്കുകയും നമ്മുടെ കർത്താവ് പഠിപ്പിച്ചതിനെ ഓർമ്മയിൽ വരുത്തുകയും ചെയ്തു. (Cfr. യോഹ. 14, 26.)

2. പരിതുലാത്മാവു ഏഹനാരിൽ

വരുത്തിയ പരിവർത്തനം

പെന്തിക്കൊസ്തന്റിനത്തിൽ പരിതുലാത്മാവ് ഏഹനാരുടെമേൽ ആവശിച്ചു (Cfr. നട. 2, 3) അവരിൽ വേണ്ട പരിവർത്തനം വരുത്തി. പരിതുലാത്മാവിന്റെ പ്രേരനമൂലം അവർ സ്രഷ്ടാവായ ദൈവത്തിലേക്കു് എന്നെന്നേക്കുമായി തിരി

യകയും സൃഷ്ടവസ്തുക്കളിലുള്ള സ്നേഹം വിട്ടിട്ട് പാപത്തിൽനിന്നും ഒഴിയുകയും ചെയ്തു. നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ വാഗ്ദാനമനുസരിച്ച് അവരുടെ മനസ്സു തെളിയുകയും അവിടുത്തെ സുവിശേഷം പ്രസംഗിക്കുന്നതിൽ തെറ്റാവാൻ (അപ്രമാദിത്വം) ഭാഷാവരവും ഉള്ളവരായിത്തീരുകയും ചെയ്തു. സഭയുടെ ആരാഭോചനയ്ക്ക് സുവിശേഷം ഔദ്യോഗികമായി പ്രസംഗിക്കുന്നതിനു തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട ഗ്ലീഹന്മാർക്കു് ഈ നൽവരങ്ങൾ അത്യാവശ്യവുമായിരുന്നു.

3. പരിശുദ്ധാത്മാവു ഗ്ലീഹന്മാർക്കു

തുടർന്നു നൽകിയ നൽവരങ്ങൾ.

യഹൂദന്മാരുടെയും പുറജാതികളുടെയും ഇടയിൽ സുവിശേഷം പ്രസംഗിക്കുന്നതിനും പീഡനാവസരങ്ങളിൽ രാജാക്കന്മാരോടും നാടുവാഴികളോടും തക്കതായ മുമ്പടി പറയുന്നതിനും ഉതകുന്ന വചനങ്ങൾ അവരുടെ മനസ്സിൽ പരിശുദ്ധാത്മാവു തോന്നിച്ചു കൊടുത്തിരുന്നു. “നിങ്ങൾ പറയേണ്ടതു് ആ ക്ഷണത്തിൽ നിങ്ങൾക്കു നൽകപ്പെടും. എന്തെന്നാൽ നിങ്ങളുച്ച പറയുന്നതു് നിങ്ങളുടെ പിതാവിന്റെ ആത്മാവു നിങ്ങൾ മുഖന പറയുന്നു.” (മത്താ. 10, 19-20). അവർക്കു് പുതിയ ശക്തി പ്രദാനം ചെയ്തു് അവരിൽനിന്നു് ഭയവും സഭോപവും നീക്കിക്കളഞ്ഞു് ക്ഷമയോടും ധൈര്യത്തോടും സകല പീഡകളും സഹിക്കുന്നതിനുള്ള നൽവരം നൽകി. വിശ്വാസത്തെപ്പ്രതി സ്വരക്തം പിരിയുന്നതിനും സ്വജീവനെകൂടി ബലികഴിക്കുന്നതിനും അവരെ പ്രേരിപ്പിക്കയും അവരിൽ സകല നൽവരങ്ങളോടും ദാനങ്ങളോടും കൂടെ എന്നും വാസിക്കയും ചെയ്തു.

4. തിരുസഭയിൽ പരിശുദ്ധാത്മാവുപാരം

പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ വ്യാപാരവും ആവാസവും തിരുസഭയിൽ തുടർച്ചയായിട്ടുണ്ടു്. ക്രിസ്തുവിന്റെ മൗതികശരീരമായ തിരുസഭയുടെ ആത്മാവായിരുന്നുകൊണ്ടു് പരിശുദ്ധാത്മാവു് അതിനെ ജീവിപ്പിക്കുകയും വിശുദ്ധീകരിക്കുകയും തെറ്റുകൾ വ

രാതെ നയിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇടവിടാതെ കൃപാദാനങ്ങളാൽ തിരുസഭയെ നിറക്കുന്നതിനാൽ അവൾ എന്നും പരിശുദ്ധയായിരിക്കുന്നു. എല്ലാ ആപത്തുകളിൽനിന്നും മതപീഡനങ്ങളിൽനിന്നും രക്ഷിച്ചു അവളുടെ ഉദ്ദേശ്യസാഹചര്യത്തിൽ എത്തിക്കുന്നു. തിരുസഭയിലെ ഇടയന്മാർക്ക് ഉപദേശങ്ങളിൽ തെറ്റാ പാപത്തെ ഇരിക്കുന്നതിനും, വിശ്വാസികൾ ക്രിസ്തുവിന്റെ നിർമ്മലവും പരിശുദ്ധവുമായ ഉപദേശത്തിൽ ചേർന്നു നിൽക്കുന്നതിനുമായശ്യമായ കൃപ താൻ നൽകുന്നു. അങ്ങനെയവൾ അക്ഷയമായ പൈതൃകമുള്ളവളായി അവൾക്കെതിരായി വന്ന സകല ശക്തികളേയും കീഴടക്കിക്കൊണ്ടും, ക്രിസ്തു കായ്വരിയിൽ പൂർത്തിയാക്കിയ രക്ഷാകരവ്യാപാരത്തിന്റെ ഫലം എല്ലാക്കാലവും എല്ലാ ജാതികൾക്കും പ്രദാനം ചെയ്തുകൊണ്ടും വിജയപൂർവ്വം കഴിഞ്ഞ 19 ശതവത്സരക്കാലം നിലനിന്നു പോരുന്നു. ഇപ്രകാരം പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ ആവാസവും, നേതൃത്വവും തിരുസഭയിലായിരുന്നെങ്കിൽ മനുഷ്യർ അംഗങ്ങളായിട്ടുള്ള ഈ സാഹചര്യങ്ങളിലും നാൾ നിലനില്ക്കുകയില്ലായിരുന്നു. “ഞാനെന്റെ പിതാവിനോടു ചോദിക്കും. നിങ്ങളോടുകൂടി എന്നും ഇരിക്കേണ്ടതിനായി വേറൊരു പാപെക്കല്പത്തായെ അവിൻ നിങ്ങളർക്കുതരും” (യോഹ. 14, 16) ‘അവിൻ സകല സത്യങ്ങളിലും നിങ്ങളെ നയിക്കും’.

ചോദ്യങ്ങൾ

1. പരിശുദ്ധ റൂഹായെ നിബന്ധനാരും ശ്രീഹന്മാരും മുഖാന്തിരം സംസാരിച്ചവനെന്നു വിളിക്കുന്നതെന്തുകൊണ്ടും?
2. വേദപുസ്തകഗ്രന്ഥങ്ങൾ പരിശുദ്ധാത്മാനിവേശിതങ്ങൾ ആണെന്നു പറയുന്നതെന്തുകൊണ്ടും?
3. ശ്രീഹന്മാരിൽ പരിശുദ്ധാത്മാവ് വരുത്തിയ പരിവർത്തനം എന്ത്? അവർക്കു നൽകിയ ദാനങ്ങൾ എന്തെല്ലാം?
4. തിരുസഭയെ പരിശുദ്ധാത്മാവ് എങ്ങനെ നയിക്കുന്നു?

തില്യം വി. പ്രമാണം മൂന്നാംഭാഗം [തുടർച്ച]

“ജീവനും വിശുദ്ധിയുമുള്ള ഏകദൂഹായിലും.....ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നു.

1. നമ്മിൽ പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ വ്യാപാരം

പരിശുദ്ധാത്മാവ് ജീവന്റെ കേന്ദ്രവും, ഭാഗ്യവുമായതു കൊണ്ടും പരിശുദ്ധനും വിശുദ്ധിയെ പ്രദാനം ചെയ്യുന്നവനുമായതുകൊണ്ടും സകലത്തെയും ജീവിപ്പിക്കുന്ന കർത്താവ് എന്നും ജീവനും വിശുദ്ധിയുമുള്ള ദൂഹ എന്നും വിളിക്കപ്പെടുന്നു. പരിശുദ്ധാത്മാവിനാൽ നാം കൃപാവരം പ്രാപിച്ചു” ദൈവികജീവനിൽ പങ്കാളികളായിത്തീരുകയും അപ്രകാരം ദൈവമക്കളും ക്രിസ്തുവിന്റെ സദാഹാരങ്ങളും സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിനവകാശികളുമായിത്തീരുന്നു. “നിങ്ങൾ മക്കളായിരിക്കുകൊണ്ടു” ദൈവത്തെ “അമ്മാ” (അപ്പാ) ഞങ്ങളുടെ പിതാവേ, എന്നു വിളിക്കുന്ന തന്റെ പുത്രന്റെ ആത്മാവിനെ ദൈവം നിങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളിലേക്കു അയച്ചു. ഇനി നിങ്ങൾ മക്കളല്ലാതെ ദാസന്മാരല്ല. മക്കളെങ്കിലും ഇഷ്ടമിശിഹാ മൂലം ദൈവത്തിന്റെ അവകാശികളുമാണ്”. (ഗലാ. 4, 6—7). അതിനാൽ ദൈവമക്കളിൽ പരിശുദ്ധാത്മാവു വസിക്കുന്നു. പരിശുദ്ധാത്മാവിനോടു കൂടെ പിതാവും പുത്രനും അവരിൽ വസിക്കുന്നു. “.....ഞങ്ങൾ അവന്റെ അടുക്കൽ വന്നു” അവനോടു കൂടെ വസിക്കുകയും ചെയ്യും”. (യോ. 14, 23) “നിങ്ങൾ ദൈവത്തിന്റെ ആലയമാകുന്നുവെന്നും, ദൈവാത്മാവു നിങ്ങളിൽ വസിക്കുന്നുവെന്നും നിങ്ങളറിഞ്ഞിട്ടു യോ? (1 കോ. 3, 16) നമ്മിൽ വസിക്കുന്ന പരിശുദ്ധാത്മാവ് നമ്മെ ശക്തരാക്കയും വിശ്വാസത്തിൽ ജീവിക്കുന്നതിനും ദൈവേഷ്ടം നിറവേറുന്നതിനും നമ്മെ പ്രേരിപ്പിക്കുകയും പരീക്ഷയിൽ സഹായിക്കയും അരിഷ്ടതകളിൽ ആശ്വസിപ്പിക്കയും അവസാനംവരെ നിലനില്ക്കുന്നതിനു” കൃപനല്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

2. വരപ്രസാദജീവൻ

പരിശുദ്ധാത്മാവു മൂലം ദൈവികജീവനിൽ പങ്കുകൊള്ളുന്നതുകൊണ്ടും പരിശുദ്ധ ത്രിത്വം നമ്മിൽ വസിക്കുന്നതുകൊണ്ടും നമുക്കു ലഭിക്കുന്ന സ്വഭാവതീതമായ ജീവനെയത്രേ വരപ്രസാദജീവനെന്നു വിളിക്കുന്നതു്. ഈ വരപ്രസാദജീവൻ വഴിയായി നാം സകല വരപ്രസാദസാഹായ വൈഭവത്തോടു് ഏറ്റവും അടുത്തു സംബന്ധിക്കുകയും അങ്ങനെ നാം പരിശുദ്ധ രായിത്തീരുകയും ചെയ്യുന്നു. അതിനാൽ ഈ വരപ്രസാദജീവനെ നാം ശുദ്ധീകരണവരപ്രസാദമെന്നു വിളിക്കുന്നു.

3. പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ ഭാഗങ്ങൾ

നാം ദൈവത്തിന്റെ നിത്യസത്യങ്ങളിൽ വിശ്വസിക്കുന്നതിനും ദൈവേഷ്ടം നിറവേറുന്നതിനും നമ്മുടെ ബുദ്ധിയെ പ്രകാശിപ്പിക്കുകയും, മനസ്സിനെ പ്രേരിപ്പിക്കുകയും ഏതെങ്കിലും തരത്തിലും ചെയ്യുന്നതു് പരിശുദ്ധാത്മാവാകുന്നു. താൻ ഓരോ രുതങ്ങളും അവനവന്റെ ജീവിതാവസ്ഥയ്ക്കു് പ്രയോജനകരമായ വിധത്തിൽ ഭാഗങ്ങൾ വിതരണം ചെയ്യുന്നു. “ആത്മാവിന്റെ വെളിപാടു് ഓരോരുത്തരും അവൻ പ്രയോജനകരമായ വിധത്തിൽ നൽകപ്പെടുന്നു. ഒരുവനു് ആത്മാവിനാൽ അന്യന്റെ വചനം നൽകപ്പെടുന്നു. വേറൊരുവനു് അതേയാത്മാവിനാൽ രണ്ടാമതൊരു അറിവിന്റെ വചനവും വേറൊരുവനു് അതേയാത്മാവിനാൽ മൂന്നാമതൊരു വിശ്വാസവും വേറൊരുവനു് അതേയാത്മാവിനാൽ നാലാമതൊരു രോഗശാന്തിയുടെ വരങ്ങളും, വേറൊരുവനു് ശക്തികളും, വേറൊരുവനു് പ്രവാചകത്വവും വേറൊരുവനു് ആത്മാക്കളുടെ വിദ്വേഷനവും വേറൊരുവനു പലവിധ ഭാഷകളും, വേറൊരുവനു് ഭാഷകളുടെ വ്യാഖ്യാനവും നൽകപ്പെടുന്നു. എന്നാൽ ഇവയെല്ലാം പ്രവർത്തിക്കുന്നതും താൻ ഇച്ഛിക്കുന്നതു പോലെ എല്ലാവർക്കും ഭാഗിച്ചു കൊടുക്കുന്നതും ഓരോയാത്മാവുതന്നെ ആകുന്നു”.

(1 കോറി. 12, 7-11.)

പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ ദാനങ്ങൾ ഏകദേശം. അവ ഗ്രഹണശക്തി, ബുദ്ധിസാമർത്ഥ്യം, വിദ്വേഷം, മനഃശൈല്യം, ജ്ഞാനം, ഭക്തി, ദൈവഭയം എന്നിവയാകുന്നു.....
 “.....ജ്ഞാനത്തിന്റെയും, ബുദ്ധിയുടെയും, ആലോചനയുടെയും, ധൈര്യത്തിന്റെയും, വിജ്ഞാനത്തിന്റെയും, ഭക്തിയുടെയും.....ദൈവഭക്തിയുടെയും) ചെയ്തതും അവനിൽ നിന്നും”.
 (യേശ. 11, 2-3)

4. പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ പ്രസാദഫലങ്ങൾ

പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ ഏഴ് ദാനങ്ങൾ നമുക്കു ലഭിക്കുന്നതു മുഖേന അതു നമ്മിൽ ചില ഫലങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്നുണ്ട്. ഇവയെ യത്രേ പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ പ്രസാദഫലങ്ങൾ എന്നു വിളിക്കുന്നു. പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ പ്രസാദഫലങ്ങൾ പന്ത്രണ്ടാകുന്നു. അവ സ്നേഹം, സന്തോഷം, സമാധാനം, ദീർഘശാന്തത, ക്ഷമ, സർവ്വതന്നം, ദയ, സമൃദ്ധ്യ, വിശ്വാസം, സായമനം, ഇന്ദ്രിയനിഗ്രഹം, ചാരിതൃശുദ്ധി എന്നിവയാകുന്നു. “ആത്മാവിന്റെ ഫലങ്ങളാകട്ടെ, സ്നേഹം സന്തോഷം, സമാധാനം, ദീർഘശാന്തത, മധുരശീലം, സർവ്വതന്നം, വിശ്വാസം, വിനയം, ക്ഷമ ഇവയാകുന്നു”. (ഗലാ. 5, 22-23)

“പരിശുദ്ധാത്മാവായ ദൈവമേ, നീ ഞങ്ങളെ ശുദ്ധീകരിക്കുന്നവനും നടത്തുന്നവനുമായാകയാൽ നിനക്കു സ്ലോതം”.

ചോദ്യങ്ങൾ

1. പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ ജീവനും വിശുദ്ധീകരണവും എന്നു വിളിക്കുന്നതെന്തുകൊണ്ട്?
2. പരിശുദ്ധാത്മാവ് നമ്മുടെ ഓരോരുത്തരുടെയും ആത്മാവിൽ എന്തു പ്രവർത്തിക്കുന്നു?
3. വരപ്രസാദജീവൻ എന്നാൽ എന്തു?
4. പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ ദാനങ്ങൾ ഏവ?
5. പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ പ്രസാദഫലങ്ങൾ ഏവ?

1. വി. ത്രിത്വത്തിന്റെ രഹസ്യം

“ഞാൻ എന്റെ പിതാവിനോടു ചോദിക്കും. നിങ്ങളോടു കൂടി എന്നും ഇരിക്കേണ്ടതിനായി വേറൊരു പാത്രം ചേർത്ത യെ അവൻ നിങ്ങൾക്കു തരും”. (യോഹ. 14, 16). ദൈവം ത്രിയേകനാകുന്നു. അതായത് ഏകദൈവസ്വഭാവത്തോടുകൂടിയ പിതാവു, പുത്രൻ, പരിശുദ്ധാത്മാവു എന്ന മൂന്നു ദൈവിക ആളുകൾ ഏകദൈവത്തിലുണ്ട്. ഇതു കൃത്യമായ വിശ്വാസത്തിന്റെ മൗലികതത്വപ്രധാന വേദരഹസ്യങ്ങളിൽ ഒന്നാണത്രേയാണിത്. ഏകദൈവത്തിൽ മൂന്നു ദൈവിക ആളുകളുള്ളതിനെ വി. ത്രിത്വം എന്നു വിളിക്കുന്നു. ഇതു വെളിപ്പെടുത്തപ്പെട്ട ഒരു സത്യമാകുന്നു. വെളിപ്പെടുത്തപ്പെടാതിരുന്നവെങ്കിൽ എന്നും നിഗൂഢതയിൽ ഇരിക്കുന്നതുമായിരുന്നു. എന്നാൽ ഏക സാരാംശവും ഏക സ്വഭാവവും ഉള്ള മൂന്നു ദൈവിക ആളുകൾ ഏക ദൈവത്തിൽ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നത് എപ്രകാരമാണ് എന്നു വെളിപ്പെടുത്തപ്പെട്ടിട്ടില്ല. നമ്മുടെ സ്വാഭാവികബുദ്ധിയ്ക്കു അതു മനസ്സിലാക്കുവാൻ സാധിക്കാത്തതുമാണ്. ഇതു ഗ്രഹിക്കുകയെന്നുള്ളതു് ദൈവത്തെ തന്നെ ഗ്രഹിക്കുന്നതിനു് തുല്യമാകയാൽ ദൈവത്തിന്റെ ജ്ഞാനം തന്നെ ഇതു ഗ്രഹിക്കുന്നതിനു് ആവശ്യമാണ്. അതിനാലത്രേ ഈ സത്യത്തെ “മഹാരഹസ്യം” എന്നു വിളിക്കുന്നതു്.

2. ക്രിസ്ത്യാനികൾ മാത്രം

വിശ്വസിക്കുന്ന രഹസ്യം

ക്രിസ്ത്യാനികൾ മാത്രം വിശ്വസിക്കുന്ന ഒരു മഹാരഹസ്യമാകുന്നു ഇതു്. ഈ വിശ്വാസസത്യം പുതിയനിയമകാലത്തു വ്യക്തമായി വെളിപ്പെടുത്തപ്പെടുന്നതുവരെ, യഹൂദന്മാർക്കു പുറമേ ജാതികൾക്കോ ഇതിനെക്കുറിച്ചു അറിവുണ്ടായിരുന്നില്ല. ദൈവത്തിൽ മൂന്നു ദൈവിക ആളുകളുണ്ടെന്നുള്ള വിശ്വാസസത്യം

ബുദ്ധിക്കോ ഏകദൈവവിശ്വാസത്തിനോ വിപരീതമല്ല. എങ്കിലും പഴയനിയമകാലത്ത് ഈ സത്യം പ്രത്യക്ഷമായി വെളിപ്പെടുത്തപ്പെട്ടിരുന്നില്ല. എന്നാൽ പഴയനിയമഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ ചില സൂചനകൾ ഇല്ലാതെയുമില്ല. (Cf. ദയശ 11, 2-3) പല ദൈവങ്ങളിൽ വിശ്വസിച്ചിരുന്ന പുരാതനക്കാരെ വിശ്വാസത്തിലേക്ക് വഴിതെറിപ്പിക്കാതിരിക്കുന്നതിനു വേണ്ടി ദൈവത്തിന്റെ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട ജനമായ യഹൂദന്മാരുടെ ഇടയിൽ ഏകദൈവത്തിലുള്ള വിശ്വാസം ഉറപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കേണ്ടത് ആവശ്യമായിരുന്നു.

3. വി. ത്രിത്വത്തെക്കുറിച്ചുള്ള വെളിപാടുകൾ

വിശുദ്ധ ത്രിത്വത്തെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രത്യക്ഷമായ അറിവു മൗലവാൽ സമയത്താണ് അടയാൽ. ഗബ്രിയേൽ മാലാഖ, പീതാവു, പുത്രൻ, പരിശുദ്ധാത്മാവ് എന്നീ മൂന്നു ദൈവികാളുകളെക്കുറിച്ചും സൂചിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. “പരിശുദ്ധാത്മാവു വരും, അത്യന്തതന്റെ ശക്തി നിന്റെ മേൽ ആവശ്യപ്പെടും. ഇതിനാൽ നിന്നിൽ നിന്നും പിറക്കുന്നവൻ പരിശുദ്ധനാകുന്നു: ദൈവത്തിന്റെ പുത്രനാണ് വിളിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും”. (ലൂക്കോ 1, 35) ക്രിസ്തുവിന്റെ മാതാദീസാസമയത്ത് “നീ എന്റെ പ്രിയപുത്രനാകുന്നു, നിന്നിൽ ഞാൻ പ്രസാദിച്ചിരിക്കുന്നു, (മടക്കാ. 1, 11) എന്നുരുളിച്ചെയ്തുകൊണ്ട് പിതാവായ ദൈവം സ്വയം വെളിപ്പെടുത്തുകയും, സ്വപുത്രനെ പോകുന്നതിനു സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്തു. പരിശുദ്ധാത്മാവ് പ്രാവിന്റെ രൂപത്തിൽ പുത്രന്റെമേൽ ആവശ്യപ്പെട്ട് സ്വയം വെളിപ്പെടുത്തി.

4. നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ സംക്ഷ്യം

നമ്മുടെ കർത്താവ് വിശുദ്ധ ത്രിത്വത്തെക്കുറിച്ച് വളരെ തെളിവായി പറിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. “പിതാവിന്റെ” ഇഷ്ടം ചെയ്യുവാൻ വന്നിരിക്കുന്ന “ദൈവപുത്രനാണ്” തന്നെത്തന്നെ വിളിക്കുന്നു. താൻ സ്വസ്തുതിലേക്കു പോകുന്നതിനു മുമ്പ് തന്റെ ശ്രീ മന്മാരോട് തന്റെ വേർപാടിനെക്കുറിച്ച് സംസാരിക്കുകയും,

തന്റെ പിതാവിൽ നിന്നും താൻ അയയ്ക്കുന്ന “വേദാന്ത ആശ്വാസപ്രദനെ” വാശാനം ചെയ്യുകയും ചെയ്തു. തന്റെ വേർപാടിനു മുമ്പ് തന്റെ ശ്ലീഹന്മാർക്കും അന്ത്യശ്വാസനം നൽകുവാൻ ലോകമെല്ലാം പോയി പഠിപ്പിക്കുന്നതിനും പിതാവിന്റെയും, പുത്രന്റെയും, പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെയും നാമത്തിൽ മാമോദീസാ നൽകുന്നതിനും ഉപദേശിക്കുന്നു. (Cfr. മത്ത. 28, 18—20).

5. തിരുസഭയുടെ ബോധനം.

തിരുസഭ ഔദ്യോഗികമായിത്തന്നെ ഈ വിശ്വാസ സത്യം നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്നു. ആദിമന്ത്രാവാന്ദമുതൽ തിരുസഭയിൽ നിലവിലിരുന്ന ശ്ലീഹന്മാരുടെ വിശ്വാസപ്രമാണത്തിൽ ഇങ്ങനെ കാണുന്നു. “ആകാശവും ഭൂമിയും സൃഷ്ടിച്ച സർവ്വശക്തിയുള്ള പിതാവായ ദൈവത്തിലും,.....തന്റെ ഏകപുത്രനായ ഞങ്ങളുടെ കർത്താവിശ്വാമിശിനായിലും,..... പരിശുദ്ധാത്മാവിലും ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു. നിഷ്യാവിശ്വാസപ്രമാണത്തിലും ഇതുതന്നെ നാം കാണുന്നു. തിരുസഭയുടെ ആരംഭകാലം മുതൽ നിലവിലിരുന്നതും നിലവിലിരിക്കുന്നതുമായ അനേകം പ്രാർത്ഥനകൾ വി. ത്രിത്വത്തിന്റെ നാമത്തിൽ ആരംഭിക്കുകയും അവ സാനിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

6. വി. ത്രിത്വത്തോടു നാം

ഭക്തിയും നന്ദിയും ഉള്ളവരായിരിക്കണം.

പിതാവ് തന്റെ പുത്രനെ ലോകത്തിലേക്കയച്ചു. പുത്രൻ മനുഷ്യനായവതരിച്ചു നമ്മെ രക്ഷിച്ചു. പരിശുദ്ധാത്മാവ് തിരുസഭയിലാവശിച്ചു നമ്മെ ശുദ്ധീകരിക്കുന്നു. പിതാവിന്റെയും പുത്രന്റെയും പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെയും നാമത്തിൽ നാം മാമോദീസാ സ്വീകരിക്കുന്നു. അങ്ങനെ വി. ത്രിത്വം നമ്മിൽ വസിച്ചുകൊണ്ട് നമ്മെ അവിടുത്തെ ആലയങ്ങൾ ആക്കിത്തീർക്കുന്നു. (Cfr. 1 കോറ. 3, 16.) ഈ മൂന്നു ദൈവികാചകരും ഒരേ ദൈവികസ്വഭാവമായതുകൊണ്ട് ഏക ദൈവമാകുന്നു.

പുത്രനും പരിശുദ്ധാത്മാവും പിതാവിനേപ്പോലെ പരിവൃണ്ണയും, സർവ്വജ്ഞതയും, സർവ്വശക്തതയും, അനാദൃതതമാകുന്നു. അതുകൊണ്ട് അവർ പിതാവിനേപ്പോലെ വന്ദിക്കപ്പെടേണ്ടവരും സ്തുതിക്കപ്പെടേണ്ടവരമാകുന്നു. അവർ അളവറ്റ ആനന്ദത്തോടു കൂടിയ ദൈവിക അറിവും മനസ്സും ജീവനുമാകുവാൻ ആകുന്നു.

നാമും നമുക്കുള്ള സകലതും വി. ത്രിത്വത്തിന്റെ ദാനങ്ങളാണ്. അതുകൊണ്ട് വിശുദ്ധ ത്രിത്വത്തിന് നാം നന്ദിയും സ്തോത്രവും അർപ്പിക്കേണ്ടതാണ്. ഇല്ലായ്മയിൽനിന്ന് നമ്മെ സൃഷ്ടിച്ചതിനും, നമ്മെ നിത്യജീവനുള്ളേക്കു വിളിച്ചതിനും പിതാവിനോടും, നമ്മെ പിശാചിന്റെ അടിമത്വത്തിൽ നിന്നു രക്ഷിച്ചതിന് പുത്രനോടും, നമ്മെ ശുദ്ധീകരിക്കുന്നതിനാൽ പരിശുദ്ധാത്മാവിനോടും പ്രത്യേകമായി നാം ഭക്തിയും നന്ദിയുമുള്ളവരായിരിക്കണം.

“വിശുദ്ധ ത്രിത്വമേ, ആദ്യന്തമില്ലാത്ത നിന്റെ കൃപയും ശക്തിയും ഞങ്ങളുടെ സഹായത്തിനായി അയച്ചുതരണമേ. കർത്താവേ, നിന്റെ രക്ഷ എപ്പോഴും ഞങ്ങൾക്കുണ്ടായിരിക്കണമേ”.

ചോദ്യങ്ങൾ

1. വിശുദ്ധ ത്രിത്വം എന്നാൽ എന്ത്?
2. വിശുദ്ധ ത്രിത്വത്തിന്റെ രഹസ്യമെന്താണത്രെ?
3. പഴയനിയമകാലത്ത് വിശുദ്ധ ത്രിത്വത്തെക്കുറിച്ചു വെളിപ്പെടുത്താതിരുന്നതിന്റെ കാരണമെന്ത്?
4. ദൈവം ത്രിയേകനാകുന്നു എന്നുള്ളതു ക്രിസ്ത്യാനികൾ മാത്രമേ വിശ്വസിച്ചുപോരുന്നുള്ളൂ. കാരണമെന്ത്?
5. പുതിയനിയമകാലത്ത് എന്തെല്ലാം അവസരങ്ങളിലാണ് വി. ത്രിത്വത്തെക്കുറിച്ച് വെളിപ്പെടുത്തപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്?
6. വിശുദ്ധ ത്രിത്വത്തെക്കുറിച്ച് തിരുസഭയുടെ ഔദ്യോഗിക പ്രമാണങ്ങളിൽ എന്തുപറയുന്നു?
7. വി. ത്രിത്വത്തോടു നാം എന്തുകൊണ്ട് ഭക്തിയും നന്ദിയുമുള്ളവരായിരിക്കണം?

രണ്ടാംഭാഗം
മനുഷ്യാം പഠിക്കേണ്ട പ്രാർത്ഥനകൾ
പാഠം 1

91-ാം മസൂറാ

അത്യുന്നതന്റെ മറയാലിരിക്കുന്നവൻ¹ ദൈവത്തിന്റെ നിഴലിൽ മഹത്വപ്പെടുന്നു.

ഞാൻ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്ന ദൈവം എന്റെ ശരണവും സങ്കേതസ്ഥലവുമെന്ന് കർത്താവിനെക്കുറിച്ച് നീ² പാക.

എന്നാൽ അവൻ³ വിരുദ്ധതയുടെ കണിയിൽ നിന്നും വ്യർത്ഥംസംസാരത്തിൽ നിന്നും നിന്നെ രക്ഷിക്കും.

അവൻ തന്റെ തുവലുകൾകൊണ്ട് നിന്നെ രക്ഷിക്കും. അവന്റെ ചിറകുകളുടെ കീഴിൽ നീ മാധുര്യപ്പെടും⁴. അവന്റെ സത്യം നിന്റെ ചുറ്റും ആയുധമായിരിക്കും.

നീ രാത്രിയിലെ ഭയത്തെയും പകൽ പാകുന്ന അന്ധ്രുത്തെയും ഇരുട്ടിൽ സഞ്ചരിക്കുന്ന വചനത്തെയും ഉച്ചയിൽ ഉരുത്തുന കാറ്റിനെയും ഭയപ്പെടുകയില്ല⁵.

നിന്റെ ഭാഗത്തു ആയിരങ്ങളും നിന്റെ വലത്തുഭാഗത്തു പതിനായിരങ്ങളും വീഴും⁶.

(എങ്കിലും) അവ നിനലേക്ക് അടുക്കുകയില്ല. എന്നാലോ നിന്റെ കണ്ണുകൾകൊണ്ട് നീ കാണുക മാത്രം ചെയ്യും. ദുഷ്ടന്മാർക്കുള്ള പ്രതിഫലത്തെ നീ കാണും.

1 ദൈവസംരക്ഷണയിൽ ഇരിക്കുന്നവൻ
 2 നീ—എന്റെ ആത്മാവ്
 3 അവൻ—ദൈവം
 4 തള്ളപ്പെട്ടിരിക്കുന്നവന്റെ സംരക്ഷിക്കുംപോലെ
 5 ഭയപ്പെടുകയില്ല—ഭയപ്പെടാൻ ആവശ്യമില്ല
 6 നിനക്കു ദൈവസഹായം ഉള്ളതുകൊണ്ട് നിന്റെ ശത്രുക്കൾ നിലംപതിക്കും

എന്തെന്നാൽ തന്റെ വാസസ്ഥലം ഉയരങ്ങളിൽ ആക്കിയ എന്റെ ശരണമായ കത്താവു നീയാകുന്നു⁷.

ദോഷം നിന്നാടു് അടുക്കുകയില്ല. ശിക്ഷ നിന്റെ വാസസ്ഥലത്തിനു സമീപിക്കുമില്ല⁸.

എത്രകൊണ്ടെന്നാൽ നിന്റെ സകല വഴികളിലും നിന്നെ കാക്കേണ്ടുന്നതിനു് അവൻ⁹ നിന്നെക്കുറിച്ചു തന്റെ മാലാഖ മാതോടു കല്പിക്കും.

നിന്റെ കാലിൽ നിന്നുക്കു ഇടർച്ചയുണ്ടാകാതെ ഇരിപ്പാ നായി അവൻ തങ്ങളുടെ ഭജങ്ങളിൽ നിന്നെ വഹിക്കും.

ശോർസൊടുപ്പത്തെയും അണവിയെയും നീ ചവിട്ടും. സിംഹത്തെയും പെരുമ്പാമ്പിനെയും നീ മെതിക്കും.

അവൻ¹⁰ എന്നെ അന്വേഷിച്ചുകൊണ്ടു് ഞാൻ അവനെ ക്ഷയിക്കും. അവൻ എന്റെ നാമം അറിയത്തുകൊണ്ടു് ഞാൻ അവനെ ബലപ്പെടുത്തും.

അവൻ എന്നെ വിളിക്കും. ഞാൻ അവനോടു് ഉത്തരം പറയും. തെരുക്കത്തിൽ ഞാൻ അവനോടുകൂടെ ഇരുന്നു് അവനെ ബലപ്പെടുത്തി ബഹുമാനിക്കും.

ദീർഘായുസ്സുകൊണ്ടു് ഞാൻ അവനെ തൃപ്തിപ്പെടുത്തി, എന്റെ രക്ഷ അവനെ ഞാൻ കാണിക്കും.

പാഠം 2

120-ാം മസൂറാ

ഞാൻ¹¹ പർച്ചുതത്തിലേക്കു് എന്റെ കണ്ണുകൾ ഉയർത്തും. എന്നെ സഹായിക്കുന്നവൻ എവിടെ നിന്നു വരും.

7 ദൈവത്തെ സംബോധനചെയ്തു പറയുന്നു

8 ആത്മഗതം (എന്റെ ആത്മാവേ)

9 അവൻ—ദൈവം

10 ദൈവം പറയുന്നതാവിതു്

11 ആത്മഗതം

എന്റെ സഹായം ആകാശവും ഭൂമിയും സൃഷ്ടിച്ച കർത്താവിന്റെ സന്നിധിയിൽ നിന്നാകുന്നു.

അവൻ നിന്റെ കാൽ ഇളകുവാൻ സമ്മതിക്കയില്ല. നിന്റെ കാവൽക്കാരൻ ഉറക്കം തുഷ്ടകയുമില്ല.

എന്തെന്നാൽ ഇസ്രായേലിന്റെ കാവൽക്കാരൻ ഉറക്കം തുഷ്ടനല്ല, ഉറങ്ങുന്നില്ല.

നിന്റെ കാവൽക്കാരൻ കർത്താവാകുന്നു. കർത്താവു തന്റെ വലത്തുകൈകൊണ്ടു നിനക്കു നിശ്ചിതം.

പകൽ ആദിത്യനെങ്കിലും രാത്രിയിൽ ചന്ദ്രനെങ്കിലും നിന്നെ ഉപദ്രവിക്കയില്ല.

കർത്താവു സകല ദോഷങ്ങളിൽ നിന്നും നിന്നെ കാത്തുകൊള്ളും. അവൻ നിന്റെ ആത്മാവിനെ കാത്തുകൊള്ളും.

കർത്താവു നിന്റെ ഗമനത്തെയും നിന്റെ ആഗമനത്തെയും ഇതു മുതൽ എഴുന്നടും കാത്തുകൊള്ളും.

ദൈവമേ, സ്തുതി നിനക്കു യോഗ്യമാകുന്നു. ഖൊറെക്മോർ.

പാഠം 3

അപേക്ഷ

കർത്താവേ, നിന്റെ കരുണയിൽ ചിറകുകളുടെ നിശ്ചിത കീഴിൽ ഞങ്ങളെ മറച്ചു ഞങ്ങളെ അനുഗ്രഹിക്കണമെ. സകലവും കേൾക്കുന്നവനേ, നിന്റെ കരുണയാൽ നിന്റെ അടിയന്തരതയെ അപേക്ഷ നീ കേൾക്കണമെ. മഹത്വമുള്ള രാജാവായി ഞങ്ങളുടെ രക്ഷകനായ മിശിഹാ, സമാധാനപൂർണ്ണമായ സന്ധ്യയും പുണ്യമുള്ള രാവു ഞങ്ങൾക്കു തരണമെ. ഞങ്ങളുടെ കണ്ണുകൾ നിന്ദലേക്കു നോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഞങ്ങളുടെ കടങ്ങളും പാപങ്ങളും നീ പരിഹരിച്ചു ഇഹവും പരവുമായ രണ്ടു ലോകങ്ങളിലും ഞങ്ങളോടു കരുണ ചെയ്യണമെ. കർത്താവേ,

നിന്റെ കരുണ ഞങ്ങളെ മറച്ചു നിന്റെ കൃപ ഞങ്ങളുടെ മുമ്പിൽ നിൽക്കണമെ. നിന്റെ സ്ത്രീബാ ദുഷ്ടനിൽ നിന്നും അവന്റെ സൈന്യങ്ങളിൽ നിന്നും ഞങ്ങളെ കാത്തുകൊള്ളണമെ. ഞങ്ങൾ ജീവനോടിരിക്കുന്ന നാഴുകൾ ഒക്കെയും നിന്റെ വല തുതുകെയ് ഞങ്ങളുടെമേൽ ആവാസിപ്പിക്കണമെ. നിന്റെ സമാധാനം ഞങ്ങളുടെ ഇടയിൽ വാഴുമാറാകണമെ. നിന്നോടു് അപേക്ഷിക്കുന്ന ആത്മാക്കൾക്കു ശരണവും രക്ഷയും നീ ഉണ്ടാക്കണമെ. നിന്നെ പ്രാസവിച്ച മാറിയാമ്മിന്റെയും നിന്റെ സകല പരിശുദ്ധന്മാരുടെയും പ്രാർത്ഥനയാൽ ദൈവമേ, ഞങ്ങളുടെ കടങ്ങൾക്കു പരിഹാരമുണ്ടാക്കി ഞങ്ങളോടു കരുണ ചെയ്യണമെ.

പാഠം 4

അപേക്ഷ

സത്യവാനായ ദൈവമേ, ഞങ്ങളെ രക്ഷിക്കണമെ. തിന്മകൾ ഒക്കെയിൽ നിന്നും ദോഷങ്ങൾ ഒക്കെയിൽ നിന്നും തിന്മ പെട്ട മനുഷ്യമിതിയിൽ നിന്നും വേശ്യാദോഷചിന്തകളിൽ നിന്നും എല്ലാവിധ ശത്രുക്കളിൽ നിന്നും വഞ്ചനയുള്ള സ്ത്രീമിതരിൽ നിന്നും പിശാചുക്കളുടെ പരീക്ഷകളിൽ നിന്നും ദുഷ്ടമനുഷ്യരുടെ തിന്മകളിൽ നിന്നും അശുദ്ധ വികാരങ്ങളിൽ നിന്നും ജ്വലമായ മോഹങ്ങളിൽ നിന്നും പൈശാചികവിചാരങ്ങളിൽ നിന്നും തിന്മകരമായ സ്വപ്നങ്ങളിൽ നിന്നും അപകടമുള്ള കണികളിൽ നിന്നും വൃർത്ഥവചനങ്ങളിൽ നിന്നും വൻപതിവുകളിൽ നിന്നും ഉത്തരീടക്കണ്ട കടങ്ങളിൽ നിന്നും ഇഹലോകത്തിനടുത്ത സകല പരീക്ഷകളിൽ നിന്നും കർത്താവേ, ഞങ്ങളെ രക്ഷിച്ചുകൊള്ളണമെ.

കോപത്തിൽനിന്നും ദോഷതയിൽനിന്നും ക്രോധത്തിന്റെ ശീക്ഷകളിൽ നിന്നും പെട്ടെന്നുള്ള മരണത്തിൽ നിന്നും മിന്നലുക

ളിൽ നിന്നും ഇടികളിൽ നിന്നും വസന്തകളിൽ നിന്നും കഠിന പീഡകളിൽനിന്നും തീനരകത്തിൽ നിന്നും ചാകാത്ത പുഴുവിൽ നിന്നും കെടാത്ത തീയിൽനിന്നും പല്ലുകടിയിൽ നിന്നും കരച്ചിലിൽ നിന്നും കഷ്ടതരമായ ഭവിക്കുത്തുകളിൽ നിന്നും തിന്മ പെട്ട നാഴികയിൽനിന്നും ഉപദ്രവകരമായ എല്ലാ ശക്തികളിൽ നിന്നും കർത്താവേ, ഞങ്ങളെ രക്ഷിച്ചുകൊള്ളണമെ.

ക്ഷാമത്തിൽ നിന്നും ഭയത്തിൽ നിന്നും പരിഭ്രമകരമായ എല്ലാറ്റിൽ നിന്നും അസഹ്യമായ ശിക്ഷകളൊക്കെയിൽ നിന്നും “പോകുവിൻ നിങ്ങളെ ഞാൻ അറിയുന്നില്ല” എന്നുള്ള തിരുവചനത്തിൽ നിന്നും കർത്താവേ, ഞങ്ങളെ നീ രക്ഷിച്ചുകൊള്ളണമെ. ആമ്മീൻ.

കഠിനയലായിപ്പോൻ, കഠിനയലായിപ്പോൻ, കഠിനയലായിപ്പോൻ. ഞങ്ങളുടെ കർത്താവേ, ഞങ്ങളെ അനുഗ്രഹിക്കണമെ. ഞങ്ങളുടെ കർത്താവേ, കൃപയുണ്ടായി ഞങ്ങളെ അനുഗ്രഹിക്കണമെ. ഞങ്ങളുടെ കർത്താവേ, ഉത്തരം അരുളി ഞങ്ങളെ അനുഗ്രഹിക്കണമെ. ഞങ്ങളുടെ കർത്താവേ, നിനക്കസ്തുതി. ഞങ്ങളുടെ കർത്താവേ, നിനക്ക സ്തുതി. ഞങ്ങളുടെ ശരണമേ, എന്ദനാകും നിനക്ക സ്തുതി. ബാഹെക്മോർ.

പാഠം 5

സ്തോത്രം*

(മുട്ടിന്മേൽ നിന്നുകൊണ്ടു്)

ദൈവമേ, നിനക്കു സ്വീകാര്യമായ സ്തുതിയും സ്തോത്രവും നന്ദിപ്പിച്ചു് അർപ്പിക്കുവാൻ ഞങ്ങളെ അനുഗ്രഹിക്കണമെ.

പിതാവായ ദൈവമേ, നീ ഞങ്ങളുടെ സ്രഷ്ടാവും സംരക്ഷകനുമായാൽ നിനക്കു സ്തോത്രം.

പുത്രനായ ദൈവമേ, നീ ഞങ്ങളുടെ രക്ഷകനും പരിത്രാതാവും ആകയാൽ നിനക്കു സ്തോത്രം.

*ഈ പ്രാർത്ഥന മുമ്പൻ (ഒരാൾ മാത്രം) ചൊല്ലണം.

പരിശുദ്ധാത്മാവായ ദൈവമേ, നീ ഞങ്ങളെ ശുദ്ധീകരിക്കുവാനും നടത്തുവാനും കരുതാൻ നിനക്കു സ്തോത്രം.

വി. ത്രിത്വമേ, വി. കത്തോലിക്കാസഭയ്ക്കു നീ സ്വയം വെളിച്ചപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നതിനാലും, അതിന്റെ മക്കളായി ഞങ്ങളെ അനുഗ്രഹിച്ചിരിക്കുന്നതിനാലും സ്തോത്രം.

ഈ ജീവിതത്തിലേക്കു ഞങ്ങളെ കൊണ്ടുവന്നതിനായി സ്തോത്രം.

നിന്റെ വിശുദ്ധന്മാരുടെ ഉത്തമമാതൃകകൾക്കും ദിവ്യോപദേശങ്ങൾക്കും വേണ്ടി സ്തോത്രം.

നിന്നെ അറിയുകയും സ്നേഹിക്കുകയും സേവിക്കുകയും ചെയ്യാൻ തക്കതായ കൃപ ഞങ്ങൾക്കു തന്നിട്ടുള്ളതിനായി സ്തോത്രം.

ഇന്നേദിവസം തൃക്കൈയിൽ നിന്നു ഞങ്ങൾ പ്രാപിച്ച എല്ലാ സഹായങ്ങൾക്കും വേണ്ടി സ്തോത്രം.

പാഠം 6

മദ്ധ്യസ്ഥത

ഞങ്ങളുടെ മാതാപിതാക്കൾ, സഹോദരസഹോദരികൾ, ചാർച്ചക്കാർ, ഗൃഹക്കന്മാർ, സ്നേഹിതന്മാർ, ഞങ്ങൾക്കു എന്തെങ്കിലും നന്മ ചെയ്തിട്ടുള്ളവർ എന്നിവരെയെല്ലാം അനുഗ്രഹിക്കണമെ. ഈ ദേശത്തെയും സമുദാനങ്ങളെയും അനുഗ്രഹിക്കണമെ.

നിന്നെ അറിയുവാൻ ജാതികളെ നിന്റെ സത്യത്തിലേക്കു രക്ഷയിലേക്കു ആകർഷിക്കണമെ. നിന്റെ തിരുസഭയിൽ നിന്നു ഭിന്നിച്ചുപോയ ശീശ്മക്കാരെയും വേദവിപരീതികളെയും അനുസരണത്തിലേക്കും തിരുസഭയുടെ ഐക്യത്തിലേക്കും തിരിച്ചുവരുത്തണമെ. ലോകമാകെയുള്ള നിന്റെ തിരുസഭയെ അനുഗ്രഹിക്കണമെ. തിരുസഭയുടെ തലവനും ഞങ്ങളുടെ പരിശുദ്ധ പിതാവുമായ മാർപ്പാപ്പായെ കാത്തുകൊള്ളണമെ. ഞങ്ങളുടെ ഇടയനും മേപ്പട്ടക്കാരനുമായ *(ഇന്നാരെ) അനുഗ്രഹിക്കണമെ.

*അതരജി കാലത്തു ഭരിക്കുന്ന രൂപതാദ്ധ്യക്ഷന്മാരുടെ പേരു പറയണം.

ഞങ്ങളുടെ എല്ലാ ഇടവകകളെയും മിഷ്യനെയും പട്ടക്കാരെയും സന്യാസികളെയും സന്യാസിനികളെയും വിദ്യാലയങ്ങളെയും എല്ലാ കുടുംബങ്ങളെയും സകല ജനങ്ങളെയും അനുഗ്രഹിക്കണമെ.

നിന്റെ കൃപകളാലും ഐശ്വര്യങ്ങളാലും ഞങ്ങൾ എല്ലാവരെയും ആശീർവദിക്കണമെ.

പാഠം 7

സമർപ്പണം

ഇന്നേദിവസം ഞങ്ങൾ ചെയ്തപോയ തെരവുകളും പാവങ്ങളും ദയതോന്നി ഞങ്ങളോടു ക്ഷമിക്കണമെ.

ഈ രാത്രിയിൽ ഞങ്ങളെ കാത്തുകൊള്ളണമെ. ഈ രാത്രിയിലും ഞങ്ങളുടെ ജീവിതകാലം മുഴുവനും നിന്റെ കൃപയിലും വിശുദ്ധിയിലും ഞങ്ങളെ പാപിക്കണമെ.

ഞങ്ങളുടെ ശിഷ്ടായുസ്സിനെയും ഞങ്ങളെത്തന്നെയും തിരുമുന്മാരെ ഞങ്ങൾ സമർപ്പിക്കുന്നു. ഞങ്ങളുടെ സമർപ്പണം കൈയൊള്ളണമെ.

പിതാവായ ദൈവമേ, നിന്റെ സ്നേഹവും പുത്രനായ ദൈവമേ, നിന്റെ കൃപയും പരിശുദ്ധാത്മാവായ ദൈവമേ, നിന്റെ സംസർഗ്ഗവും ആവാസവും ഇന്നും എന്നും ഞങ്ങൾക്കുണ്ടാകണമെ.

ദൈവമാതാവിന്റെയും സകല വിശുദ്ധന്മാരുടെയും പ്രാർത്ഥനാസഹായങ്ങളും അനുഗ്രഹങ്ങളും ഇപ്പോഴും എങ്ങനാക്കും ഞങ്ങൾക്കുണ്ടായിരിക്കണമെ. ആമ്മീൻ.

വിശുദ്ധ മാതാവേ, ഈ രാത്രിയിൽ ദൈവകൃപയിലും വിശുദ്ധിയിലും ഞങ്ങളെ കാത്തുകൊള്ളണമെ. ആമ്മീൻ.

ഞങ്ങളുടെ കാവൽമാലാഖമാരേ, ഈ രാത്രിയിൽ ദൈവ കൃപയിലും വിശുദ്ധിയിലും ഞങ്ങളെ കാത്തുകൊള്ളണമെ.

ആമ്മീൻ.

ഏല്പാവരം

എന്റെ ആത്മാവേ, കർത്താവിനെ സ്തുതിക്കുക. എന്നീ ലുള്ള സകലവുമേ, അവന്റെ വിശുദ്ധ തിരനാമത്തെ പുകഴ്ത്തുക.

എന്റെ ആത്മാവേ, കർത്താവിനെ സ്തുതിക്കുക. അവന്റെ ഉപകാരങ്ങൾ ഒന്നും മാക്കരുതെ.

പാഠം 8

അപേക്ഷ

കരുണയുള്ള ദൈവമേ, നിന്റെ വാതിലിൽ ഞങ്ങളുടെ അപേക്ഷയുടെ സ്വരം മുട്ടുന്നു. നിന്നെ വന്ദിക്കുന്നവരുടെ ആ വശ്യങ്ങൾ നീ മുടക്കരുതെ. ദൈവമേ, ബലഹീനരായ ഞങ്ങളുടെ സഹായത്തിനു് നിന്നെ ഞങ്ങൾ വിചിക്ഷുന്നു. നല്ലവദന, ഞങ്ങളുടെ അപേക്ഷയുടെ സ്വരം കേട്ടു കരുണയുണ്ടായി ഞങ്ങളുടെ യാചനകൾ നൽകണമെ. ആമ്മീൻ.

പാഠം 9—10

മാർ അപ്രേമിന്റെ ബോധ്യസാ

കർത്താവേ, കൃപ ചെയ്യണമെ
കൈക്കൊണ്ടടിച്ചാരുടെ കർമ്മം
പൊതുതി അയച്ചുരുളണമെ നി
ന്നറിയിന്നലിവുമനുഗ്രഹവും.

നിദ്രവെടിഞ്ഞിടുന്നർവൊടു ഞാൻ
നിൻ മുൻ നിൽക്കാരാകണമെ
വീണ്ടുമുറങ്ങിച്ചതിൽ പാപം
തീണ്ടുകയും ചെയ്യരുതെ ഞാൻ.

അ കുമ്മുനർവിൽ ചെയ്യാതെ
കാക്കണമെ നാ.വ കൃപയാൽ
നിദ്രയിൽ ഞാൻ പാപം ചെയ്കിൽ
നിൻകൃപ മോചനമരുണമെ.

ഏളിമയെഴും നിൻ കരിശിനെന്യോ-
ങ്ങേകണമടിയനു സുഖനിദ്ര
മായാരൂപക്കല്ലുകളിൽ
പായാതെന്നെ രക്ഷിക്ക.

സ്വപ്നദുരന്ദുരങ്ങനോരം
ദുഃഖിതകൾ ദുഷ്ടന്മാരും
എന്നെ വന്നു ഭരിക്കായ്വാൻ
ഈ രാവീൽ കാക്കണമെന്നെ.

എൻദേഹമശേഷം കാപ്പാ-
നേക്കുക വെളിവിൻ ഭൂതനെ നീ
നിൻമെയ് ഞാൻ ഭക്ഷിച്ചതിനാൽ
ദുർമ്മോഹേ വീഴരുതെ ഞാൻ.

ആശംസത്തോടടുത്തുമെനി-
ക്കാവുക നിൻരക്തം കാവൽ
ഈ നിൻ സദൃശ്യമതാം സൃഷ്ടി-
ഭേകണമെ നീ സ്വാതന്ത്ര്യം.

നിൻ കൈവേചയതാം മെയ്മേൽ
നിൻറ വചനൈ മേവണമെ
പരിപയ്ക്കുവാപ്പം കാക്കുക നിൻ
കരുണക്കോട്ട വളഞ്ഞെന്നെ.

മെയ്യിതറങ്ങുമ്പോൾ കാവൽ
ചെയ്യണമെ നിന്നുടെ ശക്തി

ഏൽക്കണമെ നൽകൂവാ പോ-
ലെൻറയ്യാക്കം തിരുമുഖിൽ.

നിൻമാതൃപ്രാർത്ഥനയാലെൻ
ശയ്യക്കണയരുതെ ദുഷ്ടൻ
എന്നെ ഹിസിക്കായ്വാൻ നിൻ
ബലി സാത്താനെ വിചക്കണമെ.

നിൻ വാക്കെന്നിൽ നിവർത്തിക്ക
നിൻ കുരിശൊന്നായിർ കാത്തിടുക
എന്നെ താങ്ങിയ നിന്നാൻപാൽ
നിന്നൊരുമ്പർവിൽ സ്തുതിചെയ്വാൻ.

നിന്നിഷ്ടം കേട്ടതിനെ ഞാൻ
അനുവർത്തിപ്പാൻ കർത്താവേ,
നീതിയെഴുന്നോരു രാവുമെനി-
ക്കേകണമെ നൽ സന്ധ്യയതും.

വെളിവാം മിശിഹാ രക്ഷക നീ
വെളിവിൽ തന്നെ നിൻവാസം
വെളിവിൻ പുത്രന്മാർ നിന്നെ-
ത്തന്നെ വന്ദിച്ചിടുന്നു.

വെളിവിൽ വാസിക്കുന്നുവകത്തിൻ
രക്ഷകനാമീശോ ഞ്ഞോതും
ഇഹപരലോകങ്ങളിൽ നിൻറെ
ക്രൂപ ഞങ്ങളിലുണ്ടാകണമെ.

ഞ്ഞോതും ഞ്ഞോതും കർത്താവേ,
ഞ്ഞോതുമതായിരമായിരമായ്
അനവധിയായ് ഞ്ഞോതും നാ മാ,
ക്രൂപ വേണം ഞങ്ങളിലെന്നും.

സ്തോത്രം മാലാഖകൾ ശുശ്രൂഷിച്ചിറയർ വന്ദിച്ചവനെ
പ്രാർത്ഥന കേൾക്കീയരുടെയും
മാലാഖകളുടെയും നാഥാ.

ത്രിതൈകത്വവുമേകത്വ
ത്രിത്വവുമായി സ്ഥിതി ചെയ്യും
പിതൃസുതശുഭാത്മാത്മകനാം
സത്യൈകപരനായ് സ്തോത്രം.

*ബലഹീനജനപ്രാർത്ഥനയെ
കേൾപ്പവനും കാഴ്ചകൾപോലെ
അന്തഃപരം പൂജാവർ കണ്ണീർ
കൈക്കൊള്ളുന്നവനും സ്തോത്രം.

ഇശ്വരയർ ശുശ്രൂഷിച്ചവനെ
മാലാഖകൾ വാഴ്ത്തുന്നവനെ
വൃക്ഷഭലത്തിൻ സംഖ്യയിൽ മൺ
മയർ നിന്നെ സ്തുതി ചെയ്യുന്നു.

പിതൃസുതശുഭാത്മാത്മകനാം
സത്യൈക പരനായ് സ്തോത്രം
ചെയ്തീടേണം നാം സത്യ
ജ്ഞാനവിഭവകത്തൊടു കൂടി.

മൃതികരവിഷമം പൊൻവെള്ളി-
ധനമദ്യോ നേടരുതെ നീ
തേടുക സുഖകരമുപദേശം
നിന്നെ നാഥൻ സ്തോഹിച്ചാൻ.

* ഇതു മുതൽ അവസാനത്തെ ഖണ്ഡം ഒഴിച്ചുള്ള ഭാഗങ്ങൾ വലിയ നോമ്പിലും മൂന്നുനോമ്പിലും ചൊല്ലിയാൽ മതി.

നാലുതു നോമ്പതു നോക്കുക നീ
തീരുക തീനില്ലാത്തവരെ
ഈശായ് സുതനൊപ്പം നീ
പ്രാർത്ഥിക്കുക ദിനമേഴും.

നാലുതു നാളിനപവാസം
മുശകഴിച്ചുപിയാവും
നാഥൻ ശത്രുവീനെ വെന്തെ
നാലുതു നാളുപവാസത്താൽ.

കടൽ കുഴിയുന്നിട്ടുള്ളകളിൽ
നിന്നു കടേറിയ പ്രാർത്ഥനകൾ
അടിച്ചാരുടെ പ്രാർത്ഥനകൾക്കും
കൃപയാം വാതിൽ തുറക്കണമെ.

പ്രാർത്ഥന കേട്ടീടുന്നവനേ,
യാചന നൽകീടുന്നവനേ,
പ്രാർത്ഥന കേട്ടു നിരപ്പായി
കൃപയാൽ യാചന നൽകണമെ.

കുറിയേലായിസ്സോൻ.....കുറി.....കുറി.

മാത്രപ്രതിഷ്ഠ

പരിശുദ്ധനായ ബാബാത്സുരാജന, നീന്റെ പരിശുദ്ധ തിരുനാമത്താൽ ഞങ്ങളെ കാത്തുകൊള്ളണമെ. രക്ഷിതാവായ പുത്രൻ തസുരാണേ, നീന്റെ ജയമുള്ള സ്ത്രീബായാൽ ഞങ്ങളെ മറച്ചുകൊള്ളണമെ. പരിശുദ്ധനായ റുഹാതസുരാജന, ഞങ്ങളെ നീന്റെ അധിവാസത്തിനു ഭവനങ്ങളാക്കിത്തീർക്കണമെ. ഞങ്ങളുടെ ദൈവമായ കത്താദവ, എല്ലാ സമയത്തും നീന്റെ ദൈവ തപത്തിന്റെ പിറകുകൾക്കു കീഴിൽ ഞങ്ങളെ മറച്ചുകൊള്ളണമെ. ആമ്മീൻ.

മൂന്നാംഭാഗം
പഴയനിയമകഥകൾ

പാഠം 1

യൗസേപ്പിനെ വിററൽ

(ഉല്പ: 37: 4—36)

ഒരിക്കൽ യൗസേപ്പ് ഒരു സ്വപ്നം കണ്ടു. താനും സഹോദരന്മാരും വയലിൽ കററുകെട്ടിക്കൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ സഹോദരന്മാരുടെ കററുകൾ ചുറ്റും നിന്നു തന്റെ കററയെ സാഷ്ടാംഗം വന്ദിച്ചു എന്നായിരുന്നു ആ സ്വപ്നം. ഈ വിവരം യൗസേപ്പ് സഹോദരന്മാരോടു പറഞ്ഞു; അവർക്കു അതു നീരസമായി. “നീ ഞങ്ങളുടെ രാജാവായോ?” എന്ന് അവർ ചോദിച്ചു. അന്നു മുതൽ അവർക്കു യൗസേപ്പിനോടു വൈരവും തുടങ്ങി. വീണ്ടും യൗസേപ്പ് വേറൊരു സ്വപ്നംകൂടി കണ്ടു. സൂര്യപന്ത്രന്മാരും പതിനൊന്നു നക്ഷത്രങ്ങളും യൗസേപ്പിനെ കമ്പിട്ടു നില്ക്കുന്നതായിട്ടായിരുന്നു ആ സ്വപ്നം. ഇതു കേട്ടപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അപ്പൻ “ഞാനും, നീന്റെ അമ്മയും സഹോദരന്മാരും സാഷ്ടാംഗം വീണു നിന്നു വന്ദിക്കുമോ?” എന്ന് ചോദിച്ചു അദ്ദേഹത്തെ ശ്വാസിച്ചു. യാക്കോബ് യൗസേപ്പിനെ അധികം സ്നേഹിച്ചിരുന്നതുകൊണ്ടും, പ്രസ്തുത സ്വപ്നങ്ങൾ നിമിത്തവും സ്വസഹോദരന്മാർക്കു യൗസേപ്പിനോടുള്ള അസൂയ ദിനപ്രതി വർദ്ധിച്ചു. എത്രവിധം അദ്ദേഹത്തെ അപായപ്പെടുത്തേണ്ടു എന്നുചോലും അവർ ആലോചിക്കാതിരുന്നില്ല.

ഒരിക്കൽ യൗസേപ്പിന്റെ സഹോദരന്മാർ ആടുമയിക്കുവാൻ വിട്ടുരമായ ശേഷം വനാന്തരത്തിൽ പോയിരുന്നു. അവരുടെ സുഖസ്ഥിതി അറിഞ്ഞുവരുന്നതിനു യാക്കോബ് യൗസേ

പ്പിനെ അയച്ചു. യൗസേപ്പ് ഹെബ്രോന്റെ താഴ്വരയിൽ നിന്നു നടന്ന യൗശേലേമിനു 35 മൈൽ വടക്കുള്ള ദേശം എന്ന സ്ഥലത്തെത്തി. അവരെ അവിടെ കാണാത്തതായ് 15 മൈൽകൂടെ നടന്നു “ദോഥൻ” എന്ന സ്ഥലത്തുചെന്നു. അവിടം ധാരാളം നീരാവകളും കുറിക്കാടുകളും ഉള്ള പ്രദേശമായിരുന്നു. അവിടെയച്ചു യൗസേപ്പ് സഹോദരന്മാരെ കണ്ടു. യൗസേപ്പിനെക്കണ്ടപ്പോൾ അവരുടെ വൈരാഗ്യം വർദ്ധിച്ചു, അദ്ദേഹത്തെ കൊന്നുകളയുവാൻ ഇതുതന്നെതരം എന്നു അവർ ഉറച്ചു. തൃബൻമാത്രം അതിനു അതു അനുക്രയിച്ചില്ല. അതിനാൽ അവർ യൗസേപ്പിനെ വെള്ളമിറ്റാത്ത ഒരു പൊട്ടക്കിന്നറായിട്ട് തള്ളിമറിച്ചിട്ടിട്ട് ഭക്ഷണം കഴിക്കുവാൻ ഇരുന്നു. മാപ്പോൾ മിദിയാനിൽനിന്നും കച്ചവടക്കാരായ പിച ഇഷ്മായേൽക്കാർ അവിടെ വന്നു. യഹൂദായും മറ്റു സഹോദരന്മാരും കൂടി യൗസേപ്പിനെ കിന്നറായിൽനിന്നും കയറാൻ ഇരുപതു വെള്ളിക്കാശിനു ഇഷ്മായേൽക്കാർ വിറുദം. അവർ യൗസേപ്പിനെ മിസ്രയീമിലേയ്ക്കു കൊണ്ടുപോയി.

അപ്പൻ വാത്സല്യപൂർവ്വം യൗസേപ്പിനു കൊടുത്തിരുന്ന പല നിറമുള്ള അങ്കി സഹോദരന്മാർ കൈക്കൊണ്ടി, രോട്ടിൽ കുട്ടിയെ കൊന്നു അതിന്റെ രക്തത്തിൽ ഉടുപ്പു മുക്കി പിതാവിനെ കാണിച്ചാൻ വീട്ടിൽ കൊടുത്തയച്ചു. “ഈ ഉടുപ്പു തെങ്ങിടംകു കിട്ടി. യൗസേപ്പിന്റേതാണോ അല്ലയോ എന്നു നോക്കുക” എന്നു പറഞ്ഞയച്ചു. യാക്കോബ് അങ്കി വാങ്ങി നോക്കിയപ്പോൾ തന്റെ മകന്റേതാണെന്നറിഞ്ഞു. “വല്ല കാട്ടു മൃഗങ്ങളും അവനെ പിടിച്ചു ഭക്ഷിച്ചിരിക്കാം” എന്നു പറഞ്ഞു തന്റെ വസ്ത്രം പിടിച്ചു കീറി, ചാക്കശീല ധരിച്ചു, വളരെ നാളത്തേയ്ക്കു മകനെപ്പറ്റി വിലപിച്ചു.

1. യൗസേപ്പിന്റെ സ്വപ്നത്തിൽ ചന്ദ്രൻ എന്നു പറയുന്നതു് യൗസേപ്പിന്റെ അമ്മയായ റാമേലിനെ പററിയല്ല. യാക്കോബ് പാലാതിൽനിന്നു കനാൻദേശത്തു വന്നെന്നതിന്നുമുമ്പ് റാഹേൽ മരിച്ചുപോ

യല്ലോ. (35:19) റാഹേൽ യേശുപ്പിനെ ഒരിക്കലും വണങ്ങിയിട്ടില്ല. റാഹേലിന്റെ ഭാസിയും യേശുപ്പിന്റെ വളർത്തമ്മയുമായ ബിൽഹായെ പറ്റിയാണ് ഇവിടെ “ചന്ദ്രനും വണങ്ങി” എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്.

2. സഹോദരന്മാർക്കു യേശുപ്പിന്റെ നേരേ ആദ്യം അല്ലമായ അസൂയതോന്നി. അതു വളർത്തമ്മയ്ക്കു യേശുപ്പിന്റെ നേരെ കുറിയല്ലാത്തതിനാൽ ചെയ്യാൻ ഇടയായി. ആരംഭത്തിൽതന്നെ അസൂയാബുദ്ധിയെ ഇല്ലാതാക്കണം.

3. യേശുപ്പു മാതാപിതാക്കന്മാരെ അനുസരിക്കുന്നവനായിരുന്നു. അതിനാലത്രേ പിതൃശാസനമനുസരിച്ച് സഹോദരന്മാരുടെ സുഖസ്ഥിതി അറിവാൻ ഇത്ര വളരെ ദൂരം നടന്നു പോയതു്.

4. സഹോദരന്മാർ അസൂയാലുക്കളായിരുന്നു എങ്കിലും അവരുടെ സുഖസ്ഥിതി അറിഞ്ഞു വരുവാൻ യേശുപ്പു വളരെദൂരം കഷ്ടപ്പെട്ടു യാത്രചെയ്തു. നാം നമ്മുടെ ശത്രുക്കളെപ്പോലും സ്നേഹിക്കണം.

5. സഹോദരവിദ്വേഷം എത്രയും ചീത്തയാണ്. സഹോദരസ്നേഹം ദൈവത്തിനു പ്രിയമുള്ളതാകുന്നു.

6. യേശുപ്പിനെ വിറ്റതു് ക്രിസ്തുവിനെ യൂദാ സ്റ്ററിയോത്ത ഒറ്റിക്കൊടുക്കുവാനിരുന്നതിനു മുൻകുറി ആയിരുന്നു.

പാഠം 2

യേശുപ്പിന്റെ കാരാഗൃഹവാസം

(ഉല്പ: 41 1—57)

ഇഷ്ടമാമയല്ലാതെ യേശുപ്പിനെ മിസ്രയീം (ഇജിപ്ത്) രാജാവിന്റെ അകമ്പടിനായകനായ പോത്തീഫാർ വിചയ്ക്കുവിൻ. യേശുപ്പു് സമർത്ഥനാണെന്നു കണ്ടപ്പോൾ പോത്തീഫർ അദ്ദേഹത്തെ തന്റെ സർവാധികാരിയാക്കി. സുഖമായ യേശുപ്പിൽ പോത്തീഫാറിന്റെ ഭ്രാന്തു അനുരക്തമായി. പക്ഷെ ദൈവഭക്തനായ യേശുപ്പിന്റെ അടുക്കൽ അവളുടെ പ്രണയാഭ്യർത്ഥനകൾ വ്യർത്ഥമായിപ്പോയി. ആകയാൽ ഭന്നാശയായിത്തീർന്ന അവൾ യേശുപ്പു തന്നെ അപമാനിക്കാൻ വന്നു എന്നു സപരത്നാവിനോടു് അപവാദം പറഞ്ഞു. പത്തിയുടെ പാതി

വൃത്യഭംഗത്തിനു യൗസേപ്പ് ഒരുമ്പെട്ടു എന്നു കേട്ടു ക്ഷണത്തിൽ കോപാധനനായിത്തീർന്നു പോത്തീഫർ യൗസേപ്പിനെ കരാഗ്രഹത്തിൽ അടച്ചു.

ആ കരാഗ്രഹത്തിൽ തടവുപുള്ളികളായി വേറെ രണ്ടുപേർ കൂടെ ഉണ്ടായിരുന്നു. അതിൽ ഒരാൾ ഫറവോൻ രാജാവിന്റെ പാനപാത്രവാഹകനും മറെറൊരാൾ അപ്പക്കാരനുമായിരുന്നു. അവരുമായി യൗസേപ്പ് പരിചയപ്പെട്ടു. ഒരു ദിവസം യൗസേപ്പിന്റെ ഈ പരിചിതർക്കു ഇരുവർക്കും ഓരോ സ്വപ്നമുണ്ടായി. അവർ ആ വിവരം യൗസേപ്പിനെ അറിയിച്ചു.

“ഒരു മുന്തിരിവള്ളിക്കു മൂന്നു കൊമ്പുകൾ ഉണ്ടായിരുന്നു; അതിൽ നിറച്ചു മുന്തിരിപ്പഴം കായിച്ചിരുന്നു. അവൻ അതു പഠിച്ചു പിരിഞ്ഞു പറവോൻ രാജാവിനു കൊടുത്തു.” ഇതായിരുന്നു പാനപാത്രവാഹകൻ കണ്ട സ്വപ്നം. ഇതു കേട്ടപ്പോൾ “നീ മൂന്നു ദിവസത്തിനുശേഷം പഴയ ജോലിയിൽ നിയമിക്കപ്പെടും എന്നാണു ഇതിന്റെ അർത്ഥം. അന്നു നീ എന്നെയുംകൂടി കാത്തുകൊള്ളണം.” എന്നു യൗസേപ്പു പറഞ്ഞു. ഇതു കേട്ടപ്പോൾ അപ്പക്കാരനും അയാളുടെ സ്വപ്നത്തിന്റെ സാരം ഗ്രഹിക്കണമെന്ന് ആഗ്രഹമുണ്ടായി. അതിനാൽ അയാളും സ്വപ്നം യൗസേപ്പിനെ അറിയിച്ചു. “ഫറവോൻ രാജാവിനു വിളമ്പുവാൻ മൂന്നുകട്ട അപ്പം അയാൾ വെച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ പക്ഷികൾ വന്നു അതു തിന്നുകൊണ്ടു” ഇതായിരുന്നു അയാളുടെ സ്വപ്നം. “മൂന്നുദിവസം കഴിഞ്ഞു നീ കൊല്ലപ്പെടുമെന്നാണു ഇതിന്റെ അർത്ഥം” എന്നു യൗസേപ്പു പറഞ്ഞു. അദ്ദേഹം പാഞ്ഞുപോലെ ഇരുവർക്കും സംഭവിച്ചു. ബന്ധനവിധികതനായി കൊട്ടാരത്തിൽ എത്തിയിട്ടും പാനപാത്രവാഹകൻ യൗസേപ്പിനെ സ്മരിച്ചില്ല.

രണ്ടു സംവത്സരങ്ങൾക്കുശേഷം ഫറവോൻരാജാവു ഒരു സ്വപ്നം കണ്ടു. അതിന്റെ അർത്ഥം അറിയുവാൻ മന്ത്രവാദികളെയും വിദഗ്ദ്ധന്മാരെയും അദ്ദേഹം വരുത്തി. പക്ഷേ ശരിയായ

ഉത്തരം പറയുവാൻ അവർ കഴിഞ്ഞില്ല. അപ്പോൾ പാനപാത്രവാഹകൻ യൗസേപ്പിന്റെ കാൽക്കൽ ചെന്നു. അദ്ദേഹത്തെക്കുറിച്ചുള്ള വർത്തമാനമെല്ലാം അവൻ രാജാവിനെ ഉണർത്തിച്ചു. അപ്പോൾ രാജാവ് യൗസേപ്പിനെ കാരാഗൃഹത്തിൽനിന്ന് വരുത്തി സ്വപ്നവിവരം ധരിപ്പിച്ചു. കാഴ്ചയ്ക്കു ഭാഗിയും കൊഴുപ്പുമുള്ള ഏഴ് തടിച്ച പശുക്കളും, വിരൂപവും ശുഷ്കവുമായ ഏഴ് പശുക്കളും നദീയിൽനിന്നു കയറി മേന്മയുകൊണ്ടിരുന്നു. അപ്പോൾ ആ മെലിഞ്ഞ പശുക്കൾ തടിച്ചവയെ വിഴുങ്ങിക്കൊണ്ടു. അതുപോലെതന്നെ പുഷ്പിയുള്ളതും മുപ്പുമുള്ള മണികളോടു കൂടിയതുമായ ഏഴ് കതിരുകളും, പുഷ്പിയില്ലാത്തതും പതിരായതുമായ ഏഴ് കതിരുകളും ഒരു തണ്ടിൽ മുയ്ക്കുകയും പതിരുള്ള കതിരുകൾ മണിയുള്ള കതിരുകളെ വിഴുങ്ങിക്കൊണ്ടു ചെയ്തു.” ഇതായിരുന്നു സ്വപ്നം. 4.

“രാജ്യം ഏഴുവർഷം സുഭിക്ഷതയും അതിനെത്തുടർന്ന് ഏഴു വർഷം ക്ഷാമവുമായിരിക്കും, എന്നാണ് ഇതിന്റെ അർത്ഥം” എന്ന് യൗസേപ്പ് പറഞ്ഞു. ഇതു കേട്ട് സമ്രാജ്യം രാജാവ് ക്ഷാമനിവാരണമാർഗ്ഗങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുവാനായി യൗസേപ്പിനെ തന്റെ പ്രധാനമന്ത്രിയായി നിയമിച്ചു. തിരുവാഴി ഉൾപ്പെടെ യൗസേപ്പിന്റെ വിരലിലിട്ടിട്ട് വെള്ളപ്പുഴ ധരിപ്പിക്കുകയും സ്വർണ്ണമാല അണിയിക്കുകയും യൗസേപ്പിനെ രാജാവിന്റെ രണ്ടാം രാജാവിൽനിന്നു കയറ്റിയെടുക്കുകയും ചെയ്തു. അപ്പോൾ യൗസേപ്പിനു 30 വയസ്സായിരുന്നു.

യൗസേപ്പ് അസേനാഥ് എന്നൊരു സ്ത്രീയെ വിവാഹം കഴിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിനു മനശ്ശെ എന്നും അദ്ദേഹം എന്നും രണ്ടു പുത്രന്മാർ ജാതരായി. ക്ഷാമകാലം വന്നപ്പോൾ ജനങ്ങൾ ധാന്യത്തിനായി ഹെബ്രോൻ രാജാവിന്റെ അടുക്കൽ വന്നു. അപ്പോൾ രാജാവ് “നിങ്ങൾ യൗസേപ്പിന്റെ അടുക്കൽ ചെല്ലവിൻ. യൗസേപ്പ് പറയുന്നതുപോലെ ചെയ്യവിൻ” എന്നു പറഞ്ഞു. എല്ലാവരെയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ അടുക്കൽക്കയറ്റി.

1. യേശുപ്പ് ദൈവത്തെ ഭയന്നു പാപത്തോടെതിന്തു, അതിൽ വീഴാതെ നിന്നു. അതിനാൽ ദൈവം വളരെ പ്രസാദിച്ചു. ഭക്തന്മാരിൽ ദൈവം പ്രസാദിയ്ക്കുന്നു. അവരുടെ പ്രാർത്ഥന ദൈവം ശേരിക്കും.

2. യേശുപ്പിനെപ്പറ്റി വ്യാജം കേട്ടയുടൻ അദ്ദേഹത്തെ തടവിലിട്ടു തെറ്റാണു്. അന്വേഷിച്ചു യഥാർത്ഥം അറിഞ്ഞതിനുശേഷം പ്രവർത്തിക്കേണ്ടതായിരുന്നു.

3. എത്രയാലും അവരുടെ ഉപകാരികളായിരുന്നവരെ എടുത്തു മായി മറന്നുപിടിച്ചു. പാനപാത്രവാഹകൻ യേശുപ്പിനെ രണ്ടുവർഷത്തേക്കു മറന്നുപിടിച്ചു, നമുക്കു് ഉപകാരികളായിരുന്ന പരരതരനും മറക്കുന്നതു കഷ്ടമാണു്. അവർക്കുവേണ്ടി നാം പ്രാർത്ഥിക്കയും വിശുദ്ധകർമ്മം ചെയ്യാനും വേണം.

4. മിസ്രയീമിന്റെ ഐശ്വര്യം ഗോതമ്പും, പശുക്കളുമായിരുന്നു. പുഷ്പിയറിയ സ്ഥലം നീലനദീതടവുമായിരുന്നു. അതിനാലാത്ര നീലനദീതീരത്തിലുള്ള ഗോതമ്പുകൃഷിക്കളെക്കുറിച്ചും പശുക്കളെക്കുറിച്ചും ഒർശനം കണ്ടതു്.

5. ദൈവം തന്റെ ഭക്തന്മാരെ ഒരിക്കലും കൈവിടുകയില്ല. യേശുപ്പു്, രാജാവിന്റെ മന്ത്രിയായിത്തീർന്നുല്ലോ.

പാഠം 3

യേശുപ്പിന്റെ സഹോദരന്മാരുടെ ആശയം

(ഉച്ച. 42,1—43,34)

യാക്കോബും പുത്രന്മാരും കനാൻനാട്ടിൽ താമസിച്ചിരുന്നു. അവിടെയും ഷാരം ബാധിച്ചു. അപ്പോൾ ഗോതമ്പില്ലാതെ അവരും വിഷമിച്ചു. ആകയാൽ യാക്കോബു് തന്റെ പ്രിയപുത്രനായ ബന്യാമീനെ ഒഴിച്ചു് മറ്റുള്ളവരെയെല്ലാം വിട്ടിച്ചു് ധാന്യം വാങ്ങുവാൻ മിസ്രയീമിലേക്കു് അയച്ചു. അവർ മിസ്രയീമിൽ ചെന്നപ്പോൾ അവിടെത്തെ ഭരണാധികാരി

യായിരുന്നതു് യൗസേപ്പായിരുന്നു. എന്നാൽ അദ്ദേഹം അവരുടെ സഹോദരനാണെന്നു് അവർ തിരിച്ചറിഞ്ഞില്ല. അവർ യൗസേപ്പിനെ താണുവീണ്ടു തൊഴുതു് തങ്ങൾ വന്ന കാര്യം അറിയിച്ചു.

അപ്പോൾ അവർ തന്റെ സഹോദരന്മാരാണെന്നു യൗസേപ്പിന്നു മനസ്സിലായി. എങ്കിലും താൻ ആരാണെന്നു അവരെ അറിയിച്ചില്ല. യൗസേപ്പു് സഹോദരന്മാരെ പരിചയമുള്ള ഭാവോപോലും നടിച്ചില്ല. “നീങ്ങൾ ഒരുകാരാണു്. ഞങ്ങളോടു് ശത്രുതയുള്ള രാജ്യത്തുനിന്നു വന്നിരിക്കുകയാണു്. അല്ലേ? എന്തു് കോപലാപത്തിൽ ചോദിച്ചു. “അയ്യോ! ഞങ്ങൾ ഒരുകാരല്ല. ഞങ്ങളുടെ നാട്ടിൽ കഠിനമായ ക്ഷാമമാകയാൽ ഗോതമ്പു വാങ്ങുവാൻ വന്നവരാണു്. ഞങ്ങൾ പന്ത്രണ്ടു സഹോദരന്മാരായിരുന്നു. ഒരുവൻ ഇപ്പോൾ ഇല്ല. ഇളയവൻ പിതാവിന്റെ കൂടെ താമസിക്കുകയാണു്. ബാക്കിയുള്ള പത്തുപേരാണു് ഞങ്ങൾ” എന്നു പറഞ്ഞു. പക്ഷേ അതു യൗസേപ്പു് വിചാരിച്ച ഭാവമേ കാണിച്ചില്ല. ദ്വിഭാഷി മൂലമായിരുന്നു യൗസേപ്പു് സഹോദരന്മാരോടു സംസാരിച്ചതു്.

അവരെ തടവിൽ പാർപ്പിച്ചു. മൂന്നു ദിവസം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഇളയവനെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവന്നു കാണിക്കണമെന്നും അവരെ ഒരുവൻ ഇവിടെ താമസിക്കട്ടെ എന്നും ഉള്ള തീരുമാനത്തിൽ അവരെ ഇറക്കിവിട്ടു. തദനുസരണം ശീമോൻ² അവിടെ താമസിച്ചു. ഗോതമ്പു കൊടുത്തു ബാക്കിയുള്ളവരെ പാഞ്ഞയച്ചു. ഗോതമ്പു കെട്ടിയ ചാക്കുകളിൽ അവർ കൊടുത്ത വിചകുടി രഹസ്യമായി ഇട്ടാണു കൊടുത്തയച്ചതു്. അവർക്കു് ആവശ്യമുള്ള ഭക്ഷണവും കൊടുത്തയച്ചിരുന്നു. ഒരു വഴിയമ്പത്തിൽ എത്തി അവരിൽ ഒരുവൻ ചാക്കഴിച്ചപ്പോൾ പന്നസഞ്ചി ഇരിക്കുന്നതു കണ്ടിട്ടു് “എന്റെ പന്നം തിരികെ കിട്ടിയിരിക്കുന്നു” എന്നു പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ ഒരോരുത്തരും ചാക്കു അഴിച്ചുനോക്കി പന്നം ഇരിക്കുന്നതു കണ്ടിട്ടു് വല്ലാതെ പരിഭ്രമിച്ചു. അവർ

സ്വദേശത്തെതി യാക്കോബിനോടു വിവരം മുഴുവനും പറഞ്ഞു. എല്ലാവരും വളരെ പരിഭ്രമിച്ചു.

നാലുകൾ കൂറേ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ തോതമ്പു മുഴുവനും തീർന്നു. ക്ഷാമബാധ വീണ്ടും വന്നു. മിസ്രയീമിൽപോയി ധാന്യം കൊണ്ടുവരണമെന്ന യാക്കോബു സ്വപ്നമുണ്ടായപ്പോൾ പറഞ്ഞു. ബന്ധുക്കളുടെ അയയ്ക്കലിനെ തടയാൻ പോകയില്ലെന്ന് അവർ ശഠിച്ചു. യാക്കോബിനോടുകൂടെ തന്റെ വത്സലനായ ബന്ധുക്കളും അപകടം പാടിയിരിക്കുമോ എന്ന് യാക്കോബു സംശയിച്ചു. അപകടം കൂടാതെ ബന്ധുക്കളെ തിരികെ കൊണ്ടുവരണമെന്ന് യഹൂദാ ഭരതമാ. അങ്ങിനെയെങ്കിൽ കൂറേ സുന്ദരനായ, തന്റെ മുതലായ വിദേശാധിപതികളും ചാക്കിന്റെ വായ്ക്കൽ മടങ്ങിവന്ന ഭവ്യവും എടുത്തു ബന്ധുക്കളെയും കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോകവിൻ. പക്ഷേ അദ്ദേഹം നിങ്ങളോടു ദയകാണിച്ചു കൊണ്ടു എന്ന് യാക്കോബു പറഞ്ഞു. സഹോദരന്മാർ എല്ലാവരും ബന്ധുക്കളോടുകൂടെ യാത്രപെട്ട് മിസ്രയീമിൽ എത്തി. യാക്കോബിന്റെ ഭൃത്യന്മാർക്കു പണം തിരികെ വാങ്ങണമെന്നു അവർ ആവശ്യപ്പെട്ടു. “അതു ദൈവം നിങ്ങളോടു തന്നതാണ്” എന്നു കാര്യസ്ഥൻ മറുപടി പറഞ്ഞുകൊണ്ട് ശീമോനെ പുറത്തുകൊണ്ടുവന്നു. എല്ലാ സഹോദരന്മാരുംകൂടി യാക്കോബിന്റെ അടുക്കൽ എത്തി. കാലുകൾ വെച്ചു അദ്ദേഹത്തെ നമസ്കരിച്ചു. യാക്കോബു സന്തോഷിച്ചു. “അപ്പൻ സുഖമാണോയോ?” എന്ന് ചോദിച്ചു. “സുഖമാണോ” എന്ന് അവർ പറഞ്ഞു. തന്റെ സഹോദരനായ ബന്ധുക്കളെ കണ്ടപ്പോൾ സന്തോഷാധികൃത്തായ യാക്കോബു മുറിയടിക്കുകയും വാതിൽ അടച്ചു കർത്തു. യാക്കോബു ബന്ധുക്കൾക്കു ഒരു മരമുണ്ടാക്കി. അനന്തരം യാക്കോബു അവരുമായി ഒരുമിച്ചിരുന്ന് സന്തോഷം ഭക്ഷണം കഴിച്ചു. എങ്കിലും യാക്കോബിനെ അവർ തിരിച്ചറിഞ്ഞില്ല.

1. സൽസ്വഭാവത്തിൽ സ്ഥിരതയും ദൈവവിശ്വാസത്തിൽ ഉറപ്പും ഉണ്ടോ എന്നു അറിയാനായി സത്തുകൾ പല പല രൂപങ്ങളിൽ

വിദ്യയരാകേണ്ടി വരും. യേശുപ്പി അനുഭവിച്ച കഷ്ടതകളും അദ്ദേഹത്തിനു ഒടുവിൽ ഉണ്ടായ പദവിയും ഇതിനുദാഹരണമാകുന്നു.

2. ലാഭര സഹോദരന്മാരിൽ പ്രാർത്ഥനകൊണ്ടു പ്രഥമനായ ത്രാബൻ പണ്ടു യേശുപ്പിനെ ഉപദേശിക്കുന്നതിൽ അനുകൂലിച്ചിരുന്നില്ല. പ്രായം കൊണ്ടു രണ്ടാമൻ ശമുവേൽ ആയിരുന്നു. അദ്ദേഹംകൂടെ ചേർന്നിനാലാണു മറ്റു സഹോദരന്മാർ യേശുപ്പിനെ ഉപദേശിക്കുവാൻ ഇടയായതു്. അതിനു പകരമായിട്ടത്രേ ശമുവേൽ തടവിൽ കിടക്കേണ്ടിവന്നതു്. തിന്മചെയ്യാവനു പ്രതിഫലമായി തിന്മ താനേ വന്നുകൂടും.

3. നാം ഒരുത്തരാടും തിന്മ പ്രവർത്തിക്കരുതു്. എല്ലാവരെയും ഞങ്ങൾ നമുക്കു് ഉപകാരമുണ്ടു്. വിക്രമം ചെയ്യപ്പെട്ട യേശുപ്പുല്ല പിന്നീടു സഹോദരന്മാർക്കു ഉപകാരിയായിത്തീർന്നതു്.

4. യാക്കോബിന്റെ മക്കൾ എല്ലാവരും മിസ്രയീമിലേക്കു പോയപ്പോൾ യാക്കോബു് ഏകാകിയായിത്തീർന്നു. എന്നാൽ ദൈവത്തോടുള്ള പ്രാർത്ഥനയിൽ യാക്കോബു് ഏർപ്പെട്ടിരിക്കുകയും ദൈവസംസർഗ്ഗത്തിൽ ആശ്വാസം കണ്ടെത്തുകയും ചെയ്തു. ഇക്കാലത്തു് യാക്കോബിന്റെ പ്രധാനപ്രവൃത്തി സ്വപ്നമക്കൾക്കുവേണ്ടിയുള്ള മദ്ധ്യസ്ഥപ്രാർത്ഥനയായിരുന്നു. ഏകാന്തതയിൽ പ്രാർത്ഥിച്ചു് പ്രാർത്ഥനയിലും തപസ്സിലും ഏർപ്പെട്ടു് ദൈവസംസർഗ്ഗത്തിൽ എപ്പോഴും ഇരിക്കുന്നതു് വലിയൊരു വാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന ഒരുവനു് ഏറ്റവും ആവശ്യമത്രേ.

5 യേശുപ്പു് ക്രിസ്തുവിന്റെ ആറാം മാതൃകയാണ്. യേശുപ്പു് സഹോദരന്മാരാൽ വീളപ്പെട്ടു. ക്രിസ്തുവും സ്വപ്രകൃതാൽ ഒറ്റിക്കൊടുക്കപ്പെട്ടു. യേശുപ്പിനെ സഹോദരന്മാർ വെറുത്തു. ക്രിസ്തുവിനെ യഹൂദന്മാരും വെറുത്തു. യേശുപ്പു് രണ്ടു കുറ്റക്കാരുടേതുകൂടെ തടവിൽ കിടന്നു. ക്രിസ്തുവും രണ്ടു കള്ളന്മാരുടേതുകൂടി ക്രൂശിക്കപ്പെട്ടു. യേശുപ്പിനോടുകൂടെ തടവിൽ കിടന്ന ഒരുവനു രക്ഷപ്പെട്ടു. ക്രിസ്തുവിനോടുകൂടെ ക്രൂശിക്കപ്പെട്ടവരിൽ വലിയതു ഭാഗത്തു ക്രൂശിക്കപ്പെട്ടയാളും രക്ഷ പ്രാപിച്ചു. യേശുപ്പു് തടവിൽനിന്നും വിട്ടുവീക്കപ്പെട്ടു. രാജാവിന്റെ അടുത്ത സ്ഥാനിയായി. ക്രിസ്തുവും മരിച്ചവരിൽനിന്നും മൂന്നാംനാൾ ഉയിർന്നു ദൈവത്തിന്റെ വലിയതു ഭാഗത്തിരിക്കുന്നു. യേശുപ്പു് ലോകത്തെ ക്ഷാമത്തിൽനിന്നും രക്ഷിച്ചു. ക്രിസ്തു നമ്മുടെ ആത്മാവിനെ പാപത്തിൽനിന്നും രക്ഷിക്കുന്നു. യേശുപ്പിന്റെ അടുക്കൽ എല്ലാവരും മുട്ടുകുത്തി. ക്രിസ്തുവിന്റെ അടുക്കലും എല്ലാവരും മുട്ടുകുത്തുന്നു.

ഇസ്രായേൽക്കാരുടെ മിസ്രയീം സമാഗമം

(ഉല്പ. 44, 1—50, 14)

യൗസേപ്പിന്റെ സഹോദരന്മാർ ഗോതമ്പു വാങ്ങിക്കൊണ്ടു മടങ്ങിപ്പോയി. മുമ്പിലത്തെപ്പോലെ ഗോതമ്പു ചാക്കു കെട്ടിയപ്പോൾ അവർ അതിനു കൊടുത്ത വിലകൂടി അതിലിട്ടു കെട്ടിയിരുന്നു. ബന്യാമിന്റെ ചാക്കിൽ യൗസേപ്പിന്റെ വെള്ളിപ്പാതം കൂടി വിദഗ്ദ്ധൻ ഇട്ടിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. ഗോതമ്പു ചുമന്നുകൊണ്ടു അവർ പട്ടണത്തിനു പുറത്തായപ്പോൾ യൗസേപ്പിന്റെ ഭവനാധികാരി അതിവേഗം പാഞ്ഞുചെന്ന് “നീക്കുന്നു യൗസേപ്പിന്റെ വെള്ളിപ്പാതം മോഷ്ടിച്ചു കൊണ്ടുചെന്നുവരാതെ?” എന്നു ചോദിച്ചു. സഹോദരന്മാർ വിഷമിച്ചു. ഭവനാധികാരി എല്ലാവരുടെയും ചാക്കു പരിശോധിച്ചു. ബന്യാമിന്റെ ചാക്കിൽ വെള്ളിപ്പാതം കണ്ടു.

അവരെല്ലാവരും അന്ധാളിച്ചു തിരിച്ചുവന്നു. താണവീണ്ടു യൗസേപ്പിനെ കമ്പിട്ടു. അപ്പോൾ യൗസേപ്പ് “എന്റെ വെള്ളിപ്പാതം മോഷ്ടിച്ചവൻ ഇവിടെ താമസിക്കണം” എന്നു പറഞ്ഞു. “ഇവനെക്കൂടാതെ അങ്ങൾ മടങ്ങിക്കൊണ്ടു വരുമ്പോൾ വിതാവു പുത്രവിരമദുഃഖത്താൽ മരിക്കും. അതിനാൽ ദയവായി അവനെ വിട്ടയയ്ക്കുക. പകരം ഞാൻ അങ്ങയ്ക്കു അടിമയാകാം” എന്നു യഹൂദാ പറഞ്ഞു. സഹോദരന്മാരുടെ ദുഃഖവും പരിഭ്രമവും മറ്റും കണ്ടപ്പോൾ യൗസേപ്പിന് അടക്കുവാൻ വാഗ്ദാനം ചെയ്തതുണ്ടായി. “നീക്കണം അടുത്തുവരവിൻ ഞാൻ നീക്കമുണ്ടെ സഹോദരനായ യൗസേപ്പാണ്” എന്നു പറഞ്ഞു അദ്ദേഹം അവരെ എല്ലാപേരെയും ആശ്വസിപ്പിച്ചു കൊണ്ടു. “ഞാൻ ഇവിടെത്തന്നെ മന്ത്രിയായി ഇന്നും ജീവിക്കുന്നതുകൊണ്ട് എന്ന വിവരം നീക്കമുണ്ടെ വീട്ടിൽ ചെന്നു പിതാവിനോടു പറഞ്ഞശേഷം വീട്ടിലുള്ള എല്ലാവരെയും

ഇവിടെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു വരുവിൻ" എന്നു പറഞ്ഞു. യാക്കോബിന്റെ യാത്രക്കായി രണ്ടു മറ്റും കൊടുത്തയച്ചു. സഹോദരന്മാർക്കു അപ്പോഴുണ്ടായ വിസ്മയം പറയാതിരിക്കാവതല്ല.

അവർ ചെന്നു വിവരമെല്ലാം യാക്കോബിനെ അറിയിച്ചു. യാക്കോബ് അത്യധികം സതുഷ്ടനായി വീട്ടിലുള്ളവരെയെല്ലാം കൂട്ടിക്കൊണ്ടുചെന്നതിന്നു രണ്ടുദയങ്ങളുടെ അയച്ചിരിക്കുന്നതു കണ്ടപ്പോൾ യാക്കോബ് ആനന്ദസാഗരത്തിൽ അറിയാതെ ആണ്ടു പോയി. ഉടൻതന്നെ യാക്കോബ്, പുത്രന്മാരോടും ബന്ധു മിത്രാദികളോടുകൂടി രാത്രിയിൽ കയറി, മിസ്രയീമിലേക്കു യാത്ര തിരിച്ചു. മിസ്രയീമിൽ വന്ന ഇസ്രായേൽക്കാർ ആകെ 70 പേർ ആയിരുന്നു.

മിസ്രയീമിൽ എത്തിയപ്പോൾ യഹൂദാ മുമ്പേ ഇറങ്ങി നടന്നു. പിതാവു വരുന്ന വിവരം യൗസേപ്പിനെ ധരിപ്പിച്ചു. അദ്ദേഹം രാത്രിയിൽ കയറിയെന്നു പിതാവിനെ അറിഞ്ഞു. മരിച്ചു പോയതായി കരുതപ്പെട്ടിരുന്ന പുത്രനെ ഭക്തപുത്രപുത്രികളായി കാണാൻ സാധിച്ചതിൽ യാക്കോബും, പിതാവിനെപ്പറ്റി കേട്ടിരുന്ന പിതാവിനെ വീണ്ടും കാണാൻ സാധിച്ചതിൽ യൗസേപ്പും, തമ്മിൽ കണ്ടപ്പോൾ പരസ്പരം കെട്ടിപ്പിടിച്ചു കരഞ്ഞു.

അനന്തരം യൗസേപ്പ് സ്വപിതാവിനെ രാജധാനിയിൽ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി രാജാവു യാക്കോബിനെ യഥേഷ്ടം സമ്മതിച്ചു, ബഹുമാനിച്ചു. യാക്കോബ് രാജാവിന്നു മാനുഷമനുഷ്യ രാജ്യത്തിന്റെ നല്ല ഭാഗമായ ഭോഷാൻ എന്ന സ്ഥലം രാജാവു അവർക്കായി തിരിച്ചുകൊടുത്തു. യൗസേപ്പിനെയും രണ്ടു പുത്രന്മാരെയും യാക്കോബ് അനുഗ്രഹിച്ചു. പതിനേഴു വർഷം മിസ്രയീമിൽ താമസിച്ചശേഷം 147-ാമത്തെ വയസ്സിൽ യാക്കോബ് മരിച്ചു. മരണസമയം ദാദരപുത്രന്മാരിൽ കാരാരുടെയും വിളിച്ചു അദ്ദേഹം അനുഗ്രഹിച്ചു യാക്കോബിന്റെ ഉത്ഥരരീരം പുത്രന്മാർ കന്നാൻനാട്ടിൽകൊണ്ടുചെന്നു, അപ്പോഴും, ഇസ്രായേൽ, സാ അദിയായവരെ സമ്മതിച്ച സ്ഥലത്തുതന്നെ സംസ്കരിച്ചു. അനന്തരം അവർ മിസ്രയീമിൽ വന്നു. ഹദദാൻ രാജാവു അവർക്കു കൊടുത്ത ഭോഷാൻദേശത്തു താമസിച്ചു.

1. സഹോദരന്മാർ തന്നെ വിററതുപോലെ ബന്ധുമാരിനോടും വഞ്ചന കാണിക്കുമോ എന്നറിവാനായിരുന്നു ബന്ധുമാരിനെ തടവിലാക്കണമെന്നും മറ്റും യൗസപ്പ് പറഞ്ഞത്.

2. പാപികൾ കഷ്ടത അനുഭവിപ്പാൻ ദൈവം ഇടയാക്കുന്നത് പ്രതികാരബുദ്ധികൊണ്ടല്ല. അവർ അനുതപിക്കുന്നതിനും മരണാനന്തരമുള്ള നിത്യശിക്ഷയിൽനിന്നും രക്ഷപ്പെടുന്നതിനും വേണ്ടിയാകുന്നു.

3. തന്നെ വിലയ്ക്കു വിററ സഹോദരന്മാരെപ്പോലും യൗസപ്പ് സ്നേഹിച്ചു. നമ്മോടു തിന്മ ചെയ്യുന്നവരെപ്പോലും നാം സ്നേഹിക്കണം.

4. യൗസപ്പ് ജീവിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു യാക്കോബ് അതിനു മുമ്പ് അറിഞ്ഞിരുന്നു എങ്കിൽ എത്രകൊടുത്തു അഃഘ്രത്തെ കാരാഗൃഹത്തിൽ നിന്നു മോചിപ്പിച്ചുകൊണ്ടുപോകുമായിരുന്നു അങ്ങനെ സംഭവിച്ചിരുന്നു എങ്കിൽ ക്ഷാമം കൊണ്ടു എല്ലാവരും നശിക്കുമായിരുന്നു. എന്നാൽ അതിനെ അറിയാതെ ദൈവം തിന്മയിൽ നിന്നു നന്മയെ ഉളവാക്കി.

5. ഫറവോൻ രാജാവ് യാക്കോബിന്റെ വാർദ്ധക്യത്തെ ബഹുമാനിച്ചു. നമ്മെക്കാൾ പ്രായമുള്ളവരെ നാമും ബഹുമാനിക്കണം.

പാഠം 5

മിസ്രയീമിലെ അടിമവാസം

(പുറ. 1, 1—22)

യാക്കോബു മിസ്രയീമിൽ വന്നിട്ട് 215 കൊല്ലം കഴിഞ്ഞു. കാലക്രമത്തിൽ ഇസ്രായേൽമക്കളുടെ സംഖ്യ വളരെ വർദ്ധിച്ചു. അബ്രഹാമിനോടു ദൈവം ചെയ്ത വാഗ്ദാനപ്രകാരം ആകാശത്തിലെ നക്ഷത്രങ്ങൾപോലെയും, കടൽക്കരയിലെ മണൽത്തരികൾപോലെയും അവർ ചെരുകി. അന്നു മിസ്രയീം ഭരിച്ചിരുന്ന രാജാവ് ഒരു പുതിയ കുടുംബക്കാരനായിരുന്നു. ഇസ്രായേൽക്കാരുടെ ഈ ജനവർദ്ധനവ് മിസ്രയീം രാജാവിനു ഈഷ്യയുണ്ടാക്കി. മന്ത്രിയായിരുന്ന യൗസപ്പിനേപ്പാറിടയാ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഗുണഗണങ്ങളെക്കുറിച്ചു ഈ രാജാവിന് അറിവുണ്ടായിരുന്നില്ല. മിസ്രയീംകാരെക്കാൾ വർദ്ധിച്ചിരുന്ന ഇസ്രായേൽക്കാരെ

യേൽക്കാൻ ശത്രുക്കളോടു ചേർന്നാൽ തങ്ങളുടെ ശക്തി ക്ഷയിക്കുമെന്ന് അദ്ദേഹം ശങ്കിച്ചു. ആകയാൽ അവരെ സകല വിധത്തിലും അദ്ദേഹം പീഡിപ്പിച്ചു.

അവരെ ഭരിക്കുന്നതിന് നിഷ്ഠൂരനായ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെ നിയമിച്ചു. അക്കാലത്ത് പീദമാ, റാസീസ് എന്നു രണ്ടു വഴിയ സാധങ്ങൾ രാജാവു പണിയിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. അതിനുവേണ്ട ഇഷ്ടികകൾ മുടുവാൻ ഇസ്രയേൽക്കാരെ ഏല്പിച്ചു. കൃഷി മുതലായ അലോചനയുമായി പണികളെല്ലാം അവരെ കൊണ്ടു ചെയ്തിച്ചു. പക്ഷേ ഇതുകൊണ്ടൊന്നും ഇസ്രയേൽക്കാരെ വർദ്ധനവിനു ഒരു കുറവും ഉണ്ടായില്ല. അവർ പൂർണ്ണവിധം ഉന്മേഷവും, പരാസ്പരദ്രോഹവും, ഉത്സാഹവും, ധൈര്യവും ഉള്ള അലോചനികളാകുകയുണ്ടായില്ല.

ആകയാൽ അവരുടെ സ്ത്രീകൾ പ്രസവിക്കുന്ന കുട്ടികളെ വധിക്കണമെന്ന് രാജാവു നിയമിച്ചു. അതിലേക്കു 'പൂയാ' 'ശൂപ്ര' എന്നു രണ്ടു സൂതൃകർമ്മങ്ങളെ വരുത്തി ഇസ്രയേൽ സ്ത്രീകൾ പ്രസവിക്കുന്ന ആൺകുട്ടികളെ കൊന്നുകളയണമെന്നു മന്ദാസ്യമായി എർപ്പാടു ചെയ്തു. പക്ഷേ മന്ദാപാതകമെന്നു കരുതി അവർ അതു ചെയ്തില്ല. രാജാവു അവരോടു സമാധാനം വോദിച്ചു. എന്തായാലും മിസ്രയീം സ്ത്രീകളെപ്പോലെ അല്ലെന്നു തങ്ങൾ ചെല്ലാമുറപ്പു അവർ പ്രസവിക്കുന്നു എന്നു മറുപടി പറഞ്ഞു. ആകയാൽ എന്തായാലും പ്രസവിക്കുന്ന കുട്ടികളെ നാടിയിലൊരിക്കലും കളയണമെന്നു രാജാവു ഒരു നിയമം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി. ഇപ്രകാരം പലവിധത്തിലും അവർ പീഡിപ്പിക്കപ്പെട്ടു. എങ്കിലും അവരുടെ വർദ്ധനവിന്നു നന്മയ്ക്കും ദൈവാരുത കുറവും വരുത്തിയില്ല.

1. പലവിധത്തിൽ ശത്രുക്കൾ നമ്മെ ഉപദ്രവിച്ചാലും ദൈവകൃപയുണ്ടെങ്കിൽ നമുക്കു ദോഷം വരികയില്ല. "മർദ്ദനം ഗുണവർദ്ധനം" എന്ന ആപ്തവാക്യം ഇസ്രായേലുരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ശരിയായി ഭവിച്ചു.

2. ഇസ്രായേൽക്കാരുടെ കട്ടികളെ നദിയിൽ എറിയണമെന്നുള്ള കല്പന മിസ്രയീമിലെ ജനങ്ങൾപോലും ഇച്ഛപ്പെട്ടില്ല. അതിനാൽ ആ കല്പന വേഗം പിൻവലിക്കപ്പെട്ടു എന്നാണു പറയപ്പെടുന്നത്. എന്നെ ന്നാൽ ഇസ്രായേൽക്കാർ മിസ്രയീമിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടപ്പോൾ 20 വയസ്സിനു മേലുള്ള യോദ്ധാക്കന്മാർ ആറുലക്ഷംപേർ ഉണ്ടായിരുന്നുവല്ലോ.

3. ഇസ്രായേലുരെ പരദേശത്തെയല്ല ദൈവം വളർത്തിയതു് അവർക്കു അന്യോന്യം സ്നേഹവും അനുസരണവും ഉണ്ടാക്കുവാൻ വേണ്ടിയും, ആ രാധനാസംഹാരശ്രമില്ലാത്ത അടിമകളാക്കിയതു് അവർ മററുള്ളവരുടെ വിശ്വാസരായന കണ്ടു പഠിക്കാതിരിക്കുന്നതിനുവേണ്ടിയും ആയിരുന്നു. ഇസ്രായേൽക്കാർക്കു അവരുടെ പിതാക്കന്മാരായ അബ്രാഹാമിന്റെയും, ഇസഹാക്കിന്റെയും, യാക്കോബിന്റെയും ദൈവമായ—അതായതു സത്യൈകദൈവമായ—യഹോവാ മാത്രമേ ദൈവമായുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ.

പാഠം 6
മോശ

(പുറ. 2, 1 - 25)

അബ്രാഹാം യൂഫ്രാറ്റീസ് നദീതീരത്തുള്ള “ഉർ” എന്ന സ്ഥലം വിട്ടിട്ടു് നാൻററിച്ചുതു കൊല്ലം കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. മിസ്രയീമിൽ രാമസിച്ചിരുന്ന ഇസ്രായേൽക്കാരിൽ ചേവിടനാത്രത്തിൽപ്പെട്ട ചരൾ ആ നോത്രത്തിൽനിന്നുതന്നെ ഒരു സ്ത്രീയെ വിവാഹം കഴിക്കുകയും അവൾ കോമളനായ ഒരു ആൺകുട്ടിയെ പ്രസവിക്കുകയും ചെയ്തു. രാജശാസനമനുസരിച്ചു് കുഞ്ഞിനെ നദിയിൽ എറിഞ്ഞു കളയാതെ അവൾ മൂന്നു മാസം സൂക്ഷിച്ചു. അനന്തരം നീവൃത്തിയില്ല എന്നു കണ്ടിട്ടു്, ഒരു തൊങ്ങണപ്പെട്ടി വാങ്ങി പെട്ടിയുടെ അകവും പുറവും പശു തേച്ചു് വെള്ളം കയറാത്ത വിധത്തിലാക്കി കുഞ്ഞിനെ അതിൽ കിടത്തി, ആറുതീരത്തു മണൽത്തിട്ടുമേൽ വച്ചു.

കുഞ്ഞിനു എട്ടു സംഭവിക്കുമെന്നറിയാനായി അതിന്റെ സഹോദരി നോക്കിനിചു്കുമ്പോൾ ഫാറോൻ രാജാവിന്റെ

പുതി ദാസിമാരുടെ കൂടി നദീതീരത്തു കളിക്കുവാൻ വരികയും ഈ വെട്ടി കണ്ടെടുക്കുകയും ചെയ്തു. വെട്ടി തുറന്നു നോക്കിയപ്പോൾ സുന്ദരനായ ഒരു കുഞ്ഞിനെ കണ്ടു. അതു കരഞ്ഞപ്പോൾ രാജകുമാരിക്ക് അതിനോടു് അനുകമ്പ തോന്നി. "ഇതൊരു എണ്ണായക്കുട്ടിയാണു്" എന്നു പറഞ്ഞു. കണ്ടുനിന്നിരുന്ന സ്ത്രീ—കുഞ്ഞിന്റെ സഹോദരി—കുഞ്ഞിനു മുമ്പ കൊടുക്കുവാൻ ഒരു എണ്ണായക്കുമാരി സ്ത്രീയെ കൊണ്ടുവരാമെന്നു പറഞ്ഞു. രാജകുമാരിയുടെ അനുവാദപ്രകാരം അവൾ കുട്ടിയുടെ അമ്മയെത്തന്നെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു വന്നു.

"ഈ കുഞ്ഞിനെ എന്നിക്കായി വളർത്താമെങ്കിൽ ഞാൻ നിനക്കു ശമ്പളം തരാം" എന്നു രാജകുമാരി പറഞ്ഞതനുസരിച്ചു് അവൾ കുട്ടിയെ കൊണ്ടുപോയി വളർത്തി. ഏകദേശം പ്രായമായപ്പോൾ അവനെ രാജകുമാരിയ്ക്കു കൊടുത്തു. ആ കുട്ടിയ്ക്കു് വെള്ളത്തിൽനിന്നു് എടുക്കപ്പെട്ടവൻ എന്നു അർത്ഥത്തിൽ "മോശ" എന്നു പേരിട്ടു. മോശ ബുദ്ധിശക്തിയും കായവലവും ഉള്ളവനായിരുന്നു. അദ്ദേഹം കൊട്ടാരത്തിൽത്തന്നെ പാർത്തു രാജകീയ സുഖങ്ങൾ അനുഭവിക്കുകയും അതോടുകൂടി രാജ്യതന്ത്രമഭ്യസിക്കുകയും ചെയ്തു. മോശ ഒരു ദിവസം എണ്ണായക്കുമാരുടെ അടിമവേല കാണുവാൻ പോയി. അവിടെ ഒരു എണ്ണായക്കാരനെ മിസ്രയീംകാരൻ അടിക്കുന്നതു കണ്ടു്, മോശ മിസ്രയീംകാരനോടു എതിർക്കുകയും അവസാനം അവനെ കൊന്നു കഴിച്ചിടുകയും ചെയ്തു. അദ്ദേഹം പിറോദിവസം അതുവഴി ചെല്ലുണ്ടാവാൻ രണ്ടു എണ്ണായക്കുമാർ തമ്മിൽ കവചിക്കുന്നതു കണ്ടു. അതിൽ കുററക്കാരനോടു് "നീ സഹോദരനെ അടിക്കുന്നതെന്തു?" എന്നു ചോദിച്ചു. "അതിന്നു് ആ ഇസ്രായേൽക്കാരൻ മോശയാടു് "നീ ഞങ്ങളുടെ പ്രഭുവോ? ഇന്നലെ മിസ്രയീംകാരനെ കൊന്നതുപോലെ ഞങ്ങളേയും കൊല്ലുവാൻ വരികയാണോ?" എന്നു ചോദിച്ചു. താൻ പ്രവർത്തിച്ചതു് എല്ലാവരും അറിഞ്ഞുപോയോ എന്നു് അദ്ദേഹം ശങ്കിച്ചു. ഈ വൃത്താന്തം അറിഞ്ഞു് അദ്ദേഹത്തെ വധിക്കുവാൻ

ഫറവോൻ അന്വേഷിക്കുന്നു എന്നു കേട്ടു മോശ മിട്രിയാനിഭക്ഷ
ഭാടിയ്ക്കായി.

മോശ മിട്രിയാനിൽ ഒരു കിന്നററിനടുത്തിരിക്കുമ്പോൾ
ആചാര്യനായ 'എഴുതാ'യുടെ പുത്രിമാരായ ഏഴു ബാലികമാർ
ആടുകൾക്കു വെള്ളം കൊടുക്കുവാൻ കിന്നററിനടുത്തു വന്നു. പ
ക്ഷേ മററിയന്മാർ അതിനു അവരെ അനുവദിച്ചില്ല. ഇതുകേട്ടു
മോശ പെന്ന ഇടയന്മാരെ ഭാടിച്ചുകൊടുത്തു് കമാരിമാരുടെ
ആടുകൾക്കു വെള്ളം കോരിക്കൊടുത്തു. കമാരിമാർ മുഖാന്തിരം
ഈ വൃത്താന്തമറിഞ്ഞ എഴുതാ മോശയെ വരുത്തി വീട്ടിൽ താമ
സിപ്പിച്ചു. മകളായ സിസ്റ്ററായെ മോശയ്ക്കു ഭാര്യയായി കൊ
ടുത്തു. അവളിൽ മോശയ്ക്കു ഒരു പുത്രൻ ജനിച്ചു. അവനു പര
ദേശത്തു ജനിച്ചവൻ എന്നു അർത്ഥത്തിൽ ശേർശോൻ എന്നു
പേരിട്ടു.

1. മാതാപിതാക്കന്മാർ സ്വജീവനെപ്പോലും പണയം വെച്ചു തങ്ങളുടെ
സന്താനങ്ങളെ രക്ഷിക്കുന്നു. അതിനാൽ മാതാപിതാക്കളെ നാം
അനുസരിക്കുകയും ബഹുമാനിക്കുകയും വേണം.

2. മോശയുടെ മാതാപിതാക്കന്മാർ ദൈവവിശ്വാസികളായിരുന്നു.
അവരുടെ പ്രാർത്ഥനയുടെ ഫലമായിട്ടാണ് മോശ കൊട്ടാരത്തിൽ വളർ
ത്തപ്പെട്ടതു്. മാതാപിതാക്കന്മാരുടെ പ്രാർത്ഥന ദൈവം കേൾക്കും.

3. മാതാപിതാക്കന്മാരുടെ അടുക്കൽനിന്നു്ത്ര കൺതുങ്ങൾ ദൈ
വഭക്തി അഭ്യസിക്കുന്നതു്. ദൈവഭക്തരായ മാതാപിതാക്കന്മാരാണ്
മോശയെ ഒരു ദൈവവിശ്വാസിയായി വളർത്തിയതു്.

4. ദൈവത്തിന്റെ ജനത്തെ പീഡിപ്പിക്കുന്ന രാജാവിന്റെ കൊ
ട്ടാരത്തിൽ താമസിക്കുന്നതിനെക്കാൾ ഏകാന്തവാസമാണു നല്ലതെന്നും
മോശ വിചാരിച്ചു, നാം ദൈവത്തിന്റെ സഭയെ ആഭരിക്കണം.

5. സ്ത്രീകളോടും പെൺകുട്ടികളോടും കൂടുതൽ മയ്യായായി വർത്തി
ക്കണം. എത്രയും ഏഴു പെൺമക്കളോടും മോശ അങ്ങനെയെന്നെ
വർത്തിച്ചു. എത്രയും മോശയെ ബഹുമാനിക്കുകയും ചെയ്തു.

മുറപ്പുടർപ്പ്.

(പുറ. 3, 1-4, 13))

മോശ മിട്രീയാനിൽ തന്റെ ശ്വശുരന്റെ ആടുകളെ മേയ്ക്കുകയായിരുന്നു. അങ്ങിനെയിരിക്കെ ഒരു ദിവസം ഹോദോബു പച്ചുതത്തിൽ ഒരു മുറപ്പുടർപ്പിന്റെ നടുവിൽ ഒരു അഗ്നിജ്വാലയിൽ കത്താവു' അദ്ദേഹത്തിനു പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. മുറപ്പുടർപ്പിൽ തീ കത്തുന്നതായും, എന്നാൽ അതു ദമിക്കാതിരിക്കുന്നതായും, കാണുകയാൽ ഇതെന്തൊരത്ഭുതമെന്നു നോക്കുവാനായി മോശ വഴിവിട്ടു കയറിച്ചെന്നു.

അപ്പോൾ കത്താവു "മോശേ, മോശേ," എന്നു വിളിച്ചു. "ഇതാ ഞാൻ" എന്നു അദ്ദേഹം മറുപടി പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ ദൈവം മോശയോടു "നീ ഇങ്ങോട്ടു' അടുക്കരുതു". നീന്റെ കാഴ്ചിച്ചെ ചെരിച്ചു അഴിക്കുക. നീ നിൽക്കുന്ന സ്ഥലം വിട്ടുമാകുന്നു. ഞാൻ നീന്റെ പിതാക്കന്മാരായ അബ്രഹാമിന്റെയും ഇസഹാക്കിന്റെയും യാക്കോബിന്റെയും ദൈവമാകുന്നു. മിസ്രയീമിലെ എന്റെ ജനത്തിന്റെ അടിമത്വം ഞാൻ കണ്ടു, അവരുടെ നിലവിളിയും ഞാൻ കേട്ടു. അവരുടെ സഹായങ്ങൾ ഞാൻ അറിയുന്നു. അവരെ മിസ്രയീമുകാരുടെ കയ്യിൽനിന്നും വിടുവിയ്ക്കുവാൻ പാലും തേനും ഒഴുകുന്ന കനാൻനാട്ടിലേക്കു കയറിക്കൊണ്ടു പോകണം. അതിനായി നിന്നെ ഞാൻ നിശ്ചയിക്കുന്നു" എന്നു പറഞ്ഞു. മോശ നേരേ നോക്കുവാൻപോലും ഭയന്നിട്ടു മുഖം മൂടിക്കൊണ്ടു "അയ്യോ! ഇസ്രായേലിനെ വിടുവിയ്ക്കുകൊണ്ടുപോകുവാൻ ഞാൻ ആരു?" എന്നു പറഞ്ഞു. അതിനു ദൈവം മറുപടിയായി "ഞാൻ നിന്നോടുകൂടെ ഇരിക്കും. നീ പോകുന്നിടേപ്പോയി ഇസ്രായേൽ മൂപ്പന്മാരെ വിളിച്ചു വരുത്തി സകലരും വിവരമായി അവരോടു പറയണം. അവർ നിന്നെ അനുസരി

ക്കും. നീ അവരേയും കൂട്ടി ഫറവോന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നു" ഇസ്രായൽജനം വനത്തിൽ മൂന്നു ദിവസത്തെ വഴിഭൂതം പോയി അവരുടെ ദൈവത്തെ ആരാധിച്ചാൻ വിട്ടയയ്ക്കണം എന്നു പറക. മിസ്രയീംരാജാവു് അതു ക്ഷണം വിട്ടയയ്ക്കുകയില്ല എന്നും ഞാൻ വളരെ അത്ഭുതങ്ങളാൽ അവനെ ശിക്ഷിക്കേണ്ടിവരും എന്നും എനിക്കറിയാം. ഒടുവിൽ അവൻ നിങ്ങളെ വിട്ടയയ്ക്കും. നിങ്ങൾ മിസ്രയീമിൽനിന്നു പോകുമ്പോൾ നിങ്ങളുടെ അയൽക്കാരായ മിസ്രയീംകാരോടു ധാരാളം പൊൻ വെള്ളി ആഭരണങ്ങളും മറ്റും വാങ്ങിക്കൊണ്ടു പോരണം" എന്നും പറഞ്ഞു.

"ഞാൻ പറഞ്ഞാൽ അവർ വിശ്വസിക്കുകയില്ല" എന്നു പിന്നെയും മോശ മൂപടിയായി. മോശയ്ക്കു വിശ്വാസവും ഉറപ്പും വരുത്തുവാനായിട്ടു് ദൈവം ഒന്നരണ്ടു അത്ഭുതങ്ങൾ ചെയ്തു. "നിന്റെ വടി താഴെ ഇടുക" എന്നു ദൈവം മോശയോടു കല്പിച്ചു. മോശ അതു നിചത്തിട്ടു. അപ്പോൾ അതു ഒരു സർപ്പമായിത്തീർന്നു. മോശതന്നെയും അതു കണ്ടു് ഭയന്നു ഓടിപ്പോയി. "നീ അതിന്റെ വാലിൽപ്പിടിച്ചു" എടുക്കുക" എന്നു ദൈവം പറഞ്ഞു. മോശ എടുത്തപ്പോൾ അതു പിന്നെയും വടിയായിത്തീർന്നു. അനന്തരം "നിന്റെ കൈ മടിയിൽ വയ്ക്കുക" എന്നു പറഞ്ഞു. മോശ കൈ മടിയിൽ വച്ചു. അപ്പം കഴിഞ്ഞു എടുത്തു നോക്കിയപ്പോൾ അതു വെളുത്ത കുഷുമുള്ളതായി തീർന്നിരുന്നു. കൈ വീണ്ടും മടിയിൽ വയ്ക്കാൻ ദൈവം ആജ്ഞാപിച്ചു. വീണ്ടും മോശ കൈ മടിയിൽ വച്ചു; എടുത്തപ്പോൾ അതു സുഖമായിത്തീർന്നു. "ഈ രണ്ടു അടയാളങ്ങൾ പോരാതെ വരികയാണെങ്കിൽ നദിയുടെ വെള്ളം കോരി കരയിൽ ഒഴിക്കണം. അതു രക്തമായിത്തീരും" എന്നു ദൈവം പറഞ്ഞു.

ഇവയെല്ലാമായിട്ടും മോശയ്ക്കു വേണ്ട ധൈര്യം ഉണ്ടായില്ല. "ഞാൻ വാക്കുസാമന്തമുള്ളവനല്ല. വിക്കരമാണ്. മറ്റാരെയെങ്കിലും അയയ്ക്കേണമേ" എന്നു അപേക്ഷിച്ചു. അതിന്നു കർത്താവു് "ഊമനേയും ചെകിടനേയും സൃഷ്ടിച്ചതു് ഞാനല്ലയോ? അതി

നാൽ നീ പോകുക. ലേവ്യനായ നീന്റെ സഹോദരൻ അഹറോനെയും കൂടെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുകൊൾവേ. നീനക്കു പകരം അവൻ ജനത്തോടു സംസാരിക്കാട. നീന്റെ വടിയും നീന്റെ കയ്യിൽ എടുത്തുകൊൾവേ”⁶ എന്നു പറഞ്ഞു. മോശ വടിയുമെടുത്തു യാത്രയായി സ്ഥവസതിയിലേക്കു പോയി.

1 മുഹമ്മദർപ്പ് ദൈവമാതാവായ വിശുദ്ധ കന്യകമറിയാമിന്റെ മുൻകുറിയായാണ്. അഗ്നിജ്വാല മുഹമ്മദർപ്പിൽ കാണപ്പെട്ടു എങ്കിലും മുഹമ്മദർപ്പ് കത്തിയില്ല. ക്രിസ്തു മാതാവിന്റെ ഗർഭത്തിൽ വസിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും മാതാവിന്റെ കന്യാപ്രതത്തിനു ഹാനി തട്ടിയില്ല. അങ്ങിനെ വസിച്ചാൽ ദൈവത്തിനു മാത്രമേ കഴിയൂ.

2 മോശക്കുണ്ടായിരുന്ന വലിയ ഗുണം താഴ്മയാണ്. അതിനാൽ അദ്ദേഹം തന്റെ അയോഗ്യത ഏറ്റെടുത്തു. താഴ്മയുള്ളവരെ മാത്രമേ ദൈവം അനുഗ്രഹിക്കുകയുള്ളൂ.

3 ലോകത്തിൽ ആദ്യമായി അതിശയം പ്രവർത്തിച്ച ആളാണ് മോശ. അദ്ദേഹം അമ്മായി അപ്പനായ എഴുതാവയുടെ ആടുകളെ വിശപസ്സുതയോടെ മേയിച്ചു. അപ്പത്തിൽ വിശപസ്സൻ വലുതിലും വിശപസ്സനായിരിക്കും.

4 “മൃകരേയും ബധിരരേയും സൃഷ്ടിച്ചതു ഞാനല്ലയോ, എന്നു പറയുന്നതിൽനിന്നു വിടനെയ മോശയെക്കൊണ്ടു ഇസ്രായേലിനെയും, തള്ളിപ്പറഞ്ഞ പട്ടാഭിനയെക്കൊണ്ടു ക്രിസ്തുഗാനികളെയും നടത്തി ഉദ്ദീഷ്ടസ്ഥാനത്തേയ്ക്കു എത്തിക്കുവാൻ ദൈവത്തിനു കഴിയും എന്നു നാം ഗ്രഹിക്കണം.

5 മോശ ദൈവത്താൽ നിയമിക്കപ്പെട്ട ആളായിരുന്നു. മനുഷ്യരാൽ തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടവനോ, ജനത്തിന്റെ പ്രതിപുരുഷനോ ആയിട്ടല്ല മോശ ഇസ്രായേലിനെ ഭരിച്ചത്. അഹോദാനം ദൈവത്താൽ തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടയാളായിരുന്നു.

6 മെത്രാന്മാരുപയോഗിക്കുന്ന സർപ്പത്തലയുള്ള വടി ദൈവത്തോടു തുല്യമായ ഭരണാധികാരത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. മോശയുടെ വടിയെ സർപ്പമാക്കിയതു ദൈവമാണല്ലോ.

ഹിവോന്റെ ഹൃദയകുറിപ്പ്

(പുറം 4, 18—5, 23)

ദൈവസന്നിധിയിൽനിന്നും ഗൃഹത്തിലെത്തി മോശ വിവരമെല്ലാം തന്റെ ശ്വശുരനായ എത്യോയെ ധരിപ്പിച്ചു. മിസ്രയീമിലേക്കു പോവാൻ എത്യോ അനുവാദം കൊടുത്തു. “നിന്റെ ജീവനെ അന്വേഷിച്ചിരുന്നവരെല്ലാം മരിച്ചുപോയി. അതിനാൽ നീ മിസ്രയീമിലേക്കു മടങ്ങുക” എന്നൊരു ദർശനവും മോശയ്ക്കുണ്ടായി. അപ്പോൾ മോശ തന്റെ ഭാര്യയെയും മകനെയും കൂട്ടിക്കൊണ്ടു മിസ്രയീമിലേക്കു തിരിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മകനു ചേലാകമ്മം നടത്തിയിട്ടില്ലാതിരുന്നതിനാൽ ഒരു ഭൂതൻ വഴിയമ്പലത്തിൽ വെച്ചു പ്രത്യക്ഷനായി മോശയെ കൊല്ലുവാൻ തക്കവണ്ണം എത്തിത്തു. മോശയുടെ ഭാര്യയായ സീദ്വോറ മുറിച്ചയുള്ള ഒരു കല്ലെടുത്തു മകനെ ചേലാകമ്മം ചെയ്തു. അപ്പോൾ ഭൂതൻ അപ്രത്യക്ഷനായി. “ഞാൻ അങ്ങയെ രക്ഷിക്കാനുണ്ടു രക്ഷിച്ചതിനാൽ അങ്ങ് എന്നിങ്ങ രക്ഷമണവാളനാകുന്നു” എന്നു സീദ്വോറാ മോശയോടു പറഞ്ഞു. കർത്തവ്യ അന്വേഷണമോടു “നീ നിന്റെ സഹോദരനായ മോശയെ പോയിക്കൊണ്ടുക” എന്നു പറഞ്ഞു. അതിനാൽ യാത്രാമദ്ധ്യത്തിൽ അദ്ദേഹം മോറോബു പട്ടണത്തിൽ മോശയെ വന്നുകണ്ടു. രണ്ടുപേരും കൂടി മിസ്രയീമിൽ ചെന്നു ഇസ്രായേൽമുപ്പന്മാരെ കണ്ടു സംഗതികളെല്ലാം പറഞ്ഞു. യഹോവാ കാണിച്ച അത്ഭുതങ്ങളും അവരെ കാണിച്ചു. അപ്പോൾ അവർ വിശ്വസിച്ചു. അവർ മുട്ടുകുത്തി ദൈവത്തെ ആരാധിച്ചു. അവരെല്ലാവരുംകൂടി രാജസന്നിധിയിൽ ചെന്നു. “മരുഭൂമിയിൽ. മൂന്നു ദിവസത്തെ വഴി പോയി ഞങ്ങളുടെ ദൈവമായ യഹോവയ്ക്കു പെരുനാളാഘോഷിപ്പാൻ ഇസ്രായേൽജനത്തെ വിട്ടയയ്ക്കണം” എന്നു പറഞ്ഞു. പക്ഷേ രാജാവതു സമ്മതിച്ചില്ല.

“ഞാൻ അനുസരിപ്പാൻ യഹോവാ ആരു?3 നിങ്ങൾ ജനത്തെ അനുസരിച്ചുപുഴുത്തരുത്. അവർ അവരുടെ ജോലി ചെയ്തുകൊള്ളട്ടെ. മേലാൽ അവർക്കു ഇഷ്ടിക മുട്ടുവാൻ വയ്ക്കോലും കൊടുക്കുകയില്ല. ഇഷ്ടികയുടെ എണ്ണം കുറയ്ക്കുവാനും പാടില്ല” എന്നു രാജാവു പറഞ്ഞു.4 ഇതനുസരിച്ചു അവർ വയ്ക്കാൽ അന്വേഷിച്ചു ഇഷ്ടിക മുട്ട. എങ്കിലും എണ്ണം തികയാഞ്ഞതിനാൽ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ എന്തു ചെയ്യാൻ അടിച്ചു. പ്രമാണികൾ രാജാവിനോടു സങ്കടം പറഞ്ഞു. എന്നാൽ രാജാവു ഒട്ടും അനുകമ്പ കാണിച്ചില്ല. “നിങ്ങൾ മടിയന്മാരാണു്. അതിനാലാണു് ദൈവത്തെ ആരാധിച്ചാൻ പോകണമെന്നു് നിങ്ങൾ പറയുന്നതു്,” എന്നു് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. ഇതു മൂലം ഇസ്രായേൽക്കാർ മോശയോടു കോപിക്കുകയും മോശ യഹോവായുടെ മുമ്പിൽ സങ്കടപ്പെടുകയും ചെയ്തു.

1 മക്കളെ ദൈവപ്പെണ്ണപ്രകാരം വളർത്തേണ്ടതു മാതാപിതാക്കന്മാരുടെ കടമയാണു്. അതു വിസ്മരിച്ചു മകനെ ചേല ചെയ്യാതിരുന്നതിനാൽ ദൈവദൂതൻ മോശയെ കൊല്ലുവാനടുത്തു. മക്കൾക്കു മാമ്മോദീസാ കൊടുപ്പിക്കേണ്ടതു മാതാപിതാക്കന്മാരുടെ കടമയാകുന്നു.

2 സീപ്പോറാ ഇസ്രായേൽക്കാരീ അല്ലായിരുന്നു എങ്കിലും ദൈവഭയമുള്ളവളായിരുന്നു. അതിനാൽ സ്വഭത്താവിനെ രക്ഷിക്കാൻ അവൾക്കു സാധിച്ചു. ദൈവഭയം കടംബത്തിനു രക്ഷയാകുന്നു. അന്യസഭയിൽ നിന്നും നാം സ്ത്രീകളെ സ്വീകരിക്കുമ്പോൾ അവർ കത്തോലിക്കാവിശ്വാസം സ്വീകരിപ്പാൻ സന്നദ്ധതയുള്ളവരായിരിക്കണം.

3 “ഞാൻ അനുസരിപ്പാൻ യഹോവാ ആരു? എന്നു രാജാവു് പറയുന്നതിൽനിന്നും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ധിക്കാരം നമുക്കു മനസ്സിലാക്കാം. അതിനു അദ്ദേഹം അനുഭവിക്കേണ്ടിവന്ന വലിയ ശിക്ഷയും നമുക്കു പിന്നാലെ കാണാം. ഇത്തരം ധനവാന്മാർ സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിൽ കടക്കുന്നതു വളരെ പ്രയാസമണു്.

4 ഫറവോൻ രാജാവു് ക്രൂരിയവേലക്കാരായ ഇസ്രായേല്യരോടു വളരെ കഠിനമായി വർത്തിച്ചു. അതിനു ദൈവം അവരെ ബാധകൾമൂലവും മറ്റും ശിക്ഷിച്ചു. എന്തെന്നാൽ അവ പ്രതികാരത്തിനായി ദൈവത്തോടു നീലവിളിക്കുന്ന നാലു പാപങ്ങളിൽപ്പെട്ടവയാണു്.

മോശ ചെയ്ത പത്തു അൽഭുതങ്ങൾ

(പുറ. 6, 1—8, 32)

“ഫറവോൻ രാജാവിന്റെ അടുക്കൽ എന്റെ പ്രതിനിധിയായി സംസാരിപ്പാൻ ഞാൻ നിന്നെ ആക്കിയിരിക്കുന്നു. അഫറോൻ നിനക്കു പരിഭാഷകനും ആയിരിക്കും”¹. എന്നു പറഞ്ഞു യോഹോവാ അവരെ ഫറവോന്റെ അടുക്കലേക്കു അയച്ചു. അന്നു മോശയ്ക്കു എൺപതുവയസ്സും അഫറോനു എൺപത്തിമൂന്നു വയസ്സും പ്രായമായിരുന്നു. അവർ അവിടെച്ചെന്നു. “ഇസ്രായേൽക്കാരെ തങ്ങളുടെ ദൈവത്തെ ആരാധിപ്പാൻ വിട്ടയയ്ക്കണം” എന്നു പറഞ്ഞു. “നിങ്ങൾ പറയുന്നതു സത്യമാണെന്നു ജ്ഞാനം എന്തു് അടയാളം?” എന്നു ഫറവോൻ ചോദിച്ചു. അഫറോൻ രാജാസന്നിധിയിൽ തന്റെ വടി താഴെ ഇട്ടു. അതു ഒരു സപ്പമായിത്തീർന്നു. ഇതു കണ്ടു ഫറവോൻ രാജാവിന്റെ മാന്ത്രികന്മാരും ഇപ്രകാരം പ്രവർത്തിച്ചു. പക്ഷേ അവരുടെ വടികളെ അഫറോന്റെ വടി വിഴുങ്ങിക്കളഞ്ഞു. എന്നിട്ടും ഫറവോൻ ഇസ്രായേൽക്കാരെ വിട്ടയച്ചില്ല. അതിനാൽ ഒന്നിനുപുറകെ ഒന്നായി പത്തു ഖാധകളെ ദൈവം മോശമൂലം മിസ്രയീംകാരുടെ മേൽ അയപ്പാൻ തുടങ്ങി.

1. പിറേറദിവസം രാവിലെ ഫറവോൻ നീരാടുവാനായി നീല നദിയിൽ വന്നു. അപ്പോൾ നദീതീരത്തുനിന്നുകൊണ്ടു് മോശ “മരുഭൂമിയിൽ ദൈവത്തെ ആരാധിപ്പാൻ ഇസ്രായേൽക്കാരെ വിട്ടയയ്ക്കണം എന്നു യഹോവാ പറയുന്നു” എന്നു പറഞ്ഞു. ഫറവോൻ സമ്മതിച്ചില്ല. ഉടനെ മോശ തന്റെ വടികൊണ്ടു വെള്ളത്തിൽ അടിക്കുകയും വെള്ളം രക്തമായി മാറുകയും ചെയ്തു. ജലത്തിലെ ജീവജാലങ്ങളെല്ലാം പത്തുപോയി².

2. ദിവസങ്ങൾ ഏഴു കഴിഞ്ഞു. എന്നിട്ടും ഫറവോൻ ഇസ്രായേൽക്കാരെ വിട്ടയച്ചില്ല. വീണ്ടും മോശ എല്ലാ ജലാശയങ്ങളിലും തന്റെ വടികൊണ്ടടിച്ചു. അപ്പോൾ തവളകൾ കൂട്ടം കൂട്ടമായി പറപ്പെട്ട ക്ഷേത്രങ്ങളിലും വീടുകളിലും കയറി ഉപദ്രവം ആരംഭിച്ചു. ഇതുകണ്ട് ഫറവോൻ മോശയേയും അഹരോനേയും വിളിപ്പിച്ചു. “തവളകളെ ഇല്ലാതാക്കണം. ജനത്തെ വിട്ടയക്കണം” എന്നു പറഞ്ഞു. അതിൻപ്രകാരം മോശ തവളകളെ ഇല്ലാതാക്കി¹. പദക്ഷി, ഇസ്രായേൽക്കാരെ വിട്ടയച്ചില്ല.

3. ആകയാൽ മോശ തന്റെ വടി നിലത്തെ ചൊടിയിൽ അടിക്കുകയും അതിൽനിന്നു നാട്ടിൽ സർവ്വതൃ ചെള്ളു വ്യാപിക്കയും ചെയ്തു. ഇതുകൊണ്ടും ഫറവോൻ ഇസ്രായേൽക്കാരെ വിട്ടയച്ചില്ല.

4. അനന്തരം പലതരത്തിലുള്ള ഈച്ചകളെ രാജ്യമാകെ വ്യാപിപ്പിച്ചു. അവ പലതരത്തിൽ മനുഷ്യരെ ഉപദ്രവിച്ചു. അപ്പോൾ രാജാവു മോശയേയും അഹരോനേയും വിളിച്ച് “ഇസ്രായേൽ ജനത്തിനു ആരാധന നടത്തിക്കൂടാ എന്നു നിയമം മാററിത്തരാം. നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ ദൈവത്തെ ഈ ദേശത്തു വെച്ചുതന്നെ ആരാധിച്ചുകൊള്ളുവിൻ.” എന്നു പറഞ്ഞു. മോശയും അഹരോനും അതു സമ്മതിച്ചില്ല. “ഞങ്ങളുടെ ആരാധന ഇന്നാട്ടുകാർ വെറുക്കുന്നു.” ഞങ്ങൾ ഇവിടെ ആരാധന നടത്താമെന്നു വെച്ചാൽ അവർ ഞങ്ങളെ കല്ലെറിയും. ആകയാൽ മൂന്നു ദിവസത്തെ വഴിഭൂരംപോയി ആരാധിക്കുവാൻ അനുവദിക്കണം” എന്നു പറഞ്ഞു. “കുറെ വഴി ഭൂരംപോയി ആരാധിക്കുവാൻ അനുവദിക്കാം. ഈച്ചകളെ പിൻവലിക്കണം” എന്നു ഫറവോൻ പറഞ്ഞതനുസരിച്ചു മോശ ഈച്ചകളെ വിലക്കി, പദക്ഷി ഫറവോൻ ഇസ്രായേലിനെ വിട്ടയച്ചില്ല.

1 മോശ ദൈവത്തിന്റെ ഏക പ്രതിപുരുഷനായിരുന്നു. ഭൂമിയിൽ ക്രിസ്തീയസഭയ്ക്കു മാർപ്പാപ്പാ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ ഏക പ്രതിപുരുഷനാകുന്നു.

2 നീലനദിയിലെ മത്സ്യങ്ങളും ചീകണ്ണികളും മിസ്രയീംകാങ്ക് ഭേ വന്നാരായിരുന്നു. മോശ വെള്ളത്തെ രക്തമാക്കി:ക്കൊണ്ടു അവയെ നിഷ്പ്രയാസം സഹരിച്ചു. യഹോവായായ ദൈവം ഫറവോനും മിസ്രയീമിനും ദൈവമാകുന്നു എന്നു വെളിപ്പെടുത്തി.

3 തവളകൾ മിസ്രയീംകാരുടെ ക്ഷേത്രങ്ങളിൽ കയറിയാൽ ക്ഷേത്രം അശുദ്ധമാകുമായിരുന്നു. മോശ തവളയെ വർദ്ധിപ്പിച്ചതിനാൽ മിസ്രയീമിലെ ക്ഷേത്രങ്ങളിൽ അവ പ്രവേശിച്ച് അവയെ അശുദ്ധമാക്കി.

4 മിസ്രയീംദേവാലയത്തിലെ പുരാഹിതന്മാരുടെ ഭേമത്തു പേൻ, ചെള്ളി ആദിയായ ജന്തുക്കൾ കണ്ടുകൂടാ. അതിനാൽ അവർ പാദാഭി കേരം നിന്ദ്യം ക്ഷൗരം ചെയ്യിക്കുമായിരുന്നു. മോശയുടെ അത്ഭുതം മൂലം മിസ്രയീംക്ഷേത്രങ്ങളിൽ പൂജ മുടങ്ങി.

പാഠം 10

മോശയുടെ പത്തു അൽഭുതങ്ങൾ (തുടർച്ച)

(പറ. 9, 1-12, 13)

5. മോശ പല അത്ഭുതങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചിട്ടും ഫറവോൻ പലപ്രാവശ്യം ഇസ്രായേലുരെ വിട്ടയക്കാമെന്നു വാശാനം ചെയ്തിട്ടും അവരെ വിട്ടയക്കാഞ്ഞതിനാൽ മോശ കൂടുതൽ ശ്രഷ്ടാന്തിപ്പെടുകയാണു ചെയ്തതു്. ഇഹദാഹനം അദ്ദേഹത്തെ ബാധിച്ചില്ല. മിസ്രയീംകാരുടെ കതിര, കഴുത, ഒട്ടകം, കന്നുകാലി, ആട്ട, മാടു എന്നിങ്ങനെയുള്ള മൃഗങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ പല പകല്പു വ്യാധികളേയും അദ്ദേഹം വ്യാപിപ്പിച്ചു. മൃഗങ്ങൾ ക്രമാധികം ചത്തൊടുങ്ങി. ഈ ഉപദ്രവം ഇസ്രായേൽക്കാരുടെ മൃഗങ്ങളെ ബാധിച്ചില്ല.

6. അനന്തരം മോശ ദൈവകച്ചനപ്രകാരം ഇഷ്ടികച്ചുളയിലെ ചാരം വാരി ഫറവോൻ കാൻകെ ആകാശത്തേക്കു എറിഞ്ഞു. അതു പുണ്ണണ്ടാക്കുന്ന ഒരുതരം അണുക്കളായിത്തീർന്നു. എല്ലാ മിസ്രയീംജനങ്ങൾക്കും മൃഗങ്ങൾക്കും മന്ത്രവാദികൾക്കും പുണ്ണണ്ടായി എന്നിട്ടും ഫറവോൻ ഇസ്രായേലിനെ വിട്ടയച്ചില്ല.

7. ഇത്രയുമായപ്പോൾ മോശ അഗ്നിയും കൽമഴയും പെയ്യിച്ചു. ഇസ്രായേൽക്കാർ താമസിച്ചിരുന്ന ഗോഷാൻ പ്രദേശത്തു മാത്രം അതുണ്ടായില്ല. ഇതുകൊണ്ട് മോശയേയും അഹരോനേയും വരത്തി ഇസ്രായേൽക്കാരെ വിട്ടയക്കാമെന്നു രാജാവു സമ്മതിച്ചു. മോശ ബാധയെ പിൻവലിച്ചിട്ടു എങ്കിലും ഫറവോന്റെ ഏടയം വീണ്ടും കഠിനപ്പെട്ടു. അതിനാൽ അവരെ വിട്ടയച്ചില്ല.

8. മോശ അപ്പോൾ വെട്ടുക്കിളികളെ വിട്ടു സകല പച്ചിലവൃക്ഷങ്ങളെയും സസ്യങ്ങളേയും നശിപ്പിച്ചു.4 കാച്ചുശാല്യത്തിനായി രാജാവ് വീണ്ടും ക്ഷമാപനംപെയ്തു. മോശ ഒരു കാരാട്കൊണ്ടു അവയെ കടലിടലക്ഷ ഓടിച്ചു കളഞ്ഞു. ഇതിന്റെ ശേഷവും ഫറവോൻ ഇസ്രായേൽക്കാരെ വിട്ടയച്ചില്ല.

9. ഇത്രയുമായപ്പോൾ ഇസ്രായേൽക്കാരുടെ ക്ഷമ തീരെ നശിച്ചു. അതിനാൽ മോശ മിസ്രയീം ദേശത്തിന്മേൽ മൂന്നു ദിവസത്തേക്കു ക്രൂരിരുട്ടു വരത്തി. ഇസ്രായേൽക്കാർ താമസിച്ചിരുന്നിടത്തു മാത്രം ഈ ഉപദ്രവങ്ങളൊന്നും ഉണ്ടായില്ല. ഫറവോൻ വല്ലാതെ ഭയന്നു. “ജനത്തെ കൊണ്ടുപൊയ്ക്കാളുവിൻ” എന്നു മോശയെ വിളിച്ചു പാകയാൽ അദ്ദേഹം ഇരുട്ടു നീക്കി. അപ്പോഴും അവരെ വിട്ടയച്ചില്ല.

10. അവസാനമായി മിസ്രയീംകാരുടെ സകല ആദ്യജാതന്മാരേയും നിഗ്രഹിക്കുവാൻ യഹോവ തീർച്ചയാക്കി. ആ രാത്രി രാജാവിന്റെ പ്രഥമപുത്രൻ മുതൽ ആ ദേശത്തുള്ള എല്ലാ മനുഷ്യരുടെയും മൃഗങ്ങളുടേയും പ്രഥമാസന്താനങ്ങൾ മരിച്ചുതുടങ്ങി. എല്ലായിടത്തും കരച്ചിലും വിചാപവും കേൾക്കപ്പെട്ടു. രാജാവു തൽക്ഷണം മോശയേയും അഹരോനേയും വിളിച്ചു. “നിങ്ങളും ഇസ്രായേൽക്കാരും എന്റെ ജനത്തിന്റെ ഇടയിൽനിന്നും പോയി നിങ്ങളുടെ ദൈവത്തെ ആരാധിച്ചുകൊള്ളുവിൻ. നിങ്ങളുടെ ആടുമാടുകളേയും കൂടെ കൊണ്ടുപൊയ്ക്കാളുവിൻ. എന്നെ അനുഗ്രഹിച്ചിൻ” എന്നു പറഞ്ഞു.

എല്ലാ മിസ്രയീംകാരും ഇസ്രായേൽക്കാരെ പുറത്താക്കുവാൻ നിർബന്ധിച്ചു. “നിങ്ങൾ നിമിത്തം ഞങ്ങൾ മരിക്കുന്നു. നിങ്ങൾ പോകുവിൻ എന്നു” അവർ പറഞ്ഞു. കുട്ടികൾക്കു് അന്നിയുന്നതിനു് ആരോണങ്ങളില്ലെന്നായി ചിലർ. മിസ്രയീംകാർ അതു വേണ്ടുവോളവും കൊടുത്തു. കൊടുക്കാത്തവരോടു് ഇസ്രായേൽക്കാർ അതു വെലാൽക്കാരമായും എടുത്തു. ലഭിക്കാവുന്നിടത്തോളം ചൊൻവെള്ളി ആരോണങ്ങൾ മിസ്രയീംകാരിൽനിന്നും കൈക്കലാക്കി. ഇരുപതുവയസ്സിനു മുകളിലുള്ള യൗവ്വനക്കാരായ പടയാളികൾതന്നെ ആറു ലക്ഷം പേർ ഉണ്ടായിരുന്നു. അവർ ആയുധപാണികളായിട്ടത്രേ തിരിച്ചതു്. കുട്ടികൾ, യൗവ്വനക്കാർ, വൃദ്ധന്മാർ, സ്ത്രീകൾ, ആടുമാടുകൾ ആദിയായി മിസ്രയീമിൽ നിന്നും തിരിച്ച കൂട്ടം എത്ര വിപുലമായിരുന്നു എന്നു ഇതിൽനിന്നുതന്നെ ഊഹിക്കാവുന്നതാണല്ലോ. അവർ എല്ലായിടത്തുനിന്നും റാംസേസിൽ ഒരുമിച്ചു കൂടി. അവിടെനിന്നു തിരിച്ചു സോക്കോസിലേക്കും അവിടെനിന്നും ഏഥമിലേക്കും വന്നു.

1 മിസ്രയീംകാർ പള്ളിക്കളെയും മറ്റും ദേവന്മാരായി കരുതിയിരുന്നു. മോശയുടെ പ്രവൃത്തിമൂലം മിസ്രയീം ദേവന്മാർ ചത്തൊടുങ്ങി.

2 പുണ്യങ്ങളുവർ ക്ഷേത്രങ്ങളിൽ കയറാൻ പാടില്ല. മോശ മിസ്രയീംകാർക്കു് പുണ്യ വരുത്തി. പൂജാരികൾക്കും മന്ത്രവാദികൾക്കുപോലും പുണ്യങ്ങളായി.

3 മിസ്രയീംകാരുടെ വിഗ്രഹങ്ങൾ എല്ലാം കല്ലായിരുന്നു. അൾനിയും കൽമഴയും പെണ്ണുപ്പോൾ അവയെല്ലാം നശിച്ചു.

4 മിസ്രയീം ദേവന്മാർക്കു പൂക്കൾ അർച്ചനയ്ക്കു ആവശ്യമായിരുന്നു. വിട്ടിലുകൾ അവയെല്ലാം നശിച്ചിട്ടു. ഇങ്ങനെ ഇസ്രായേലിന്റെ ദൈവമാണു സാക്ഷാൽ ദൈവം എന്നു വെളിപാടി.

5 മിസ്രയീംകാരിൽ ആദ്യജാതന്മാർക്കു മാത്രമേ പൂജാരികളുവാൻ അധികാരമുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. ആദ്യജാതന്മാർ ഹന്തരാകയാൽ പഴരോഹിത്യം ദൈവം കൊടുക്കേണ്ടതാണെന്നു വ്യക്തമായി.

നാലാംഭാഗം

പുതിയനിയമകഥകൾ

പാഠം 1

പക്ഷിവാതക്കാരനെ സെശഖ്യമാക്കിയത് ✓

(മത്താ. 9, 1-8; ലൂക്കോ. 5, 17-26)

യേശു ഒരു ദിവസം സ്വന്തപട്ടണമായ കപ്പനഹോമിൽ സ്വഭവനത്തിലിരിക്കുമ്പോൾ, ഗലീല, യഹൂദിയാ, യറൂശലേം എന്നിവിടങ്ങളിൽനിന്ന് തന്റെ പ്രസംഗം കേൾക്കുവാൻ ഒട്ടുവളരെ പ്രീശേന്മാരും, പുരോഹിതന്മാരും വന്നു ചേർന്നു. ചില ആളുകൾ, തളർവാതം വന്നു കേവലം ആതുരശയ്യാവലംബിയായ ഒരുവനെ കട്ടിലിൽ കിടത്തി എടുത്തുകൊണ്ടുവിടെ വന്നു. ആൾത്തിരക്കുചൂലം രോഗിയെ യേശു ഇരിക്കുന്നിടത്തു കൊണ്ടുചെല്ലുക അസാധ്യമാണെന്നു കണ്ടിട്ട്, അവർ കെട്ടിടത്തിനു മുകളിൽ കയറി, അതിന്റെ തട്ട് ഇളക്കി, രോഗിയെ കട്ടിലോടു കൂടി യേശുവിന്റെ മുമ്പിലേക്കിറക്കി.

ഈ ബലപ്പാടുമൂലം അവർ പ്രാർത്ഥിച്ചിട്ടു വിശ്വാസം അദ്ദേഹം സൂക്ഷിച്ചു കണ്ടിട്ട്, ആ രോഗിയോടു “മനുഷ്യാനിന്റെ പാപങ്ങൾ മോചിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു” എന്നു കഴിഞ്ഞു. “പാപമോചനം കൊടുപ്പാൻ ദൈവത്തിനു മാത്രം അവകാശമുള്ളതാണല്ലോ. അതിനാൽ ഇദ്ദേഹം പറയുന്നതു ദൈവഭൂഷണമല്ലേ” എന്നു ഉപദേശിക്കുന്നതും പ്രീശേന്മാരും വിചാരിച്ചു. യേശു അവരുടെ ആത്മഗതം മുഴുവൻ അപ്പടി ഗ്രഹിച്ചു. “നീങ്ങളുടെ ഹൃദയത്തിൽ നീങ്ങളും ദോഷമുള്ളതു ചിന്തിക്കുന്നതെന്തിനു?” “നീന്റെ പാപങ്ങൾ മോചിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്നു പറയുന്ന

തോ, നീ എഴുന്നേറ്റു നടക്കുക എന്നു പറയുന്നതോ എന്താണ് എടുപ്പം?” എന്നിപ്രകാരം അദ്ദേഹം അവസാനം ചോദിച്ചു.

ഭൂമിയിൽ പാപം മോചിക്കാൻ മനുഷ്യപുത്രൻ അധികാർ മണ്ടെന്നും, അവർ ഗ്രഹിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി, യേശു ആ പക്ഷവാ തക്കാരനോടു് “നീ എഴുന്നേറ്റു നിന്റെ കിടക്കയെടുത്തു് നടന്നു വീട്ടിലേക്കു പോക” എന്നു് ആജ്ഞാപിച്ചു. കിടക്ക എടുത്തു കൊണ്ടും ദൈവത്തെ മമതപീകരിച്ചുകൊണ്ടും അയാൾ വീട്ടിലേക്കു പോയി. ഇതു കണ്ടു് എല്ലാവരും വിസ്മയിച്ചു. “ഇപ്രകാരം ഒരിക്കലും കണ്ടിട്ടില്ല” എന്നു പറയുകയും ഇങ്ങനെയുള്ള അധികാരം കൊടുത്ത ദൈവത്തെ മമതപപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു.

1. സിറിയ രാജ്യത്തെ കെട്ടിടങ്ങൾക്കു് നമ്മുടെ നാട്ടിലേതിനെ പോലെ മേൽ പുറ ഇല്ല. മട്ടപ്പാവു് രീതിയിലാണ് അവിടുത്തെ കെട്ടിടങ്ങൾ പാവപ്പെട്ടവരുടെ വിടാണകിൽ അതിന്റെ തട്ടുകൾക്കു് തുലാങ്ങളിൽ മരക്കഷണങ്ങൾ നിറത്തിയശേഷം കളിമണ്ണു് കഴച്ചു് കട്ടിയായി തേച്ചിരിയ്ക്കും. അതു് ഇളക്കുവാൻ വലിയ പ്രയാസമുണ്ടായിരിക്കുകയില്ല.

2. രോഗിയെ കൊണ്ടുവന്ന ആളുകളുടെ വിശ്വാസം കണ്ടു് യേശു അവനെ സൌഖ്യമാക്കി. നമുക്കു വിശ്വാസമുണ്ടെങ്കിൽ നമ്മുടെ മദ്ധ്യസ്ഥ പ്രാർത്ഥനകൾ മൂലം മരിച്ചവർക്കും ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവർക്കും ദൈവസഹായം ലഭിക്കുന്നതാണ്.

3. ക്രിസ്തുവിനു പാപമോചനാധികാരം ആരിൽ നിന്നും ലഭിച്ചതല്ല. ദൈവമെന്നുള്ള നിലയ്ക്കു തനിക്കു അതു സ്വതസിദ്ധമാണ്. എന്നാൽ പട്ടക്കാർക്കു പാപമോചനാധികാരം ക്രിസ്തു മരണം ചെയ്തിട്ടുള്ളതാകുന്നു. അതിനാലാണ് “എനിക്കു നല്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള അധികാരത്താൽ ഞാൻ നിന്റെ പാപങ്ങൾ മോചിക്കുന്നു” എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു് അന്തരപീടിക പട്ടക്കാർക്കു പാപമോചനം കൊടുക്കുന്നതു്.

4. “പാപം മോചിക്കുന്നതോ, നീ എഴുന്നേറ്റു നടക്കുക എന്നു പറയുന്നതോ, ഏതു് എടുപ്പം?” നിന്റെ പാപം മോചിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു മറുത്തവരെ വഞ്ചിപ്പാനെടുപ്പുമാണ്. അതിന്റെ കള്ളം ബാഹ്യമായ യാതൊരു ലക്ഷ്യങ്ങൾകൊണ്ടും തെളിയുകയില്ലല്ലോ. പക്ഷവാതരോഗിയോടു നീ എഴുന്നേറ്റു നടക്കുക എന്നു പറഞ്ഞതു് സംഭവി

ച്ചിലി എങ്കിൽ കളഭം ഉടൻ വെളിയിലാകും. അതിനാലത്രെ “നിൻ്റെ കിടക്കയെടുത്തുകൊണ്ടു നടക്കുക” എന്ന് രോഗിയോടു പറഞ്ഞത്. രോഗി സൗഖ്യം പ്രാപിച്ചു് അപ്പോൾ തന്നെ കിടക്കയുമെടുത്തു നടന്നു. ഇതു മൂലം ക്രിസ്തുവിൻ്റെ പാപമോചനാധികാരം യഥാർത്ഥമാണെന്നു ക്രിസ്തു തെളിയിച്ചു. ഈ അധികാരമാണ് ക്രിസ്തു തൻ്റെ ശ്രീഹന്മാർക്കും കൊടുത്തിരിക്കുന്നതു്. (യോഹ. 20, 23)

പാഠം 2

ചുങ്കക്കാരൻ മത്തായി

(മത്താ. 9, 9-17; ലൂക്കോ. 5, 27-39; മക്കോ. 2, 14-22)

യോർദ്ദാൻ നദീതീരത്തുവെച്ചു് യേശു കരേ ശിഷ്യന്മാരെ തിരഞ്ഞെടുത്തിരുന്നു. അവരിൽ നാലുപേർ മാത്രമേ എടുപ്പാഴ്ച അദ്ദേഹത്തോടുകൂടി ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. ഇവർ കേവലം ദരിദ്രരായിരുന്നു. ക്രിസ്തു ഒരിക്കൽ ഗന്നേസരേത്തു് തൊറകത്തിൻ്റെ തീരത്തേക്കു പോകുവഴി കപ്പൻ്റെമീൽ ചെന്നു. അവിടെ ഒരു മനുഷ്യൻ ചുങ്കസ്ഥലത്തിന്നു് കരാ പിരിവു നടത്തുന്നതു് യേശു കണ്ടു. അദ്ദേഹം ശലീലക്കാരനായ അച്ചായുടെ പുത്രനായിരുന്നു. ചുങ്കക്കാരൻ¹ ലേവി എന്ന പേരിനാൽ അദ്ദേഹം അറിയപ്പെട്ടിരുന്നു. കർത്താവു് ഇദ്ദേഹത്തെ കണ്ടയുടനെ “നീ എന്നെ പിൻതുടരുക” എന്ന് പറഞ്ഞു. ഇതു കേട്ടു് അദ്ദേഹം സർപ്പവും ഉപേക്ഷിച്ചു് യേശുവിൻ്റെ പിന്നാലെ പോയി².

ഈ ലേവി³ സ്വഭവനത്തിൽ യേശുവിനു് ഒരു വലിയ വിരുന്നൊരുക്കി. ചുങ്കക്കാരൻ്റെപ്പോലെ ഒരു വലിയ ജനക്കൂട്ടം യേശുവുമൊന്നിച്ചു ഭക്ഷണത്തിനിരുന്നു. പ്രീദശന്മാർക്കും ശാസ്ത്രികൾക്കും ഇതു സന്തോഷമായില്ല. ചുങ്കംപിരിവു് അവരുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ നിന്ദ്യമായ ഒരു തൊഴിലാണു്⁴. നിന്ദ്യതൊഴിൽ ചെയ്യുന്ന ഒരാളുമായി യേശു ഭക്ഷിച്ചതു് ഭക്ഷിച്ചതു് അവർക്കു് രസിക്കാത്തതിൽ അർത്ഥമുണ്ടോ? “അദ്ദേഹം ചുങ്കക്കാരോടും പാപി

കളോടും കൂടെ ഭക്ഷിക്കുന്നതെന്തു?" എന്ന് അവർ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശിഷ്യന്മാരോടു ചോദിച്ചു. ഇതറിത്ത് യേശു "ദീനക്കു ക്കല്ലാതെ സൗഖ്യമുള്ളവക്ക് വൈദ്യനെക്കൊണ്ടു" ആവശ്യമില്ലല്ലോ. ഞാൻ നീതിമാന്മാരെയല്ല, പാപികളെയത്രേ മാനസാന്തരത്തിലേക്കു വിളിക്കുവാൻ വന്നിരിക്കുന്നതു" എന്ന് മറുപടി പറഞ്ഞു.

"യോഹന്നാന്റെ ശിഷ്യന്മാർ പച്ചപ്പാദം ഉപയോഗിച്ച പ്രാർത്ഥനകൾ നടത്തിവരുന്നു. അതുപോലെ പ്രീശേനാരുടെ കൂടെയുള്ളവരും ചെയ്തുവരുന്നു. എന്നാൽ നീന്റെ ശിഷ്യന്മാരോ ഭക്ഷിച്ചും കുടിച്ചും നടക്കുന്നു" എന്ന് അവർ യേശുവിനോടു പറഞ്ഞു. "മനവാചൻ കൂടെയുള്ളപ്പോൾ തോഴ്മക്കാർ ഉപയോഗിക്കുന്നില്ലല്ലോ. എന്നാൽ മനവാചൻ എടുക്കപ്പെടുന്ന നാൾ വരും അപ്പോൾ അവർ ഉപയോഗിക്കും. ഒരുവനും പുതിയ വസ്ത്രങ്ങളോടും പഴയതിൽവെച്ചു തുണന്നില്ല. അങ്ങനെ ചെയ്യാതെ പുതിയതു പഴയതിനോടു ചേരാതിരിക്കുകയും കൂടുതൽ കീടുകയും ചെയ്യും. ആരും പുതിയ വീത്ത് പഴയ തോൽക്കടങ്ങളിൽ പകരാറില്ല. അങ്ങനെ ചെയ്താൽ തോൽക്കടം വിട്ടുനടപാകുകയും വീത്ത് ഒഴുകിപ്പോവുകയും ചെയ്യും. പുതിയ വീത്ത് പുതിയ തോൽക്കടങ്ങളിലത്രേ വെക്കുന്നത്. പഴയ വീത്ത് കുടിച്ചിട്ട് ഉടനെ പുതിയതു ആരും ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല; എന്തെന്നാൽ പഴയതാനല്ലോ ഏറെ നല്ലതു എന്നവർ പറയുന്നു. അവിടുന്ന് വീണ്ടും തുടർന്ന് പറഞ്ഞു. "ബുദ്ധിയില്ല, കരുണയില്ലത്രേ ഞാൻ പ്രസാദിക്കുന്നത്. അതു എന്തെന്നു നിങ്ങൾ ചോയി പറിപ്പിൻ'.

1. ഗവർണ്മെന്റിന്റെ കരം പിരിക്കുന്നതിന് ഉയർന്ന ഉദ്യോഗത്തിൽ വിദേശികളും മാനുവൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. അവരെ മറുജാതർ ബഹുമാനിച്ചും പോന്നു. എന്നാൽ ഏതു തരക്കാരോടും ഏതു വിധ കരവും പിരിക്കുന്നതിന് സ്വദേശികളായ താണന്മാരും ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരും കൂടെ നിയമിച്ചിരുന്നു. ഇവർ സാധാരണയായി കുറവുകഞ്ഞാൽ അക്രമികളും ആയിരുന്നതിനാൽ മറുജാതർ ഇവരെ പൂർണ്ണമായിരുന്നു.

2. മുമ്പു പലപ്രാവശ്യം യേശുവിന്റെ പ്രസംഗം കേട്ടു അതിൽ വീ
ശ്വസിച്ചിരുന്നതിനാലായിരിക്കാം യേശു വിളിച്ച ഉടൻ ലേവി പിന്നെ
ലെ തിരിച്ചു. മത്തായി എന്ന വാക്കിന്റെ അർത്ഥം യഹോവായുടെ
ഭവനം എന്നാണ്.

3. ഈ പുസ്തകങ്ങൾ ലേവിയാണ് പിൻക്കാലങ്ങളിൽ സുവിശേഷം
എഴുതി പ്രഖ്യാതനായി തീർന്നു. മത്തായി. ഇദ്ദേഹം ഗലീലക്കാരനാ
ണ്. യഹൂദന്മാർക്കുവേണ്ടി A. D. 41-ൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയ സുറിയാ
നി ഭാഷയിൽ വി. മത്തായിയുടെ സുവിശേഷം ഇദ്ദേഹത്താൽ എഴുത
പ്പെട്ടു. [സുറിയാനിഭാഷക്ക് “ആരാമായ എന്നാണ് പൗര
സ്തുതർപറയുന്നത്. (ഭാനി 2, 4.) “സുറിയാനി” എന്നതു ഈ ഭാഷ
യുടെ പാശ്ചാത്യനാമമാകുന്നു.] വി. മത്തായി സന്യസ്തരും മാത്രം
ഭക്ഷിച്ചിരുന്നു എന്നു പറയപ്പെടുന്നു. അനേകം അതുഭുക്തരും പ്രവർത്തി
ച്ചിട്ടുണ്ട്. എത്തിയോപ്യ, പേർഷ്യ മുതലായ രാജ്യങ്ങളിൽ സുവിശേഷം
പ്രസംഗിച്ചു. എത്തിയോപ്യയിൽ വെട്ടി കൊല്ലപ്പെട്ടു. അദ്ദേഹ
ത്തിന്റെ തിരുശേഷിപ്പു 1080-ൽ നെയ്യാപ്പാലി രാജ്യത്തിലെ സലേർ
ണ എന്ന പട്ടണത്തിലുള്ള വി. മത്തായിയുടെ പള്ളിയിൽ കൊണ്ടു
വന്ന് പ്രതിഷ്ഠിച്ചിരിക്കുന്നു.

4. യഹൂദന്മാരെ കീഴടക്കി ഭരിക്കുന്നതിന് റോമാഗവർണ്മെന്റി
നു മുകൾ പീരിയുകൊടുത്തു സഹായിച്ചിരുന്ന സ്വദേശികളെ യഹൂദന്മാർ
വെറുത്തു വന്നിരുന്നു.

5. പഴയ തോൽക്കടവും പഴയ തൂണിക്കുഴപ്പവും നമ്മുടെ കർത്താവി
ന്റെ ശിഷ്യന്മാരെക്കുറിക്കുന്നു. സാധാരണ ജീവിതം നയിച്ചിരുന്ന
ശിഷ്യന്മാരെ കുറിച്ചുവരുത്തിന് പെട്ടെന്ന് നിഷ്കർഷിച്ചാൽ അ
വരുടെ മനസ്സു ക്ഷീണിച്ചു പിൻതിരിഞ്ഞു പൊയ്ക്കുളവാൻ എളുപ്പമുണ്ട്.
എന്നാൽ ക്രിസ്തു സ്വർഗ്ഗാരോഹണം ചെയ്യുകയും ശ്രീഹന്മാർക്കു പരിശു
ദ്ധാത്മാവു ലഭിക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ ക്രിസ്തീയ സഭയുടെ പുതിയ
വീഞ്ഞും പുതിയ വസ്ത്രവുമായ ജീവിതക്രമം അവർ ക്രമം അനുഷ്ഠിച്ചു
കൊള്ളും.

ബതംസയിദാ കളം

യോഹ. 5, 1—18

യഹൂശലേം കോട്ടയ്ക്കു അടുവാതിൽ എന്നൊരു വാതിലും അതിനു വെളിയിലായി ഒരു കുളവുമുണ്ടു്. ബലിക്കുള്ള ആടുകളെ ഈ കുളത്തിൽ കളിപ്പിച്ചശേഷം ഈ വാതിൽവഴി ദൈവാലയത്തിലേയ്ക്കു കൊണ്ടുപോകുന്നു. ആ കുളത്തിന്റെ പേർ “ബതംസയിദാ” എന്നായിരുന്നു. ഈ കുളത്തിൽ അഞ്ചു മണ്ഡപങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. ചിലപ്പോൾ ഒരു ദൈവഭൂതൻ ഇറങ്ങി ഈ കുളത്തിലെ വെള്ളം ഇളക്കും. അപ്പോൾ ആദ്യമായി ഇറങ്ങിക്കുളിക്കുന്നവൻ എത്ര മഹാരോഗിയായിരുന്നാലും സുഖമാകും. ഇങ്ങനെ ഭൂതൻ വന്നു് വെള്ളം ഇളക്കുമ്പോൾ മുഖേ ഇറങ്ങുന്നതിനു് പലവിധത്തിലുള്ള രോഗികളും ഈ കുളക്കരയിൽ വന്നു് കാവൽ കിടക്കുക പതിവായിരുന്നു.

മുടന്തന്മാർ, കുഴുരോഗികൾ, കുരുടന്മാർ, കഠിനവാതക്കാർ തുടങ്ങി പലവിധത്തിലുള്ള രോഗികളെക്കൊണ്ടു് കുളത്തിന്റെ തീരപ്രദേശങ്ങൾ നിറഞ്ഞിരുന്നു. ഈ കുളത്തിൽ കളിച്ചു പലരും സുഖപ്പെട്ടു പോകുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു. ഒരു തളർവാതക്കാരുൻ കുളത്തിൽ ഇറങ്ങി ആദ്യം കളിക്കുന്നതിനു് കാര്യം നിന്നിട്ടു് മുപ്പത്തിയെട്ടു വർഷങ്ങളായി. ഓരോ പ്രാവശ്യവും കാൽ ചുരക്കും ചുണയും ഉള്ളവർ ആദ്യം ഇറങ്ങുകയാൽ ഈയാൾ അടുത്ത അമ്പരം നോക്കി വീണ്ടും കാര്യം നിന്നിട്ടും. ഇങ്ങനെ ഇത്രയും നാൾ കഴിഞ്ഞു.

അങ്ങനെ ഇരീടക്ക യേശു തന്റെ പരാസ്യശ്രേഷ്ഠക്കാലത്തു് രണ്ടാമത്തെ പൊസമാപെരുന്നാളിനായി യഹൂശലമിൽ പോകുന്നതിനു ഭാഗ്യവശാൽ അതുവഴി വരാനിടയായി. അപ്പോൾ

അദ്ദേഹം ഈ വാതരോഗിയെകണ്ടു അവനോടു് “നിനക്കു സുഖം പ്രാപിക്കുവാൻ ആഗ്രഹമുണ്ടോ”² എന്നു ചോദിച്ചു. ചോദ്യത്തിന്റെ ഉദ്ദേശം ഗ്രഹിക്കാതെ ആ സാധു ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു. “ആദ്യമായി എന്നെ കളത്തിൽ ഇറക്കുവാൻ ആരും ഇല്ല. ഞാൻ ചെന്നെത്തുടമ്പാഴേക്കു് വേറൊരുവൻ എന്നിങ്ങുമായി കളത്തിൽ ഇറങ്ങുന്നു.” യേശു ഇതുകേട്ടു് അവനോടു് നീ എഴുന്നോം നിന്റെ കിടക്ക എടുത്തുകൊണ്ടു നടക്കുക³ എന്നു കച്ചിച്ചുതീർന്നു. പ്പോഴേക്കു അയാൾ പൂർണ്ണസുഖം പ്രാപിച്ചു് കിടക്കയുമെടുത്തു് സന്തോഷഭരിതനായി നടന്നുതുടങ്ങി.

ആ ദിവസം ഒരു ശാബ്ദമു ദിവസമായിരുന്നതിനാൽ ഒരു വാചയത്തിലേക്കു പോകുന്ന ചില യൂദന്മാർ വഴിക്കുവെച്ചു അശാബ്ദമു കണ്ടു. “ശാബ്ദമു ദിവസത്തിലാണോ കിടക്കയൊക്കൊണ്ടു പോകുന്നതു്” എന്നു ചോദിച്ചു. “എന്നെ സൗഖ്യമാക്കിയ ആൾ പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു” ഞാൻ കിടക്കയൊ കൊണ്ടു പോകുന്നതു്” എന്നു് അയാൾ മൂപടി പറഞ്ഞു. “ആരാണ് നിന്നെ സൗഖ്യമാക്കിയതു്?” എന്നാൽ ചോദിച്ചതിനു് യേശുവിനെക്കുറിച്ചു് യാതൊരാൾക്കും ഇല്ലാത്തതിനാൽ അയാൾക്കു് മൂപടി പറയുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ല.

പിന്നീടു് ദൈവാചയത്തിൽവെച്ചു് യേശു അയാളെ കണ്ടു. അയാളോടു് “മുമ്പിലത്തേതിനേക്കാൾ അധികം തിന്മയായതു നിനക്കു വരാതിരിപ്പാൻ ഇനിയും പാപം ചെയ്യരുതു്,”⁴ എന്നു കച്ചിച്ചു. ഉടനെ അയാൾ ചെന്നു് തന്നെ സൗഖ്യമാക്കിയതു് യേശുവാനെന്നു് എല്ലാവരോടും പറഞ്ഞു. ഇതു കേട്ടു് യൂദന്മാർ ക്രിസ്തു ശാബ്ദമു ലാഘിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു് അദ്ദേഹത്തോടു് വൈരസ്യം പ്രദർശിപ്പിച്ചു തുടങ്ങി.

1 ശീലോഹാം കളത്തിൽ കളിച്ചാൽ ഏതു രോഗവും സൗഖ്യമാകും. അതുപോലെ ക്രിസ്തുവ മരണമടിയുടെ അനുഭവമുള്ള എല്ലാ പാപവും മോചിക്കപ്പെടുന്നു.

2 വാതംകൊണ്ടു തളന്ന ഈ മനുഷ്യനെപ്പോലെ ചില ആളുകൾ പാപംമൂലം അവരുടെ ആത്മീയ ജീവിതം വളരെ തളർന്നുപോയവരാണ്. ദീർഘകാലം പാപിയായിരുന്നവനെപ്പോലും കൈക്കൊള്ളുന്നതിനും സുഖപ്പെടുത്തുന്നതിനും കർത്താവിന് കഴിവു സന്നദ്ധതയുണ്ട്.

3 മനുഷ്യപുത്രൻ ശാബതിനും നാഥനാണ്. (മർക്കോ 2, 23) അതിനാൽ ഒരുവനെ ശാബതു ആചാരത്തിൽനിന്നും വിമുക്തനാക്കാൻ ക്രിസ്തുവിനു അധികാരമുണ്ടെന്നു കാണിപ്പാൻ കൂടിയായിരുന്നു ആ രോഗിയോടു കട്ടിലെടുത്തു നടക്കുവാൻ പറഞ്ഞത്. ക്രിസ്തുവിനുള്ള ഈ അധികാരം കത്തോലിക്കാതിരുസഭയ്ക്കും ഉണ്ട്. (മത്താ. 23, 18; ലൂക്കോ 22, 29) യഹൂദന്മാർ ശനീയാഴ്ച ആചരിച്ചത് അതു കർതൃഭിന്നം ആയതുകൊണ്ടായിരുന്നു. കത്തോലിക്കാസഭ ഞായറാഴ്ചയാചാരം ഏർപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നതു അതു ശനീയാഴ്ചയേക്കാൾ കൂടുതൽ പ്രാധാന്യമുള്ള കർതൃഭിന്നം ആയിതീർന്നതിനാലത്രെ. ഇങ്ങനെ കർതൃഭിന്നം ഏർപ്പെടുത്തുവാൻ തിരുസഭക്ക് അധികാരമുണ്ട്.

4 ഏതു പാപവും നമുക്ക് ശിക്ഷ വരുത്തും. അതിനാലത്രെ “ഇതിലും വലിയതു് നിനക്കു വരാതിരിപ്പാൻ മേലാൽ പാപംചെയ്യരുതു്” എന്നു പറഞ്ഞത്. മോചനം കിട്ടിയാലും വീണ്ടും പാപത്തിൽ വീഴാൻ ഇടയുണ്ട്. പീണെ അനുതപിപ്പാൻ മുമ്പിലുത്തേതിലും പ്രയാസമുള്ളതുകൊണ്ട് പാപത്തിൽ വീഴാതിരിപ്പാൻ നന്നായി കരുതണം.

പാഠം 4

യേശു കഷ്ടരോഗിയെയും ശതാധിപന്റെ ഭൃത്യനെയും സൗഖ്യമാക്കിയത്

(മത്താ. 8, 1-13; ലൂക്കോ 7, 1-10)

യഹൂദർ കഷ്ടരോഗികൾക്കു വളരെ ഹീനത്വം കച്ചിച്ചിരുന്നു. ഗ്രാമത്തിനു പുറത്തല്ലാതെ താമസിക്കുവാൻ അവരെ അനുവദിച്ചിരുന്നില്ല. സാധാരണ രാജപാതയിൽക്കൂടി നടക്കുവാൻതന്നെ അവർക്കനുവാദമില്ലായിരുന്നു. കഷ്ടരോഗി തലമുടി

യും, ദേഹം മാറ്റം നടക്കണം. വഴിയിൽ ആരെയെങ്കിലും കണ്ടാൽ “അതുലാൻ, അതുലാൻ” എന്നു സ്വയം വിളിച്ചു പറയുകയും വേണം. ഏതു വിധമെല്ലാം അസ്വാതന്ത്ര്യങ്ങളുണ്ടോ അവകളെല്ലാം അവർ അനുഭവിച്ചുവന്നു. ഈ രോഗം തന്നെ ഒരു ദൈവശിക്ഷയായിട്ടാണ് കരുതിച്ചേർന്നത്. വല്ലവിധവും ഒരുവന് ഈ രോഗം ഭേദപ്പെട്ടു കിട്ടിയാൽ അയാൾ പുരാനിതന്റെ അടുത്തു ചെന്നു മോശയുടെ ന്യായപ്രമാണപ്രകാരമുള്ള വഴിപാടുകൾ കഴിക്കുകയും പുരാനിതൻ അയാളെ രോഗമില്ലാത്തവനാണെന്നു പ്രഖ്യാപിക്കുകയും വേണം. (ലേവി. 14, 2) ഇതായിരുന്നു കഷ്ടരോഗികൾക്കുള്ള നിയമം.

യേശു ഗിരിപ്രഭാഷണം (വി. മത്താ. 5, 6, 7) കഴിഞ്ഞു ഇറങ്ങി വന്നപ്പോൾ ഒരു കഷ്ടരോഗി ഈ നടപടികൾ വകവെക്കാതെ അടുത്തു ചെന്നു അദ്ദേഹത്തെ കുവിട്ടു “കർത്താവേ അങ്ങേയ്ക്ക് മനസ്സുണ്ടെങ്കിൽ എന്നെ സ്വച്ഛനാക്കുവാൻ കഴിയും” എന്നു പറഞ്ഞു. “എനിക്കു മനസ്സുണ്ട്. നീ സ്വച്ഛനാകുക” എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു യേശു കൈനീട്ടി അവനെ തൊട്ടു സുഖപ്പെടുത്തി. “ഇതു നീ ആരോടാ പറയരുത്. നീ പുരാനിതന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നു, നിന്നെത്തന്നെ അവർക്കു കാണിച്ചു അവരുടെ സാക്ഷ്യത്തിനായി മോശ കഴിച്ചിരിക്കുന്നപ്രകാരമുള്ള വഴിപാടുകഴിക്കുക” എന്നു ആജ്ഞാപിച്ചു. അനന്തരം യേശു കപ്പൻമോമിടലക്കു വന്നു.

അവിടെ വിജാതീയനായ ഒരു രോഗാശതാധിപനുണ്ടായിരുന്നു. അയാൾ യഹൂദന്മാരുടെ സ്നേഹിതനും അവർക്കു ഒരു പ്രാർത്ഥനാലയം പണിയിച്ചുകൊടുത്ത ആളുമായിരുന്നു. അയാളുടെ ഒരു ഭൃത്യൻ പക്ഷവാതരോഗം മൂലം ആശ്വന്നമരണനായി കിടക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. തന്റെ ഈ ഭൃത്യനെ സുഖ്യമാക്കണമെന്ന ശതാധിപൻ യഹൂദന്മാർ മൂലം യേശുവിനോടു അപേക്ഷിച്ചു. യേശു ഉടനെ ശതാധിപന്റെ വീട്ടിലേക്കു പോയി. യേശു ചെല്ലുന്നതു കണ്ടു ശതാധിപൻ “കർത്താവേ, അങ്ങ് എന്റെ വീ

ട്ടിൽ വരുവാൻ ഞാൻ യോഗ്യനല്ല. അങ്ങ ഒരു വാക്കു കച്ചിച്ചാൽ മാത്രം മതിയാകും. എന്റെ ഭൃത്യൻ സുഖം കിട്ടും. എന്തെന്നാൽ ഞാൻ അധികാരത്തിനു അധീനനായ ആളാകുന്നു. എന്റെ കീഴിലും ഭടന്മാരുണ്ട്. ഞാൻ ഒരുവനോടു പോകുക എന്നു പറഞ്ഞാൽ അവൻ പോകുന്നു. മറ്റൊരുവനോടു വരിക എന്നു പറഞ്ഞാൽ അവൻ വരുന്നു. ഞാൻ എന്റെ പരിചാരകനോടു ഇതു ചെയ്യുക എന്നു പറയുന്നു. അവൻ അതു ചെയ്യുന്നു" എന്നു പറഞ്ഞു. യേശു ഇതു കേട്ടു അത്ഭുതപ്പെട്ടു. "ഇസ്രായേലിൽ പോലും ഇത്ര തികഞ്ഞ വിശ്വാസം ഞാൻ കണ്ടിട്ടില്ല" എന്നു പ്രസ്താവിച്ചു. "കിഴക്കുനിന്നും പടിഞ്ഞാറുനിന്നും അനേകർ വന്നു" അബ്രഹാമിനോടും ഇസഹാക്കിനോടും യാക്കോബിനോടും കൂടി സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിൽ ഭക്ഷണമേശയ്ക്കു" ഇരിക്കും. എന്നാൽ രാജ്യത്തിന്റെ പുത്രന്മാരോ? പുറത്തേക്കു തള്ളപ്പെട്ടു. അവിടെ കരച്ചിലും പല്ലകടിയും ഉണ്ടാകും". എന്ന് അവിടുന്ന് അരുളിച്ചെയ്തു.

അനന്തരം യേശു ശതാധിപനോടു "നീ പോകുക. നീ വിശ്വസിച്ചപ്രകാരംതന്നെ നിനക്കു ഭവിക്കട്ടെ". എന്നു കല്പിച്ചു. ആ നിമിഷം തന്നെ ആ ഭൃത്യൻ രോഗവിമുക്തനായി.

1 ക്രിസ്തു കഷ്ടരാഗിയെ സൗഖ്യമാക്കി എങ്കിലും അവൻ തന്നെത്തന്നെ പുരോഹിതൻ കാണിച്ചുകൊടുത്തു വിധിപ്രകാരം വഴിപാടുകൾ അർപ്പിച്ച കഷ്ടമില്ലാത്തവനെന്നു പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തണം എന്നും കൂടി പറഞ്ഞു. (ലേവി. 14: 12) പാപം കഷ്ടത്തിനു സമാകയാൽ പാപിയായ മനുഷ്യൻ പട്ടക്കാരന്റെ അടുക്കൽ പോകുകയും ക്ഷമപണി വേദനം (കമ്പസാരം) മൂലം സ്വയം പട്ടക്കാരൻ കാണിച്ചുകൊടുക്കുകയും പുരോഹിതൻ അവനു പാപപരിഹാരം കൊടുക്കുകയും ചെയ്തതിനു ശേഷം മാത്രം ഇതരസ്രോതസ്സുകളിൽ (കൂദാശകളിൽ) പങ്കെടുക്കേണ്ടതാണ്. കഷ്ടം രണ്ടു വിധമുണ്ട്. തൊലിപ്പുറമേയുള്ളതും അസ്ഥിയിൽ നിന്നുള്ളതും. ഇതുപോലെ പാപവും രണ്ടുവിധമുണ്ട്, മരണകരമായ പപം(ഘനപാപം)മരണകരമല്ലാത്ത പാപം(ലഘു പാപം) (യോഹ. 5, 16)കഷ്ടം പകരുന്നതാണ്. പാപവും പകരുന്നതാണ്. ചീത്ത കൂട്ടുകെട്ടു പാടിലു എന്ന് പറയുന്നതു ഇതിനാലാണ്.

2 തന്റെ ഭൃത്യൻ മരിച്ചുവെന്ന് മറെറാവനെ കിട്ടുമെന്നിരുന്നിട്ടും ശത്രുവിനെ തന്റെ ഭൃത്യനെ കരുണയാടെ ശുശ്രൂഷിക്കുകയും അവനെ സുഖപ്പെടുത്തുവാൻ താല്പര്യമായി യേശുവിനോടു അപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തതിനാൽ ഹിതം സാധിച്ചു. രോഗിയെ ശുശ്രൂഷിക്കുന്നതു ഏഴു ശാരീരികപുണ്യങ്ങളിൽ ഒന്നാണ്.

പാഠം 5

നായിനിലെ വിധവയുടെ മകനും

പാപിനിയായ സ്ത്രീയും

(ലൂക്കോ. 7, 11—16; 36—50)

ഹെമോൻ കന്നിന്റെ അടിക്കാത്തു നായിൻ എന്നൊരു ചെറിയ പട്ടണമുണ്ട്. ഒരിക്കൽ യേശു ശിഷ്യന്മാരോടും ഒടുവിലെ ആളുകളോടും കൂടി ഈ പട്ടണംവഴി യാത്രചെയ്യുകയായിരുന്നു. അപ്പോൾ കണ്ടുകാഴ്ച അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഹൃദയത്തെ വല്ലാതെ സ്പർശിച്ചു. ഒരു വിധവയുടെ ഏകപുത്രന്റെ മൃതശരീരം വഹിച്ചുകൊണ്ട് ദുഃഖിതരായ ഒരു കൂട്ടം ആളുകൾ ശ്മശാനസ്ഥലത്തേക്ക് പോകുന്നു. ഇതു കണ്ട് കരുണാവാരിധിയായ യേശു ആ സ്ത്രീയോടു “കമയണ്ട” എന്നു പറഞ്ഞു സമാധാനിപ്പിച്ചിട്ട് അടുത്തു ചെന്നു ശവമഞ്ചത്തെ തൊട്ടു. അപ്പോൾ അതു വഹിച്ചിരുന്നവർ നിന്നു. അനന്തരം “യുവാവേ, ഞാൻ നിന്നോടു പറയുന്നു, എഴുന്നേൽക്ക” എന്നു യേശു തിരുവായ് മൊഴിഞ്ഞു. തൽക്ഷണം മരിച്ചവൻ എഴുന്നേറ്റിരുന്നു സംസാരിച്ചു തുടങ്ങി. ആ യുവാവിനെ മാതൃഹസ്തുങ്ങളിൽ എടുത്തു. ഈ സംഭവം കണ്ടുകൊണ്ടു നിന്നവരെല്ലാം “നമ്മുടെ ഇടയിൽ ഒരു ദീർഘദർശി എഴുന്നേറ്റിരിക്കുന്നു” എന്നു പറഞ്ഞു ദൈവത്തെ മഹത്വപ്പെടുത്തി.

അനന്തരം ശീമോൻ എന്ന ഒരു പരീശന്റെ ക്ഷണം അന്നു സരിച്ചു. യേശു അയാളുടെ ഭവനത്തിൽ വിരുന്നിനു ചെന്നു.

യേശു പല രോഗികളെയും സുഖപ്പെടുത്തിയ വിവരം അറിഞ്ഞു് ആഴ്ചകൾ പരീശന്റെ വാസതിയിൽ എത്തിക്കൂടി. പട്ടണത്തിലെ പാപിനിയായ ഒരു സ്ത്രീ ഒരു വെൺകൽഭരണി നിറയെ സുഗന്ധതൈലവുമായി അവിടെച്ചെന്നു. അവൾ യേശുവിന്റെ വിമ്പിലായി പാദപീഠത്തിനരികെ നിന്നുകൊണ്ടു് തന്റെ പാപത്തെക്കുറിച്ചു് അനുതപിച്ചു, കണ്ണുനീർ വാർത്ത തുടങ്ങി. യേശുവിന്റെ പാദത്തിൽ അവൾ ചുംബിച്ചു. ധാരധാരയായി ഒഴുകിയ കണ്ണുനീർകൊണ്ടു് യേശുവിന്റെ പാദങ്ങളെ അവൾ ക്ഷോഭനം ചെയ്തു. വീണ്ടും ചുംബിച്ചശേഷം ഭംഗിയേറിയ അവളുടെ തലമുടിഞ്ഞു് വിതീർത്ത തൂപ്പാദങ്ങൾ തുടച്ചു. അവൾ കൊണ്ടുവന്നിരുന്ന പരിമളതൈലം യേശുവിന്റെ പാദങ്ങളിൽ അഭീഷേകം ചെയ്തു. യേശുവിനെ ക്ഷണിച്ചു വരുത്തിയ പരീശ പ്രമാണിക്കു ഇതു് അശേഷം ഇഷ്ടമായില്ല.

“യേശു ഒരു ദീർഘദർശിയായിരുന്നുവെങ്കിൽ ഈ മഹാപാപിയെ തിരിച്ചറിഞ്ഞു് അകലെ നിർത്തുകയില്ലായിരുന്നുവു്” എന്നായിരുന്നു അയാളുടെ ചിന്ത. അതു് ഉടൻതന്നെ മനസ്സിലാക്കിയ യേശു ശീമോനെ വിളിച്ചു. “ഒരാൾക്കു രണ്ടു കടക്കാർ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഏതൻ 50 ദീനോറായും മററവൻ 500 ദീനോറായും കടംചെയ്തിരുന്നു. ഇവരുടെ നിർദ്ധനാവസ്ഥ കണ്ടു് യജമാനൻ രണ്ടുപേരുടെയും തുകകൾ സ്വമനസ്സാലെ ഉപേക്ഷിച്ചു. “ഇതിലാക്കായിരിക്കും യജമാനനോടു കൂടുതൽ സ്നേഹം” എന്നു ചോദിച്ചു. “കൂടുതൽ ഇളവുചെയ്തു കിട്ടിയവനായിരിക്കണം” എന്നയാൾ മറുപടി പറഞ്ഞു. അതിനു് യേശു “ശരിയായി ഉത്തരം പറഞ്ഞു. നീ ഈ സ്ത്രീയെ കാണുന്നവല്ലോ. ഞാൻ നിന്റെ വീട്ടിൽ വന്നിട്ടു് പാദങ്ങൾ കഴുകുവാൻ വെള്ളമോ തലയിൽ അഭീഷേകത്തിനു് എണ്ണയോ തന്നില്ല. അവളാകട്ടെ കണ്ണുനീരുകൊണ്ടു് എന്റെ പാദം കഴുകി. മുടികൊണ്ടു തുടച്ചു. സുഗന്ധതൈലം പൂശി പാദത്തിൽ ചുംബിച്ചു. ആകയാൽ ഇവളുടെ നിരവധി പാപങ്ങൾ ഇവളോടു ക്ഷമിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

ഇവർ എന്നെ വളരെ സ്നേഹിച്ചുവല്ലോ. അപ്പം സ്നേഹിക്കുന്നവൻ അപ്പം മോചിക്കപ്പെടുന്നു” എന്ന് യേശു മറുപടി നൽകി⁴. അപ്പോൾ കൂടെ ഭക്ഷണത്തിനിരുന്നവർ “പാപങ്ങൾ കൂടെയും മോചിക്കുന്ന ഇവൻ ആർ”? എന്ന് പറഞ്ഞു. അവിടുനാകട്ടെ ആ സ്ത്രീയോടു “സ്ത്രീയേ, നിന്റെ വിശ്വാസം നിന്നെ രക്ഷിച്ചു. സമാധാനമായിപ്പോക”, എന്നുജ്ഞാപിച്ചിട്ട് ആ സ്ത്രീയെ യാത്രയാക്കി.

1 മരിച്ചവരുടെ സംസ്കാരകർമ്മത്തിൽ ഭാഗഭാഷാകനത് ഏഴു ശതമാനം രീതികൾ പുണ്യപ്രവൃത്തികളിൽ ഒന്നാണ്. യഹൂദന്മാരും ഇതൊരു പുണ്യമായി കരുതി വന്നിരുന്നു. അതിനാലത്രെ വളരെപ്പർ വിധവയുടെ ഏകപുത്രന്റെ സംസ്കാരകർമ്മത്തിൽ സംബന്ധിച്ചത്. “സന്തോഷഭവനത്തിൽ പോകുന്നതിനക്കാൾ ഏകദൈവത്തിൽ പോകുന്നതു പുണ്യകരം”.

2 മരണകരമായ പാപത്തിൽ നിന്നും മോചനം പ്രാപിക്കുന്നവൻ മരണത്തിൽനിന്നും ഉയിർക്കുന്നവനോടു തുല്യനാകുന്നു. മരിച്ച മകൻ ഉയിർത്തപ്പോൾ മാതാവ് സന്തോഷിച്ചു. പാപി മാനസാന്തരപ്പെട്ടപ്പോൾ ദൈവമുക്തന്മാർ സന്തോഷിക്കുന്നു. (ലൂക്കോ. 15. 7) മരണകരമായ പാപം ചെയ്തതിന്റെ ഫലമായി ആത്മാവിൽ മരിച്ചവർക്കു കമ്പസാരത്താൽ മോചനം കൊടുത്തു അവർ ജീവനുജ്ജ്വലരാക്കി അയയ്ക്കുവാൻ സഭയ്ക്ക് അധികാരം ഉണ്ടു്. (യോഹ 20, 23.)

3 പാപിനി യേശുവിന്റെ പാപം നനച്ചതും തുടച്ചതും സുഗന്ധമുള്ളതും പുശിയതും എല്ലാം ഭക്തകൃത്യങ്ങളായിരുന്നു. നാം പള്ളിയെയും പട്ടക്കാരെയും സുവിശേഷവേലക്കാരെയും സഹായിക്കുന്നതും പള്ളി അലങ്കരിക്കുന്നതും ഭക്തകൃത്യങ്ങളാണ്.

4 പാപിയെ ശിക്ഷിക്കു വിധിക്കുവാനല്ല രക്ഷിക്കുവാനത്രെ യേശുവന്നത്. അദ്ദേഹം പാപിയെ ശിക്ഷിക്കാതെ, ശിമോന്റെ ഭൃത്യബുദ്ധിയെ ശ്രസിക്കുന്നു.

യേശുവിന്റെ ശിഷ്യന്മാർ കതിര പഠിച്ച തിന്നത്

(മത്താ. 12, 1-8; മർക്കോ. 2, 23-27; ലൂക്കോ. 6, 1-5)

യഹൂദപ്രമാണികൾക്കു യേശുവിനോടുള്ള വൈരവും ക്രമേണ വളർന്നു വന്നു. ഒരു ശാബതുദിവസം അദ്ദേഹം ശിഷ്യന്മാരുമായി ഒരു വെള്ളിയിൽക്കൂടി സഞ്ചരിക്കുമ്പോൾ വിശപ്പു സഹിയാതെ ശിഷ്യന്മാർ കതിരകൾ പഠിച്ചു കൈകൊണ്ടു തിരുമ്മിക്കേണ്ടി. എന്നാൽ ഇതുവുമുപേക്ഷിച്ചു യേശുവും ശിഷ്യന്മാരും ശാബത്തിനെ അവഗണിക്കുന്നതായി ചില പ്രീശ്യാന്മാർ കരുതി. കതിരപഠിക്കുന്നതും കയ്യിലിട്ടു തിരുമ്മുന്നതും ഒരു വേലയായി സങ്കല്പിച്ചുകൊണ്ടു ശാബത്തിൽ വേല ചെയ്തുകൂടാ എന്നുള്ള നിയമം ലംഘിച്ചതായി അവർ വ്യാഖ്യാനിച്ചു.

“നിന്റെ ശിഷ്യന്മാർ ശാബത്തിൽ അവിഹിതമായതു പ്രവർത്തിക്കുന്നതു എന്തു?” എന്ന് അവർ യേശുവിനോടു ചോദിച്ചു. അപ്പോൾ യേശു അവരോടു “ആചാര്യന്മാർക്കുമാത്രമേ ദേവാലയത്തിലെ കാഴ്ചയ്ക്കു കേൾപ്പാൻ അവകാശമില്ലല്ലോ. പ്രധാനാചാര്യനായ അബിയായാ നാറിന്റെ കാലത്തു, ദാവീദിനും കൂടെയുള്ളവർക്കും വിശന്നപ്പോൾ, ദാവീദും ദൈവാലയത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു കാഴ്ചയ്ക്കും എടുത്തു കൂടെയുള്ളവരുമൊരുമിച്ചു ഭക്ഷിച്ചില്ലേ? ഇതിൽ ദാവീദും കുററുക്കാരനായി വിചാരിക്കപ്പെടുന്നില്ലല്ലോ. അതു കുററുകരമല്ലെങ്കിൽ വിശപ്പു സഹിക്കാതെ ഇവർ ചെയ്തുകുററുകരമാകുന്നതെങ്ങനെ?” എന്നുചോദിച്ചു. അതിനു ഉത്തരമില്ലാതെ പ്രീശ്യാന്മാർ കഴങ്ങി. യേശു വീണ്ടും പറഞ്ഞു: “ദൈവാലയത്തേക്കാൾ മനുഷ്യപുത്രൻ വലിയവനാണ്. എന്നു തന്നെയുമല്ല അദ്ദേഹം ശാബത്തിന്റെയും നാമനാകുന്നു. ശാബതു മനുഷ്യക്കായി നിയമിക്കപ്പെട്ടു. മനുഷ്യൻ ശാബത്തിനായി സ്തു

ഷ്ടിക്കപ്പെട്ടവനല്ല. “ബലിയേക്കാൾ കരുനയെ ഞാൻ സ്നേഹിക്കുന്നു” (രാസ്സി. 6, 6)എന്നും എഴുതിയിരിക്കുന്നത് എന്താണെന്നു പോയി പറിപ്പിൻ.

ശാബതുദീപസം ദൈവാലയത്തിൽ ആചാര്യന്മാർക്കു പണി മുടക്കിച്ചു. ശാബതുദീപസം അവിടെ അവർ വിറകു വെട്ടുക, ബലിചീന്തിൽ തീ കത്തിക്കുക, ബലിക്കു വേണ്ട കർമ്മങ്ങൾ ചെയ്യുക, കാഴ്ചയുണ്ടാകാൻ മാറിവെയ്ക്കുക മുതലായവ ചെയ്യുന്നു. എന്നാൽ അതു കററകരമായി കരുതുന്നില്ലല്ലോ. അതു ചിന്തിക്കാത്തതെന്തു്? എന്നിപ്രകാരം അദ്ദേഹം തുടർന്നു പറഞ്ഞു. പക്ഷെ പ്രീശേന്മാരാകട്ടെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആശയസമൃദ്ധമായ വാക്കുകൾ ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം കേട്ടു ചിന്തിക്കാതെ അദ്ദേഹത്തോടുള്ള വൈരസ്യം ഹൃദയത്തിൽ വച്ചു വളർത്തി.

1. ബബിയാഥാർ എന്ന അപരനാമം കൂടെയുണ്ടായിരുന്നു. അതിനാലാണ് കർത്താവു ഉദ്ധരിച്ച കഥ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്ന [നാ. 21, -ൽ അഹിമാലക്കു എന്നു കാണുന്നത്. ശാബതുദീപസം യാഗചീന്തിയിൽ കാഴ്ചയുണ്ടാകാൻ മാറിവെയ്ക്കുകയും (നാ. 23, 2) പഴയ അപ്പം നീക്കിക്കളയുകയും പതുവുണ്ടായിരുന്നു അതനുസരിച്ചു മാറിപ്പുത്ത അപ്പമായിരുന്നു ഭാവിച്ചു, പുരോഹിതന്മാരുടെ അടുക്കൽനിന്നും വാങ്ങി ഭക്ഷിച്ചതു് എന്നാൽ അതു ആചാര്യന്മാർക്കുമാത്രമേ ഭക്ഷിപ്പാൻ പാടുള്ളു എന്നു നിയമമുള്ളതാണ്. (പേ.വി. 24,9).

2. ക്രിസ്തു ശാബതിന്റെ അതിനാമനാകുന്നു എന്നു പറഞ്ഞാൽ ശാബതു അനുഷ്ഠാനത്തിൽനിന്നു് ആരേയും ഒഴിവാക്കുവാൻ ശാബതാചാരം നിശ്ചയിച്ചു ദൈവപത്രം സ്വതസ്സിലുമായ അധികാരമുണ്ടെന്നു സാരം. ക്രിസ്തു ശാബതിനും നാമനാകുന്നു. അതിനാൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ ഉയിർപ്പുപെരുനാൾ ശാബതിനേക്കാൾ പ്രാഷ്ഠികമാകുന്നു. അതിനാലത്ര തിരുവേല ശാബതാചാരത്തെ നിറുത്തുകയും, ഞായറാഴ്ച വിശുദ്ധ ദിവസമായി ആചരിക്കുവാൻ ആജ്ഞാപിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ളതു്.

3. ദൈവാലയത്തിൽ ദൈവം നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ള ആരാധനക്രമം നിവർത്തിക്കുവാൻ പുരോഹിതന്മാർ ചെയ്യുന്ന പ്രവൃത്തികൾക്കും ശാബതു ലംഘനമാകുന്നില്ല. (സംഖ്യ 28,9) ആ സ്ഥിതിക്കു ക്രിസ്തുവിന്റെ പരിസേവനത്താലുണ്ടായ ക്ഷിണം തീക്കുവാൻ കർത്താവിൽനിന്നു് കൈയ്യിലിട്ടു ഉരമ്മിയതും ഒരിക്കലും ശാബതു ലംഘനമാകുന്നില്ല.

കൈ ശോഷിച്ച ഒരുവനെ യേശു സൗഖ്യമാക്കിയത്

(മത്താ. 12, 9-23; മർക്കോ .3, 1-6; ലൂക്കോ. 6, 6-11)

യേശു യരൂശലേമിൽനിന്നും ഒരു ശാബതു ദിവസം ഗലീലയിലേക്കു വന്നു. അവരുടെ പ്രാർത്ഥനാലയത്തിൽ ചെന്നപ്പോൾ കൈ ശോഷിച്ച ഒരു മനുഷ്യൻ യേശുവിനെ കാണുന്നതിനായി അവിടെ എത്തി. ശാബതുദിവസം യേശു അവനെ സൗഖ്യമാക്കുമോ എന്നറിവാൻ യഹൂദന്മാർ ഉൽക്കണ്ഠയാടുകയുണ്ടായിരുന്നു. “നീ നടുവിൽ മാറി എഴുന്നേറ്റു നിൽക്കുക” എന്നു യേശു അവനോടാജ്ഞാപിച്ചു. തദനുസരണം അവൻ മാറി നിന്നു.

അപ്പോൾ യഹൂദപ്രമാണികളോട് യേശു ഇപ്രകാരം ചോദിച്ചു. “ശാബതുദിവസം ഒരു ആടു കഴിയിൽ വീണാൽ നിങ്ങൾ പിടിച്ചു കയറുമോ? ശാബത്തിൽ നന്മ ചെയ്യുന്നതോ തിന്മ ചെയ്യുന്നതോ നിയമയുക്തമാണ്? ശാബത്തിൽ ജീവനെ രക്ഷിക്കുന്നതോ കൊല്ലുന്നതോ ഏതു യോഗ്യമാണ്?” ഈ പ്രശ്നഗുണപ്രശ്നങ്ങൾക്കു മറുപടി പറയാൻ കഴിയാതെ എല്ലാവരും സ്തംഭിതരായി നിന്നു. അവരുടെ ദുഷ്ടഹൃദയം കണ്ടു കോപിച്ചു യേശു അവരെ നോക്കിയിട്ട് ആ രോഗബാധിതനോടു് “നിന്റെ കൈ നീട്ടുക” എന്നു ആജ്ഞാപിച്ചു. നീട്ടിയ ഉടൻ അവന്റെ കൈ സൗഖ്യമായി.

ഈ അത്ഭുതപ്രവൃത്തികളോടു് ഭൂരിഭാഗം ജനങ്ങളും യേശുവിൽ വിശ്വസിച്ചെങ്കിലും പ്രീശേന്മാർ നീരസപ്പെട്ടു, അവിടെ

നിന്നു പോയി അദ്ദേഹത്തെ അപായപ്പെടുത്താൻ ആലോചിക്കു
യാണുണ്ടായത്. ആകയാൽ ഈ വിവരമാറിന്ത് യേശു അവി
ടെ നിന്നു ചൊയ്ക്കുത്തു. അദ്ദേഹം അനേകം രോഗികളെ സൗ
ഖ്യമാക്കി എങ്കിലും തന്നെ പരസ്യപ്പെടുത്തരുതെന്നു അവരോടു
പറഞ്ഞു. ഏശായാ പ്രവാചകന്റെ വചനം നിവർത്തിയാകു
വാൻ ഇതു സംഭവിച്ചു.

“ഇതാ ഞാൻ തിരഞ്ഞെടുത്ത എന്റെ ഭൃത്യൻ എന്റെ
ആത്മാവിനു വളരെ പ്രസാദമുള്ള എന്റെ പ്രിയൻ! ഞാൻ എ
ന്റെ ആത്മാവിനെ അവന്റെ മേൽ നിവേശിപ്പിച്ചിട്ടും. അവൻ
വിജാതിയർക്കു നീതി അറിയിക്കുകയും ചെയ്യും”. (ഏശാ. 42,1.)

എന്നൊരു കഴിയുംമുമ്പ് ഊമനും കുരുടനും ആയ ഒരുവനെ
യേശുവിന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവരികയും അദ്ദേഹം അവനെ
സൗഖ്യമാക്കിയപ്പോൾ അവൻ സംസാരിക്കുകയും കാഴ്ചയുള്ളവനു
യിത്തീരുകയും ചെയ്തു. ഇതു കണ്ടു് അത്ഭുതപ്പെട്ട ജനങ്ങൾ “വ
രുവാനുള്ള ദാവീദിന്റെ പുത്രൻ അല്ലയോ ഇവൻ” എന്നു പറ
ഞ്ഞു. “ഇവൻ പിശാചിനെ പുറപ്പെടുവിക്കുന്നതു പിശാ
ചിന്റെ തലവനായ ബയിത്സബൂബിനെക്കൊണ്ടാകുന്നു” എ
ന്നു പ്രീശമന്മാർ പറഞ്ഞു. യേശു ഇതു കേട്ടിട്ടു അവരോടു് “ഒരു
രാജ്യം തന്നിടത്തന്നെ ഭിന്നിച്ചാൽ അതു ശൂന്യമായിപ്പോകും. 4
ഒരു ഭവനം അതിനു വിരുദ്ധമായി വന്നാൽ അതു നശിക്കും. സാ
ത്താൻ സാത്താനെ പുറപ്പെടുവിച്ചാൽ പിന്നെ അവന്റെ രാജ്യം
നിവർത്തിക്കുന്നതെങ്ങനെ? ഞാൻ ദൈവാത്മാവുകൊണ്ടു സാ
ത്താനെ പുറപ്പെടുവിക്കുന്നു എങ്കിൽ ദൈവരാജ്യം നിങ്ങൾക്കു സ
മീപിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു കണ്ടുകൊള്ളുവിൻ. എങ്ങനാടുകൂടി ശേഖ
രിക്കാത്തവൻ ധർത്തിക്കുന്നു. സകല വാപവും ഭൂഷണവും ക്ഷമി
ക്കപ്പെടും. എന്നാൽ പരിശുദ്ധാത്മാവിനു വിരോധമായുള്ള
ദൈവഭൂഷണം ഇഹത്തിലും പരത്തിലും ക്ഷമിക്കപ്പെടുകയില്ല”
എന്നു അരുളിച്ചെയ്തു.

1. നന്മ ചെയ്യുന്നതിനു ഒരു ദിവസവും വിലക്കുപ്പെട്ടിട്ടില്ല.

2. തിരുസഭയിൽ ചേരാതെ ക്രിസ്തുവിലുള്ള വിശ്വാസംകൊണ്ടു മാത്രം രക്ഷ കിട്ടും എന്നു പറയുന്ന ഉപദേശം ശരിയല്ല. ക്രിസ്തുവിൽ വിശ്വസിച്ചു എന്നുവെച്ച് സംതൃപ്തനാകരുത്. യേശുവിന്റെ അടുക്കൽ വന്ന കൈ ശോഷിച്ചവനെ യേശു തന്റെ ശാരീരികവ്യാപാരമാകുന്ന വചനത്താൽ സൌഖ്യമാക്കി. അതിനാൽ ക്രിസ്തുവിനെ വിശ്വസിക്കുന്നവർ ക്രിസ്തുവിന്റെ ഗുഡാത്മശരീരമാകുന്ന തിരുസഭയിൽ ചേരുകയും ക്രിസ്തുവിന്റെ വചനം അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്ഥാപനമായ തിരുസഭയിൽ നിന്നും പ്രാപിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതാണ്. “സഭയെ അനുസരിക്കാത്തവൻ നിനക്കു പുറജാതിക്കാരനും ചുങ്കക്കാരനുംപോലെ ആയിരിക്കട്ടെ” (മത്താ. 18, 17).

3. കൈ ശോഷിച്ചവനെ യേശു സൌഖ്യമാക്കി, ദൈവകല്പന പ്രകാരം പ്രവർത്തിപ്പാൻ ശക്തി ലഭിക്കുവാൻ യേശുവിനോടു പ്രാർത്ഥിക്കട്ടെ മതിയായി ശക്തി അവനു നൽകപ്പെടും.

4. രാജ്യത്തിനെതിരായി രാജ്യംതന്നെ എഴുന്നേറാൻ ആ രാജ്യംതന്നെ ശൂന്യമാകും. അതിനാൽ തിരുസഭയുടെ വിശ്വാസത്തിനെതിരായി പഠിപ്പിക്കുന്നവനെ സഭാംഗമായി വെച്ചുകൊണ്ടിരുന്നാൽ സഭ നില നിലപ്പടയല്ല. അതിനാൽ ഭിന്നോപദേശമുള്ളവരെ കഴുത്താലിക്കാ തിരുസഭ ബഹിഷ്കരിച്ചു പ്രഖ്യാപനം ചെയ്തിട്ടുള്ളതു തെറ്റല്ല.

5. മനുഷ്യരെ തിന്മയിലേക്ക് വശീകരിക്കുവാൻ മാത്രമേ പീശാചിനു സാധിക്കയുള്ളൂ. (1 പത്രോ. 5, 8) എന്നാൽ പീശാചിന്റെ പിടിയിൽനിന്നു ഒരുവനെ വീട്ടുവീച്ചു ദൈവസന്നിധിയിലേക്കും സഭാചാരത്തിലേക്കും ആനയിക്കുവാൻ ഒരു പീശാചിനും സാധിക്കയില്ല. അതു അവരുടെ വാസനക്കും സ്വഭാവത്തിനും എതിരാണ്.

6. “പരിശുദ്ധാത്മാവിനു എതിരായ ദൂഷണം ക്ഷമിക്കപ്പെടുകയില്ല”. സത്യം ഇന്നതാണെന്നു ഒരുവന്റെ അന്തഃകരണത്തിൽ പരിശുദ്ധാത്മാവ് തോന്നിച്ചിട്ടും വകവയ്ക്കാതെ അതിനെ അവഗണിച്ചു സത്യത്തിനു വിരുദ്ധമായി ഒരുവൻ ഉറച്ചു നിന്നാൽ അങ്ങനെ ഇരിക്കുന്നിടത്തോളം കാലം അതുക്ഷമിക്കപ്പെടുകയില്ല. ഇഹത്തിലും പരത്തിലും ക്ഷമിക്കപ്പെടുകയില്ല എന്നു പറയുന്നതിൽനിന്നു പാപങ്ങളോ പാപങ്ങളുടെ കറകളോ പരിഹരിക്കുന്നതിനു മരണാനന്തരം ഒരു പദ്ധതി അഥവാ ശുദ്ധീകരണസ്ഥലം ഉണ്ടെന്നുള്ള സത്യംകൂടി ഈ വാക്യത്തിൽ അന്തർഭവിച്ചിട്ടുണ്ട്.

യേശു പന്ത്രണ്ടു അപ്പോസ്തലന്മാരെ തിരഞ്ഞെടുത്തത്

(മത്താ. 10,1-42;മക്കോ.3,13-19;ലൂക്കോ.6,12-16)

യേശുവിന് അനുചരന്മാർ ദിവസംതോറും വർദ്ധിച്ചുവന്നു. ഇതു കണ്ട് യേശു പ്രസംഗമദ്ധ്യേ ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു. “കൊയിത്തു വളരെ, വേലക്കാരോ ചുരുക്കം. ആകയാൽ മുന്തിരിത്തോട്ടത്തിലേക്കു കൂടുതൽ വേലക്കാരെ അയയ്ക്കുവാൻ കൊയിത്തിന്റെ ഉടമസ്ഥനോട് നിങ്ങൾ പ്രാർത്ഥിക്കവിൻ”. ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞ ശേഷം അദ്ദേഹം ആ രാത്രി മുഴുവൻ പ്രാർത്ഥനയിൽ കഴിച്ചുകൂട്ടി. പ്രഭാതത്തിൽ എല്ലാ ശിഷ്യന്മാരെയും അടുക്കൽ വരുത്തി. തന്നോടുകൂടെ ഇരിക്കുന്നതിനും പ്രസംഗിക്കുന്നതിനുമായി യേശു അവരിൽനിന്നും പത്രോസ്¹ എന്നു മൂന്നാമുള്ള ശിമോൻ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഹോദരനായ അന്ത്രയോസ്, സബദ്ദിപുത്രനായ യാക്കോബ്, അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഹോദരനായ യോഹന്നാൻ, പീലിപ്പോസ്, ബത്സലോമ്മ, ചുങ്കക്കാരൻ മത്തായി, ദിദീമൂസ് എന്നു മൂന്നാമുള്ള ശോമ്മാസ്, ചെറിയ യാക്കോബ്, എരിവുകാരൻ ശിമോൻ, തദായി, യഹൂദാസ്കറിയോത്താ, എന്നിങ്ങനെ പന്ത്രണ്ടുപേരെ തിരഞ്ഞെടുത്തു². ഇവരിൽ ഒന്നാമൻ പത്രോസ് ആയിരുന്നു. അവർക്കു അപ്പോസ്തലന്മാർ³ എന്ന് പേർ ഇട്ടു.

ഇസ്രായേലിൽനിന്നും കാണാതെ പോയ ആടുകളുടെ അടുക്കൽ ചെന്നു, “സ്വർഗ്ഗരാജ്യം സമീപിച്ചിരിക്കുന്നു”⁴, എന്ന് അറിയിക്കുവാൻ ഈ ശിഷ്യന്മാരോടു യേശു കല്പിച്ചുവെച്ചു. മാത്രവുമല്ല, രോഗികളെ സൗഖ്യമാക്കുവാനും പിശാചുക്കളെ പുറത്താക്കുവാനും, മരിച്ചവരെ ഉയിർപ്പിക്കുവാനും കഷ്ടരോഗികളെ സൗഖ്യ

മാക്കുവാൻമുഖ്യ അധികാരങ്ങളും അവർ കൊടുത്തു. “സൗജന്യമായി ലഭിച്ചു; സൗജന്യമായി കൊടുപ്പിൻ” എന്നു പറഞ്ഞു.

യാത്രയിൽ അവർ യാതൊന്നും എടുക്കരുതെന്നും വേലക്കാർ തങ്ങളുടെ കൂലിയ്ക്കും യോഗ്യരാണെന്നും, അദ്ദേഹം കഴിച്ചു. “പെന്നായ്ക്കളുടെ ഇടയിൽ കഞ്ഞാടുകളെപ്പോലെ ഞാൻ നിങ്ങളെ അയയ്ക്കുന്നു” എന്നാണു് ക്രിസ്തു കഴിച്ചതു്. “നിങ്ങൾ സപ്പുങ്ങളെപ്പോലെ ബുദ്ധിമുട്ടുള്ളവരും പ്രാവിനെപ്പോലെ പരമാർത്ഥികളും ആയിരിക്കണം. മനുഷ്യരെ സൂക്ഷിച്ചുകൊള്ളുവിൻ, അവർ ഞാൻ കാരണം നിങ്ങളെ കോടതികൾക്കും രാജാക്കന്മാർക്കും എല്ലിച്ചുകൊടുക്കും. അവരുടെ സംഘങ്ങളിൽ വെച്ചു് അവർ നിങ്ങളെ അടിച്ചിട്ടു എന്നു വരും. ശിഷ്യൻ ഗുരുവിനെക്കാൾ മെച്ചമുള്ളവനോ, ഭൃത്യൻ യജമാനനെക്കാൾ ശ്രേഷ്ഠനോ ആകയില്ലല്ലോ. അതിനാൽ ശരീരത്തെ കൊല്ലുന്നവനെ നിങ്ങൾ ഭയപ്പെടേണ്ടതില്ല. ശരീരത്തെയും ആത്മാവിനെയും നശിക്കാതിൽ ഇടുന്നതിനു അധികാരമുള്ളവനെ ഭയപ്പെടുവിൻ”.

“മനുഷ്യന്റെ മുമ്പാകെ എന്നെ ഏറ്റുപറയുന്നവനെ എന്റെ പിതാവിന്റെ മുമ്പാകെ ഞാനും ഏറ്റുപറയും. എന്നേക്കാൾ അധികമായി പിതാവിനെയോ മാതാവിനെയോ സ്നേഹിക്കുന്നവൻ എന്നിങ്ങ യോഗ്യനല്ല. ഈ പൊയ്കയിൽ ഒരുവനു് ഒരു പാത്രം വെള്ളം കുടിപ്പാൻ കൊടുത്താൽ അതിന്റെ കൂലി നശിച്ചുപോകയില്ലെന്നു സത്യമായി ഞാൻ പറയുന്നു. നിങ്ങളെ കൈക്കൊള്ളുന്നവൻ എന്നെ കൈക്കൊള്ളുന്നു. എന്നെ കൈക്കൊള്ളുന്നവൻ എന്നെ അയച്ചവനെ കൈക്കൊള്ളുന്നു”. എന്നിപ്രകാരം ക്രിസ്തു അവരോടു കഴിച്ചിട്ടു് അവരെ ഈ രണ്ടിടങ്ങളായി വേദോപദേശത്തിനു് ഓരോ സ്ഥലത്തേക്കു് അയച്ചു.

1. ശ്ലീഹന്മാരുടെ പേരെവിടെയെല്ലാം ഒരുമിച്ചു പറയുന്നുണ്ടോ അവിടെയെല്ലാം പത്രോസിന്റെ പേരു് ഒന്നാമതായി പറയുന്നു. പ്രായം കൊണ്ടു് മൂത്തയാൾ പത്രോസല്ല. ആദ്യം ക്രിസ്തുവിന്റെ ശിഷ്യനായതു

പത്രോസല്ല. ക്രിസ്തു അധികം സ്നേഹിച്ചിരുന്നയാളും പത്രോസല്ല. പത്രോസിന്റെ പേര് ആദ്യം പറയുന്നതിന്റെ ഏക കാരണം അദ്ദേഹത്തെ അപ്പോസ്തലസംഘത്തിന്റെ സർവ്വഭരമനം തിരുസഭയുടെ അസ്ഥി വാരവുമായി കർത്താവു നിശ്ചയിച്ചു എന്നുള്ളതാണ്.

2. യേശു പറഞ്ഞു അപ്പോസ്തലന്മാരെ തിരഞ്ഞെടുക്കുമെന്നുള്ളതു് ഇസ്രായേലിന്റെ ഗോത്രപിതാക്കന്മാരുടെ എണ്ണംകൊണ്ടു് മുൻകൂട്ടി ദൈവം കാണിച്ചിരുന്നു. അപ്പോസ്തലൻ എന്ന പേരു് ക്രിസ്തുവിനുള്ളതാണ്. “നാം സപീകരിച്ചുപറയുന്ന അപ്പോസ്തലനും മറുപുരുരാഹിതനുമായ യേശു” (എബ്രാ. 3-1) എന്നു് ക്രിസ്തുവിനെക്കുറിച്ചു നാം വായിക്കുന്നു. ഇയിക്രൊമെ ഇടയൻ, (എബ്രാ. 13,20 അപ്പോ. പ്ര. 20,23); വാതിൽ (യോഹ. 10,9) വെളിച്ചം (യോഹ. 8,12, മത്താ. 5,14) എന്നിങ്ങനെ ക്രിസ്തുവിനുള്ള പശ്ചാത്തപ്യപേരുകളും രിക്യന്മാർക്കു പൊതുവേ പറയപ്പെടുന്നു. എന്നാൽ ക്രിസ്തുവിനു് പത്രോസു് (പാറ) എന്നൊരു പേരുണ്ടു്. “ആ പാറ ക്രിസ്തുവാകുന്നു” (1 കോറ. 10,4) ഈപേരു് പത്രോസിനു മാത്രമേ കൊടുത്തുള്ളൂ. എന്നാൽ പത്രോസു് എന്നുള്ളതിനു് പാറക്കുടലും എന്നാണർത്ഥമെന്നു് ചിലർ പറയുന്നുണ്ടു്. അങ്ങനെ പറഞ്ഞാലും തെറ്റില്ല. ക്രിസ്തു ഭൂമിയിലും ശുദ്ധീകരണസ്ഥലത്തും സ്വർഗ്ഗത്തിലും ഉള്ള മുഴുവൻ സഭയുടെയും അടിസ്ഥാനപ്പാറയാകുന്നു. പത്രോസു് ക്രിസ്തുവിന്റെ കീഴിൽ അതിൽ ഒരു വിഭാഗമായ ഭൂമിയിലെ സഭക്കു് മാത്രം പരമാധികാരിയാകുന്നു. അതിനാൽ പത്രോസിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം പത്രോസു് എന്ന വാക്കിനു് പാറക്കുടലും എന്നു് പറയുന്നതിൽ തെറ്റില്ല. “എന്നാൽ ആ പാറ ക്രിസ്തു ആകുന്നു” എന്നു പറയുന്ന സ്ഥലത്തു് പാറ എന്ന പദത്തിനു മൂലഗ്രന്ഥത്തിൽ ഏതു വാക്കു ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നുവാ അതേ വാക്കു തന്നെയാണു് പത്രോസിനു് പേരായികൊടുത്തിട്ടുള്ളതു്.

3. ഈ അപ്പോസ്തലന്മാർ ക്രിസ്തുവിൽനിന്നു് കേട്ടു പഠിച്ചിട്ടുള്ളതു് യാതൊരു തെറ്റും കൂടാതെ ജനങ്ങളെ പഠിപ്പിച്ചവരും, ആ ഉപദേശജോലി ഉപേക്ഷിക്കണമെന്നു് നിർബന്ധിക്കപ്പെട്ടിട്ടും അതു ഉപേക്ഷിക്കാതെ പീഡയേറാവരും രക്തസാക്ഷികളായി മരണം വരിച്ചവരുമാകയാൽ അവർ ക്രിസ്തുവിനെപ്പറ്റി പറക്കയും, ഏഴുതുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ളതെല്ലാം യഥാർത്ഥങ്ങളാണെന്നു നിസ്സംശയം വിശ്വസിക്കാവുന്നതാണു്.

4. ഇസ്രായേലിൽനിന്നു തെറ്റിപ്പോയവരുടെ അടുക്കലേക്കു് ആദ്യമായി പോകുവിൻ എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു് പ്രത്യേക ഉദ്ദേശത്തിലാണു്.

മിശിഹായെക്കുറിച്ചുള്ള വാദത്തം നൽകപ്പെട്ടതും, ആ വാദത്തപ്രകാരം വന്നിരിക്കുന്ന ആരും ക്രിസ്തു ആണെന്നും മനസ്സിലാക്കാൻ എളുപ്പമുള്ളതും യഹൂദന്മാർക്ക്. അതിനാലാണ് ആദ്യമായി യഹൂദന്മാരോട് സുവിശേഷിപ്പിൻ എന്നു പറഞ്ഞത്. തന്നെയുമല്ല, യഹൂദന്മാർ തെറ്റിദ്ധരിക്കാതിരിപ്പാനും ഇത് ആവശ്യമായിരുന്നു.

5. അപ്പോസ്തലന്മാർ ക്രിസ്തുവിൽനിന്നും അധികാരം ലഭിച്ചവരായാൽ നാം അവരെ അനുസരിക്കണം

6. “സൗജന്യമായി ലഭിച്ചു; സൗജന്യമായി കൊടുപ്പിൻ” എന്നു പറഞ്ഞാൽ ദൈവം അപ്പോസ്തലന്മാനവും അതിനടുത്ത അധികാരങ്ങളും സൗജന്യമായി അവർക്കു കൊടുത്തു എന്നാകുന്നു. അതിനാൽ സ്വന്തം ലാഭത്തിനും പുഷ്പം ചക്കമായി അവയെ ഉപയോഗിച്ചുകൂടാ എന്നർത്ഥം. ഇതു കൊണ്ട് കർമ്മാഭികരങ്ങൾ പൗരോഹിത്യവരുമാനം കൊടുക്കുന്നത് തെറ്റാണെന്നു വ്യാഖ്യാനിക്കാൻ പാടില്ല. കർമ്മാഭികരങ്ങൾ കൊടുക്കുന്നവരുമാനം കർമ്മത്തിന്റെ വിലയല്ല. പള്ളിയുടെയും പുരോഹിതന്റെയും പരിപാലനങ്ങൾക്കും കൊടുക്കപ്പെടുന്ന ഒരു വരുമാനം മാത്രമാണ് അത്. വേലക്കാരൻ തന്റെ കൂലിക്കു യോഗ്യനാകുന്നു എന്നും (ലൂക്കോ. 10,7) ബലിപീഠത്തിൽ ശുശ്രൂഷിക്കുന്നവൻ ബലിപീഠംകൊണ്ടു ജീവിക്കണം എന്നും ഉണ്ടല്ലോ. (ആവ. 18,1-5).

7. “സർപ്പത്തെപ്പോലെ വിവേകികളായിരിപ്പിൻ” സർപ്പം ഏതു അപകടത്തിലും തല ഭദ്രമായി സൂക്ഷിക്കുന്നു. അതുപോലെ ശ്രേഷ്ഠമായിരിക്കുന്ന ക്രിസ്തീയവിശ്വാസം സംരക്ഷിക്കുവാനായിരിക്കണം നമ്മുടെ സർവ്വപ്രധാനമായ യത്നം. പാവ് ഇടുങ്ങിയ സ്ഥലത്തുകൂടെ കടന്ന് അവയുടെ പടം പൊഴിച്ചു ജീവിതപുതുകൾ പ്രാപിക്കുന്നു. നാമും ഇടുങ്ങിയ പാഥയിലൂടെ കടന്ന് പ്രകൃതിക്ക് ദുസ്സഹമായ പുണ്യാഭ്യസനം കൊണ്ടു നമ്മിലുള്ള പഴയ ജീവിതം നീക്കി ക്രിസ്തുവിൽ നവീകൃതരാകേണ്ടതാകുന്നു. “പ്രാവുകളെപ്പോലെ നിഷ്കളങ്കരായിരിക്കണം”, അന്യരെ ഉപദ്രവിക്കാതെയും അവരുടെ ഉപദ്രവങ്ങൾക്ക് പ്രതികാരം ചെയ്യാതെയും ഇരിക്കുന്ന ശാന്തമായ പ്രകൃതം പ്രാവിൽനിന്നും നാം പഠിക്കേണ്ടതാണ്.

അഞ്ചപ്പംകൊണ്ട് ക്രിസ്തു അയ്യായിരംവേറെ പോഷിപ്പിച്ചത്

(മത്താ. 14,13-23; ലൂക്കോ. 9,10-17; മടക്കാ. 6,30-46)

പെസഹാപ്പെരനാളത്തു സുവിശേഷവചയ്ക്കായി പോയിരുന്ന ശിഷ്യന്മാർ ക്രിസ്തുവിന്റെ അടുക്കൽ വന്നു അവരുടെ പ്രവൃത്തിയുടെ ഫലം അറിയിച്ചു. ഭക്ഷണത്തിനുപോലും സമയം കിട്ടാതെവണ്ണം അനവധി ആളുകൾ വന്നു പോയുമിരുന്നതു കൊണ്ട് ഒരു വിജനപ്രദേശത്തുപോയി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതിനും വിശ്രമിക്കുന്നതിനും ക്രിസ്തു ശിഷ്യന്മാരുമായി ഗലീലക്കുടലിനു അക്കരെ പോയി. അവിടെയും വളരെ ആളുകൾ വന്നുകൂടി.

ഇതു കണ്ട് കാരുണ്യമനസ്സുനന്നായ ക്രിസ്തു വിശ്രമിക്കുവാൻ പോകാതെ അപ്പോസ്തലന്മാരോടും ശിഷ്യന്മാരോടും കൂടി ഒരു മലമുകളിൽ കയറിയിരുന്നു. ജനങ്ങളെ പഠിപ്പിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. രോഗികളെയും സുഖപ്പെടുത്തി. നേരം വൈകാറായപ്പോൾ ശിഷ്യന്മാർ അടുത്തു ചെന്നു പറഞ്ഞു: “ഇതു മനലാരന്യമാണല്ലോ. അങ്ങു ഇനി എല്ലാവരെയും പഠിപ്പിച്ചുവടന്നു. അവർ അടുത്തുള്ള ഗ്രാമങ്ങളിലും പട്ടണങ്ങളിലും പോയി ഭക്ഷണം വാങ്ങി കഴിക്കട്ടെ” എന്ന് ഉണർത്തിച്ചു. “അവർ പോകണ്ട ആവശ്യമില്ല. നിങ്ങൾ അവർക്കു ഭക്ഷണം കൊടുപ്പിൻ” എന്നായിരുന്നു ക്രിസ്തുവിന്റെ മറുപടി. “സ്രീകളെയും കുഞ്ഞുങ്ങളെയും കൂടാതെ തന്നെ അയ്യായിരത്തോളം വരുന്ന ജനക്കൂട്ടത്തെ എങ്ങനെ ഭക്ഷണം കൊടുത്തു രൂപപ്പെടുത്തും? അവർക്കു അപ്പോഴുമായി കൊടുക്കുന്നതായാൽതന്നെയും 200 ദീനോറായ്ക്കു അപ്പം വേണ്ടിവരും” എന്ന് പീലിപ്പോസ് പറഞ്ഞു.

നിങ്ങൾക്കു് എത്ര അപ്പമുണ്ടെന്നു ക്രിസ്തു ചോദിച്ചതിനു് ഇവിടെ ഒരു ബാലന്റെ പക്കൽ അഞ്ചപ്പവും രണ്ടു മീനുമുണ്ടെന്നു അത്രയോസു് മറുപടി പറഞ്ഞു. അതിവിടെ കൊണ്ടുവന്നശേഷം 50 വീതമുള്ള പന്തികളായി നിങ്ങൾ ജനത്തെ ഭക്ഷണത്തിനായി ഇരുത്തുവിൻ എന്ന് യേശു ഉപദേശിച്ചു. അതനുസരിച്ചു് ശിഷ്യന്മാർ പ്രവർത്തിച്ചു. ആ അഞ്ചപ്പവും രണ്ടു മീനുമെടുത്തു് യേശു സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കു നോക്കി വാഴ്ത്തി ജനത്തിന്നു വിളമ്പുവാൻ അപ്പോസ്തലന്മാരെ എച്ചിച്ചു1. അവർ വിളമ്പി. സകല മനുഷ്യരും ഭക്ഷിച്ചു സന്തുഷ്ടരായി2, വളരെ അധികം മിച്ചം വരികയും ചെയ്തു. ശേഷിച്ച കഷണങ്ങൾ യേശുവിന്റെ ആജ്ഞയനുസരിച്ചു് ശേഖരിച്ചതു് പന്ത്രണ്ടു കുട്ട നിറച്ചുണ്ടായിരുന്നു. "ലോകത്തിലേക്കു വരുവാൻ ഉള്ള ദീർഘദൂരം ഇവൻ തന്നെയാകുന്നു" എന്ന് കാണികൾ പറഞ്ഞു. അവർ അദ്ദേഹത്തെ ബലാൽ, രാജാവാക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചു3. യേശു അതു കണ്ടു് ശിഷ്യന്മാരെ അക്കരയ്ക്കുയച്ചിട്ടു് പ്രാർത്ഥിച്ചാനായി തനിയെ വനാന്തരത്തിലേക്കു പോയി4.

1. യേശുവിന്റെ ഉപദേശം കേട്ടു് ശാരീരികചിന്തവിട്ടു ജനത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിനു് അനുഭവം തോന്നി. അവർക്കു് ആവശ്യമുള്ള ഭക്ഷണം കൊടുത്തു. ദൈവാരാധനാനിരതരായവർക്കു് ആത്മീയപാപങ്ങളാൽ അകറ്റപ്പെട്ടവർക്കു് വാഹ്യവശ്യങ്ങളും ദൈവം നടത്തിക്കൊടുക്കും.

2. അഞ്ചപ്പംകൊണ്ടു അയ്യായിരംപേരെ തൃപ്തിപ്പെടുത്തിയതു പോലെ ക്രിസ്തു ഇന്നും വിശുദ്ധ കർമ്മങ്ങളിൽ തന്റെ ശരീരംകൊണ്ടു എല്ലാവരെയും തൃപ്തിപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

3. അപ്പം ഭക്ഷിച്ചു തൃപ്തരായപ്പോൾ യേശുവിനെ രാജാവാക്കുവാൻ ജനങ്ങൾ ശ്രമിച്ചു. മറ്റൊരവസരത്തിൽ ശത്രുക്കളുടെ കൈയ്യിൽ അകപ്പെട്ട യേശുവിനെ കണ്ടപ്പോൾ അവനെ ക്രൂശിക്കുക എന്നും ജനങ്ങൾ അട്ടഹസിച്ചു. നല്ല കാര്യത്തു് എല്ലാവരും നമ്മെ പുകഴ്ത്തും. കഷ്ടകാര്യത്തു് നമ്മെ അപഹസിക്കുകയും ചെയ്യും. അതിനാൽ മനുഷ്യരുടെ സ്തുതിവചനങ്ങളും അപഹാസങ്ങളും നാം അത്ര സാരമാക്കേണ്ടതില്ല.

4. യേശുവിനെ രാജാവായാക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചപ്പോൾ ശിഷ്യന്മാരെ അക്കരെ അയച്ചിട്ട് തനിയെ പ്രാർത്ഥിച്ചാനായി മലയിലേക്കു പോയി. മുഖസ്തുതിവചനത്തിൽ പിശാചിന്റെ കൈ ഉണ്ടെന്നു മനസ്സിലാക്കാത്തവൻ നിഗമത്തിലും മുഖസ്തുതികളിലും അധഃപതിച്ചുപോകും. മറുജീവൻ നമ്മെ പുഴുത്തി പറയുമ്പോൾ നാം നിഗമിച്ചുപോകാതിരിപ്പാൻ വേണ്ടി നാമു ഇതുപോലെ ഒഴിഞ്ഞുമാറി പ്രാർത്ഥിക്കേണ്ടതാണ്.

പാഠം 10

ക്രിസ്തു വെള്ളത്തിന്മേൽ നടന്നത്

(മത്താ.14,23-34;മാർക്കോ.6,46-56;യോഹ.6,15-29.)

അഞ്ചുപുറകൊട്ടും അയ്യായിരംപേരെ പോഷിപ്പിച്ച ശേഷം യേശു ജനങ്ങളെ പിരിച്ചു വിട്ടിട്ടും, ശിഷ്യന്മാർ പടകിൽ കയറി അക്കരെ പോകുവാൻ കഴിച്ചു. അനന്തരം യേശു മലയിൽ കയറി പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ശിഷ്യന്മാരുടെ പടക കടൽ നടുവിലെത്തി. യേശുരമായ ഒരു കാറ്റു പിശുരം വന്നു. പടക മറിഞ്ഞ് വെള്ളത്തിൽ താങ്ങു എല്ലാവരും മരിക്കും എന്നു നിശ്ചയിച്ചു. എല്ലാവരും വളരെ ഭയപ്പെട്ടു. രാത്രി നാലാം യാമത്തോടടുത്തിരുന്നു.

അപ്പോൾ യേശു വെള്ളത്തിൽ മീതെകൂടി നടന്നു വരുന്നതു അവർ കണ്ടു. പക്ഷേ അത് മായക്കാഴ്ചയാണെന്നു കരുതി ശിഷ്യന്മാർ ഭയപ്പെട്ടു വിറച്ചു തുടങ്ങി. “ശാന്തമായിരിപ്പിൻ, ഭൂമിക്കുണ്ടു ഞാനാകുന്നു” എന്ന് യേശു പറഞ്ഞു. “കർത്താവേ, അവിടുനാനെങ്കിൽ വെള്ളത്തിൽമീതെകൂടി നടന്നു ഞാൻ അങ്ങേ അടുത്തു വരുവാൻ കഴിക്കുക”² എന്ന് പത്രോസ് കർത്താവു വിടനാട്ടു അപേക്ഷിക്കുകയും ആജ്ഞപ്രകാരം പത്രോസ് വെള്ളത്തിൽമീതെകൂടി നടക്കുവാനിറങ്ങുകയും ചെയ്തു. പക്ഷേ, അതിശക്തിയായി ഇളകി മറിയുന്ന തിരമാലകളിൽ താൻ താങ്ങുപോകുമെന്നു കണ്ടു “കർത്താവേ, എന്നെ രക്ഷിക്കുന്നമെ”, എന്ന് പത്രോസ് വിളിച്ചു പറഞ്ഞു. “അപ്പവിശ്വാസീ, നീ എന്തിനു

സംശയിച്ചു”? എന്നു ചോദിച്ചുകൊണ്ടു്, യേശു കൈ നീട്ടി പത്രോസിനെ രക്ഷിച്ചു. അവർ പടകിൽ കയറിയപ്പോൾ കാറും ശാന്തമായി. ഇതു കണ്ടു് പടകിൽ ഇരുന്നവർ “സത്യമായി നീ ദൈവപുത്രനാകുന്നു”⁴, എന്നു പറഞ്ഞു് യേശുവിനെ വന്ദിച്ചു.

പടക കരയ്ക്കുടുപ്പിച്ചു് എല്ലാവരും ഗണേശരേത്തിലെത്തി. യേശു വന്നിടുണ്ടെന്നു കേട്ടു്, അനവധി രോഗികളെ നാനാഭാഗത്തുനിന്നും അവിടെ കൊണ്ടുവന്നു. അവരെയെല്ലാം യേശു സുഖപ്പെടുത്തുകയും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ വസ്ത്രാഗ്രത്തിൽ തൊട്ടു് അനേകർ സൗഖ്യമാവുകയും ചെയ്തു. പിറ്റേ ദിവസം വളരെ പേർ അക്കരനിന്നും വന്നു. “റബ്ബി! അങ്ങു് എപ്പോൾ ഇവിടെ വന്നു”? എന്നു ചോദിച്ചു. ക്രിസ്തു ഇക്കരയ്ക്കു പോന്നതു്, അവർ കണ്ടിരുന്നില്ല. “നിങ്ങൾ അടയാളങ്ങൾ ഗൗനിച്ചിട്ടല്ല, അപ്പം തിന്ന തൃപ്തിയായതിനാലാണു് എന്നെ അന്വേഷിക്കുന്നതു്. നശ്വരമായ ഭോജനത്തിനായിട്ടല്ല നിത്യജീവനലേക്കു് നമ്മെ നിലനിറുത്തുന്ന ആഹാരത്തിനായിട്ടത്രേ നിങ്ങൾ അദ്ധ്യാനിക്കേണ്ടതു്, അതു മനുഷ്യപുത്രൻ നിങ്ങൾക്കു തരും”⁶ എന്നു് യേശു വീണ്ടും പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ അവർ യേശുവിനോടു്, “ഞങ്ങൾ ദൈവഹിതം പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനു് എന്തു ചെയ്യണം”? എന്നു ചോദിച്ചതിനു് “ദൈവം അയച്ചവനിൽ നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കണം. അതാകുന്നു ദൈവത്തിന്റെ പ്രവൃത്തികൾ” എന്നു യേശു മറുപടി പറഞ്ഞു.

1. യേശു വെള്ളത്തിനേൽ നടന്നു. യേശുവിന്റെ മൺപരമായ ശരീരമാകുന്ന കത്തോലിക്കാതിരുസഭയും, എത്രയോ ചക്രവർത്തിമാരുടെയും രാജാക്കന്മാരുടെയും പീഡകളും ഉപദ്രവങ്ങളും ആകുന്ന സമുദ്രതരണംചെയ്താണു് വന്നിട്ടുള്ളതു്. ക്രിസ്തുവിന്റെ അമാനുഷികമായ ശക്തി കത്തോലിക്കാസഭയ്ക്കുമുണ്ടു്. (1 കോരി. 12, 27. കൊലൊ , 18)

2. വെള്ളത്തിനേൽ നടക്കുക എന്നുള്ളതു അസാധ്യമായ കാര്യമാണെങ്കിലും ക്രിസ്തു കല്പിച്ചാൽ തനിക്കു അതു കഴിയുമെന്നു പത്രോസു് വിശ്വസിച്ചു. എങ്കിലും വിശ്വാസത്തിന്റെ പരിപൂർണ്ണതയിൽ

പത്രോസ് എത്തിയിരുന്നില്ല. അതിനാൽ പത്രോസിന്റെ വിശ്വാസത്തിന് ചാഞ്ചല്യമുണ്ടായി. പത്രോസ് അന്ധാളിപ്പുപോയി.

3. പത്രോസ് മുങ്ങിപ്പോകുവാൻ യേശു സമ്മതിച്ചില്ല. കൈനീട്ടി പത്രോസിനെ പിടിച്ചു. ഇന്നും യേശു പത്രോസിന്റെ പിൻഗാമികളായ മാർപ്പാപ്പമാരുടെ കൈയ്ക്കു പിടിച്ചു നടത്തുന്നു.

4. “നി സത്യമായും ദൈവപുത്രനാകുന്നു” എന്നു അവർ ഏറ്റുപറഞ്ഞു. ക്രിസ്തു വെള്ളത്തിന്മേൽ നടന്നതും, അദ്ദേഹം പടകിൽ കയറിയപ്പോൾ കാരാൾ കടലും ശാന്തമായതും അവർ കണ്ടു. അതിനാലത്രെ ഇങ്ങനെ ഏറ്റുപറഞ്ഞതു്. ഇതത്രെ ജഡരക്തങ്ങൾ വെളിപ്പെടുത്തി തരുന്ന വിശ്വാസം. ഇതുപോലെ ക്രിസ്തുവിന്റെ അത്ഭുതപ്രവൃത്തികളെ സൂക്ഷ്മനിരീക്ഷണം ചെയ്യുന്ന ഏവനും ക്രിസ്തു ദൈവപുത്രനാണെന്നു് സാദാവിക വിശ്വസനയാൽ ഏറ്റുപറവാൻ പഴിയും.

5. ശ്രീഹന്മാരെ അധിപരാശി ക്രിസ്തു സ്ഥാപിച്ചിട്ടുള്ള സഭയെ സകലവിധ ഓളങ്ങളിൽനിന്നും തിരമാലകളിൽനിന്നും രക്ഷിച്ചാൻ ക്രിസ്തു ശക്തനാണെന്നു് ശിഷ്യന്മാരെ ഉൽബോധിപ്പിക്കുവാൻകൂടെയായിരുന്നു ക്രിസ്തു വെള്ളത്തിന്മേൽ നടന്നു് അവരുടെ അടുക്കൽ ചെന്നതു്.

6. “നിങ്ങളുടേ നിയമങ്ങൾ തന്നെ അതിൽ നിങ്ങളെ നിലനില്ക്കുന്ന ആഹാരത്തിനായി അധ്വാനിപ്പിൻ. അതു് മനുഷ്യപുത്രൻ നിങ്ങളുടേ തരം” എന്നു പറയുന്നതു് വിശുദ്ധ കുർബ്ബാനയിൽ ദൈവം തരുന്ന കൃപയെപറ്റി ആകുന്നു. വിശുദ്ധ കുർബ്ബാന എത്രമാത്രം ഒരുക്കത്തോടും പ്രാർത്ഥനയോടും വിശ്വാസത്തോടുംകൂടി കൂടെക്കൂടെ നാം കൈക്കൊള്ളുന്നുവോ അത്രയ്ക്കു നമ്മുടെ ജീവിതം പരിശുദ്ധമായിരിക്കുകയും ദൈവകൃപയുടെ സമൃദ്ധി നമുക്കു് ഉണ്ടാകുകയും ചെയ്യും. ആകയാൽ അതിനായി ശ്രമിപ്പിൻ.

7. ദൈവഹിതം പ്രവർത്തിക്കുക എന്നതു് യേശുവിൽ വിശ്വസിക്കുകയും യേശുവിന്റെ ഹിതാനുസരണം ജീവിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാകുന്നു. യേശുവിൽ വിശ്വസിക്കുക എന്നതു് തിരുസഭയെ വിശ്വസിക്കുക എന്നതുതന്നെയാകുന്നു. വിശ്വാസവും സന്മാർഗ്ഗവും പഠിപ്പിക്കുവാനായി ദൈവം സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്ന ഏകസഭയെ വിശ്വസിക്കുകയും തിരുസഭയുടെ കല്പനകളെ അനുസരിച്ചു് ജീവിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതു് നമ്മുടെ കടമയാകുന്നു.

A. M. D. G. Mque

ക്ലാസ് ആരംഭിക്കുന്നതിനുമുമ്പുള്ള പ്രാർത്ഥന

(മുട്ടിന്മേൽ നിന്നുകൊണ്ടി)

പരിശുദ്ധാത്മാവേ, എഴുന്നള്ളി വരിക; നിന്റെ വിശ്വാസികളുടെ ഹൃദയങ്ങളെ നിറയ്ക്കുക; നിന്റെ സ്നേഹത്തിന്റെ അഗ്നിയെ അവയിൽ കത്തിക്കുകയും ചെയ്യുക.

മ. സർവ്വേശ്വരാ, നിന്റെ ആത്മാവിനെ അയയ്ക്കുക; അപ്പോൾ സകലവും സൃഷ്ടിക്കപ്പെടും.

സ. ഭൂമിയുടെ മുഖം നീ പുതുക്കുകയും ചെയ്യും.

നമുക്കു പ്രാർത്ഥിക്കാം

പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ വെളിച്ചാൽ വിശ്വാസികളുടെ ഹൃദയങ്ങളെ പരിപൂരിച്ച സർവ്വേശ്വരാ, ഈ ആത്മാവിന്റെ സഹായത്താൽ ഞങ്ങൾ ചൊവ്വുള്ളവയെ ഗ്രഹിച്ചാനും നിന്റെ ആശ്വാസത്തിൽ എപ്പോഴും ആനന്ദിച്ചാനും ഞങ്ങൾക്കു അനുഗ്രഹം ചെയ്യണമെന്ന് ഞങ്ങളുടെ കർത്താവിടുശാമിശിഹാ മുഖാന്തരം നിന്നോടു ഞങ്ങൾ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു.

നന്മനിറഞ്ഞ മറിയമേ

മ. ബോധജ്ഞാനത്തിന്റെ സിംഹാസനമേ,

സ. ഞങ്ങൾക്കുവേണ്ടി അപേക്ഷിക്കണമെ.

Nihil obstat

Rt. Rev. Msgr. C. T. Kuruvilla.

Imprimatur

✠ **Benedict Mar Gregorios,**
Archbishop of Trivandrum.

Trivandrum,
2-10-1961.

MALANKARA
LIBRARY